

ngũ đại thần thú

hoàng nam

Mục lục

Phần 1: Ký Sự Bản Ma ~ Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Phần 2: Đôi Mắt Âm Dương ~ Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Phần 3: Chung Cư Ma 727 - Ngũ Linh Hội Tụ ~ Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Phần 4: Cổ Mộ ~ Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Phần 1: Ký Sự Bản Ma ~ Chương 1

Trong cuộc đời mỗi người, ai cũng có đôi lần mắc sai lầm. Có những sai lầm khiến chúng ta phải trả một cái giá rất đắt nhưng cũng có những sai lầm khiến chúng ta trưởng thành hơn, chính chắn hơn. Ngày hôm nay tôi muốn kể lại cho các bạn nghe một câu chuyện của đời mình. Một kỉ niệm có lẽ tôi sẽ không bao giờ quên ,bởi chính nó đã làm thay đổi hoàn toàn cuộc sống của tôi.

[....]

" Reng...reng..."tiếng chuông điện thoại vang lên, tôi lười nhác chui ra khỏi chăn cậ̀n điện thoại lên xem là ai gọi. Đang cau có vì bị phá giấc ngủ ngon lành thì ánh mắt tôi rơi vào màn hình điện thoại, là một dãy số lạ . tôi bắt máy , từ đầu dây bên kia một giọng phụ nữ vang lên.

- A lô chào Nam , cô là Thùy chủ phòng khám đa khoa Tâm Đức , h ờm vừa r ậ́ Nam có đến phòng vấn xin việc phải không?"

Tôi suy nghĩ trong đầu một lát cố nhớ lại. Chả là tôi là một sinh viên mới ra trường vì học hành chẳng giỏi dang gì nên chỉ đậu vào một trường trung cấp y . ra trường mấy tháng nay đi xin việc ở các cơ sở y tế tư nhân, mãi tới hôm nay mới có một cơ sở liên hệ lại. Dù chưa nhớ ra cái phòng khám Tâm Đức này nằm ở đâu nhưng tôi vẫn trả lời lại , tránh làm phật ý người ta.

- ả vâng..chào cô! Cháu là Nam đây ạ.

Đầu dây bên kia người phụ nữ tên Thùy nọ cười nói.

- cô vào vấn đề chính luôn nhé. Hiện tại phòng khám của cô đang tổ chức một chuyến công tác khám và chữa bệnh cho bà con vùng núi. Rất

cần những người trẻ năng động như cháu. Không biết là cháu có muốn tham gia không?

Nghe cô Thùy nói như vậy, tôi không khỏi vui mừng. Cuối cùng sau mấy tháng tìm việc vất vả cũng có phòng khám nhận tôi vào làm. Tôi vui vẻ trả lời ngay mà không cần suy nghĩ.

- vậy tốt quá. Cháu cũng rất thích được đi đó đây.

- vậy hẹn Nam 2 giờ chiều nay đến phòng khám, cô sẽ trao đổi cụ thể về công việc nhé....

Cúp máy tôi vui như trúng số phi xuống giường chui vào nhà tắm , tắm tạt lại một chút. Nhìn lên đồng hồ cũng hơn 1 giờ chiều rồi. tôi hí hửng ăn vội bát mì rồi lấy xe phi đến địa chỉ phòng khám Tâm Đức mà trong lúc tắm tôi mới nhớ ra. Phi xe khoảng 20 phút tôi đã có mặt tại phòng khám.

- Nam phải không ? vào đây cháu.

Phía trong phòng khám một người phụ nữ tầm 45 , 46 tuổi ăn mặc sang trọng bước ra vẫy tay gọi tôi. Tôi rút dè tiến vào trong , nhìn thấy tôi có vẻ rút dè cô Thùy khẽ cười, cô đợi cho tôi ổn định lại tâm lý lúc này cô Thùy mới lên tiếng

- Công việc cũng không có gì khó khăn lắm đâu vậy nên cháu cũng không cần lo lắng quá.

- Dạ vâng. Vì sau khi ra trường đây là nơi đầu tiên cháu làm việc nên có chút khẩn trương cô ạ. Mà lần đi khám bệnh này cụ thể là ở đâu vậy cô.

Tôi tò mò về nơi mình sắp đến nên quay sang cô Thùy hỏi.

- Lần này đoàn chúng ta lên các bản làng vùng núi tỉnh Hòa Bình khám bệnh và bán một số loại thuốc thực phẩm chức năng cho dân bản xung quanh.

Nghe cô Thùy nói tới đây tôi không khỏi thắc mắc. Không phải cô ấy nói là đi khám và chữa bệnh sao. Tôi nhìn thấy quảng cáo nhan nhản trên tivi thực phẩm chức năng không phải là thuốc và không có tác dụng điều trị bệnh cơ mà. Suy nghĩ ấy chỉ thoáng qua trong đầu tôi, tôi cũng không tiện hỏi. Trò chuyện một chút về công việc thì tôi biết được vị trí của mình trong đoàn. Trong đoàn phân ra các mục khám bệnh. Đo độ loãng xương, đo huyết áp, siêu âm ổ bụng, phần phụ bằng máy siêu âm mini và cái quan trọng nhất là tư vấn về các loại bệnh để bán thuốc. Tôi một sinh viên trung cấp mới ra trường tất nhiên nằm trong mục đo huyết áp. Nghĩ cũng thấy nản một chút nhưng dù sao có công việc mà làm vẫn hơn là nằm nhà ăn bám bố mẹ. Buổi trò chuyện kết thúc bằng việc thỏa thuận lương của tôi. 3 triệu một tháng nếu mồm miệng khéo léo chen được chân vào cái gọi là tổ tư vấn thì sẽ được tính phần trăm nếu bán được thuốc. Phải biết vào những năm 2013 mức lương 3 triệu lại nuôi ăn ở có xe đưa đón khi đi làm với một đứa sinh viên trung cấp mới ra trường như tôi là quá tốt rồi. Lúc đó tôi như bị sự vui sướng khi tìm được công việc và những đãi ngộ rất tốt của phòng khám làm mờ mắt. Không mất quá nhiều thời gian, tôi đồng ý nhận việc và giao một số giấy tờ mang tính chất pháp lý cho cô Thùy mà không hề hay biết mình đang bước chân vào một tổ chức đem sức khỏe của người khác ra để chực lợi.

Chiều tối ngày hôm đó tôi về nhà trong sự vui mừng, phấn khích. Tôi khoe với bố mẹ về công việc mình mới tìm được. Bố mẹ tôi là dân quê chân chất chẳng để ý đến tiền lương của tôi được bao nhiêu, họ chỉ cần thấy tôi vui, kiếm được công việc theo đúng những gì đã được học, không uổng phí mấy năm đèn sách lại giúp được mọi người. Như vậy là 2 người vui rồi.

Một tuần sau tôi nhận được điện thoại của cô Thùy

- Cháu chuẩn bị đi thôi nhé, ngày mai đoàn sẽ xuất phát. Xe tiện đường đi qua nhà cháu sẽ đón cháu luôn

Tôi vâng dạ liên hồi sau đó chuẩn bị mấy bộ quần áo cùng đồ dùng cá nhân. Mẹ tôi thấy con trai đi làm xa nhà, sợ con chịu khổ nên rúi vào tay tôi 2 triệu bà nói

- Mới đi làm không có tiền, con cần lấy lên đó thích ăn gì thì ăn, không lạ đồ ăn thức uống lại ốm ra, với cả công việc nếu con thấy không thích hợp thì nói với người ta một tiếng rồi về tìm việc khác. May mắn được công việc mẹ cũng vui nhưng chẳng hiểu sao từ qua đến giờ ruột gan cứ cồn cào. Trên đó rừng thiêng nước độc mọi chuyện phải cẩn thận nghe chưa con.

Nghe mẹ dặn dò thân là con trai nhưng tôi cũng không kìm nổi nước mắt, tôi ôm lấy mẹ mà nói

- Mẹ yên tâm, con trai của mẹ sẽ làm được, con không để mẹ thất vọng đâu mà. Bố mẹ ở nhà giữ gìn sức khỏe nhé. Lần đi khám bệnh này chắc phải mấy tháng nữa mẹ. Con nghe nói đi Hòa Bình rồi Sơn La nữa.

Mẹ ngân ngấn nước mắt gật gật đầu. Lúc này xe của phòng khám cũng đỗ trước cửa nhà. Tôi vội vã xách ba lô vẫy tay chào mẹ sau đó lên xe cùng cả đoàn. Xe lăn bánh đưa tất cả chúng tôi lên đường tới một nơi mà có lẽ cả cuộc đời tôi về sau sẽ không bao giờ có thể quên được.

- Xin chào tân binh

Một anh lớn tuổi thấy tôi bước lên xe liền cười nói, kẻ đó mấy anh chị cùng mấy đứa tầm tuổi tôi trong đoàn cũng lên tiếng chào hỏi. xem ra đoàn này cũng đã đi đây đó khá nhiều nơi rồi.

- Đây cậu cũng là lần đầu tiên đi khám bệnh như thế này đúng không.

Một cô bé có ngoại hình dễ thương ngẩng lên kể tôi quay sang hỏi.

Tôi hơi bị ngẩn người trước nét đẹp trong sáng của cô bé, một lát sau mới trả lời

- ừ, tôi mới ra trường, còn cậu...cậu tên gì, cũng lần đầu đi như thế này phải không ?

cô bé cười hiên ngang sau đó trả lời.

- mình tên Trang , mình cũng mới ra trường .đây là công việc đầu tiên của mình đây.

Nhìn Trang vẻ mặt vui mừng tôi cũng không ngạc nhiên, vì chính tôi cũng vậy mà.

- Mình tên Nam rất vui được làm quen với Trang. Cùng cố gắng nhé!

Trang cười tíu tít . lúc cả 2 đứa đang nói chuyện vui vẻ thì cô Thùy ở ghế đầu lên tiếng.

- Mọi người, mọi người. ngày hôm nay đoàn chúng ta có thêm 4 thành viên mới. Nam, Trang ,Đức, Mai. Mọi người hướng dẫn kèm cặp các em nó nhé.

Mọi người ai nấy đều vui vẻ đồng ý. Phía đầu xe tiếng một thanh niên vang lên

- Anh là Hùng tài xế, đẹp trai và ga lăng. Xin chào mấy tân binh nhé.

Thì ra là anh tài xế phụ trách an toàn của cả đoàn trong chuyến đi này. Qua giọng điệu tôi đoán anh ấy là một người vui tính. Kể đó các anh chị còn lại trong đoàn cũng lên tiếng giới thiệu. Chị là Trinh, Chị là Dung, anh là Tâm, anh là Duy, anh là Việt rất vui khi được làm việc cùng các em. Nhìn không khí đoàn kết của cả đoàn tôi rất vui thầm nghĩ . công việc mình tìm được này quá thật không uổng phí mấy tháng lặn lội. tôi đưa mắt nhìn mặt mọi người như muốn nhớ kỹ khuôn mặt từng người cùng tên của họ, bất chợt tôi quay lại phía ghế sau. Vẫn còn một người nữa này giờ vẫn im lặng. Mũ tai bèo chụp hắt xuống che toàn bộ khuôn mặt, tôi tắc lưỡi. có lẽ người ấy đang ngủ. Cũng không tiện đánh thức người ta kéo chưa kịp làm quen đã tạo ấn tượng xấu rồi.

xe chạy rất lâu tôi không thể ngủ được vì sự háo hức, ghé mắt ra ngoài cửa ngắm phong cảnh núi rừng. Lúc này xe đang đi qua con đường núi khá chênh vênh, phía bên phải là núi , bên trái lại là vực thẳm không khí tĩnh mịch của núi rừng vừa làm phấn khích cái tính thích phiêu lưu mạo hiểm của tôi vừa mang đến trong tôi một sự mơ hồ hay nói đúng hơn là rờn rợn.

Chả là ngày nhỏ tôi hay được bà nội kể cho nghe về những ông hồ, hay trần lớn ăn thịt người. nghĩ đến cảnh sắp tới phải ăn nằm trong bản ở sâu trong rừng tôi lại thấy hơi rợn người. xe chạy thêm một đoạn thì anh Hùng tài xế nói

- Sắp đến trạm xăng rồi. mọi người xuống xe tranh thủ đi vệ sinh nhé. Nghỉ ngơi một lát rồi lại lên đường. Còn 2 tiếng nữa là đến nơi thôi.

Xe dừng tại trạm xăng cả đoàn kéo nhau xuống xe đi vệ sinh. Người ngồi ghế sau lúc này cũng tỉnh ngủ. Tôi nhìn kỹ người ngồi ghế sau thì ra là một ông chú tuổi cũng tầm 50, chẳng trách gì được đối với sự sôi nổi của đám thanh niên chúng tôi chú chẳng để tâm đến. tôi nhìn ra chú là người lẳng lì ít nói, khuôn mặt góc cạnh sương gió. Vì là người mới nên tôi cũng chủ động làm quen vì sau này còn làm việc với nhau dài dài.

- Dạ cháu chào chú. Cháu tên là Nam tân binh của đoàn chúng ta. Sau này trong công việc có gì cháu chưa biết rất mong chú chỉ dạy thêm cho cháu ạ.

Tôi lễ phép chào hỏi chú với một bộ mặt vô cùng thân thiện nhưng đáp lại tôi là một ánh mắt dò xét của chú, khiến tôi không khỏi lạnh người. chú im lặng một hồi sau đó cất tiếng.

- ừ.

Một câu trả lời lạnh đến không có gì có thể lạnh hơn, tôi nghĩ thầm.

- Thế thôi hả. Chú này cũng thật kì lạ.

Nghĩ là nghĩ như vậy nhưng tôi cũng không phải là kẻ dễ bỏ cuộc. Tôi lại tiếp tục hỏi.

- Chú tên gì ạ. Chắc chú đi khám bệnh như thế này nhiều lắm rồi phải không chú. Đi khám như thế này chắc vui lắm chú nhỉ. Vừa được đi du lịch lại vừa kiếm được tiền.

Chú nọ liếc mắt nhìn về phía tôi trả lời

- Vui... ? hừ. từ từ rồi biết. Đoàn này thay người liên tục ấy mà.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 2

Nghe chú nói như vậy tôi không khỏi tò mò. Tại sao lại thay người liên tục. Không lẽ có gì đó không ổn... tôi đang định hỏi chú cho rõ thì anh Hùng tài xế gọi mọi người lên xe để đi tiếp. Tôi đành gác lại vấn đề đó sang một bên, leo lên xe cùng đoàn tiếp tục tiến về phía trước.

2 tiếng sau cuối cùng xe cũng dừng tại cửa một nhà nghỉ xinh đẹp tại một Thị Trấn nhỏ. Cô Thùy dường như đã làm việc với chủ nhà nghỉ từ trước nên khi xe dừng lại từ phía trong nhà nghỉ một người phụ nữ mập mạp tiến ra chào đón.

- Ầy mọi người đi đường có mệt không, mấy cô gái có ai say xe không. Trong kia tôi pha sẵn nước gừng rồi đấy. Mọi người vào nhà uống hớp nước nghỉ mệt rồi tôi sắp xếp phòng cho.

- chị chu đáo quá... cảm ơn chị

cô Thùy cảm ơn bà chủ sau đó bảo chúng tôi lấy đồ đạc trên xe xuống để anh Hùng đi rửa xe. Đi cả đoạn đường núi trời thì mưa bay bay, nhìn cái xe chẳng khác nào con trâu mới cày về. Bà chủ nhà nghỉ tuy thân hình có phần nục nịch nhưng xem ra cũng rất nhanh nhẹn. Nhoáng một cái mà đã từ trên tầng bước xuống miệng xoén nói.

- Ngại ghê Ầy. Qua em gọi lên chị đã chuẩn bị 4 phòng ở tầng 2 cho mọi người đỡ vất vả đi lại rồi đấy chứ nhưng mà ngặt nỗi, tối qua có 1 đoàn khách du lịch vào muộn, họ lại cứ nhất quyết ở tầng 2, thành thử ra...

Dường như hiểu ý bà chủ nên cô Thùy nói ngay.

- Không sao đâu chị. Miễn là có phòng cho chúng em ở là được rồi, tầng mấy thì quan trọng gì.

Bà chủ nghe cô Thùy nói như vậy thì không khỏi cười toe toét , kể đó bà ấy đích thân dẫn chúng tôi lên nhận phòng. Phòng chúng tôi ở tận tầng 4 căn nhà phía trên là sân thượng.

- Trên này có 5 phòng nhưng mà một phòng nhà chị dùng cất đồ , còn lại 4 phòng mọi người cố gắng sắp xếp nhé.

Bà chủ nhà nghỉ trong mắt thoáng có một chút lo lắng kể đó bà nói thêm.

- trên này đêm đến khá là lạnh lại nhiều sương muối, nếu không có việc gì thì mọi người cũng hạn chế ra ngoài một chút. Thôi không phiền mọi người sắp xếp, tôi xuống dưới nhà chuẩn bị cơm.

Bà chủ nhà nghỉ nói xong liền đi xuống dưới tầng một . Cả đám chúng tôi không khỏi rửa thẩn bà chủ. Bao nhiêu đồ mà phải khiêng lên tận tầng 4 , mệt bỏ cả hơi tai nhưng nghĩ lại trên này cũng có cái tốt, Phía trên là sân thượng phơi đồ hay hong gió cũng tiện.

- Mọi người chia phòng cất đồ đạc rồi xuống nhà ăn cơm nhé.

Cô Thùy nói xong thì sắp xếp luôn. Cô với Trinh ở một phòng, Dung ở cùng Trang và Mai nhé, tiện thể kèm cặp các em ấy một chút về công việc luôn. Còn mấy ông con trai thì tự chia nhé.

Thế là Tôi, anh Tâm được chia vào ở cùng ông chú mặt lạnh. Phòng còn lại là của Đức, anh Việt, anh Duy và anh Hùng tài xế. Sắp xếp xong đồ đạc cả đoàn xuống tầng một ăn uống, một lúc sau thì anh Hùng cũng về tới. cả đoàn ăn uống vui vẻ sau đó lên phòng cô Thùy họp về kế hoạch cho ngày đầu tiên công tác.

- Ngày mai đoàn chúng ta sẽ bắt đầu khám bệnh cho các thôn bản phía sâu trong núi , vì là ngày đầu tiên khám bệnh tại đây nên mọi việc cần được bố trí kỹ lưỡng, tránh có sai sót trong ngày đầu ra quân.

Cô Thùy vẻ mặt nghiêm túc nói. Tất cả mọi người đều được phân công công việc , mấy người mới như chúng tôi thì được các anh chị đi trước

hướng dẫn về các loại thực phẩm chức năng. Họp khoảng 2 tiếng thì mọi người chia nhau về phòng ngủ sớm sáng mai còn đi làm. Tối hôm đó tôi không tài nào ngủ được, phần vì lạ giường phần vì hồi hộp cho ngày làm việc đầu tiên. Đến khoảng 12 giờ đêm lúc tôi đang thiêu thiêu ngủ thì nghe thấy tiếng bước chân bên ngoài cửa phòng, tiếng dép cứ loẹt quẹt đi qua đi lại. tôi nghĩ thẩn.

- Quái lạ tối muộn như thế này rồi ai lại còn đi đi lại lại ngoài kia như vậy. Không ngủ thì cũng để cho người khác ngủ chứ.

Bực mình tôi định tiến ra xem là ai thì bỗng từ phía sau có người nắm áo tôi kéo lại. thì ra là ông chú mặt lạnh, ông ấy kéo tôi lại nói nhỏ như sợ người ngoài kia nghe thấy được.

- Khôn hần thì nằm im ở đó. Mà mà ra nó bóp chết bây giờ.

Tôi thấy lạ hỏi.

- Người ta vô ý thức như thế mình nhắc nhở có gì sai đâu chú. Việc gì mà phải sợ.

Ông chú kia ra hiệu cho tôi nói nhỏ lại sau đó nói.

- Nó lại thêm nghe mà nói. Mà biết ngoài đó là cái thứ gì không.

Tôi thoáng ngạc nhiên, sau đó nói với điệu chắc nịch.

- Là người trong đoàn mình chứ ai nữa chú. Cả tầng 4 này 5 phòng mình thuê 4 phòng rồi phòng cuối hành lang kia thì khóa trái cửa, bà chủ chẳng bảo là phòng để ở nhà bà ấy còn gì ạ. Không phải người đoàn mình thì là ma à...

- Mà nói đúng rồi đấy...

Ông chú kia mặt nghiêm trọng nói. Tôi lúc này cứ ngỡ như ý chú cũng như tôi, ngoài cánh cửa kia là người nào đó trong đoàn không ngủ được nên ra ngoài đi lại hóng gió. Tôi lại định ra mở cửa xem là ai, trong đầu

ngĩ chắc là 2 em mới vào như mình. Nhớ nhà quá nên không ngủ được. Lúc tôi vừa bước xuống giường thì ông chú kia lại một lần nữa kéo tôi lại. vỗ cho một cái rỗ đau mắt.

- Mẹ cái thằng không biết sống chết này. Đã biết ngoài kia là ma r ồi còn giám ra. Muốn chết hay sao.

Tôi mặt tỉnh bơ nói.

- Chú mơ ngủ đấy à. Ma cò gì ở đây. 2013 r ồi người ta lên cung trăng nhảy híp hóp với chị hằng r ồi mà chú còn tin trên đời này có ma á.

Ông chú kia nghe tôi nói thế tức xạm cả mặt lại sau đó buông tay tôi ra nói,

- Đấy kệ mẹ nhà mày. Ra đó mà tâm sự cho biết.

Nói xong chú quay mặt vào trong , tôi xưa nay luôn tin vào khoa học, lại là sinh viên ngành ý nhìn xác chết quen r ồi nên cũng chẳng nghĩ nhì ều, tiến bước ra mở cửa phòng xem là em nào đang mếu máo ngoài kia nhưng kì lạ là khi tôi vừa mở cửa ra thì tiếng dép kia cũng biến mất , cả dãy hành lang trống hoắc.

- Cái quái gì thế ? mới đó còn nghe tiếng bước chân cơ mà. The flash hay gì mà nhanh vậy.?

Xoay người vào phòng trong sự thắc mắc. Tôi nhìn thấy ông chú kia ánh mắt sắc lẹm đang hướng phía tôi mà nhìn chằm chằm. Kế đó tôi cảm thấy một làn gió rất lạnh thổi vào phía sau cổ, tôi đang định xoay người lại đóng cửa thì ông chú quát khế.

- Đứng im đó không được quay đầu lại.

Kế đó ông ấy lại nói nhưng lần này không phải là nói chuyện với tôi.

- Nó chỉ tò mò nên mới mạo phạm, cũng không gây hại gì cho cô, tha cho nó đi.

Nhìn thấy ông chú vừa tiến bước lại phía mình vừa nói lảm nhảm tôi không khỏi giật mình.

- Ông chú này xem phim nhiều nên bị nhiễm à.

Nghĩ như vậy tôi xoay người lại định đóng cửa, thì ôi mẹ ời. Trước mắt tôi lúc này không phải là một khoảng đen của đêm tối mà thay vào đó là một dáng người mờ ảo. Tôi chỉ nhìn lướt qua nhưng cũng nhận ra đôi mắt của người đó đang nhìn tôi chăm chăm, ánh mắt giận dữ ấy như xoáy sâu vào tâm trí của tôi, khắc lên đó một dấu vết mà có lẽ cả cuộc đời tôi cũng không thể quên được. Bất chợt cái bóng đó nhoáng lên lao vào phòng xòe bàn tay gầy guộc chờ xương định bóp lấy cổ tôi. Lúc đó thần trí tôi đang ngơ ngẩn, cả thân thể như bị nỗi sợ hãi làm đóng băng, dù biết nguy hiểm đang đến nhưng không thể cử động. Bỗng một lực kéo rất mạnh khiến tôi ngã rúi rúi về phía sau, một bóng người phóng vụt qua trước mặt tôi.

- Là ông chú ..là..là...ông chú đó .

Tôi ngớ người nhận ra người vừa kéo mình tránh khỏi cái thứ kia là ông chú mặt lạnh. ngay lúc tôi đang còn thất thần vì sợ hãi ngã dưới đất thì ngoài cửa một tiếng xéo xèo vang lên kéo tôi về với thực tại. Ông chú nọ ngón tay gấp lại theo kiểu kì quái đánh mạnh vào bàn tay chờ xương kia. Một làn khói trắng toát ra từ bàn tay gớm giếc ấy. Cái bóng mờ ảo bị đánh bay ra ngoài cửa. Nó lồm cồm bò dậy đứng đó mà nhìn chăm chặp vào ông chú. Ông chú có vẻ như cũng không sợ hãi ánh nhìn của nó, ông ấy khẽ nói với điệu bộ khác với vẻ cục cằn sáng nay.

- Ta biết cô là cái gì... nhưng việc ai người ấy làm. ta đã nói thẳng nhỏ không biết chuyện, không hại đến cô hay người trong nhà này nên cô cũng đừng đụng vào nó hay bất kì ai ở đây, đừng ép ta phải ra tay.

Ông chú kia giọng nói nhẹ nhàng, không giận mà uy. Một lát sau bóng dáng người con gái mờ ảo kia dần dần biến mất, biến mất trước mắt tôi một cách thần kì. Tôi lúc này chẳng còn tin vào mắt mình nữa nhưng cú ngã đau đớn vừa rồi khiến tôi biết mình không phải là đang nằm mơ.

- Chú..chú ời. Cái quái gì đang diễn ra vậy?

Tôi vẫn chưa hết sợ hãi ng ỡ dưới đất lấp bắp mà hỏi chú.

- ờ .. không có gì. Tao ngủ mơ ấy mà ... mẹ cái thứ mạnh miệng. Thanh niên chúng mày bây giờ chỉ được cái nói phét là giỏi. đi thay quần đi r ồi hãy lên giường. Không tao ném xuống đất đấy.

Ông chú kia nhìn tôi với vẻ mặt xem thường. Sau đó cũng không nói gì leo lên giường ngủ. Tôi lúc này h ồi vía lên mây còn tâm trí nào mà quan tâm đến cái quần ướt, vội bò lên giường nằm co dúm lại , nghĩ đến cảnh vừa r ồi cả người cứ run lên b ần bật. Ông chú nọ thấy tôi sợ đến đái cả ra quần nên cũng thôi không bắt tôi thay quần áo gì nữa. Tôi cứ nằm đó sợ sệt mãi lâu sau chắc vì mệt quá nên ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 3

Sáng ngày hôm sau tôi tỉnh dậy nhìn qua gương rửa mặt là một khuôn mặt phờ phạc, nghĩ lại chuyện quái dị xảy ra tối qua, tôi vẫn không thể tin đó là sự thật. Vội đánh răng, rửa mặt rồi tắm rửa thay quần áo sau đó đi lại giường nơi chú đang ngủ hỏi

- chú...rốt cuộc chuyện xảy ra tối qua là như thế nào vậy chú. ?

Chú nét mặt điềm tỉnh quay về phía tôi nói.

- Trên đời này tất cả mọi chuyện không phải cứ không tin là không có đâu nhóc.

- Ý của chú là, cái người tối qua thực sự là ma sao ạ ?

Tôi mặt tái mét hỏi. chú chỉ nhẹ gật đầu. Kế đó lại nói.

- Nó là ma xó của gia đình nhà này đấy, từ khi bước vào trong ngôi nhà chú đã cảm nhận thấy âm khí quanh quẩn, đến khi lên đến tầng 4 này âm khí càng đậm hơn. Chú biết là có thứ gì đó nhưng mình mới đến mà lại là nhà người ta nên chú không tiện nói. Cái phòng cuối hành lang kia cũng chẳng phải chứa đồ đạc gì đâu. Phòng thờ ma xó nhà này đấy. Bảo sao không ai chịu ở tầng này.

Tôi ngơ ngác nghe chú nói mà miệng cứ há hốc ra. Chú lại nói tiếp.

- Mà lần đầu lên vùng núi nên chưa quen thôi. Hầu như trên này nhà nào chẳng nuôi ma xó. Sao ? giờ còn thấy vui không ? May phúc nhà mày hôm qua ở cùng phòng chú, chứ với cái tính tò mò của mày mà ở phòng khác có khi nó bắt mẹ nó hồn vía rồi đấy.

Tôi sợ hãi lắp bắp.

- Hồn vía gì nữa ạ. Qua cháu thấy tay nó định bóp cổ cháu. Bị bóp quá đấy có mà đứt đầu luôn ấy .

- Mày điên à ? ma quỷ nó đâu phải thực thể, làm gì chạm vào được người mày. Nó chỉ có thể dọa cho hồn vía mày sợ hãi , dương khí trên người mày tán đi mất, lúc đó một là nó nhập xác mày thao túng cơ thể mày làm theo ý nó. Hai là bắt hồn vía của mày về làm đày tớ cho nó. Đây là chưa nói gặp phải mấy con ác quỷ tu luyện lâu năm nó còn ăn mẹ nó hồn phách mày luôn để tu luyện ấy.

- Giống mấy vụ người bị ma nhập đấy hả chú? .. mà sao chú lại biết mấy cái này. Chú là phù thủy à?

Tôi vừa rút lời thì bị chú cho ăn ngay một cái gõ lên đầu đau điếng.

- Tiên sư mày. Mày mới là cái thằng xem phim nhiều rồi ảo tưởng ấy. Bên tây mới có cái thứ gọi là phù thủy. Chú ngày còn trong lính đi chiến đấu trên mạn biên giới đánh nhau với bọn trung quốc ấy. Trong tiểu đội có ông bạn là thầy pháp, vì chiến tranh nên ông ấy cũng phải đi lính. Chiến tranh thì mày học lịch sử chắc cũng biết, người chết như ngả dạ , người bị bắn chết, kẻ bị bom rơi, mất tay, mất chân nhiều vô kể. Oán khí tích tụ rất nhiều. Không ít quái sự vì thế mà ra. Ông bạn kia của chú vốn là thầy pháp nhìn thấy ma quỷ lộng hành như vậy ông ấy không chịu được mới ra tay thu phục. Trong một chiến dịch, ông bạn kia của chú bị thương nặng. Chú là quân y chăm sóc cho ông ấy. Lúc sắp lìa đời ông ấy giao cho chú một quyển sách, cùng 1 cái vòng tay , nói là tâm huyết cả đời của ông ấy. Bảo chú nếu có duyên thì học theo mà giúp đời giúp người. lúc ấy chú cũng chẳng để tâm chỉ cầm lấy cho ông ấy vui lòng. Sau này khi chiến tranh kết thúc. Chú về quê làm y tá thôn rồi như có duyên với cái nghề trừ ma bắt quỷ này. Trong một lần dọn dẹp nhà cửa chú thấy quyển sách năm xưa ông bạn tặng. Dem ra đọc thử thì thấy hay hay, thế là theo đó mà tu luyện đạo pháp cho đến tận bây giờ khi đã giải quyết bao nhiêu ma quỷ , chú vẫn mang theo quyển sách đó bên mình.

Chú nói xong lấy trong ba lô ra một quyển sách đã cũ nát đưa cho tôi xem. Tôi tò mò mở ra thì thấy mấy trang đầu của quyển sách toàn vẽ hình người cũng các điểm đánh dấu huyết vị từ trên xuống dưới còn có gạch ngang chú thích rất rõ ràng. Tôi lướt qua mấy trang đầu sau đó quay sang chú hỏi.

- Sao cháu thấy cứ như sách bên đông y thế chú. Toàn huyết vị các thứ.

Chú bảo mày cứ đọc tiếp đi . tôi nghe lời lại dở thêm mấy trang. Cái gì mà luyện khí dưỡng thần, đã thông kinh mạch rồi tụ khí đàn đi ần. Càng đọc tôi càng thấy bị hấp dẫn, quyển sách cứ như bí kíp võ công trên phim trường vậy. Kế đó là các hình vẽ bàn tay mỗi hình lại có một động tác khác nhau cùng chú thích rất tỉ mỉ Phải gấp tay như thế nào, đọc chú ra làm sao. Vận khí từ huyết nào đến huyết nào. Thực sự càng đọc tôi càng bị hút vào nội dung của quyển sách. Tay thì thoảng lại nâng lên bắt trước các tư thế của bàn tay trong sách mà làm theo. Thần trí dường như rơi vào một trạng thái lơ đãng. Chú ngồi một bên nhìn thấy tôi như vậy liền vỗ mạnh vào vai nói.

- Từ từ mà đọc dần , không nóng vội được đâu.

Tôi bị chú cắt ngang thì choảng tỉnh, thần trí rút lui khỏi thế giới huyền ảo này giờ đang đắm chìm. Tôi có chút khẩn trương quay sang hỏi chú.

- Quyển sách này hay thật đấy chú. Càng đọc càng ham.

Chú chỉ cười cười rồi nói.

- Chú ngày đầu đọc nó cũng vậy, nhưng không đến mức lơ đãng như mày. Mày có duyên với nghề này pháp đấy. Từ hôm đầu gặp mày, chú đã nhìn ra rồi. nếu đã là duyên thì có tránh cũng không được đâu.

- Cháu làm thầy pháp á ? . Thôi chú đừng có đùa , cháu thấy cái thứ kia đã đá cả ra quần rồi chứ đừng nói là đánh nhau với nó. Thôi cái duyên ấy cháu thà chẳng có còn hơn.

Tôi xua xua tay nói sau đó trả lại cuốn sách cho chú. Chú không nhận đem quyển sách đưa lại cho tôi đoạn nói.

- Đạo pháp trong sách này chú đã học được phân nửa , từ đó đến giờ cũng không tiến thêm được bước nào. Có lẽ cơ duyên cùng thiên phú của chú chỉ học được đến đó. Nếu mà đã có duyên với nghiệp thầy pháp thì cứ giữ lấy mà đọc. Nhưng nhớ kỹ tu luyện đạo pháp cũng giống như chúng mày học chữ, phải từ từ nắm bắt chứ không thể bộp chộp , nóng vội . dụng tốc bất đạt nghe chưa. Còn đây là một vòng tay được làm từ đá mắt hổ bạn chú để lại. cái vòng này rất phù hợp với người mệnh Kim như mày. Mấy năm qua nó cũng nhận tể bái hương hỏa lại hấp thu thiên địa linh khí. Linh lực ẩn chứa trong đó rất lớn . mày lần đầu lên vùng cao giữ lại mà phòng thân, không phải tự nhiên mà người ta nói " nước Sơn La ma Hòa Bình " đâu.

Tôi nghe chú nói như vậy cũng không tiện từ chối, vâng dạ rồi cần lấy quyển sách cùng vòng tay. dù trong lòng nghĩ có lẽ cả đời này mình cũng chẳng cần dùng đến nó.

Đúng lúc này thì cô Thùy cũng gọi cả đoàn xuống nhà ăn sáng rồi lên đường. Trên đoạn đường đến bản đầu tiên trong chuyến khám bệnh, tôi và chú ngồi cạnh nhau lúc này tôi mới nhớ ra là mình còn chưa biết tên của chú nên quay sang hỏi mới biết chú tên là Chung, trước là bộ đội quân y. Ra quân chú làm ý tá tại thôn , gần một năm nay nhận được lời mời của cô Thùy nên mới đi cùng đoàn. Nói chung thời đại công nghệ chuyển giao, xã hội người ta cũng bài trừ mê tín nhiều. Có lẽ vì vậy mà cái nghề thầy pháp của chú cũng dần mai một.

Xe đi tầm 20 phút thì cả đoàn đã đến ủy ban nhân dân xã (vì đoàn khám bệnh của chúng tôi giữa vào quan hệ và tiền bạc để đến các bản làng khám chữa bệnh nên tôi xin phép không nói rõ địa danh, tránh đụng chạm đến chính quyền). Tại đây đoàn được cán bộ đón tiếp rất nhiệt tình. Người miền núi là như vậy, họ rất quý mến khách phương xa, mà chúng tôi lại là nhân viên y tế chăm sóc sức khỏe cho người dân, bởi vậy họ rất niềm nở đón tiếp.

- Các bác sĩ vất vả rồi. thay mặt người dân tôi xin cảm ơn sự nhiệt tình của các vị. Hôm qua tôi có thông báo cho các trưởng bản về lịch công tác của đoàn, bây giờ để tôi đưa mọi người đến nhà văn hóa bản đầu tiên. có lẽ mọi người cũng tập trung đông đủ rồi.

Cán bộ xã nói xong liền đi xe máy phía trước dẫn đường. đi sâu vào một đoạn nữa chúng tôi đã có mặt tại nhà văn hóa. Tôi hơi có chút bất ngờ về sự phát triển của nơi này nên quay sang chú Chung hỏi.

- Chú này ? xem chừng ở đây còn phát triển hơn quê mình ấy chú nhỉ ?

Chú Chung nét mặt bình thản nói

- Cái bản du lịch của người ta mà đem đi so với cái thôn cả đời làm nông nghiệp ở quê.

Tôi gật đầu thì ra đây là bản du lịch. Chẳng trách gì được cơ sở vật chất lại đầy đủ như vậy.

Cả đoàn xuống xe , lúc này dân bản đã đến rất đông. Già có, trung tuổi có, mấy em gái bản xinh tươi cũng có. Đám thanh niên chưa vợ ai cũng háo hức. Nhất là anh Hùng tài xế ông ấy được cái khéo miệng lại rảnh dỗi nên bắt chuyện với mấy em gái bản rất nhanh. Ngày đầu tiên đi làm cứ thế trôi qua xuôn sẻ , thuốc bán được cũng rất nhiều, nhưng sâu thẳm trong suy nghĩ của tôi lúc đó đang dấy lên sự tội lỗi bởi vì tối qua tôi đã được các anh chị đi trước phân tích qua về các loại thuốc, tôi nhận ra những suy đoán về cái gọi là thực phẩm chức năng này là đúng. vẫn biết những thứ gọi là thuốc kia không gây tác hại cho con người nhưng việc chúng tôi nói dối họ đó là thuốc đi đầu trị những căn bệnh họ đang mắc phải khiến tôi thấy không được thoải mái.

Những ngày tiếp theo công việc khá thuận lợi. Tối ngày hôm đó sau tuần làm việc đạt hiệu quả rất tốt. Cô Thùy dẫn cả đoàn đi ăn nhà hàng, nói là nhà hàng cho sang chứ cũng chỉ là một quán ăn tương đối rộng rãi. Tất cả mọi người nâng li chúc mừng tuần làm việc thành công vượt sức mong đợi. khi tất cả đã no say thì rủ nhau ra về. Trên đường về tôi hỏi chú Chung

- Chú ơi mấy tối nay không thấy cái thứ kia xuất hiện nữa chú nhỉ ?

Chú Chung quay sang nói trong cái giọng ngà ngà say.

- Úi sời... hôm trước nó bị chú cảnh cáo rồi làm gì mà giám. Ăn gan hùm hủ. Với cả hôm ấy mọi người mới tới, nó muốn dò xét xem có ai có ý đồ bất chính với nhà kia hay không thôi. Chúng mày cứ bình thường mà ở, chẳng ma quỷ nào rảnh dỗi mà dọa chúng mày đâu.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 4

Nghe chú Chung nói như vậy tôi cũng thấy yên tâm hơn. Về tới phòng mấy anh phòng bên cũng không đi ngủ ngay mà sang phòng tôi chém gió. Anh Hùng lên tiếng trước.

- Này chú Chung hôm nay cháu mới tía được một em gái bản xinh lắm, mà có vẻ dễ چرا cắm.

Dường như quá quen với việc này chú Chung liếc mắt một cái nói.

- Ờ ... ăn tạp như mày rồi cũng có hôm nó xui ma xó nhét phân trâu vào mồm cho xem.

Ngoài anh Duy tỏ vẻ bình thản ra thì đám bọn tôi đầu trố mắt hóng chuyện. Chú Chung thấy chúng tôi hóng hớt liếc nhìn.

- mấy tháng trước đoàn có đi khám trên mạn Lai Châu có một thằng cũng thấy gái xinh nên tán tỉnh, đến lúc chén con người ta rồi định chuồn. Bị con bé đó nó xui ma xó nhà nó dọa cho một trận rồi nhập thân, đêm đó cả đoàn không thấy thằng kia về mới đi tìm. Nhìn thấy thằng nhỏ cả người dính đầy phân trâu đang ngửi thu lu trong chuồng trâu nhà con bé đó, bốc lấy bốc để mà bỏ vào mồm. Cũng may nhà đó hiên lảnh nên không xui ma xó bắt vía, chứ không thì thằng kia không chết cũng bị hâm dở cả đời.

cả đám chúng tôi ngoài anh Duy, anh Hùng là người có thâm niên trong đoàn thì đầu là người mới, người vào đoàn sớm nhất cũng là 3 tháng. Tất cả đầu không biết đến sự việc. Nghe chú Chung kể như vậy, cả mấy anh em không khỏi kinh sợ. Mấy anh em nhìn nhau anh Tâm nói.

- Thôi kiểu này gái có xinh mấy cũng kệ mẹ nó. Chứ ăn vào rồi lại ở dề trên này cũng nên. Chúng mày có ăn thì ăn, anh chịu.

Cả đám bị cái điệu bộ hài hước của anh Tâm làm cho quên cả sợ hãi khi này mà cười phá lên. Anh Hùng bây giờ mới nói.

- Đây là thằng Vinh nó ăn xong nó không chịu trách nhiệm với con nhà người ta. Chứ cháu là cháu kết em này lắm rồi. xác định luôn đấy chú. Cháu thấy chú biết bùa phép, hay là chú bói cho cháu một quẻ đi chú.

Ngoài tôi, anh Duy, anh Hùng ra thì đám còn lại đều bất ngờ. Anh Tâm lại nói.

- Ờ chú Chung là thầy bói à.

Anh Hùng cắt lời.

- Mà thì biết gì chú Chung là bùa hộ mệnh của cái đoàn này đấy. Mấy năm trước đi làm ở các tỉnh miền xuôi không nói chứ Lên vùng sâu, vùng xa bùa ngãi các thứ. Không có chú ấy đi cùng tao cũng khiếp đảm đi đâu.

- Khiếp anh nói gì mà ghê thế. Dọa bọn em, bọn em về đây. Coi lại mất cái ngàn vàng nơi miền sơn cước này chứ chẳng chơi.

Anh Tâm vẫn cái điệu bộ hài hước nói.

Lúc này chú Chung mới lên tiếng.

- Chú cũng biết Cái Thù nó mời chú đi cùng cũng vì điều này, nhưng cuộc sống mà, vì miếng cơm manh áo cả. Chú ở nhà làm nông rồi thì thoảng đi tìm kiếm được mấy đồng đâu. Với cả đi với chúng mày thế này bảo vệ được chúng mày chú cũng yên tâm. Cơ mà chú thấy cái ý tế cộng đồng kiểu này thất đức quá. Chú tính hết chuyện này chú rút. Chúng mày đưa nào đi nữa thì đi.

Nghe chú Chung nói vậy cả đám nhìn nhau. Tôi và Đức tuy mới vào đoàn nhưng cũng nhận ra thực chất của cái việc khám bệnh này là một hình thức bán đa cấp có nghĩa là một hình thức khám bệnh chá hình. Mục đích chính là lách luật bán thực phẩm chức năng kém chất lượng với giá cao trên trời cho người dân bản địa trí thấp.

- Chú nói cũng phải. thôi hết chuyện này ta nghỉ. Chỉ tội cho mấy đứa mới vào này. Háo hức là thế.

Anh Duy nhìn về phía tôi và đức nói. Trong thâm tâm tôi lúc này cũng dấy lên suy nghĩ. Hay là mình không làm nữa, nghĩ đến cảnh phải lừa gạt người dân thật thà nơi đây, thật sự không đành lòng. Nhưng nghĩ đến bố mẹ ở quê vất vả rồi họ đã vui như thế nào khi tôi tìm được công việc. tôi lại nhụt chí. Có lẽ khi đó suy nghĩ của tôi còn quá non nớt. Bây giờ nghĩ lại tôi thật sự rất giận bản thân mình lúc đó đã không đủ chính chắn để bỏ công việc đó mà tìm một hướng đi mới. nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu ngày đó tôi bỏ về thì tôi đã không bén duyên với cái nghề này pháp như bây giờ.

Tối hôm đó mấy chú cháu nói chuyện với nhau rất lâu. Anh Hùng thì cứ đòi chú Chung xem bói, mặc cho chú từ chối, anh ấy vẫn cứ nài nỉ. Đến khi anh Duy, thằng Đức người nắm tay, người nắm chân khiêng về mới chịu thôi.

Sáng ngày hôm sau cả đoàn lại tiếp tục lên đường hướng đến xóm tiếp theo. tại đây chúng tôi cũng được người dân chào đón rất nhiệt tình, nhưng trái với cảm giác phấn khích hôm đầu tiên đi khám bệnh, giờ đây tôi chỉ ảm đạm với những việc mình đang làm. Vẫn như hôm đầu tiên cô Thùy lại đứng trước thôn dân chỉnh đốn từ đầu từ mà nói.

- Kính thưa bà con thôn dân, hôm nay đoàn y, bác sĩ chúng con về đây với mục đích chăm sóc sức khỏe cho bà con. Chúng con rất vui khi được bỏ một phần sức lực của mình xây dựng một cộng đồng dân cư xóm chúng ta không còn bệnh tật nhà nhà ấm no, khỏe mạnh. Sau đây mới tất cả mọi người nghe trật tự nghe tên mình lên khám bệnh ạ. Ai khỏe mạnh thì có thể ra về, ai có bệnh lý trong người đoàn chúng con cũng mang theo rất nhiều loại thuốc đi điều trị rất tốt từ dưới xuôi lên nếu mọi người muốn khỏi bệnh có thể bỏ một chút tiền mua thuốc về sử dụng. con xin cam đoan với mọi người thuốc của đoàn chúng con đều là những loại thuốc tốt nhất, mọi người yên tâm nhé.

Ngày hôm ấy trôi qua rất nặng nề. Đến chiều tối khi cả đoàn đang chuẩn bị thu dọn đồ ra về thì trời đổ mưa lớn. Mọi người ra xe gần hết chỉ còn lại tôi, Trang và anh Hùng trong nhà văn hóa của xóm.

- Mưa to thế này khiêng máy ra ướt hết anh ạ.

Tôi quay sang phía anh Hùng nói.

- Ừ đợi tí mưa bớt nặng hạt rồi đem ra.

Đang lúc anh Hùng nói thì phía cửa có 2 mẹ con chắc là người dân của bản bước vào, tôi không khỏi ngạc nhiên ngoài trời mưa lớn như vậy sao vẫn còn người tới khám. Lại nữa là cả 2 mẹ con chẳng ai bị ướt. Nghĩ thoáng qua như vậy nhưng tôi cũng không để tâm lắm, chắc họ vào đây trước khi trời mưa. Tôi quay sang phía họ cười nói.

- Chị với cháu tới khám phải không ạ. May quá chúng em còn chưa dọn đồ hết. Mà ngoài trời cũng mưa to. Chị bế cháu vào đây cho khỏi lạnh rồi ẹ khám cho. Máy siêu âm còn để đây.

Chả là 1 tuần qua tôi đo huyết áp rồi phụ anh Tâm siêu âm nên cũng học mót được một ít. Nào là bôi gel rồi các điểm đưa đầu siêu âm cắt hình các kiểu. Nên hôm nay định bụng thử một lần. Đang lúc tôi chuẩn bị đồ thì anh Hùng lên tiếng.

- Ở em sao em lại ở đây. A tưởng em bên bản bên cơ mà. Mà...mà đây là con em à?

Tôi giật mình khi nghe anh Hùng nói vậy. Thì ra em gái bản xinh đẹp anh ấy nhầm tới lại là gái đã có chồng, mà lại còn có con nữa rồi chứ. Tôi định bụng chuyện này về phải trêu anh ấy một phen. Tôi chăm chú nhìn lại người phụ nữ kia. Thực ra cô ấy cũng còn rất trẻ, có khi còn kém tuổi tôi. Nhưng có lẽ do phong tục nơi đây người ta lập gia đình sớm nên từng ấy tuổi đã có đứa con phải đến 4, 5 tuổi như thế kia. Trang lúc này vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì phía ngoài cửa cô gái kia lên tiếng.

- là anh à. Vâng đây là con em, hôm nay em đưa con về nhà mẹ đẻ. Chồng em mất cách đây mấy năm rồi chỉ còn 2 mẹ con em ở bên . cuối tuần con em được nghỉ học, em hay đưa con vào nhà ông bà ngoại chơi .

Cô gái nói xong khẽ cười. nhìn kĩ tôi mới thấy cô gái này thực sự rất xinh đẹp, đến nụ cười cũng đẹp. Chẳng trách gì anh Hùng mê mẩn như điều đó. Kì này biết cô ấy có con rồi không biết anh ấy tính sao đây. Tôi khẽ cười nói,

- Kìa sao chị cứ đứng ngoài đó vậy, vào trong đi em khám cho đứng ngoài đó lạnh thì sao ?

Cô gái quay sang tôi lắc đầu nói,

- Qua em khám rồi, nay thấy xe đoàn mình ở đây nên em ghé vào xem thôi

Nói đoạn cô gái lại liếc về phía anh Hùng về e thẹn. Tôi nghĩ thầm

- Thôi bỏ mẹ ông hùng rồi, em ấy kết ông ấy. kiểu này lại bị bắt lại ở dễ như lời anh Tâm nói cũng nên.

Trang lúc này cũng gần như hiểu ra sự việc khẽ cười nói.

- Chị không khám cũng được nhưng mà bé thằng bé vào trong này cho đỡ lạnh. Kéo ồm cả mẹ lẫn con.

Cô gái cười nhẹ nhàng rồi cũng bước vào trong nhưng không tiến lại phía chúng tôi mà cố tình ngẩng lui về phía bên kia của căn nhà. Tôi chợt cảm thấy không khí trong phòng lạnh dần , nghĩ là do mưa nên mới như vậy tôi cũng không nghĩ gì thêm. Cô gái kia ngẩng đó mắt vẫn hướng về phía anh Hùng điệu bộ rất tình tứ. Còn đứa nhỏ trên tay cô ấy thì khác, Nó đưa mắt nhìn cả 3 chúng tôi như đánh giá. Không hiểu sao nhìn vào đôi mắt của nó tôi lại cảm thấy rờn rợn. Đôi mắt của nó đảo rất nhanh, như đang soi mói vào tận cùng tâm trí của chúng tôi vậy. tôi vội xua tan suy nghĩ của mình , dù sao nó cũng chỉ mới 4 tuổi thôi mà , con nít thì đùa nào chả vậy.

Dường như Trang cũng cảm nhận được điều đó cô có vẻ sợ . tôi nhận ra Trang không dám nhìn thẳng vào đôi mắt của đứa bé. có điều gì đó làm cho cô ấy sợ hãi.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 5

Mưa cuối cùng cũng tạnh cô gái kia thấy chúng tôi định khiêng đờra xe để về thì cũng đứng dậy. Cô ta lên tiếng.

- Ngày mai các anh còn khám bệnh ở đây không.

Anh Hùng nhanh nhẩu trả lời.

- Có chứ em . xóm mình cũng nhiều người như vậy làm sao một ngày mà đã khám hết được

Cô gái nghe vậy chỉ khẽ gật đầu đưa mắt tình tứ với anh Hùng. Tôi chợt nhận ra trên miệng cả 2 mẹ con bỗng hiện lên một nụ cười có phần quái dị. Cô gái nọ bế theo đứa bé nhẹ nhàng rời đi. Đến khi chúng tôi đem đờra xe thì đã không còn thấy bóng.

- Trời đất đều nhĩ. Mới chiều còn nắng mà mưa ngay được. May mà chúng mày không cố đem máy ra chứ không hỏng cái là hết làm.

Chú Chung phụ tôi đem máy lên xe sau đó cả đoàn về nhà nghỉ kết thúc một ngày làm việc mệt mỏi.

Tối hôm đó cả đoàn tổ chức một cuộc họp cô Thùy nói .

- Dự báo thời tiết một tuần tới sẽ có mưa lớn nếu chúng ta cứ đi đi , về về như này e là không tiện . cô định là sẽ nhờ trưởng bản thu xếp chỗ ở lại cho chúng ta vì bản này cũng gần mấy bản còn lại. mọi người chịu khó nhé.

Tất cả mọi người phàn làm thuê khi nghe cô Thùy nói vậy ai cũng không thoải mái nhưng vẫn gật đầu đồng ý, duy chỉ có anh Hùng là vui ra mặt. Vì

trong xóm Mõ có em gái xinh tươi anh ấy mê mẩn .

Họp xong tôi trở về phòng gọi điện về cho mẹ, 2 mẹ con nói chuyện rất lâu, mẹ dặn dò tôi đủ thứ còn nói phải cẩn thận, mấy hôm nay mẹ thấy trong người không yên cứ nóng ruột . tôi chỉ cười trấn an mẹ chứ không giám kể tôi suýt thì bị mà xó bóp cổ cho mẹ nghe , sợ làm mẹ lo lắng. Nói chuyện với mẹ xong tôi nhắn tin cho Trang nói chuyện. Hơn một tuần qua cuối cùng tôi cũng làm thân được với Trang. 2 đứa ở 2 phòng vì sợ mọi người trêu nên nhắn tin nói chuyện với nhau cho tiện. Tôi cảm nhận hình như Trang cũng có cảm tình với tôi. Nhắn tin được một lúc thì Trang buồn ngủ bảo ngủ trước. Tôi mang tâm lý của một thanh niên mới lớn đang yêu bẽn lẽn mãi mới ngủ được.

Sáng ngày hôm sau cả đoàn người lại vào bản. Hôm nay tôi mới để ý bản này có cây đa rất to, phải nói là siêu to , siêu khổng lồ luôn. Thân cây phải đến 10 người ôm không hết. Hôm ấy khi khám cho một cụ ông lớn tuổi tôi tò mò hỏi về cây đa đầu xóm. Cụ ông không ngần ngại mà kể cho tôi nghe những chuyện li kì về cây Đa. Cụ ông kể,

- cây Đa đó phải đến vài trăm, có khi cả nghìn tuổi rồi đấy cháu ạ. nó là linh hồn của cái bản này. ở đấy có rất nhiều chuyện li kì xảy ra. Thời chống pháp. Có 1 đám lính pháp lùng sục quân ta đem bắt về dưới cây Đa định chặt đầu thị uy thì bỗng nhiên trời đang nắng to lại đổ mưa. Sấm sét đùng đoàng có một tia sét từ đâu đánh vào thân cây Đa. Điêu kì lạ là cây đa cùng đám người của ta bị bắt thì không sao chỉ có đám lính pháp là chết không còn một tên. Sau lần đó người ta đồn cây Đa có thần linh ẩn thân bên trong nên mấy bản xung quanh đây đều xem cây Đa già giống như vị thần bảo hộ. Hàng năm vẫn hay lễ bái tạ ơn thần cây.

Nghe ông cụ kể tới đây tôi cũng bán tín bán nghi về cây Đa có thần cư ngụ này. Kể tới đây ông cụ bỗng trầm lại kể đó lại nói tiếp.

- Các cháu người nơi khác tới đây phải hết sức cẩn thận đấy. Đạo gần đây trong bản này hay xảy ra sự lạ lắm. Rất nhiều người bắt gặp những bóng trắng mờ ảo lẫn khuất , có khi ngay tại bản , có khi lại trên nương . từ trước tới nay xóm chúng ta có không ít vụ người chết rất bí ẩn. Công an

đi đầu tra lâu nay nhưng cũng không tìm ra manh mối gì. Nghe đầu kết luận đầu là tự tử mà chết đấy. Có người được phát hiện kịp thời thì thần trí cũng điên loạn.

Nhìn ông cụ có vẻ lo lắng, lại có vẻ rất thật lòng cảnh báo cho chúng tôi. Thật tâm tôi rất cảm kích.

Chỉ đầu ngày hôm đó khi cả đoàn đang thu dọn đồ đạc thì trời lại đổ mưa lớn. Mưa hôm nay còn nặng hạt và dai dẳng hơn hôm qua. Cả đoàn đợi đến tận tối mịt mà mưa vẫn không ngớt. Trưởng bản tên A Lý từ ngoài đi vào thấy vậy lên tiếng.

- Mưa e là rất lâu nữa mới tạnh. Hay là hôm nay các bác sĩ ngủ lại bản một đêm, đường vào bản toàn đường đất, mưa thế này trơn trượt và lầy lội lắm. Xe đi giữa đường mà xa lầy thì lại khổ.

Nghe trưởng bản nói. Cô Thùy lúc này mới lên tiếng.

- Cháu cũng đang định tìm chú để thừa chuyện đây ạ. Chả là đoàn chúng cháu định nhờ chú sắp xếp chỗ ở cho cả đoàn trong vòng một tuần tới, vì lí do thời tiết chú ạ, vì sợ làm gián đoạn thời gian khám bệnh cho dân bản nên cực chẳng đã mới... mong chú Lý giúp cho ạ mọi chi phí sinh hoạt chúng cháu sẽ thanh toán đầy đủ ạ.

Cô Thùy vốn rất khéo miệng nên không khó khăn gì nhờ vả được trưởng xóm.

Ông Lý cười cười nói.

- Có gì đâu mọi người lặn lội đường xá xa xôi đến khám cho bà con, giúp được mọi người tôi cũng thấy vui mà... thế này đi. Nhà tôi cũng gần đây. Để tôi đưa mọi người về. mọi người cứ ở lại nhà tôi 1 tuần chứ 2 tuần cũng được nhà rộng lắm mà lại neo người. tối nay tôi xin đãi mọi người thịt lợn rừng xem như cảm ơn.

Ông Lý nói xong liền tiến bước ra ngoài. Một lát sau ông đem vào rất nhiều áo mưa cho chúng tôi che mưa, sau đó cả đoàn theo chân ông

đi bộ về nhà. Vì nhà ông Lý cách nhà văn hóa có gần hơn trăm mét nên đi có một lát đã đến nơi. Lúc chúng tôi định bước lên bậc thang căn nhà san rộng rãi của ông Lý, ông vội ngăn lại sau đó nói

- Mọi người đợi một chút. Để tôi báo nó cái đã.

Cả đoàn ngỡ ngàng không hiểu chuyện gì. Ông Lý đã nói muốn xin mỗi người một thứ đồ dùng cá nhân, găng tay hay là khăn, tất gì đó cũng được. Xong việc ông ấy đưa lại ngay. Thấy lạ tôi quay sang phía chú Chung như muốn hỏi ý kiến. Chú Chung cũng không nói gì. Tháo chiếc vòng cổ đưa cho ông Lý, tôi thấy vậy biết nếu chú Chung đã đưa thì nhất định không sao. Tôi cũng tháo ra chiếc nhẫn bạc trên tay đưa ra, mọi người lần lượt ai cũng lấy ra đồ của mình đưa cho ông Lý. Nhận xong đồ của mọi người ông Lý đi thẳng vào trong góc nhà để tất cả xuống trước một bát hương nhỏ sau đó thắp một nén hương trầm nhằm cái gì đó rất thần bí. Một lát sau ông đem đồ quay ra trả lại cho mọi người rồi mời tất cả vào trong nhà. Lúc này tôi mới thắc mắc mà hỏi chú Chung rốt cuộc ông Lý làm như vậy là có mục đích gì. Chú Chung bèn trả lời.

- Ông ấy báo với ma xó nhà ông ấy là có khách đến nhà. Để nó không những không quấy quả chúng ta mà còn dốc lòng bảo vệ một khi chúng ta còn ở trong ngôi nhà này.

Tôi mấy ngày qua đi theo chú Chung được chú giảng giải về thế giới tâm linh không ít nên khi nghe chú nói tôi hiểu ngay.

Tối hôm đó trong mâm cơm gia đình ông Lý rất nhiệt tình mời cơm rượu mọi người. không khí vui vẻ làm tôi quên đi câu chuyện mà ông cụ kể với tôi hồi chiều. Ngoài trời lúc này mưa cũng ngày một nặng hạt, gió mỗi lúc một mạnh hơn. Sau khi cơm nước xong tất cả chúng tôi ổn định chỗ ngủ mà không biết rằng ngoài kia có 2 cặp mắt đỏ lù đầy thêm khát đang chăm chăm nhìn vào ngôi nhà.

Sáng ngày tiếp theo chúng tôi lại bắt đầu công việc khám bệnh và bán thuốc cho người dân. Đến chiều tối lượng người khám bệnh cũng thưa dần, cả đoàn chuẩn bị đồ đạc kết thúc một ngày bận rộn. Bỗng anh Tâm huých vai tôi hỏi.

- Này mà có thấy thằng Hùng đâu không. Mẹ cái thằng mọi hôm xông xáo phụ anh em dọn đờm mà hôm nay không thấy đâu.

- À chắc là đi theo tiếng gọi của con tim rồi a ơi. Người đang yêu mà anh.

Tôi cười cười sau đó tiếp tục thu dọn máy móc.

- Yêu á. Yêu ai..

Anh Tâm thắc mắc.

- Thì cái em gái xóm Bên hôm trước anh ấy nói ấy. Hôm rồi bọn em gặp em nó ở trong này. Em nó bảo nhà mẹ đẻ ở đây, mà này em ấy liếc mắt đưa tình với Anh Hùng hơi bị ghê. Chắc cũng kết anh ấy rồi. gái một con đúng chuẩn trông mồn con mắt anh ạ.

- Gì ? gái một con á... là như nào

- Em ấy có chồng có con rồi, cơ mà chồng mới chết . mà thôi anh để ý lắm làm gì. Dọn đờm nhanh không tí trời lại mưa.

Tôi thúc dục anh Tâm sau đó cả đoàn về lại nhà ông Lý.

Tối ngày hôm đó sau bữa cơm tôi nhắn tin cho trang hẹn em đi dạo, vì ngại mọi người trêu chọc tôi ra cổng nhà đợi trước, 5 phút sau Trang bước ra. Hôm nay em mặc một bộ quần áo rất trẻ trung, năng động khác hẳn với ngày thường là một bộ blu thô cứng. Chúng tôi dạo bước trên con đường đất hiu hắt ánh đèn .

- Hôm nay trăng sáng anh nhỉ. Vậy mà dự báo thời tiết là có mưa đấy.

- Thì người ta chẳng bảo là dự báo còn gì...em khó cứ như mấy cụ 80 ấy.

Tôi trêu chọc em , cả hai cười vang trong màn đêm tĩnh lặng. Cả 2 đi thêm một đoạn tối đánh bạo nắm lấy tay em. Lần đầu tiên trong đời được cầm tay gái, cảm giác phê không phải bàn. Trang không nói gì chỉ tỏ ra

thẹn thùng. Đi bộ khoảng hơn 10 phút chúng tôi dừng chân trước cây Đa cổ thụ đầu bản.

- Quay lại thôi anh, ngoài kia tối lắm. Em sợ...

Trang nắm chặt tay tôi, cả hai xoay người định trở lại nhà ông Lý bỗng cả hai giật thót mình, trang sợ hãi la toáng cả lên. Phía sau lưng chúng tôi không biết từ lúc nào đã xuất hiện một đứa trẻ tầm 5 tuổi. Trong cái ánh sáng heo hắt phát ra từ những bóng điện sợi đốt của mấy nhà dân gần đó, tôi nheo mắt nhìn thì nhận ra. Thì ra là thằng bé con của cô gái nọ. Suy nghĩ trong đầu tôi thoáng qua

- Quái lạ... đêm tối như này sao mẹ nó lại để nó ở đây một mình, bây giờ bắt cóc các thứ nhan nhản, lại đêm tối như vậy không phải là nguy hiểm lắm sao.

Tôi mang theo thắc mắc tiến lên hỏi đứa bé.

- Này sao tối muộn như thế này mà một mình nhóc lại ở đây. Mẹ đâu rồi.

- Mẹ em bận việc rồi nên em tự chơi một mình. Cơ mà chán lắm. Hay là anh chị chơi với em đi.

- Không phải anh chị, nhóc phải gọi là cô chú chứ.

Tôi tiến lên định xoa đầu nó thì thằng bé bỗng lùi lại, nét mặt vẫn hơi có chút sợ sệt nói

- Không ! mẹ sinh có mình em, em muốn có anh có chị cơ. Không gọi cô chú..không gọi cô chú.

- Được rồi anh chị thì anh chị. Mà nhà em gần đây hay sao, sao lại chơi ở đây một mình.

- Nhà em ở trên kia. Anh chị có muốn lên chơi không.

Thằng bé chỉ tay về phía ngọn đũa gần đó. Tôi và Trang nhìn theo hướng tay nó chỉ, chỉ thấy một màu đen hun hút. Trang tò mò hỏi thằng bé.

- Chị có thấy bóng đèn nào đâu. Mà sao nhà em lại ở mãi trên đó.

- Nhà em không có điện. Đi...em dẫn anh chị về nhà em chơi.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 6

Đứa bé nói đoạn né qua tôi tiến lên định cầm lấy tay Trang dắt đi. Trang cười hiền lành định đưa tay lên định nắm nắm lấy tay thằng bé.

- Hôm nay muộn rồi để hôm khác nha nhóc. Giờ anh chị phải về mai còn khám bệnh cho bà con.

Tôi bước lùi lại chần ở trước người Trang nhìn thẳng vào đứa bé nói giọng có phần hơi run run. Trong lòng tôi lúc này đang sợ hãi đến tột cùng vì những gì mình vừa nhìn thấy. Nói xong cũng không đợi thằng bé có đồng ý hay không tôi kéo tay trang đi thật nhanh về phía nhà ông Lý. Nhìn thấy tôi bộ dáng khẩn trương Trang thắc mắc hỏi.

- Anh sao thế .. để thằng bé ở đó một mình nguy hiểm lắm . hay là mình đưa nó về nhà đi anh.

- Không ai làm hại nó được đâu. Đi nhanh lên đừng nhìn quay lại.

Lúc này thâm tâm tôi chỉ muốn đưa Trang về nhà thật nhanh. Từ phía sau lưng một đôi mắt sắc lẹm vẫn hướng về chúng tôi , cái miệng bé nhỏ của nó nhếch lên một điệu cười quái dị . đứa bé vẫn đứng đó lăm lăm , tuy rằng tiếng nó phát ra rất nhỏ nhưng những lời nói đó vẫn văng vẳng bên tai tôi.

- Anh chị không chơi với tuần sao. ở lại đi mà...ở lại đi. Hí..hí..ôi anh chị đi thật rồi.... hừ... anh chị không trốn được tuần đâu. Hẹn gặp lại... hí hí.

Toàn thân tôi run lên , tôi nắm chặt tay Trang kéo em đi thật nhanh về nhà.

- Anh Nam , hôm nay anh bị làm sao thế .

Thấy tôi không giúp đưa đứa bé về Trang tỏ vẻ không vui. Sau khi 2 đứa đã về tới cổng nhà ông Lý tôi mới dừng lại thở hắt ra một hơi tâm lý như được chút đi gánh nặng. Tôi nắm chặt tay Trang nói.

- Em quên ánh mắt của nó 2 hôm trước sao. Lúc đó anh đã thấy em rất sợ ánh mắt đó.

- Nó là trẻ con mà anh, lúc đó em hơi giật mình thôi , hôm nay gặp lại em thấy nó dễ thương mà.

- Nhưng...nhưng nó..nó không có bóng.

- Ý anh là sao ?

- Khi nó tiến lại phía em anh phát hiện ánh trăng đêm nay sáng như vậy, cả 2 chúng ta đều có bóng phản chiếu xuống đất nhưng nó thì không. Em nghĩ xem nó là cái gì mà lại không có bóng.

Trang nét mặt méo mó như sắp khóc, có lẽ em cũng đã nghĩ ra vừa rồi nói chuyện với bọn họ là thứ gì. Nhìn thấy em mếu máo toàn thân run lẩy bẩy tôi lại thấy thương, tôi tiến lên ôm em vào lòng mà an ủi. lúc này anh Tâm cùng cái Mai từ trong nhà đi ra thấy 2 đứa tôi đang ôm nhau thì trêu trọc.

- Gớm các anh các chị quá lắm rồi. thanh thiên bạch nhật, à không đêm thanh trăng sáng lại giám làm ra cái việc tày đình này.

Anh Tâm vẫn như mọi ngày hài hước mà nói, cái mai đứng bên cũng che miệng cười khúc khích. Nhưng khi nhìn thấy Trang khóc, tôi thì mặt cứ ghệt ra ,hai người biết là xảy ra chuyện tiến ra hỏi han sau đó đưa chúng tôi vào trong.

Vào tới trong nhà tôi đem mọi chuyện vừa trải qua nói lại cho mọi người nghe. Không quên hỏi ông Lý trưởng xóm về những lời ông cụ kia

đã nói với tôi. ông Lý trưởng xóm nghe chuyện thì không khỏi cau mày , nét mặt tỏ rõ sự thương đau. Ông nói.

- Tất cả đều là sự thật đấy. Con trai ta cũng là một trong số những người đã chết đó. Cho nên các cậu buổi tối tất cả đều không được tự ý ra ngoài biết chưa. Mấy người chết kia tất cả đều là đàn ông đấy. Dân trong xóm không ít lần nhìn thấy bóng dáng một cô gái. Mọi người đồn đoán chính cô ta là nguyên nhân dẫn đến cái chết của những người kia.

Nghe ông Lý nói như vậy đám thanh niên chúng tôi không khỏi rợn tóc gáy,

Anh Tâm này giờ chăm chú lắng nghe bỗng lên tiếng.

- Eo ời. Thế có nghĩa là cô gái kia dụ dỗ đàn ông theo cô ta à chú.

- Có lẽ là vậy.

Ông Lý nói xong thì lắc đầu thở dài.

Chú Chung này giờ lắng nghe giờ mới lên tiếng.

- Xóm không có thầy mo hay sao mà để ma nữ kia lộng hành như vậy.

- Có chứ chú. Mo già cũng nói là do ma nữ làm ra nhưng sức mo có hạn không thể tìm mà thu phục được nó, thành thử đầu căn dặn mọi người hễ trời chập choạng tối liền không được tự ý ra đường 1 mình, nhất là thanh niên trai tráng.

Chú Chung cau mày suy nghĩ sau đó lại hỏi.

- Nếu sự việc mới diễn ra gần đây vậy anh cho tôi hỏi trong bản hay các bản bên có cô gái nào mới chết hay không.

Ông Lý suy nghĩ một lát liền nói.

- Trong bản tôi thì không có ai nhưng mà bản bên vài năm trước có một vụ giết người vô cùng kinh khủng. có 2 mẹ con bị chằng chém chết, vụ

đấy chấn động cả vùng đấy. Đến bây giờ còn chưa tìm được xác đâu. Thằng ch ồng kia sau khi gây án li ền lên công an đ ầu thú nhưng đến khi công an hỏi trôn xác vợ con ở đâu thì nó bảo không nhớ được, chỉ nhớ là trên đ ồi phía sau bản tôi thôi. Nó kể vì nó phát hiện vợ ngoại tình, 2 vợ ch ồng cãi nhau vợ nó còn nói thằng con cũng không phải của nó. Thế là nó chém cả mẹ lẫn con. R ồi đem lên đ ồi trôn chung một chỗ. Vì đêm tối lại hoảng loạn sau khi không ki ềm chế được bản thân. Trời hôm đó lại cũng mưa nặng hạt nên dấu vết đất cát bị đào sới cũng không tìm được. Kết quả là xác 2 mẹ con nhà kia đến nay cũng chẳng tìm thấy.

Nghe ông Lý nói tới đây chú Chung nét mặt biến sắc nói.

- Thôi hỏng r ồi. 2 mẹ con trôn cùng một mộ lại chết đâm, chết chém oán khí tích tụ lại càng nhi ều. Cả 2 mẹ con nhà nó hóa quỷ mất r ồi.

Nghe chú Chung nói như vậy cả đoàn người chúng tôi mặt ai nấy đ ều tỏ ra sợ hãi. Cô Thùy lấy lại bình tĩnh nói.

- Anh Chung việc không liên quan đến chúng ta. Em nghĩ là để th ầy mo của xóm giải quyết đi anh.

Chú Chung nghe cô Thùy nói vậy cũng không nói gì thêm. Lúc này anh Duy mới lên tiếng.

- Thôi chết thằng Hùng đi đâu từ đ ầu tối giờ còn chưa về chú Chung ời, nếu đưa bé thằng Nam gặp là con của cô gái kia thì liệu thằng Hùng....

Anh Duy chưa nói hết câu thì anh Hùng từ ngoài đi vào vừa lúc nghe anh Duy nhắc đến mình, anh cau có nói.

- cháu đây. cháu V ề từ lâu r ồi, nãy giờ hút thuốc ngoài kia. Câu chuyện của mọi người cháu nghe thấy cả. Có lẽ đêm tối thằng Nam nó nhìn nh ầm người thôi. Cháu khi nãy mới gặp cô bé kia , nếu cô ấy mà là quỷ có mà chả ăn cháu luôn r ồi ấy chứ.

Tôi nãy giờ ng ồi cạnh Trang an ủi em, nghe anh Hùng nói vậy tôi li ền quả quyết nói.

- Em không nhìn l ần đâu, ánh mắt âm lãnh đó, chắc chắn là nó.

- Mà đừng có th ần h ồn nát th ần tính.

Anh Hùng cau có ra vẻ tức giận, nói xong anh bỏ vào một góc nằm xuống, không thèm để ý đến mọi người nữa.

Cô Thùy thấy mọi chuyện căng thẳng sợ ảnh hưởng đến đoàn kết của cả đoàn vội nói.

- Thôi được rồi mọi chuyện có lẽ chỉ là nhầm lẫn. Mọi người đi ngủ sớm đi. Còn ngày mai nữa là khám xong cho bà con nơi này rồi.

Nghe cô Thùy nói như vậy tôi cũng không tiện nói thêm. Tôi biết bây giờ có nói gì đi nữa thì anh Hùng cũng không tin. Người đang yêu mà, mù quáng lắm. Tôi đưa trang về chỗ ngủ, phần mình cũng tiến lại nằm cùng với mấy anh em. Bỗng tôi ngửi thấy một mùi tanh nồng thoang thoảng, nghĩ trong đầu chắc là mùi phát ra từ khu chăn nuôi của nhà ông Lý nên tôi cũng không để tâm lắm. Nằm suy nghĩ về chuyện xảy ra tối nay rồi tôi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Có một tiếng động làm tôi giật mình. Mơ mắt ra trước mắt tôi lúc này là một màu đen đặc, không khí xung quanh như cô đọng, tôi cảm nhận rõ m ặt một sự lạnh lẽo của núi rừng. Tôi đang ở đâu thế này... đang lúc tôi hoang mang chưa rõ đang xảy ra chuyện gì thì phía xa xa có một tiếng cười quái dị vang lên, lạnh lạnh đến đáng sợ.

- Là nó...là tiếng cười của đứa bé đó, nó đang ở đây.

Tôi quét mắt khắp nơi cố tìm kiếm bóng dáng đứa bé, bỗng tim tôi như thắt lại phía bên kia đứa bé ma quỷ đang đứng đó, bên cạnh nó còn có thêm một người nữa. Là Trang. Tại sao cô ấy lại ở đây ? trong đầu tôi dấy lên một nỗi sợ hãi. Nó bắt cô ấy, Phải rồi nó có nói chúng tôi sẽ không thoát khỏi nó.

- Thả cô ấy ra, mày định làm gì. Thả cô ấy ra. Tao..tao đi với mày. Để tao thay cô ấy.

Tôi gào thét hướng mắt về phía chân đũa. đứa bé đó đang nắm tay Trang kéo đi, nét mặt Trang lúc này đang thất thần, đôi mắt trống rỗng như người mất hồn.

- Không em thích chị, em muốn chị chơi với em. Hí..hí

Đứa bé vừa kéo tay Trang vừa quay lại phía tôi nói. Khuôn mặt nó lúc này máu me đã phủ kín, cặp mắt đen đặc toát lên một sự quỷ dị đến rợn người.

- Không...không. tao xin mày thả cô ấy ra. Mày muốn gì tao cũng làm.

Tôi chơi với cố gắng tiến lại phía Trang nhưng dường như có gì đó trói buộc khiến tôi không thể nào nhúc nhích.

- Thật không?

Đứa bé hướng tôi nhoeo miệng cười quái dị. Tôi cắn chặt răng gật đầu. Kẻ đó đứa bé lại nói.

- Vậy thì anh bỏ cái thứ trên cổ tay anh xuống đi.

- Thứ trên cổ tay.

Tôi đưa 2 tay lên sờ xoạng. Thì ra thứ thẳng bé nói là chiếc vòng chú Chung cho tôi. Tôi không nghĩ được gì nhiều nắm chặt lấy chiếc vòng toan rất đứt thì bỗng tôi cảm nhận thấy một bàn tay ai đó đang nắm chặt lấy tay mình. Kẻ đó là một cái tát như trời đánh. Tôi bàng hoàng tỉnh lại, thì ra chỉ là một giấc mơ. Trước mặt tôi lúc này là chú Chung, chú nghiêm mặt nói.

- Mày mơ thấy gì mà la hét um sùm vậy. Còn định rất đứt vòng đá mắt hổ chú cho. Biết cái vòng này hôm nay đã cứu mày với cái Trang một mạng không mà định làm hỏng nó.

Vì vẫn đang còn bị giấc mơ đáng sợ kia ám ảnh, tôi ứ ớ không nói nên lời. lúc này Trang cũng tỉnh giấc tiến lại bên tôi. Nhìn thấy Trang vẫn ở

đây, bình yên vô sự, tôi khẽ thở dài một hơi sau đó đem giấc mơ vừa r ồi kể lại cho chú Chung.

Chú Chung nghe tôi kể xong thì không khỏi cau mày nói

- Vậy là đã rõ, ngày hôm nay vốn con quỷ nhi kia muốn bắt cả 2 đứa nhưng vì trên người mày có chiếc vòng chú tặng nó không làm gì được nên mới dựa vào khí tức của mày để lại khi gặp nó. Nó cố tình xâm nhập vào giấc mơ dụ dỗ mày làm hỏng đi chiếc vòng để l ần sau gặp lại nó có thể thuận lợi ra tay.

- Chẳng trách gì được khi cháu định chạm vào nó thì nó né tránh nhưng nó lại chủ động tiếp cận Trang.

Tối tử mĩ nhớ lại chuyện xảy ra h ồi tối.

- Thôi được r ồi ngủ tiếp đi. Còn ngày mai là xong ở đây. Mong sao mọi chuyện yên ổn. Chú cảm nhận thấy âm khí quanh quần ở bản này càng ngày càng nhiều. Dự là sắp có chuyện chẳng lành.

Chú Chung nói đoạn cũng quay về chỗ ngủ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 7

Sáng ngày hôm sau , tôi cố gạt đi sự việc xảy ra ngày hôm qua , tiếp tục lao đầu vào công việc. Ngày hôm nay tôi để ý thấy anh Hùng có gì đó rất lạ. Không nói cười luôn mồm như mọi ngày. Cứ thần thờ ng ẩ nhìn về phía ngọn đ ồi phía sau bản thi thoảng lại cười cười như có đi ều gì đó vui lắm. Tôi nghĩ anh vẫn giận tôi chuyện tối qua nên không muốn ở chung với mọi người nên cũng không giám làm phiền anh. Chỉ ều tối ngày hôm đó khi khám xong cho bệnh nhân cuối cùng. Cả đoàn thu dọn đồ đạc chuẩn bị về lại nhà nghỉ , kết thúc chuyến khám bệnh tại đây thì trời lại đổ mưa lớn. Ông Lý trưởng xóm tiến lên nói.

- Mưa lớn như thế này các vị mà về chỉ sợ đường lầy lội khó đi, chi bằng ở lại đây thêm 1 đêm, ngày mai r ồi về

Cô Thùy suy nghĩ một lát cuối cùng cũng đ ồng ý.

Tối ngày hôm đó khi cơm nước xong tất cả mọi người ng ẩ quanh ấm trà nóng nói chuyện . ông Lý kể cho chúng tôi nghe về phong tục cũng như văn hóa của người thái. Vì chúng tôi đều là người kinh nên sự tò mò về phong tục của các dân tộc khác rất lớn, đang say sưa trong những câu chuyện của ông Lý bỗng anh Duy lên tiếng khiến mọi người chú ý.

- Ở cái thằng Hùng bảo đi vệ sinh mà này giờ còn chưa vào.

Nghe anh duy nói vậy tôi không khỏi gật mình. Nghĩ lại biểu hiện của anh Hùng ngày hôm nay không lẽ. Ý nghĩ trong đầu thoảng qua tôi kinh hãi đứng bật dậy hướng chú Chung nói.

- Chú Chung anh Hùng có chuyện r ồi, phải đi tìm anh ấy ngay chú ơi.

Nói đoạn tôi đem biểu hiện ngày hôm nay của anh Hùng nói lại cho mọi người nghe. Lúc này cả đoàn người mới nháo nhác lo lắng cho anh Hùng. Chú Chung trấn an mọi người sau đó nói.

- Nói như vậy 2 mẹ con quý kia đã nhắm tới chúng ta từ trước rồi nên mới đi theo tìm cơ hội. Bây giờ tôi đi ra ngoài tìm thằng Hùng , phiên anh Lý đi tìm thầy mo của xóm nhờ ông ấy giúp tôi một tay. Phải nhanh lên không là không kịp.

Ông Lý thấy chú Chung nói vậy cũng không giám chần chừ lập tức đội mưa đi ngay. Chú Chung dặn dò chúng tôi không ai được đi lung tung trước khi chú về. Chú đưa cho tôi một cây kiếm gỗ nói .

- Mày ở đây bảo vệ mọi người. chú dự cảm thấy có chuyện kinh khủng đang xảy ra. Mấy ngày qua xem như mày cũng học được một ít. Đánh được thì đánh không đánh được thì chạy. Nghe chưa.

Chú Chung nói xong vội chạy ra ngoài tìm kiếm anh Hùng. Tôi cần chặt kiếm gỗ mà tay cứ run lên. Tôi nhớ lại ánh mắt của đứa trẻ nhìn chúng tôi hôm qua mà trong lòng sợ hãi. Mấy người nhà ông Lý thì thấp hươg xin ma xó bảo về ngôi nhà. Bỗng bên ngoài tiếng gió rít gào mỗi ngày một lớn hơn. Cứ như có một cơn bão đang chuẩn bị đổ bộ vào bản. Một cơn gió lạnh từ cửa sổ lùa vào khiến cho tất cả mọi người cảm thấy một cơn ớn lạnh chạy khắp thân thể. Mấy chị em phụ nữ kể cả cô Thùy đang co quắp ngồi lại sát bên nhau. Mấy anh em con trai chúng tôi tuy trong lòng cũng sợ hãi, nhưng vẫn cố đứng chắn ra phía ngoài để bọn họ bớt sợ. Tiếng gió ngày một mạnh, chúng tôi nghe văng vẳng bên tai có tiếng con nít lúc khóc thút thít, lúc cười rữ rợn, tiếng của nó cứ văng vẳng bên tai đoàn người. làm cho mấy chị em phụ nữ sợ hãi khóc òn cả lên. Anh Duy run giọng hỏi tôi.

- Tiếng đó là gì vậy Nam . thế đéo nào mà như tiếng con nít vậy. Nửa đêm nửa hôm lại mưa gió thế này thì làm sao mà có nhà còn để con nít ra ngoài chơi được mày.

Tôi nghe anh Duy hỏi những không trả lời, vì chính tôi cũng chẳng biết cái quái gì đang diễn ra ngoài kia.

Phần về chú Chung sau này chú kể lại tôi mới biết đêm hôm đó chú đã phải đối đầu với một thứ đáng sợ nhất trong cuộc đời làm thầy pháp của mình.

Đêm hôm đó khi chú bước ra khỏi căn nhà chú cảm nhận thấy âm khí rất đậm, chú biết con quỷ kia vừa ở đây. Chú cũng đoán được chính nó là thủ phạm khiến anh Hùng mất tích. Chú bật đèn pin lần mò trong đêm cố tìm dấu vết anh Hùng để lại. tìm kiếm xung quanh một hồi. chú nhìn thấy vết chân, chú đoán là của anh Hùng. chú lần theo vết chân đến tận chân đồi thì nhìn thấy anh Hùng vẫn đang thập thững bước đi như người mất hồn. Chú nhanh chóng chạy tới túm lấy cánh tay anh Hùng kéo lại. trước mắt chú lúc này anh Hùng như biến thành một người khác, ngay lúc bị chú kéo anh ấy như hóa điên đấm đá loạn xạ về phía chú, trong miệng không ngừng chửi bới.

- Lão già cút ngay.. không phải việc của mày. Không cút tao bắt cả mày làm nô lệ cho tao. Hahaha

Chú Chung biết con quỷ kia đang nhập vào thân thể anh Hùng mà điêu khiển. Chú không thèm để ý đến lời dọa nạt của nó. Liên tục nhảy lùi tránh né những cú đấm mạnh mẽ của anh Hùng. Trong lòng suy tính phương án đối phó. Nếu bây giờ chú trực tiếp ra tay thì người bị thương là anh Hùng. Chú cẩn thận quan sát hành động công kích của con nữ quỷ. Một hồi tránh né cuối cùng chú cũng tìm được sơ hở. Chú nhanh tay lấy ra lá bùa lâu nay vẫn cất trong ba lô nhanh như cắt chú cắn đầu ngón tay nhỏ 3 giọt máu lên lá bùa sau đó né tránh cú đấm như trời đánh của anh Hùng nhanh nhẹn dán lá bùa vào sau gáy anh ấy. Bỗng từ trên trời một tia sét xuất hiện làm sáng bừng cả đêm tối. kế đó một tiếng " đoành "rất lớn vang lên. Tia sét kia không đánh lên người anh Hùng nhưng tiếng sấm dền vừa rồi khiến cho cả người anh run dẫy. Lá bùa dán sau gáy anh Hùng không ngừng lập lòe trong đêm tối, rỗng như một ánh sáng của đom đóm lúc sáng lúc tắt, cứ mỗi lần ánh sáng từ lá bùa xuất hiện, anh Hùng lại gào lên như đau đớn lắm. Được một lát sau thì cả thân hình to lớn của anh Hùng ngã bịch xuống đất, bất tỉnh nhân sự. Một bóng dáng mờ ảo của một cô gái trẻ từ trong thân thể anh ấy bay ra ngoài. Đáp xuống gần đó, hướng đôi mắt đỏ ngầu nhìn về phía chú Chung. Miệng gằn lên từng chữ nói.

- Thì ra là thầy pháp.. không trách được lại giám đuổi tới đây. Tao nói rồi đây không phải việc của mày. Khôn h ần thì rút khỏi đây ngay. Nếu không tí sinh lực héo mòn của mày, tao cũng hút cạn đấy. Hí hí...

Nữ quỷ nói xong li ền cười , một điệu cười vô cùng quỷ dị xuất hiện trên khuôn mặt đ ầy vết chém nham nhở, từng dòng dịch màu đen , nh ầy nhựa chảy ra từ vết rách.

Chú Chung nét mặt lạnh lùng nói.

- Mới mấy năm trời mà ngươi đã hóa quỷ. Xem ra nếu không diệt ngươi thôn dân quanh đây e là không còn một ai.

- Diệt tao.. hừ. Xem ra mày thật sự muốn chết r ồi.

Nữ quỷ hừ lạnh một tiếng sau đó phi thân tiến lên thả ra quỷ khí đánh v ề phía chú Chung, chú Chung cũng không giám khinh thường. Lấy ra mấy lá bùa đã chuẩn bị sẵn ném v ề phía nữ quỷ. Tay bắt ấn niệm chú , mấy lá bùa không gió mà bay phiêu phù trước mặt nữ quỷ ngăn thế tiến công của nó. Bất ngờ ánh sáng từ mấy lá bùa phát ra kết nối với nhau hình thành một đ ờn thái cực không ngừng chiếu rọi lên thân nữ quỷ. Nữ quỷ nọ bị ánh sáng từ đ ờn chiếu lên người thì tỏ ra vô cùng khó chịu nhưng thân là ác quỷ nó không dễ bị chế phục như vậy, toàn thân oán khí bạo phát tạo ra một lớp màng chắn đối chọi là công kích của ánh sáng. Nó liên tục bay múa nhằm tiếp cận chú chung. Chú Chung nhìn ra ý đ ồ của nữ quỷ nhưng nữ quỷ di chuyển quá nhanh , thoát ần thoát hiện khiến chú Chung cho dù đã có đ ề phòng nhưng không ít lần bị nó đánh lén. Tuy ma quỷ không thể trực tiếp gây ra ngoại thương cho cơ thể con người nhưng h ần phách lại chịu ảnh hưởng không nhẹ.

- Lão già thích lo chuyện bao đ ồng. Để tao xem mày trụ được bao lâu. Hahaha

Nữ quỷ cười lên r ữ tợn, một lần nữa vươn tới tay vỗ mạnh vào lưng chú Chung. Nhưng lần này không như những lần trước. Chú Chung không bị đánh cho lão đảo mà con quỷ sau khi ra đòn lại hú lên quái dị như bị cái gì đó làm tổn thương.

- Cái gì ... mà ỳ !!!!

Đang lúc con quỷ còn chưa nhận ra chuyện gì thì chú Chung bỗng bắt ấn niệm chú cần rách đầu ngón chỗ vẽ lên lòng bàn tay một chữ nôm nhằm hướng chán con nữ quỷ mà vỗ mạnh xuống, chỉ nghe xèo xèo từ chán nữ quỷ toát ra một làn khói trắng. Nữ quỷ lão đảo lui về phía sau, miệng không ngừng gào rú.

- Mà ỳ nghĩ tao dễ bắt nạt lắm hả.

Chú Chung tức giận nói.

Thì ra nãy giờ chú Chung cố tình tỏ ra yếu thế để dụ con quỷ sơ hở. Vừa rồi ngay khi nữ quỷ áp sát chú định ra tay kết liễu thì chú bất ngờ phản kích. Phía trong lớp áo sau lưng của chú Chung là một miếng vải lớn có khắc ký tự ngoằn ngoèo. Mà lâu nay cho dù đi đâu chú cũng cẩn thận lót vào trong áo. Miếng vải đó Giống như một lá bùa cỡ lớn vậy. Nữ quỷ chủ quan nên mới mắc mưu của chú.

- Lão già đáng chết. Xem ra mà ỳ cũng không phải dạng vừa. Nhưng không biết đám người đi cùng mà ỳ có lợi hại như vậy hay không. Hay là giờ đây tất cả đều đã thành bữa ăn cho con của tao rồi. haha.

Chú Chung nghe nữ quỷ kia nói tới đây thì cả thân người run rẩy. Chú biết lời nó nói là có ý tứ gì. Đúng vậy khi chú Chung đang còn chiến đấu với nữ quỷ, thì tại nhà ông Lý trưởng xóm. Cả đám người chúng tôi đang phải trải qua đêm đáng sợ nhất của đời mình.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 8

Ngoài trời gió vẫn không ngừng thổi. cả đám người chúng tôi co quắp ng ồi trong một góc nhà. Tất cả chúng tôi đến cả thở cũng không giám thở mạnh. Ngoài kia từng tiếng nữ non than khóc vẫn vang vọng đâu đây. Kể đó tôi ng ửi thấy một mùi tanh tươi càng ngày càng nồng nặc , tôi quay sang anh Duy hỏi

- Này ! có mùi tanh tanh hay sao ấy anh. Mà càng ngày càng nặng mùi...liệu có phải mấy chị em có ai ...

Anh Duy hít hít mấy cái nói.

- Làm đéo gì có mùi gì. lúc này mà mà còn đùa được

Mãi sau này khi đã tu luyện đạo pháp đến mức cao thâm tôi mới biết mùi tanh hôm đó tôi ng ửi thấy chính mà mùi của oàn khí mà không phải ai cũng có thể ng ửi thấy, hóa chẳng chỉ người có căn , có quả mang nghiệp làm thầy pháp như tôi mới ng ửi ra .

Trong lúc cả đám ai nấy đều đang căng thẳng đưa mắt dò xét khắp nơi quanh căn nhà thì Bỗng cánh cửa sổ đã cài then cẩn thận bật tung ra, kể đó là cửa chính cũng bị một cái gì đó làm mở toang hoác. Cả đám chúng tôi kinh hãi nhìn về phía cánh cửa, 1 phút, 2 phút rồi 3 phút vẫn không thấy động tĩnh gì phát sinh từ phía cánh cửa. Bất chợt cái Mai đang ng ồi trong góc hú lên kinh hãi. Tất cả mọi người quay lại phía nó. Nhất thời không gian im lặng đến đáng sợ. Tất cả mọi người mắt chừng lớn mà nhìn về phía Mai. Trong góc phòng giờ đây không chỉ có mình con Mai mà không biết từ bao giờ lại có thêm một đứa trẻ. Toàn thân nó dính đầy máu me, trên mặt nó chừng chịt những vết rách, 1 bên mí mắt xệ xuống vì vết rách con

người phía trong cũng vì thế mà lộ hẳn ra ngoài. Nhìn qua mười phần quái dị.

- Là nó...là...là nó... là đứa con của cô gái kia. Ánh mắt đó... chắc chắn là nó.

Tôi hoảng loạn nhìn vào đôi mắt âm lãnh của đứa trẻ mới xuất hiện. Tôi biết nó là ai, tôi biết...nó.. là cái gì. Không hiểu sao lúc đó bản năng thiên phú của một thầy trừ tà trong tương lai của tôi bộc phát. Tôi hét lớn lao tới kéo con Mai ra khỏi góc phòng kế đó đứng chặn trước mặt đứa trẻ miệng thúc dục mọi người lui về phía đằng sau, tránh càng xa con quỷ nhi kia càng tốt. Tôi lấy hết can đảm tay lăm lăm cây kiếm gỗ chú Chung cho chỉ về quỷ nhi kia giọng run dấy mà nói.

- Tao biết mày là ai. Nhưng... nhưng việc..việc ai người ấy làm. Bọn tao không hại đến mày.. tha.. tha cho mọi người.

Tôi nhớ lại lời chú Chung nói với con ma xó ở nhà nghỉ. Tôi bắt trước chú, hy vọng nó cũng có hiệu lực với quỷ nhi này. Nhưng không may cho tôi. Quỷ nhi nọ khi nghe thấy tôi nói như vậy thì bỗng cười rữ tợn hơn. Từ cái miệng bị rách rộng tận mang tai của nó. Phát ra một tiếng trẻ nhỏ trong trẻo nhưng đầy ma mị.

- Đúng rồi...anh nói đúng rồi đấy. Em.. em đang làm những việc mà em phải làm đây con gì... nào lại đây chơi với em đi anh, các anh các chị... lại đây. Hí hí

Tiếng con nít lanh lảnh lúc nỉ non cầu khẩn, lúc quát tháo ra lệnh. Từng câu từng chữ nó nói ra như ám ảnh tận sâu tâm trí của mọi người. lúc này tia dũng khí cuối cùng trong tôi dường như cũng tán sạch. Tôi cứ lùi lại trong vô thức. Quỷ nhi nọ chậm rãi từng bước, từng bước tiến lại gần.

- Cút ngay...!!!

Đang lúc tôi gần như tuyệt vọng. Thì một giọng nói lanh lảnh đầy uy lực phát ra từ phía góc phòng bên kia. Kế đó bóng dáng của một đứa trẻ ăn mặc trang phục truyền thống của người thái xuất hiện. Nó bay tới đứng

chấn giữa tôi và quỷ nhi. Hai tay chống nạnh nhìn về hướng quỷ nhi mà chửi.

- Thằng nhãi lại giám vào nhà tao mà làm loạn. Khôn h ần thì cút ngay , không tao đánh bỏ mẹ mày bây giờ.

- Tao không đi đấy mày làm gì được tao. Có giỏi thì đánh một trận xem nào. Tao sợ mày đấy à.

Quỷ nhi cũng không kém ngựa mặt lên thách thức. Tôi đứng hình khi nhìn thấy màn khẩu chiến có một không hai từ trước đến nay . đúng là trẻ con thì cho dù là ma quỷ thì bản tính trẻ con vẫn không bỏ được. 2 đứa trẻ nói qua lại thêm mấy câu li ền lao vào nhau mà đấm đá túi bụi. cả đoàn người nhìn thấy màn này thì d ỡ khóc, d ỡ cười. cả đám có d úm vào một góc nhìn 2 đứa trẻ không phải là người đang vật lộn. Một lát sau d ường như ma xó nhà ông Lý không phải là đối thủ của con quỷ nhi kia nó liên tục bị đánh bay ,thân ảnh cũng dần mờ nhạt. Nó quay sang phía tôi yếu ớt nói.

- Tôi không ngăn được nó lâu , anh mau đem bạn anh cùng người nhà tôi chạy ra cây thị đầu xóm. ở đó có thần linh bảo hộ. Nó sẽ không giám tiến vào. Mau lên thầy pháp !!!

Tôi nghe đứa bé ma xó kia nói trong lòng không khỏi do dự. Lại nghe nó nói 2 tiếng thầy pháp , máu nóng trong người nổi lên l ẫn át đi hết nỗi sợ hãi. Tôi cắn chặt răng đứng dậy kêu gọi mọi người cùng nhau chạy về phía đầu xóm. Mọi người tuy sợ hãi nhưng cũng biết nếu ở lại chỉ có con đường chết. Cả đám bất chấp mưa bão chạy thực mạng ra khỏi căn nhà. Tôi quay lại nhìn về đứa bé ma xó. Giờ đây thân ảnh của nó không còn nguyên vẹn ,trên thân mất đi rất nhi ều m ảnh lớn. Tôi biết nó đang li ền mạng để kéo dài thời gian cho chúng tôi. Dù rất căm giận ác quỷ kia nhưng tôi biết bây giờ nếu ở lại tôi cũng sẽ chịu chung số phận với nó. 1 tu ần qua tôi đã học được rất nhi ều đạo pháp nơi quyển sách chú Chung cho nhưng phần lớn chỉ là phương pháp tu luyện tích tụ cương khí. Chứ ấn quyết cùng bùa chú còn chưa học được. Tôi do dự một h ỉ cuối cùng cũng chạy ra khỏi nhà lao vào màn mưa nặng hạt. Chạy được một quãng tôi đuổi kịp đoàn người. vì đường đất ch ợn trượt nên mấy chị em phụ nữ ngã lên ngã

xuống , bất chợt tôi lại ngửi thấy mùi tanh khi này, biết là quỷ nhi kia đang đuổi tới rất gần. Tôi cuống cuống thúc dục cả đám nâng đỡ mấy người bị ngã chạy thật nhanh về đầu xóm. Khi chúng tôi còn cách cây thị không đến mười mét thì phía sau lưng tiếng cười, cùng tiếng nói quái dị của đứa trẻ vang lên.

- Chạy đi.. anh chị chạy nhanh lên. Em đuổi kịp rồi này. Hí hí...

Cả đám giật mình bởi lẫn trong giọng nói quái dị đó là một thanh âm quen thuộc. Kế đó là một tiếng hét thất thanh cầu cứu. Tôi quay đầu nhìn lại. Nhìn thấy vẻ mặt quỷ dị xuất hiện trên khuôn mặt cô Thùy tôi nhận ra cô ấy đã bị quỷ nhi nhập thân. Tay phải của cô Thùy còn đang nắm chặt tóc của một người , người đó chính là Mai.

- Mọi người vào dừng cạnh gốc cây đi.

Tôi lớn tiếng nói. Chẳng hiểu lúc đó tôi lấy đâu ra dũng khí để đứng lại, đối diện với con quỷ. Có lẽ cái chết của đứa bé ma xó kia cùng với cái Mai đang bị quỷ nhi khống chế đã kích phát bản lĩnh thầy pháp tương lai của tôi. Tôi lớn tiếng hỏi quỷ nhi.

- Rốt cuộc mày muốn gì.

Quỷ nhi cười cợt nói.

- Muốn gì ư . em chỉ muốn anh chị chơi cùng em thôi. Thằng nhóc kia chơi chẳng vui, em ăn nó luôn rồi. anh chị chơi với em đi. Nếu mà vui em hứa sẽ không ăn đầu... hứa hứa đấy hí hí.

Quỷ nhi nhập thân cô Thùy thập thững từng bước tiến lại phía tôi ánh mắt đảo loạn liên hồi. tay liên tục xoa nắn khuôn mặt đang méo xệch của cái Mai vì sợ hãi.

- Khôn kiếp. Chết đi thứ dơ bẩn.

Anh Tâm nhìn thấy Mai bị quỷ nhi kia khống chế thì giận dữ. Vớ lấy một cục gạch gần đó định lao lên sống chết với quỷ nhi. Tôi còn chưa kịp

ngăn cản thì " bịch " một tiếng , cả người anh Tâm to béo là vậy mà chỉ một cái vung tay của nó đã đánh bay anh ấy ra ngoài. Anh Tâm nằm dưới đất ôm ngực rên rĩ , miệng cũng rớm máu vì cú đánh rất mạnh của quỷ nhi.

Mấy người nhà ông Lý nghe quỷ nhi nói đã ăn đũa bẻ ma xó của gia đình thì không khỏi đau thương, mấy người không tìm được ôm mặt mà khóc nức nở.

Mắt nhìn thấy cô Thùy ngày càng tiến lại gần. Tôi nắm chặt kiếm gỗ nhớ lại trong sách có ghi máu ở đầu lưỡi con người có tác dụng trừ tà rất tốt. Kể cả không phải thầy pháp nếu trong trường hợp bị ma quỷ trêu ghẹo hay che mắt, chỉ cần cắn đầu lưỡi lấy máu bôi lên mí mắt thì sẽ thoát khỏi ảo giác. Nghĩ tới đây tôi đưa đầu lưỡi ra vùng răng cửa do dự một chút sau đó hạ quyết tâm cắn mạnh xuống. Một cơn đau nhói làm toàn thân tôi run lên, nước mắt tự động rơi xuống không theo kiểm soát của cảm xúc. Thần trí tôi chấn tỉnh hơn nhiều, tôi đưa tay lên quệt nhẹ máu trong miệng kẻ đó bôi lên thân kiếm gỗ hy vọng có thể dùng kiếm gỗ này đánh lui quỷ nhi. Tôi chỉ thẳng về phía cô Thùy quát.

- Mày mau thả cô ấy ra rồi cút đi. ở đây không ai rảnh mà chơi với mày.

Quỷ nhi nọ nhìn thấy tôi thì pháp liền ôm bụng cười lên rũ rượi.

- Anh trai giận rồi...hí hí.. mấy trò đó chỉ dọa được bọn vong hồn nhãi nhép thôi , em là quỷ ! mấy cái đó....không làm gì được em đâu!!! Hahaha.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 9

Quỷ nhi nói xong đi đầu khiến cơ thể cô Thùy dùng sức bóp mạnh cổ của Mai . nhìn thấy như vậy tôi không khỏi kinh hãi, cắn răng vùng kiếm gỗ chém mạnh xuống đôi tay của cô Thùy. Vì lực chém rất mạnh chiếc vòng tay chú Chung tặng tôi hướng theo cổ tay bắn ra ngoài , kiếm còn chưa chém tới chiếc vòng tay đã bay đến trước đập trúng vào đôi tay của cô Thùy. Chỉ nghe " xèo " một tiếng khá lớn . đôi tay của cô Thùy bị vòng tay của tôi đánh bật ra , trên tay cô không có vết thương nhưng tại vị trí bị vòng tay đập chúng không ngừng toát ra khói đen. Tình thế lúc đó rất quý dị, chỉ sợ những người bài xích tâm linh nhất cũng phải cứng họng. Mắt nhìn thấy cơ hội cứu Mai tôi vội lao tới túm tay mai kéo thật mạnh về phía mình ,sau đó hướng mọi người mà chạy tới. bất chợt phía sau lưng tôi cảm thấy lạnh lẽo vô cùng, kế đó bên tai là tiếng la hét của mọi người. tôi chỉ kịp nghe 2 từ cẩn thận thì toàn thân như bị một thứ gì đó to lớn đánh bay. Thuận thế tôi cố dùng chút sức lực cuối cùng đẩy mai vào trong phía gốc cây Đa, còn riêng phần mình thì bị lực vừa rồi đẩy ngã dúm dúm . lúc đó bản năng cầu sinh giúp tôi có thể gắng gượng đứng lên nhưng khi vừa xoay người lại tôi đã thấy bóng dáng của cô Thùy lao tới đôi mắt đỏ rực vì tức giận, 2 tay đang hướng cổ tôi mà vồ tới. tôi sợ đến xanh cả mặt. Theo bản năng chỉ kịp nâng kiếm gỗ lên trước mặt, cầu mong chút pháp thuật mới học có thể cứu tôi một mạng nhưng mọi chuyện đâu như tôi mong muốn . quỷ nhi trong thân thể cô Thùy cười lên rữ tợn lao tới tóm lấy thân kiếm gỗ đã dính máu của tôi rằng lấy. Mặc cho 2 bàn tay vang lên tiếng xèo xèo vì tiếp xúc với linh lực của kiếm gỗ nét mặt của nó vẫn rất rữ tợn hướng tôi mà dọa nạt. Tôi hốt hoảng đến cực điểm. Giờ phút này tia dũng khí tôi cố hun đúc này giờ cũng biến mất. Trong nháy mắt kiếm gỗ trong tay tôi bị cô Thùy giật lấy bẻ gãy thành 2 đoạn. Tiếp đó cô Thùy đưa đôi tay hướng cổ tôi mà bóp chặt. Tôi chới với 2 tay quàng cổ nắm lấy đôi tay thon gọn của cô Thùy kéo ra nhưng bất lực. Giờ phút này cô Thùy bị quỷ nhi nhập thân khỏe vô cùng. Tôi cứ như vậy đuối dần. Thần trí dần chới vào vô

thức, đúng lúc đôi tay tôi sắp buông lỏng thì cơ thể tôi cảm nhận được một lực kéo rất mạnh từ phía sau. Vai, eo thậm chí cả tóc đều cảm thấy dường như có ai đó đang nắm lấy dùng sức mà kéo mạnh. Tôi cảm nhận đôi tay cô Thùy buông lỏng, cái cổ mập mạp của tôi tuột khỏi đôi tay ấy. Tôi ho lên khù khụ, cổ há miệng hóp lấy không khí. Cả thân mình run rẩy nhìn lại. Thì ra là Trang cùng mấy anh trong đoàn nhìn thấy tôi vì cứu bọn họ mà sắp toi mạng trong tay quỷ nhĩ kia nên mới liều mạng tiến ra khỏi phạm vi cây Đa kéo mạnh thân thể tôi vào trong. Tôi đưa mắt nhìn về phía cô Thùy đang đứng cách xa gốc cây tầm 5 mét, trên thân toát ra khói đen như là vừa rồi bị thứ gì đó thiêu đốt. Đôi mắt của cô ấy giờ đây không còn đáng vẻ trong trẻo mà thay vào đó là một màu đỏ rực. Cô Thùy nghiêng răng kèn kẹt ngôn từ cũng thay đổi.

- Chúng mày nghĩ có thể thoát được hay sao. Đợi mẹ tao xử lý xong lão già kia sẽ đến.... Hừ hừ.... chúng mày không một đứa nào thoát được cả. ..không một đứa nào. Hí hí. Bây giờ tao cho chúng mày xem trò hay trước nhá...nhá...!!!

Cô Thùy cười lên rữ tợn sau đó đưa bàn tay lên mặt. từ từ...từ từ mà cào xuống. Những chiếc móng tay được cô chăm sóc kĩ càng giờ đây đang cắm sâu vào da thịt. Từng vết rách cứ dài dần trên khuôn mặt, máu tươi theo từng vết rách tuôn ra. Lúc này cô Thùy nhìn qua thực sự giống một ma nữ trong phim kinh dị của Mỹ.

- Chúng mày thấy không...lúc tao chết mặt tao cũng như thế này đấy. Có đẹp không nào.. hí hí

Cả đám chúng tôi nhìn thấy quỷ nhĩ thao túng cơ thể cô Thùy nhưng không biết phải làm thế nào. Đúng lúc này có 3 bóng người từ xa chạy tới trên lưng một trong 3 người còn cống theo một người đang bất tỉnh nhân sự.

- Chú Chung .. là chú Chung.

A Tâm này giờ ngẩng bệt dưới đất về mặt thất thần khi nhìn thấy một trong ba người đang đến là chú chung thì la toáng cả lên.

Cô Thùy nghe thấy động tĩnh cũng ngưng trơi đùa ngoảnh đầu nhìn lại. con quỷ trong thân thể cô Thùy thoáng có chút giật mình. Tất nhiên là như vậy. Nếu chú Chung còn xuất hiện ở đây nói rõ mẹ nó đã thất bại. quỷ nhi nọ cũng là kẻ xảo quyệt nhìn ra đi đầu này nó vội vã thoát ra khỏi thân xác cô Thùy mà bỏ chạy. Chú Chung nhìn thấy nhưng cũng không đuổi theo. Chú đi lại phía đám người chúng tôi quan sát một hồi nhận thấy mọi người không thiếu một ai, chỉ có cô Thùy toàn thân đầy máu me đang bất tỉnh nằm trên mặt đất. chú không khỏi lắc đầu nói.

- Âu cũng là ý trời. cô những năm qua làm việc bất lương xem như đây cũng là nhân quả mà cô phải gánh chịu.

Chú chung nói đoạn quay sang phía chúng tôi

- Mấy đứa đưa cô Thùy cùng thằng Hùng về nhà ông lý sơ cứu vết thương, nữ quỷ kia bị thương không nhẹ. Đêm nay xem như an toàn rồi. thằng Nam đi với chú.

Tôi nghe chú Chung nói biết có việc quan trọng nên cũng không hỏi nhiều, khẽ vuốt tóc Trang như an ủi. nhìn vào đôi mắt Trang tôi cảm nhận thấy sự lo lắng của em dành cho tôi. Tôi chỉ khẽ cười đeo lên tay em chiếc vòng tôi mới nhặt lại khi nãy sau đó quay người cùng chú Chung và một người lạ mặt nhắm hướng ngọn đồi phía sau thôn mà đi tới.

- Chúng ta đang đi đâu đây chú, mà khi nãy chú làm sao cứu được anh Hùng. Cháu thấy anh ấy bất tỉnh, liệu có nguy hiểm gì không ạ. ?

Đi được một đoạn tôi không kìm được sự tò mò lên tiếng hỏi chú.

Chú Chung nét mặt đăm chiêu tay vẫn mân mê một miếng gỗ nhìn qua giống như cái đổng hồ treo tường nhưng nhỏ hơn nói.

- Đi tìm hang ổ của mẹ con nữ quỷ kia. Vừa rồi nhờ có sự giúp sức của thầy mo A tùng, nữ quỷ bị chú đánh bị thương bỏ lại thân xác thằng Hùng chạy mất. nó mới chết mấy năm tuy là oán khí mạnh giúp nó tu luyện thành ác quỷ nhưng dù sao nó cũng chỉ là quỷ hồn một số việc bị ước thúc không thể thi triển sức mạnh chân chính. Một khi thân xác của nó bị oán

khí cùng âm khí luyện hóa mở lại ngũ uẩn lục thức , quỹ h òn của nó có thể nhập thân đi ãu khiến thi thể trở thành quỹ thi, khi đó chỉ sợ chú cũng không thể đánh lại được. Vậy nên phải tìm ra vị trí thân xác của 2 mẹ con nữ quỷ càng sớm càng tốt. Từ đó bày ra trận pháp mới có thể chế phục.

- Là hướng này...

Lúc chú Chung đang nói thì người lạ kia lên tiếng sau đó chỉ tay về phía con đường mòn nhỏ . người lạ nọ chính là mo già trong Bản tên là Hà A Tùng

Chú Chung nhìn vào la bàn, kim la bàn cũng chỉ về hướng con đường đó , chú quay lại bảo tôi,

- Mày đi sau nhớ đánh dấu lên thân cây. Ngọn đ ãi này âm khí quanh quẩn. Nếu không cẩn thận lạc như chơi đấy.

Cả 3 người chúng tôi đi thêm được một đoạn thì chú Chung cùng thầy mo A Tùng bỗng nhiên đứng khựng lại. la bàn trên tay chú Chung quay tít không định ra phương hướng, miếng ngọc màu xanh trên tay Thầy mo A Tùng cũng thôi không phát sáng nữa. Chú Chung cau mày nói nhỏ.

- Oán khí mạnh thật. Có lẽ thân xác ác quỷ kia ở quanh đây thôi.

Kế đó chú ra hiệu cho chúng tôi ng ãi xuống quan sát thật kĩ địa thế , thầy mo A Tùng hốt hoảng níu tay chú Chung mà nói.

- Chú có nhận ra vị thế này là gì không. Là tử địa...tử địa đấy. Trời ạ.. ma xui quỷ khiến thế nào mà thằng sát nhân kia lại trợn đúng tử địa mà trôn xác 2 mẹ con nữ quỷ kia cơ chứ. Có lẽ vì vậy mà chính quyền phái người đi tìm ãu không phát hiện ra. Bị che mắt thì tìm thế nào được....

Chú Chung nãy giờ quan sát địa thế khu đất trước mặt cũng nhận ra ãu kì quái. Trước mặt chúng tôi là một khu đất chũng giống như một hố bom lớn mà năm xưa chiến tranh ãi lại, quanh miêng khu đất không biết do tự nhiên hay có người tr ãng xuống mà rất nhiều cây Mít mọc lên. Dân gian chúng ta có câu " cây Mít có mà , cây Đa có th ãn" nhằm ám chỉ, mít là

loại cây hấp thụ âm khí rất mạnh, quanh khu đất chũng lại tậm trung nhi ều mít như vậy. Không trách gì th ầy mo A Tùng lại gọi đây là tử địa.

Chú Chung quan sát một h ồi cũng cau mày nói.

- Đúng là tử địa, âm khí trong khu đất rất n ồng đậm , có lẽ năm xưa tại đây chết không ít người. mẹ con nữ quỷ vì chết đâm, chết chém. Oan h ờn không chịu đ ầu thai , lẫn khuất nơi này hấp thụ âm khí mà tu luyện. Không trách gì đ ược mới mấy năm trời mà cả 2 đã hóa quỷ. Chúng ta nếu muốn tiêu diệt đ ược bọn chúng. Trước hết phải xử lí thật tốt hu vực xung quanh. Ngăn cách ngu ời âm khí tụ tập lại tử địa. Trở về chuần bị một chút ngày mai quay lại xử lí triệt đ ể nơi này.

Tôi từ đ ầu vẫn mờ mịt không rõ. Nhìn qua vùng đất chũng chỉ thấy mít mọc san sát, phía dưới mỗi cây mít đ ều xuất hiện một rãnh lớn kéo dài tập trung tại điểm thấp nhất của vùng đất chũng. Mãi sau này tôi mới biết tất cả những thứ tôi quan sát thấy ngày hôm đó đ ều là đi ều kiện kiên quyết biến một vùng đất trở thành tử địa.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 10

3 người chúng tôi nhẹ nhàng rời khỏi vùng đất chũng men theo những thân cây tôi đã đánh dấu từ trước nên rất nhanh đã xuống khỏi ngọn đồi. một lát sau chúng tôi trở lại nhà của ông Lý , lúc này cô Thùy cùng anh Hùng đã được xử lý vết thương sạch sẽ những vẫn chưa tỉnh lại. Mai cũng bị sự việc vừa rồi dọa cho kinh hãi, nét mặt thất thần đang tựa vào lòng anh Tâm. chú Chung lấy trong túi ra 2 lá bùa dán lên trên trán của 2 người sau đó niệm một tràng chú ngữ. Xong xuôi chú quay sang phía đám anh Duy nói.

- Ngày mai khi trời sáng mây đưa tất cả mọi người trở lại thị trấn , ở đây rất nguy hiểm ...

- Cháu muốn ở lại.

Trang nắm lấy tay tôi vẽ mặt cười khân nhìn chú Chung. Chú Chung nghiêm mặt quát.

- Mày nghĩ đây là trò chơi hay sao mà đòi ở lại . những việc xảy ra đêm nay mày cũng thấy rồi đấy. Đừng có cứng đầu.

Tôi vỗ nhẹ nhẹ vào tay Trang an ủi.

- Em đừng lo cứ đi cùng mọi người, xong xuôi công việc ở đây, bọn mình cùng về quê không làm mấy việc thất đức này nữa.

Trang lúc này mắt đã đỏ hoe , hôm nay tôi suýt chết trong tay quỷ nhĩ kia, tôi biết vì thế mà em lo lắng. Tôi phải thuyết phục mãi cuối cùng trang mới đồng ý. Em đeo lại vòng tay cho tôi, dặn dò tôi rất nhiều. Còn nói nhất định tôi phải về với em. Lúc đấy tôi vui lắm nghĩ đến tình yêu đầu đời chớm nở bao nhiêu sợ hãi về cuộc chiến sắp tới tan biến hết.

Ngày hôm sau khi trời vừa sáng anh Duy đã đánh xe đến trước cửa nhà ông Lý . thằng Đức, anh Việt đưa cô Thùy cùng anh Hùng ra xe máy chị em phụ nữ cũng theo nhau lên xe trở về thị trấn. Khi xe đã lăn bánh ra khỏi bản ,chúng tôi quay lại trong nhà ông Lý. Tôi ngẩn người phát hiện ra anh Tâm vẫn còn ở đây. Chú Chung nhìn thấy anh Tâm thì quát.

- Sao mày còn ở đây, muốn chết hay sao mà không đi cùng mấy đứa kia. Truyện này không phải người thường như mày có thể giải quyết đâu.

Anh Tâm nét mặt vẫn thoáng có chút sợ hãi chuyện tối qua nhưng giọng nói lại đầy kiên quyết.

- Cháu không đi đâu , cháu muốn ở đây giúp mọi người một tay.

Nhìn ra sự kiên quyết của anh Tâm chú Chung cau mày suy nghĩ một lát sau đó cũng không nói gì thêm.

Tôi đi đến huých vai anh Tâm một cái trêu trọc.

- Này qua lúc đầu anh còn sợ thiếu đá cả ra quần mà sao lúc sau liề thế. Lầy le với em Mai đấy à.

- Mẹ nó đụng đến anh còn được chứ đụng đến gấu của anh thì dẻo xong với anh đâu. Anh được cái tính tốt là thù dai. Anh quyết rồi, anh ở lại giúp mày với chú Chung. Nhất định phải đập cho thằng ôn con ấy một trận.

Tôi cười cười sau đó nghiêm túc mà nói với anh ấy.

- Chuyện này anh cũng biết rồi đấy. Nếu anh đã ở lại kề vai chiến đấu với mọi người thì nhất định phải cẩn thận. Gặp phải nguy hiểm đến tính mạng anh nhớ phải chạy trước nhé.

- Mẹ cái thằng, học được chú Chung tí nghề đã lên mặt với anh mày đấy hả . anh hơi bị cứng đấy chẳng qua tối hôm trước bị bất ngờ chưa kịp chuẩn bị tâm lí nên vậy thôi. Đừng có đùa...

Anh Tâm nói xong lại bày ra bộ mặt cợt nhả khiến tôi không khỏi phì cười.

Phía bên kia chú Chung đang cùng thầy Mo A Tùng, ông Lý trưởng bản bàn bạc kế hoạch.

- Bác Lý giúp tôi đi đầu động một ít trai tráng khỏe mạnh trong xóm. Tìm cho tôi mười hai cây gậy gỗ đào hơn 10 năm tuổi, đem gọt nhọn hai đầu. Trong bản nhà nào có chó mực bác nói họ đem đến đây ngay. Việc này liên quan đến tính mạng của tất cả mọi người trong bản mong bác nhớ cho.

- Bác Tùng cùng tôi ra cây Đa đầu xóm lên hương nhờ thần linh ra sức giúp đỡ. Việc gấp lắm rồi đêm nay là trăng tròn âm khí thịnh nhất nếu không nhanh mẹ con ác quỷ kia nhập vào thân thể khó lại càng thêm khó.

2 người nghe chú Chung phân phó xong cũng không thắc mắc gì thêm lập tức chia nhau ra làm ngay. Tôi và anh Tâm theo sau chú Chung và Thầy mo A Tùng ra phía đầu xóm, tại đây Thầy mo A Tùng làm phép lên hương xin thần linh ngự trên thân Đa, sau đó tôi cùng anh Tâm bắc thang treo lên cây trợn mấy nhánh nhỏ của cây chặt xuống. Kì lạ là từ vết đứt của nhánh cây lại chảy ra một chất dịch màu vàng sền sệt. Thầy mo A Tùng sai tôi dùng bát hứng lấy tất cả đem xuống. xong xuôi công việc 4 người chúng tôi dùng loại vải lạy dưới thân cây sau đó mới quay trở lại nhà ông Lý.

Khi chúng tôi về tới nơi trong nhà ngoài ông Lý còn xuất hiện thêm 8 thanh niên ai nấy đầu cao to lực lưỡng. Chúng tôi chào hỏi bọn họ sau đó chú Chung phân công mỗi người một việc. Bắt tay vào kế hoạch chuẩn bị cho trận chiến tối nay.

12 cây gậy gỗ đào hơn 10 năm tuổi được vót nhọn 2 đầu. Đem nhúng 2 đầu nhọn vào máu chó mực. Chú Chung ngồi xuống chăm chú dùng dao khắc lên thân gậy rất nhiều nét kì quái tôi tò mò nhìn qua, thì ra tất cả đầu là chữ nôm tôi không hiểu ý nghĩa của chúng bèn hỏi chú.

- Chú đang viết gì lên gậy gỗ vậy chú Chung. Cháu thấy trong sách chú đưa có mấy chữ này nhưng không nhớ rõ nghĩa là gì. Chỉ có chú ngữ là được ghi chú bằng chữ quốc ngữ vậy là sao ạ.

Chú Chung tay vẫn tỉ mỉ khắc chữ lên thân gậy cuối cùng sau đó quay sang phía tôi tay c̣ần lên từng cây gậy nói.

- Đạo thuật bắt ngu Ồn từ xa xưa theo thời gian chữ viết của con người thay đổi, chữ ngữ vì vậy mà được cải biến thay đổi cho phù hợp nhưng có một số pháp thuật thi pháp trực tiếp trên pháp khí hay bùa chú thì không thể sửa đổi , nếu không sẽ không thể triệu thỉnh được linh lực của các vị thần minh . cái này trong sách chú đưa có ghi rõ mà y đọc đến đó tự nhiên sẽ hiểu thôi. Còn Đây là pháp khí cùng pháp thân chú chuẩn bị cho 12 thần tướng , 6 tướng mang can Đinh tương ứng : Đinh Sửu, Đinh Mão , Đinh Tỵ, Đinh Mùi, Đinh Dậu, Đinh Hợi

6 tướng mang can Giáp tương ứng : Giáp Tý, Giáp Ḍần, Giáp Thìn, Giáp Thân, Giáp Ngọ, Giáp Tuất.

Tôi mơ h Ồn nhớ ra trong sách chú tặng tôi có một pháp thuật có tên . thỉnh Lục Đinh, Lục Giáp thập nhị thần tướng. Có lẽ chú đang chuẩn bị cho pháp thuật này. Kế đó tôi lại thấy chú lấy ra 12 miếng giấy màu tím được cắt thành hình người từ trước. Nhanh thoăn thoắt chú lại một lần nữa viết lên mấy chữ vừa r Ồi kế đó chú dùng chính máu của mình vẽ nên mắt mũi cho người giấy. Tôi chăm chú quan sát từng động tác của chú. Trong đầu cẩn thận ghi nhớ lại. có lẽ vì có duyên với nghiệp th Ầy pháp nên đối với đạo thuật tôi rất có hứng thú, chỉ c̣ần nhìn qua li Ền có thể nhớ ngay. Chú Chung chuẩn bị xong li Ền cẩn thận dán người dấy lên từng gậy gỗ tương ứng tên của 12 thần tướng. Xong xuôi chú tiến ra phía th Ầy mo A Tùng. Anh Tâm nãy giờ theo phân phó của Th Ầy Mo A Tùng đang loay hoay đục đẽo những cành cây Đa bộ dáng rất chăm chú. Chú Chung lên tiếng hỏi.

- Bác Tùng mọi việc thế nào r Ồi

- Cũng sắp hoàn thành r Ồi đây chú, chỉ viết chú lên cọc gỗ này nữa là xong.

Th Ầy mo A Tùng nói xong li Ền nhúng ngón tay vào bát dịch màu vàng của thân cây Đa sau đó vẽ lên cọc gỗ những hình thù kì quái nhìn cẩn thận

có thể mừng tượng ra những khuôn mặt với các hình thái khác nhau. Vừa vẽ thầy mo A Tùng vừa nói

- Những cọc gỗ này tôi đã yểm pháp lực vào rồi, chỉ cần cắm xuống mỗi gốc mít, lập tức sẽ ngăn chặn được âm khí xâm nhập vào tử địa còn định trụ 2 mẹ con nữ quỷ kia ở trong, chúng có muốn thoát ra cũng không được. Phần việc còn lại phải nhờ chú rồi.

Chú Chung khẽ mỉm cười gật gật đầu. Chuẩn bị xong hết thầy trời cũng gần tối. dân bản trong xóm biết đêm nay thầy mo A Tùng ra tay diệt nữ quỷ làm hại dân bản lâu nay, nên cũng tới rất đông, không ít người tỏ ý muốn đi cùng nhưng bị thầy mo A Tùng từ chối. ông nói.

- Sự việc tối nay rất nguy hiểm. Nếu sơ sẩy có thể mất mạng bất cứ lúc nào. Nếu đêm nay chúng tôi không trở về được thì ngay sáng ngày mai cả bản phải chuyển đi nơi khác. Mong mọi người nhớ kỹ cho.

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 11

Tôi nhìn ra trên mặt mọi người đều toát lên vẻ sợ hãi.

Tối ngày hôm đó chú Chung phát cho mỗi người chúng tôi một miếng gỗ nhỏ bảo chúng tôi khi tiến lên đ̣̣ thì ngậm vào trong miệng. Còn đưa thêm một lá bùa nói chia nhỏ ra nhét vào lỗ mũi và lỗ tai để ngăn cho dương khí thoát ra ngoài làm kinh động đến mẹ con nữ quỷ. Cả đoàn chúng tôi hơn 10 người thận trọng men theo vết đánh dấu trên thân cây hôm trước tôi để lại nên cũng không mất quá nhiều thời gian đã ḷ̣n tới vùng đất chũng. Tḥ̣y mo A Tùng dẫn đầu thanh niên bản men theo từng gốc mít đem cọc gỗ đã chuẩn bị từ trước cắm xuống các rãnh nối từ gốc mít xuống đáy hố. Cứ như vậy một bao lớn cọc gỗ Đa được đem ra dùng hết cũng may là không thiếu. Ngay khi cọc gỗ được cắm xuống rãnh cuối cùng. Một trận gió xoáy từ đáy hố bốc lên. Có lẽ mẹ con nữ quỷ đã cảm nhận được âm khí bị ngăn trở. 2 bóng người một lớn một bé xuất hiện đưa đôi mắt đỏ rực quan sát 4 phía. Nhưng dường như miếng gỗ nhỏ cùng lá bùa chú Chung đưa cho chúng tôi có tác dụng rất tốt, sau một hồi không phát hiện đị̣u gì bất thường 2 mẹ con nữ quỷ đang tính quay lại đáy hố nơi có thi thể của bọn chúng để tu luyện tiến hành nhập xác thì phía sau lưng tôi và chú Chung bỗng vang lên 1 tiếng " xì.." . kẻ đó là một mùi thối thoảng thoảng. 2 mẹ con nữ quỷ bỗng ngẩng đầu nhìn thẳng về phía chúng tôi. trong lòng cả tôi lẫn chú Chung tṛ̣m xuống, chúng tôi biết cái quái gì vừa diễn ra. Là anh Tâm ngay trong lúc quan trọng nhất thì anh ấy lại xì hơi. Bao nhiêu dương khí tích trữ trong người bị đẩy ra sạch sẽ. Chú Chung giận tím mặt những lúc này cũng không có thời gian mà trách móc. Biết mọi người đã bị phát hiện chú cũng không ản nấp nữa, đưa cho tôi và anh tâm 2 con dao găm được làm từ nanh lợn rừng, phía trên được trạm trở rất nhiều đ̣̣ hình kì quái, chú nói.

- Chúng mày cần lấy phòng thân. Đứng cạnh bảo vệ chú khi chú thi pháp là được.

Tôi và anh Tâm vâng dạ sau đó cùng chú tiến vào Tử Địa. 2 mẹ con nữ quỷ nọ khi thấy chúng tôi tiến vào thì không lấy làm ngạc nhiên, nữ quỷ nọ lên tiếng.

- Thật không nghĩ tới các người lại tìm được nơi này, bao nhiêu chướng khí , ảo cảnh xem chừng cũng không làm khó được các người. Cũng tốt xem như hôm nay thù mới , nợ cũ chúng ta đem tính hết đi.

- Mẹ...anh kia hôm trước đánh con đau lắm. Mẹ cho con ăn anh ấy nhé. Hí hí...

Quỷ nhi kia đứng một bên hướng mẹ nó mà nhong nhẹo , trái ngược với điệu bộ ấy lại là những lời nói khiến tôi tê dại cả da đầu. Nó ...nó muốn ăn tôi sao ? .

- Các người nói rõ một chút , cái gì mà thù mới, nợ cũ.

Chú Chung cau mày hỏi.

Nữ quỷ bộ mặt xinh đẹp bỗng có sự biến đổi theo từng câu nói. Từng tơ máu xuất hiện trên nhãn cầu, các vết rách cũng dần hiện ra, ả nói.

- Người không hỏi trưởng bản xem . hần và dân bản đã đối xử với mẹ con ta như thế nào.

- Yêu nữ !!! quả nhiên là người.

Trưởng bản A Lý khi nhìn thấy nữ quỷ thì không những không sợ hãi mà còn tỏ ra tức giận đến cực điểm, lão nghiêng răng nói.

- Năm xưa người có tiếng lảng lơ trong bản, bao nhiêu gia đình tan nát cũng vì người . cha mẹ người vì vậy mà hổ thẹn với dân bản phải bỏ xứ mà đi. Cứ ngỡ khi người lấy chồng rồi đi khỏi bản, cả bản sẽ được sống yên, nào ngờ người đến chết cũng quay về gây chuyện. Loại đàn bà lẳng lơ

như người lại còn ở đây tỏ vẻ oan ức. Thật không biết 2 từ nhục nhã viết như thế nào.

- Nhục nhã ?.... hahaha. Liêm sĩ , nhục nhã, từ khi các người gán cho ta cái danh lăng lợ thì những thứ đó với ta cũng không còn. Năm xưa ta đem lòng yêu thương con trai ông, nhưng kết cục thì sao. Gia đình ông ngăn cản chúng ta. Cái gì mà môn đăng hộ đối . rác dưởi !!! ...cái lí do rác dưởi ấy đã khiến ta từ yêu thương đến hận thù. Ta đem chuyện hủy hoại hạnh phúc gia đình người khác thành thú vui để trả thù đời. cho đến khi con trai ông tìm ta , anh ấy khuyên ta dừng lại. vì yêu thương anh ấy, ta quyết định rời đi tìm hạnh phúc cho riêng mình, nhưng các người vẫn không buông tha ta. Nếu không phải vì những lời rèm pha về quá khứ của ta, ch ông ta đâu xuống tay sát hại cả hai mẹ con ta. Ông thấy không, cuối cùng con trai ông cũng về bên ta, những kẻ trà đạp thân thể của ta ....tất cả đều phải chết..hí..hí..

Nữ quỷ nọ nói đến đây thì ngửa mặt cười lớn. Diệu cười có phần ai oán, điên cuồng.

- Yêu nghiệt...đúng là yêu nghiệt mà...

Bỗng một tràng chú ngữ vang vọng khiến cho nữ quỷ giật mình, thì ra từ nãy tới giờ nhân lúc nữ quỷ tập trung vào trường bản A Lý , chú Chung đã âm thầm chuẩn bị trận pháp . tới nãy giờ đứng bên cạnh chú nên quan sát rất rõ , chú Chung đem bày ra trước mặt một bát hương nhỏ, 2 bên để xuống một vật giống như lò luyện đan tôi hay thấy trên phim ,cùng với một chiếc chuông. Kế đó sắp xếp 6 gậy gỗ đào được khắc tên của lục đỉnh sang bên trái, 6 gậy gỗ đào lục giáp sang bên phải. nói ra thì lâu nhưng chú Chung chỉ thoáng một cái đã bố trí đâu vào đấy , bộ dáng vô cùng thuần thực, trong lòng tôi tin phục chú lại tặng thêm một bậc. xong xuôi tất cả, chú Chung lên hương sau đó di chuyển thay đổi vị trí ngay chính giữa pháp đàn miêng niệm chú.

- Thập nhị thần tướng hiển thần uy

- Lục đỉnh, lục giáp giải nan nguy

- Trừ tà, trừ quỷ, tru diệt quỷ
- Mượn pháp khí, lĩnh kim thân cấp cấp quy đàn.

Chú ngữ vừa rút chỉ thấy 12 bóng người thân mặc khôi giáp hoàng kim . 6 nam , 6 nữ tiến ra từ người giãy tay cần gậy gỗ đào , phong thái uy mãnh. Chia 2 bên trái phải chú Chung mà đứng như chờ lệnh. Nữ quỷ kia đã mở ra thiên trí biết rõ lai lịch của 12 bóng người vừa tới, trong ánh mắt thoáng có chút sợ hãi nhưng lập tức khôi phục vẻ rữ tợn nói.

- Ta còn tưởng các vị thần tướng giá lâm, thì ra chỉ là mượn nhờ thần lực. Hừ... hôm nay ta sẽ cho người thấy sức mạnh chân chính của quỷ thi hợp nhất.

Nữ quỷ nói đoạn phất tay một cái , từ dưới đất chui lên rất nhiều bóng người mờ ảo.

Thầy mo A Tùng đang xếp bằng trên mặt đất niệm chú duy trì linh lực cho những cọc gỗ Đa khi nãy cắm xuống nói.

- Lẽ nào đây chính là những người bị ả giết hại, đem hồn phách của họ biến thành nô lệ.

- Con trai ta...

Trưởng bản A Lý gào lên một tiếng hướng một bóng người vừa xuất hiện mà chạy tới. cũng may thầy mo A Tùng kịp kêu gọi mấy thanh niên bản giữ ông ta lại . kẻ đó quát lên.

- Đó không còn là con của ông nữa. Nếu ông muốn cậu ấy không phải chịu dày vò, đau khổ thì ngoan ngoãn đứng im ở đó. Chỉ khi giết được nữ quỷ kia tất cả mới được siêu thoát.

Trưởng bản A Lý cắn chặt răng hướng đôi mắt hận thù nhìn về nữ quỷ. Cũng không giám tùy tiện tiến lên nữa.

"leng keng.." từng tiếng chuông vang lên kể đó 12 vị thần tướng tay cầm gậy gỗ đào cũng đồng loạt lao tới vị trí của mẹ con nữ quỷ. Nữ quỷ kia chỉ cười nhạt kể đó nàng phất tay ra lệnh cho đám oán hồn che chắn trước mặt, phần mình cùng quỷ nhi từ từ chui xuống đất. 12 thần tướng theo hiệu lệnh tấn công của chú Chung chỉ biết tiến lên gặp tà vật liền chém giết không chút lưu tình. Thoáng một chút những oán hồn kia đều bị đánh cho hồn phi phách tán. Ngay lúc này bỗng mặt đất như có dị động. Sau đó là một màn chấn động xảy ra. Từ dưới mặt đất 2 bàn tay gầy guộc rẽ đất hướng lên trên không ngừng khuê khoáng. Đôi tay đó cứ từ từ vươn lên, tiếp đó là đầu rỗng thân trên thoáng một cái cả người đã chui lên khỏi mặt đất. Theo sau nó là một đứa nhỏ. Tóc tai rụng hết để lộ ra cái đầu trọc lóc. Một bên mắt xệ cả ra ngoài, toàn thân nham nhở những vết chém. Vừa chui ra khỏi mặt đất nó đã hướng tới mà nhoẽn miệng cười, một điệu cười quái dị. Chú Chung nhìn thấy một màn này thì không khỏi chấn kinh chú liếc mắt qua tôi nói nhỏ.

- 2 đứa cần thận một chút. Một khi quỷ thi hợp nhất sức mạnh của chúng cũng tăng lên rất nhiều. Đứng cạnh chú hộ pháp, chú phải tiến vào nhập định điều khiển 12 linh thân thần tướng không thể phân tâm.

Tôi nhìn ra cục diện hung hiểm chỉ khẽ gật đầu cũng không hỏi gì thêm.

Chú Chung lại một lần nữa rung chuông miệng không ngừng niệm chú. Dù sao 12 thần tướng cũng không phải bản tôn hạ phạm, chỉ là một sợi thần khí phụ thể trên pháp thân chú Chung chuẩn bị. Nếu không được người làm phép dùng thần thức đi đầu khiển thì linh lực dù có mạnh cũng không thể tự ý thi triển, nói cách khác dù có cường đại đến đâu cũng không thể gây tổn thương cho tà vật.

12 thần tướng một lần nữa theo lệnh tiến lên. nữ quỷ múa may đôi tay gầy guộc trực tiếp đối kháng lại công kích của gậy gỗ đào. Từng tiếng va đập chất chúa vang lên. Thật không nghĩ tới linh lực của 12 thần tướng mạnh mẽ như vậy nhất thời cũng không làm gì được nữ quỷ. Thân ảnh của nữ quỷ bay múa trong vòng vây của 12 thần tướng từng cơn sóng linh lực chấn động tràn ra khiến cho mọi người toàn thân chấn động, tựa như có hàng chục dàn loa đang cộng hưởng phát ra. Tôi nắm chặt dao găm cùng

vong ngọc trong tay, mắt chăm chú quan sát trận chiến. Bất chợt tôi như nhận ra có gì đó không đúng. Quỷ nhi kia đâu? Tại sao từ khi trận chiến bắt đầu không thấy nó xuất hiện. Tôi giật mình kinh hãi khi từ phía đằng sau một cơn khí lạnh lan tỏa, mùi tanh nồng nặc phát ra. Không giám chậm trễ tôi quay phắt người lại . quỷ nhi kia không biết từ lúc nào đã đứng sau lưng tôi, ánh mắt vẫn vẫn đang nhìn tôi chằm chằm.

- Chơi không vui... không vui thì phải ăn.. phải ăn.. hì hì...

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 12

Quỷ nhi kia vừa lảo nhảm vừa tiến lại phía tôi. Khác với hôm qua giờ đây đứng trước nó tôi không cảm thấy sợ hãi. Tín niệm trong tôi lúc này chỉ có một. Dù cho phải chết cũng nhất quyết bảo hộ pháp đàn. Một khi pháp đàn bị phá thì mọi người ở đây xem như xong. Tôi nắm chặt vòng ngọc trong tay, hướng ánh mắt tức giận nhìn lại quỷ nhi. Đường như nó cũng nhận ra sự kiên quyết của tôi nên cũng thoáng có chút giật mình. Nó dừng lại chăm chú quan sát, nó liếc mắt về phía anh tâm sau đó nở một nụ cười nham hiểm. Bất chợt nó co chân phóng thẳng về phía anh Tâm.

- Cẩn thận..

Tôi chỉ kịp hướng anh Tâm hét lên một tiếng.

"bốp" một tiếng va đập vang lên quỷ nhi kia bị đánh lui lại phía sau mấy bước, từng dòng máu đen đặc từ trên cái đầu trọc lóc của nó chảy xuống, đôi mắt của nó vẫn lên rận giữ. Là chuyện gì vừa xảy ra, tôi ngây ngốc nhìn lại phía anh Tâm. Chỉ thấy anh đang nở một nụ cười đắc ý trên tay xoay xoay một cây nhị côn.

- Sao hả . ăn một côn của ông mà thấy thế nào. Nói cho mà biết côn này được làm bằng gỗ cây Đa thần lại được thầy mo A Tùng vẽ lên ấn ký . ông mà có võ đay có giỏi thì cứ lại đây. Hề hề

Quỷ nhi kia bị đánh đau thì không khỏi tức giận, tôi biết vừa nãy là do nó khinh địch nên mới ăn một côn của anh Tâm. Tôi quay sang nhắc nhở anh Tâm cẩn thận sau đó thủ thế hướng quỷ nhi sẵn sàng chiến đấu.

Phía bên kia chiến đấu của nữ quỷ cùng 12 thần tướng chú Chung đi đầu khiến cũng ngày một gay cấn, không ít thần tướng thân ảnh mờ nhạt như

sắp hao hết thần khí. Nữ quỷ trên thân những vết thương mới cũng ngày một nhiều nói rõ nó cũng bị thương không nhẹ.

- Lão già. Ta có thù phải báo thù, có gì sai. Chỉ cần người để ta trả xong thù ta nguyện ý đầu thai không lưu lại nhân gian nữa. Thế nào...

Nữ quỷ sau một hồi chiến đấu biết chú Chung cũng không phải dạng pháp sư quèn, liền quay sang nói lí lẽ, ý đồ thỏa hiệp. Chú Chung lúc này đang nhập định đi đầu khiến thần tướng nhưng cũng gượng mở miệng nói.

- Nếu người thật tâm muốn như vậy thì đã không xảy ra kết cục như hôm nay. Chớ nói nhiều thế thiên hành đạo là chức trách của thầy pháp chúng ta. Hôm nay không diệt người mai này ắt sinh hậu họa.

Chú Chung nói đoạn tay trái liền bắt lôi ấn miệng niệm chú mượn nhờ uy lực thần lôi.

- Thiên lôi lĩnh mệnh , xuất kích linh quang.

Trảm yêu trừ ma, cấp cấp tru tà

12 thần tướng đồng loạt nâng lên gậy gỗ đào hướng thẳng lên trời. một tia sét xé toạc màn đêm lao tới chia thành 12 đường , quán trú lên gậy gỗ đào. Nhất thời không gian tử địa sáng bừng. Chú Chung hét lên một tiếng " Tru Tà " lập tức 12 tia sét ập xuống hướng đầu lâu của nữ quỷ mạnh mẽ bổ tới. nữ quỷ mắt thấy uy lực của lôi quang nàng cũng dốc toàn thân quỷ khí tụ lại nơi 2 lòng bàn tay kế đó đưa tay nâng đỡ lôi quang. " xùy... " một loạt tiếng da thịt cháy xém vang lên. Nữ quỷ ngửa mặt lên trời gào thét tỏ vẻ đau đớn. Quỷ khí không ngừng phóng thích kiên trì nâng đỡ lôi quang. 12 thần tướng này giờ phát lực chiến đấu với nữ quỷ, giờ này lại theo hiệu lệnh của chú Chung xuất một kích toàn lực , lúc này thân ảnh cũng đang dần mờ nhạt. Theo sự mờ nhạt của thần tướng nét mặt chú Chung cũng dần biến đổi, từng nếp nhăn sừng gió như đang rung lên theo từng tiếng gào thét của nữ quỷ. Tôi biết lúc này chú đang chịu áp lực khủng bố như thế nào. Trong sách có ghi một khi thầy pháp thỉnh lực đỉnh lực giáp thần tướng cần đem thần thức đến đi đầu khiến, nếu thần tướng bị thương hay bị tiêu diệt thì thần thức của người thi pháp cũng bị tổn thương không hề nhẹ.

Ngay lúc tôi đang suy nghĩ thì quỷ nhĩ lại tiến lên, lần này nó cẩn trọng hơn. Anh Tâm vùng côn đập tới tấp về phía nó nhưng đầu bị nó nhanh nhẹn tránh thoát. Kế đó nó vùng đôi tay bé nhỏ vỗ mạnh vào ngực anh Tâm khiến anh ngã ngửa ra sau, miệng rớt máu. Nhìn ra chú Chung không chịu được bao lâu nữa, tôi cũng không để ý nhiều nhiệm vụ chú phân phó, cứ lao tới phía quỷ nhĩ vùng dao găm hướng đầu nó đâm tới. Quỷ nhĩ nhanh nhẹn né tránh, lại một lần nữa vùng tay vỗ vào mặt tôi. Trong lúc tình thế nguy cấp tôi nâng tay trái che chắn trước mặt, bàn tay quỷ nhĩ đập mạnh lên chiếc vòng, nó hú lên quái dị lui ra sau mấy bước. Tôi nhìn lại chiếc vòng tay trong đầu nhớ lại mấy pháp thuật hôm qua chú Chung truyền thụ. Không giám chậm trễ tôi dùng dao găm cắt rách đầu ngón cái nặn 7 giọt máu lên vòng ngọc, kế đó niệm chú kích phát linh lực của vòng ngọc. Đúng lúc này quỷ nhĩ cũng điên cuồng lao tới. không kịp nghĩ nhiều tôi nhắm mắt niệm chú liên hồi sau đó vùng tay đang đeo vòng ngọc cũng không dùng cầu kỳ ấn kết nào khác trực tiếp đâm thẳng mặt quỷ nhĩ. "gào" .. một tiếng hô gầm thét vang vọng cả núi rừng. Kế đó là tiếng quỷ nhĩ than khóc. Vừa rồi Tôi cảm thấy tay mình vừa rồi như đã đụng trúng vào thân quỷ nhĩ, 5 giây, 10 giây. Vẫn không thấy bất kỳ tác động nào trên thân thể tôi từ từ mở mắt xem xét. Chỉ thấy quỷ nhĩ từ lúc nào đã nằm dưới mặt đất 2 tay đang ôm mặt lăn lộn.

- Trâu bò...mày đúng quái đản mà. Tay không đánh quỷ. anh ... anh nể mày đấy Nam.

Anh Tâm đang ôm ngực nằm trên mặt đất khó nhọc nói. Tôi ngây ngẩn cả người còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì một lần nữa quỷ nhĩ lại lao tới. lần này tôi như có tự tin hơn vì một kích vừa rồi đắc thủ. Tôi trừng lớn con mắt nhìn thẳng vào quỷ nhĩ. Lúc này đây đôi mắt của nó như 2 viên than đỏ rực. Đôi bàn tay nhỏ bé móc vuốt dài sắc nhọn đang múa may hướng mặt tôi vỗ mạnh tới. tôi hít sâu một hơi cố gắng đi đầu khí, vận chuyển toàn bộ cương khí còn lại trong người vào tay đeo vòng ngọc, kế đó niệm lớn chú ngữ như muốn tăng thêm sĩ khí.

- Tây phương nhất bá cầ Bạch Hổ

Xuất thế độ nhân không yêu ma

Khuê , Lâu, Vị, Mão,Tất, Chủy, Sâm

Thất tinh ứng vị , Bạch Hổ hiện hình

PHÁ.....!!!

Một tiếng hồ gầm vang vọng , kế đó một đầu bạch hổ từ trong vòng ngọc hướng theo nắm đấm của tôi nện thẳng vào đôi tay đầy móng vuốt của quỷ nhi, chỉ nghe một loạt tiếng răng rắc vang lên, đôi tay quỷ nhi buông lỏng. Mất đi ngăn cản đầu hổ to lớn há miệng lồm chồm răng nhọn tấp mạnh về phía quỷ nhi.

" phụt..." quỷ nhi thân thể chấn động kịch liệt miệng phun ra một ngụm máu đen , nằm vật xuống đất. Kế đó một thân ảnh nhỏ bé bị đầu Hổ lớn ngậm lấy trong miệng , không ngừng cắn xé. Nhất thời tiếng gào thét thảm của quỷ nhi vang lên. Đám trai bản cùng trưởng bản A Lý này giờ thủ vững bên các cọc gỗ đề phòng phong ấn có vấn đề, giờ phút này nghe thấy những tiếng kêu khóc thảm thương vừa ai oán, vừa quỷ dị thì không khỏi sợ hãi. Ai này đầu hướng mắt về phía trận chiến của tôi, anh Tâm và quỷ nhi.

- Nó chết rồi sao. Thằng ranh con ấy chết thật rồi sao?

Anh Tâm gắng gượng đứng lên đi lại, đá đá vào thi thể của quỷ nhi đang dần phân hủy nói.

Tôi im lặng không trả lời. lúc này trong thâm tâm tôi đang đấu tranh rất dữ dội. dù kẻ vừa rồi mình giết là ác quỷ nhưng mắt nhìn thấy thi thể quỷ nhi tôi không khỏi suy nghĩ. Dù sao nó cũng từng là con người. Tôi... tôi đã giết nó. Cảm giác này thật sự không dễ chịu chút nào.

Phía bên kia nữ quỷ đang không ngừng gào thét, ánh mắt của nó chứa đầy lửa hận. Vừa rồi nhìn thấy quỷ nhi bị tôi và anh tâm tiêu diệt, nó như nổi điên quanh thân quỷ khí càng ngày càng nồng đậm , từ trong miệng nó từng tiếng rít qua kẽ răng nghe đến rợn người.

- Con trai ta...chúng mày... tất cả chúng mày đều đáng chết... aaaaa

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 13

Một tiếng thét chói tai vang lên , lập tức 2 thân ảnh 1 Đinh, 1 Giáp bị quỷ khí đánh tan. Cọc gỗ rơi xuống , cùng lúc 2 người giấy cũng cháy chui. chú Chung ôm ngực phun ra một ngụm máu lớn . sau đó gắng gượng lấy ra trong túi 2 lá bùa màu tím hướng chúng tôi nói.

- Mau đem 2 lá bùa này dán lên người nữ quỷ. Nhanh một chút chú không trụ được lâu nữa, hiện tại nó bị lôi quang định chú không thể di chuyển . nhớ dùng dao găm cắm xuyên linh phù lên người nó.

Tôi và anh Tâm nhìn thấy sự điên cuồng của nữ quỷ thì không khỏi run sợ. Nhưng nhìn thấy tình cảnh hung hiểm cũng không dám chậm trễ nhận lá bùa trong tay chú Chung sau đó cẩn thận chạy như bay về phía nữ quỷ, một trước một sau dùng dao găm đâm xuyên lá bùa cắm mạnh lên người nữ quỷ. Khi 2 lá bùa vừa được cắm lên 2 vết quang mang một trắng một đỏ vờn quanh 2 lá bùa , như đang hòa quện vào nhau mà bổ trợ. Đúng lúc này chú Chung tay bắt quyết biến đổi 2 lần ấn quyết , cao giọng niệm chú. Cứ mỗi lần một câu chú ngữ vang lên là một lần chú Chung lại phun ra một ngụm máu. Sắc mặt của chú lúc này trắng bệch .

- Thiên địa quy nguyên

Càn khôn hội tụ

Nhất pháp, nhất đạo

Trảm thi đờyêu

Phong, hỏa luân chuyển , lôi thần sắc lệnh

TRỪ TÀ.....!!!

Chú ngữ vừa rút , một đoàn hỏa diễm bùng cháy nương theo âm khí cùng quỷ khí tản mát trên thân nữ quỷ không ngừng thiêu đốt, một trận cuồng phong nổi lên hình thành lốc xoáy khiến thế lửa càng thêm mãnh liệt. Nữ quỷ gào thét thảm thiết một chân quy xuống như sắp không đứng nổi nữa. 10 thân ảnh thần tướng đang đi đầu khiến lôi quang lúc này cũng từ từ đè ép đi xuống. Một mùi khét lẹt, tanh tưởi khuếch tán trong không khí. Là mùi thi thể của nữ quỷ đang không ngừng bị liệt hỏa thiêu đốt, duy trì như vậy không đến 10 phút nữ quỷ cuối cùng cũng không chịu đựng được nữa. Một tiếng thét thê thảm mang theo đầy nỗi tiếc hận vang lên. Sau đó... cũng chẳng còn sau đó nào nữa. Toàn thân nữ quỷ lúc này rỗng như một ngọn đuốc sống từ từ ngã xuống. Hồn phách của ả bị liệt hỏa tiếp tục thiêu đốt kết cục hồn phi phách tán.

- Thắng rồi....chúng ta thắng rồi . chú Chung chú đỉnh quá.

Anh Tâm phấn khích chạy tới ôm lấy chú Chung mà lắc. Chợt anh ấy nhận ra chú Chung cả người mềm oặt , hơi thở thều thào.

- Chú...chú Chung !!!

Anh Tâm la toáng cả lên. Cả đám người chúng tôi xúm lại nâng đỡ chú, tức tốc đưa về bản. Thầy Mo A Tùng cùng mấy thanh niên bản thì ở lại xử lý tử địa. Dem toàn bộ cây Mít mọc xung quanh chặt bỏ sau đó tắm dầu đốt sạch sẽ. Vùng tử địa tồn tại suốt bao năm tích tụ oán khí , cuối cùng cũng bị thanh trừ. Từ đó về sau những bản làng quanh đó cũng không còn gặp phải những sự tình quái dị.

Đám chúng tôi sau khi về bản, bà con dân bản kéo đến rất đông. chú Chung nhận được sự chăm sóc nhiệt tình của bà con cũng dần hồi tỉnh, tuy không còn nguy hiểm đến tính mạng nhưng cơ thể suy nhược . sau trận chiến này tôi thấy chú già đi rất nhiều. Đó có lẽ là sự hy sinh của nghề thầy pháp. Trận chiến ngày hôm nay chính tôi cũng vỡ lẽ ra nhiều điều, thế giới tâm linh thật sự tồn tại, có rất nhiều thầy pháp như chú Chung vẫn đang thầm lặng chiến đấu để bảo vệ yên bình cho cuộc sống của con người. ấỵ vậy mới nói Không phải cứ không tin là sẽ không có. Nhân quả

báo ứng không trừ một ai, chỉ có hành thiện tích đức mới mong có một cuộc sống yên bình.

Sáng ngày hôm sau tôi gọi điện cho anh Duy nhờ anh đánh xe vào bản đón chúng tôi. Biết tin tất cả vẫn an toàn mọi người rất vui ngoại trừ 2 chị gái ở lại thị trấn chăm sóc cô Thùy và anh Hùng thì tất cả những người còn lại đều theo xe vào đón chúng tôi. Nhìn thấy tôi Trang đã vội chạy tới, quan sát khắp từ trên xuống dưới . tôi ôm lấy em thì thầm.

- Anh vẫn còn nguyên vẹn về với em mà. Mình về nhà thôi....

Sau lần đi khám bệnh đó đoàn chúng tôi cũng giải tán, cô Thùy bị quỷ nhĩ cướp mất 1 hồn , 3 phách lại bị hủy đi nhan sắc thành ra thần trí lúc mê lúc tỉnh. Có lẽ đó cũng là cái nghiệp mà cô ấy phải trả. Chú Chung sau lần thập tử nhất sinh ấy cũng về quê vui vẻ với ruộng vườn. Phần Tôi vì sự háo hức của tuổi trẻ tôi quyết định lựa chọn một con đường mới , con đường với rất nhiều thử thách và hung hiểm đang chờ đón.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Phần 2: Đôi Mắt Âm Dương ~ Chương 1

Chào các bạn!

Lại là tôi thầy pháp tên Nam đẹp trai và lãng tử đây. Có lẽ mọi người vẫn đang suy đoán con đường mới mà tôi lựa chọn sau trải nghiệm kinh hoàng ở bản ma là trở thành thầy pháp phải không ? Xin thưa , nếu ai suy đoán như vậy cũng chỉ đúng một nửa mà thôi. Từ ngày thế giới quan về tâm linh của tôi được khai mở, lại lĩnh hội được huyền cơ về vòng ngọc mang thần khí Bạch Hổ. Tôi đã chân chính bước vào con đường tu luyện đạo pháp, nhờ có quyển sách chú Chung tặc, lại nhận được sự chỉ điểm từ chú. Tôi đã nắm trong tay rất nhiều bí pháp lợi hại còn biết được bí mật to lớn về sứ mệnh của người mang trong mình thần khí như chúng tôi. Những năm miệt mài tu luyện tiếp theo tôi cũng đạt được chút ít thành tựu. Hiện tại tôi vẫn đang theo học liên thông đại học năm thứ 3. Sứ mệnh của một thầy pháp vẫn được tôi thực hiện nhưng con đường đó bây giờ không chỉ mình tôi đơn độc. Bên cạnh tôi giờ đây đã có thêm 4 người bạn mới, nắm giữ sức mạnh thần bí khác biệt hoàn toàn với tôi. Suốt thời gian qua chúng tôi đã cùng nhau chiến đấu, trải qua vô số hung hiểm. Ngày hôm nay ngồi trong góc vắng của 1 quán cafe quen thuộc. Tôi sẽ kể lại cho mọi người nghe một câu chuyện tôi đã được nghe kể lại bởi chính thành viên trong nhóm Ngũ Linh chúng tôi. Câu chuyện về cuộc đời của cô bé tên Vi mang trong mình sức mạnh của Huyền Vũ, người cũng như tôi nắm giữ trong tay năng lực kết nối hai thế giới Âm và Dương.

[.....]

- Vi chuẩn bị đồ đạc xong hết chưa con, có còn quên gì không đấy ?
Nhanh không nhớ xe bây giờ .

Tiếng bà Tân mẹ của Vi từ phòng khách vọng vào.

Vi đang gom ít sách vở cho vào ba lô nghe thấy tiếng mẹ gọi thì nói vọng ra.

- Mẹ đợi con một chút, con xuống ngay đây.

Một lát sau Vi đeo ba lô đi ra vẻ mặt vui vẻ cùng phấn khích. Vi vừa trải qua kì thi vào đại học với số điểm khá cao, để giúp cô thoải mái hơn cho năm học mới bố mẹ Vi cho cô về quê chơi với ông bà một thời gian. Bố mẹ Vi rời quê xuống Bắc Ninh làm công nhân từ ngày Vi còn rất nhỏ. Nhận thấy mảnh đất này cũng thuận lợi cho công việc làm ăn buôn bán nên bố mẹ Vi sau gần chục năm tích góp cuối cùng cũng đủ tiền mua một mảnh đất, xây được một ngôi nhà 2 tầng khang trang sạch sẽ. Mẹ Vi mở quán ăn còn bố Vi thì vẫn theo cái nghề cơ khí từ trước tới giờ. Vi từ bé đã ở với ông bà nội nên mỗi lần được về quê Vi vui lắm. Nhưng Vi vui bao nhiêu thì bố mẹ cô lo lắng bấy nhiêu.

"Không sao đâu em. Con mình nó cũng lớn rồi. Khi đó nó còn nhỏ sự việc xảy ra năm đó có lẽ nó cũng không nhớ đâu. Em đừng lo lắng quá."

Ông Thanh quay sang phía bà Tân động viên. Tuy rằng trong lòng ông lúc này cũng đang rất lo lắng.

Chả là năm Vi 6 tuổi cô đã suýt chết đuối ở con sông gần nhà. Cũng may được một thầy pháp ở trong làng cứu sống. Thầy pháp ấy nói Vi bị ma chết trôi dẫn xuống nước nó muốn kéo Vi xuống thay thế cho nó để nó có thể lên bờ. Nhưng khi Vi tỉnh lại thì cứ một mực khẳng định là mình đi chơi với mấy bạn mới, Vi còn bảo có mấy bạn mời cô về nhà chơi. Nghe con gái nói như vậy. Bố mẹ Vi không khỏi lo lắng, cũng chính vì vậy mà trong tháng đó bố mẹ Vi làm thủ tục chuyển trường cho cô xuống Bắc Ninh ở cùng bố mẹ ngay. Kể từ đó cũng rất ít khi bố mẹ cho Vi về quê. Họ rất sợ con gái mình gặp nguy hiểm.

Xe cuối cùng cũng lăn bánh. Vi bỏ lại hết những vội vã, bộn bề của thành thị phồn hoa để trở về miền quê yêu dấu, nơi mà tuổi thơ của cô có biết bao nhiêu là kỉ niệm. Những đứa bạn thuở nhỏ mà cho dù bao năm không gặp. Cô vẫn một mực không quên.

Xe chạy độ 5 tiếng thì dừng tại thị trấn Đồng Mỏ. Vi xuống xe hít sâu một hơi để cảm nhận không khí trong lành của miền sơn cước.

- Vi !!!

Nghe thấy tiếng ai đó gọi mình, Vi quay đầu nhìn lại. Thì ra là chú Hùng, chú ruột của cô.

- Ở chú Hùng cháu tưởng hôm nay chú đi làm chứ. Ra tận đây đón cháu cơ đấy. Người yêu chú thấy lại tưởng đi với cô nào. Ghen cho thì chết.

Vi lém lỉnh nói. Tuy là chú ruột của Vi nhưng Hùng năm nay cũng mới 23 tuổi. là con út trong gia đình 5 anh chị em của bố Vi.

- Con bé này mới lên đã bắt đầu trêu chú. Có tin tao cho mày đi bộ vào thôn không?

Vi tùm tùm xách đồ lại xe, 2 chú cháu vắt vèo trên con dream cũ men theo đường đất đi về nhà. Trên đường đi Vi nhìn xung quanh quan sát. Sau bao năm dường như mọi thứ cũng chẳng thay đổi là bao nhiêu. Bãi đất trống ven con suối, rồi những thửa ruộng bậc thang. Nơi có biết bao kỷ niệm của Vi. Đường vào làng khá khó đi nên dù chỉ khoảng 3 cây số nhưng hai chú cháu cũng mất gần 20 phút mới vào đến nhà ông bà nội. Xe vừa dừng ngoài sân trong nhà đã vang lên tiếng nói của bà.

- Cái Vi lên rồi đấy à. Đi đường mệt không con. Để bà xem nào cả năm nay giờ mới lên thăm bà. Lần này ở chơi lâu lâu với bà nhé. Các lần trước tết nhất cứ lên được 1 hôm bố mẹ mày lại bắt về ngay, Rõ khổ

Bà nội Vi nói xong mắt cũng dưng dưng. Xâu trong đôi mắt ấy là sự thương cảm vì chính bà cũng biết nguyên nhân mà bố mẹ Vi làm như thế.

- Thôi vào nhà nghỉ ngơi bà nấu cơm cả rồi, nghỉ tí rồi ăn cơm. Ông mày cũng sắp về rồi đấy. Chiều cô chú mày lên bà thịt con ngan to cho mà ăn.

Nhìn thấy bà hối hả nói liên tục Vi biết bà vui lắm.

Trưa ngày hôm đó ông nội Vi về Cả nhà 4 người ăn cơm rất vui vẻ. Trong bữa cơm Vi luôn miệng hỏi thăm tình hình cuộc sống của ông bà hiện tại. Không quên trêu chọc chú Hùng về chuyện lập gia đình. Đến chiều thì chú Lâm, cô Lam, cô Mẫn tới đi theo là mấy đứa nhóc. Mấy chị em Vi chơi đùa trong khi 2 chú giúp bà làm thịt con ngan phải đến 5 kg.

- Sao cháu gái yêu quý của cô. Đã có bạn trai chưa đấy?

Cô Lam quay sang phía Vi hỏi.

- Cô lại trêu cháu, cháu còn bé thế này yêu đương gì ạ.

Cô Lam cười nói.

- Gớm bằng tuổi cháu trên quê mình bọn nó yêu đương ghê lắm, có đứa còn lấy chồng rồi cơ.

Vi bị cô trêu then đỏ cả mặt. Cô Mẫn ngồi cạnh đỡ nhặt rau cũng thêm vào.

- Giờ cái Vi nó là gái thành phố rồi. Còn lâu mới chịu theo lệ làng bác ơi. Cứ học cho giỏi sau ra trường công ăn việc làm ổn rồi hãy lấy chồng. Lấy sớm như cô đây rõ là khổ. Đấy 2 đứa em mày kia kìa so với con người ta thiếu thốn đủ đường. Cũng may mà trời thương cả 2 đứa cũng ít ốm đau chứ không thì cô chú cũng chẳng biết làm sao.

Cô Mẫn nói rồi quay lại 2 đứa nhỏ. 1 trai, 1 gái. Thằng anh tên dũng 8 tuổi con em tên dung 6 tuổi. 2 đứa nó ngoan lắm. Bố mẹ bận cả ngày, 2 anh em nó phải tự chăm nhau, vậy mà vẫn cứ ổn cả.

Lâu lắm rồi Vi mới lại cảm nhận được cảm giác quê hương ấm áp. Tối ngày hôm đó đại gia đình tề tụ đông đủ bên mâm cơm. Ông bà đem chuyện ngày nhỏ của Vi ra kể cho mấy đứa nhỏ. Nào là tè dầm, nào là trốn đi chơi trưa bị bà tát mông khiến Vi then mặt đỏ ửng cả lên. Cơm nước xong xuôi thì mấy bác hàng xóm nghe Vi về chơi với ông bà cũng lục tục kéo nhau sang chơi. Ở quê tình làng nghĩa xóm nó là vậy đấy. Tối lửa tắt đèn có nhau.

- Ái chà con bé Vi mới ngày nào bé tí mà nay lớn quá nhỉ. Ra đáng gái thành phố lắm rồi đấy.

- Nhà bác còn thằng Tùng chưa vợ. Mà xem xét xem có được không nào.

Mấy bác hàng xóm chen nhau mà nói.

Một lát sau thì đám bạn thân của Vi ở quê cũng tới. Cả đám tay bắt mặt mừng cứ như cả thập kỷ không gặp mặt.

- Lần này mà ở chơi lâu không. Chứ cứ như các lần trước về được một hôm lại đi ngay, Nhớ lắm.

Đứa vừa lên tiếng là cái Nhung đứa bạn thân nhất của Vi ở quê. Trong đám bạn 5 đứa có mỗi Vi với Nhung là con gái.

- Nay về ở chơi lâu rồi bọn mình lại cời chuống tằm mưa như ngày còn nhỏ ấy... hê hê

Một đứa trong nhóm lên tiếng. Vi đưa ánh mắt bức tức về phía nó.

- Nay su mô, mà vẫn không quên cú đấm ngàn cân của tao phải không.

Su Mô là biệt danh của thằng Trung một trong 3 thằng bạn còn lại trong nhóm. 2 đứa còn lại là Mạnh và Lực.

Trung su mô xoa xoa cái bụng béo cười hề hề nói.

- ầy bạn bè cả, nói chuyện bằng miệng vẫn hơn. Hihi

Nhìn cái bộ mặt nhăn nhó của nó Vi không khỏi phì cười.

- Kì thi vừa rồi đạt điểm cao chứ

Dững đứng đó nãy giờ mới lên tiếng. Nó là đứa ít nói, vì cái tính lười lì nên cả đám đặt cho nó biệt danh là Dững lì.

Vi quay sang phía dũng cười nói

- Cũng tạm được , thế bọn mày thì sao. Có đứa nào đúp không đấy.

Thằng Lực chề môi nói.

- Úi ròi. Các anh đây mà đúp á, còn khuya nhá..nhá.

Cả đám nhìn bộ mặt tợn tợn của Lực lỏng lẻo không khỏi bu ồm cười. Nó là cái thằng nổ nhất làng cơ mà sợ chết thì cũng chẳng ai bằng nó.

cả đám nói chuyện rất vui vẻ. Mãi tận khuya mới chào nhau ra về

- Này mai bọn tao dẫn mày đi đến chỗ này hay lắm. Bọn tao mới phát hiện ra, đẹp cực kì. Sáng mai nhá.

Trước khi về cái Nhung nói nhỏ như sợ bị người lớn nghe được.

- Ok mai qua gọi tao.

Vi tạm biệt mọi người sau đó vào nhà leo lên giường ôm lấy bà nội nhõng nhẽo. Cái thói quen ngày nhỏ thật sự rất khó bỏ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 2

Sáng ngày hôm sau như đã hẹn. Đám bạn sang nhà đón Vi đi chơi. Trước khi cả bọn đi. Bà Vi dặn

- mấy đứa mày đi đâu thì đi. cấm có được ra sông nghe chưa .

cả đám vâng dạ rồi chạy mất hút.

- Này bọn mày dẫn tao đi đâu đây.

Vi nhìn thấy rất nhiều cảnh vật lạ lẫm liền quay sang hỏi.

- cứ đi đi rồi biết . đã bảo là bọn tao mới phát hiện ra mà lại.

Trung su mô trả lời.

cả đám đi được tầm 20 phút thì trước mặt xuất hiện một ngách hang được che phủ bởi nhiều lớp dây leo chằng chịt, phải để ý kĩ lắm mới nhận ra sự tồn tại của nó. cả đám lách mình tiến qua lại , một cơn gió lạnh thổi tới khiến cho Vi không khỏi rung mình. đi thêm tầm 5 phút trong hang tối cuối cùng cũng đến nơi. trước mắt Vi xuất hiện cảnh tượng vô cùng đẹp. một cánh đồng hoa dại bạt ngàn, bên cạnh đó là một thác nước . cả đám kéo nhau chạy ùa vào cánh đồng hoa. Vi bị hút hồn bởi vẻ đẹp thiên nhiên nơi đây, vội lấy ra điện thoại. Sau đó cùng Nhung 2 đứa con gái thì nhau tạo dáng sống ảo. 3 đứa con trai thì hì lực lấy ra đồ mang theo nào là nước ngọt, bim bim còn cả một con gà to đã làm thịt từ trước. Sau một hồi chụp ảnh. Vi và Nhung cũng phụ bọn nó một tay. Nhìn 3 thằng loay hoay bên con gà đang nướng thì thoảng lại cãi nhau chí chóe vì mấy cái hiện tượng siêu nhiên trời ơi đất hỡi mà Vi và Nhung không khỏi buồn cười. Đúng là mấy thanh niên hoi. tuổi trẻ chưa trải sự đời.

- Nay 2 con kia đi tắm không. Thác đầu sông nước sạch với cả mát lắm

Trung su mô quay lại phía Vi và Nhung hỏi.

Vi cười cười nói .

- Thôi đi, bọn tao lớn rồi chứ con nít đâu mà mày dụ. Chúng mày tắm thì đi mà tắm. 2 đứa tao ở đây trông con gà. Không nó cháy mặt lại nhin cả đám.

thằng Lực bĩu môi .

- ờ không đi thì thôi. Đám con gái đứa nào cũng sợ chết. Liu liu

thằng Lực nói xong cũng cởi áo chạy theo 2 thằng kia mà hòa mình vào dòng nước đầu ngu ần trong vắt.

- bảo họ lên bờ ngay đi...nhanh lên!!!

Trong lúc Nhung và Vi đang loay hoay thêm than rồi xoay con gà nướng thì bên tai Vi văng vẳng như có tiếng ai nói. Vi đưa mắt nhìn ra xung quanh thì lại không thấy một ai. Vi quay sang hỏi Nhung.

- Nay mày có nghe thấy gì không. Hình như tao nghe thấy ai nói gì đó ấy.

Nhung nghe vi hỏi như vậy cũng chăm chú lắng nghe. một lát sau nó huých vai Vi nói.

- Mày bị hâm à? Tao có nghe thấy tiếng gì đâu. ở đây ngoài 5 đứa mình thì làm gì có ai.

Vi gãi đầu cũng không để ý tới tiếng vừa rồi nữa. Nhưng một lát sau thanh âm đó lại vang lên, lần này gần hơn, gấp gấp hơn như thúc dục Vi.

- Nhanh lên Vi.... không là không kịp nữa đâu. bạn cậu sẽ chết đấy.

Vi nghe thấy giọng nói đó rất rõ. lại nghe thấy câu bạn mình sẽ chết Vi hốt hoảng làm rơi cả bát gia vị này giờ đang thoa đều lên mình con gà nướng.

- Ở cái con này. Vụng như thế khi nào mới lấy được chồng hả ?

Nhung nhìn thấy Vi đánh rơi bát gia vị liền cau có quay sang Vi mà trách móc. Bất chợt Nhung nhận ra ánh mắt của Vi đang chăm chú nhìn về phía cây xoan cạnh bờ sông. Nhung đâu biết trước mắt Vi lúc này là một thân ảnh mờ ảo vừa lạ vừa quen. Dường như Vi đã từng gặp người này ở đâu đó. Theo bản năng Nhung cũng nhìn chăm chú về phía đó. Một hồi lâu nó chẳng nhìn thấy cái gì lạ cả. Đẩy vai Vi một cái Nhung nói.

- Nay mày bị làm sao đấy con dở. Nhìn cái gì mà chăm chú thế. Mấy thằng nó tắm bên kia cơ mà. Gớm hám trai thế là cùng.

Vi giật mình khi nghe tiếng Nhung nói cô quay sang Nhung .

- Đây . Có cô gái đứng đằng kia cứ nhìn tao rồi lặp đi lặp lại câu nói kì quặc cái gì mà " không nhanh lên bạn tao sẽ chết. " mày nhìn kia kìa.

- bố con dở, học cho lắm rồi tẩu hỏa nhập ma. Tao nhìn này giờ có thấy cái gì đâu.

Nhung cau có nói.

- Rõ ràng.... mà thôi để tao gọi mấy thằng kia lên bờ.

Vi nói xong liền đứng dậy đi ra mép sông gọi lớn.

- Đây , chúng mày lên bờ ngay cho tao. Nhanh lên!!

Đám Trung, Dũng, Lực nghe Vi gọi lên thì cau có. Thằng Trung su mê lớn tiếng nói vọng vào.

- Đang tắm mát lên làm gì ? gà đã chín đâu .

Vi trong lòng có dự cảm bất an nên vẫn cố thúc dục.

- Thì lên..lên..phụ bọn tao. Chứ bọn tao không biết nướng. Cháy hết gà đấy.

cả 3 thằng nghe Vi nói vậy tuy không đành lòng nhưng vẫn phải sai tay hướng bờ bơi vào.

Nhìn thấy 3 thằng bạn nghe lời mình bơi vào bờ Vi không khỏi thở phào nhưng cô chưa kịp an tâm thì bỗng tiếng thằng Lực kêu lên.

- Có ..có cái gì mới đụng vào chân tao ấy.

Trung su mô đang bơi cạnh thằng Lực nói.

- chắc là con cá mù nào nó húc phải chân mày chứ gì mà la toáng lên thế. bố cái thằng nhát...

Khi nó còn chưa nói xong thì Vi nhìn thấy cả thân người phía trên ục ịch của thằng Trung su mô bị một cái gì đó kéo mạnh xuống dưới. Nó chới với vùng vẫy cố ngoi lên mặt nước, nét mặt thằng Trung lúc này tái mét, miệng nó không ngừng la hét.

- cứu..cứu.. tao...cái ...cái gì túm lấy chân tao ...

tiếng thằng Trung đứt quãng vì sắc nước. Vi nét mặt trắng bệch đôi chân run dẩy ng ẫ bịch xuống đất. Con Nhung nãy giờ loay hoay bên con gà nhìn thấy thằng Trung vùng vẫy cũng la toáng lên chạy ra mép nước sốt sắng kêu gọi 2 thằng Dũng , Lực nhanh cứu thằng Trung.

2 thằng Dũng và Lực thoáng chút hoảng sợ nhưng nhìn thấy thằng bạn đuối nước cũng không giám tr ần chừ lập tức lao tới mỗi thằng một tay nắm đầu thằng Trung mà kéo lên.

- Nhanh...nhanh lên. Chúng mày bơi nhanh lên. Nó ... nó đang tới.
NHANH LÊN !!!

Vi hét lên trong hoảng loạn. Lúc này trong mắt của cô không chỉ thấy 3 thằng bạn đang vùng vẫy trong nước mà xung quanh bọn nó có rất nhiều

bóng dáng mờ ảo khác. Mỗi cái bóng đang ra sức níu kéo thân thể của 3 thằng bạn Vi như muốn chìm cả 3 thằng nó xuống. Vi gào thét trong tuyệt vọng mắt nhìn thấy cả 3 thằng bạn thân đang dần chìm xuống thì bỗng cô chợt nghĩ tới đi đâu rồi. Ngay lập tức cô đứng dậy chạy tới cây xoan lớn, nơi cô nhìn thấy bóng dáng người thiếu nữ kia.

- Tôi không nhớ ra cô là ai. Nhưng nếu cô đã có lòng cảnh báo cho tôi thì xin cô ra tay giúp đỡ bạn tôi. Tôi cần xin cô.

Vi vừa rút lời chỉ nghe thấy một tiếng thở dài nhẹ nhẹ. Kế đó một cơn gió lạnh lướt qua mặt Vi mang theo hương vị quen thuộc. Vi như bị kéo vào một miền ký ức đã ngủ sâu trong tiềm thức cô từ từ nhắm mắt lại. Đến khi mở mắt ra toàn cảnh như biến đổi. Trước mắt Vi bây giờ không phải là cánh đồng hoa hay khúc sông đầu nguồn chảy qua làng mà là một khung cảnh quen thuộc khác. Ánh trăng tròn ngà rằm treo trên đầu lũy tre ven sông cuối làng. Vi nhìn thấy một đám trẻ nhỏ đang tíu tít chơi đùa. Có 2 đứa nhỏ nhìn rất quen mặt. Chăm chú nhìn lại Vi nhận ra chính mình là một trong 2 đứa trẻ đó. Bên cạnh cô là một cô bé khác, tóc tết búi gọn gàng, khuôn mặt bầu bĩnh dễ thương. Bỗng một đứa trong đám lên tiếng.

- Hôm nay chơi đến đây thôi. Bọn mình phải về rồi. Vi có muốn đến nhà bọn tớ chơi không.

Vi bất giác lên tiếng nhưng cô chợt nhận ra cô như đang không tồn tại trong thế giới này mọi hành động hay lời nói của cô đều vô thanh, vô tức. Vi nhận ra mình giống như đang xem một bộ phim quá khứ của mình vậy. Bên tai cô vang lên tiếng nói của chính mình ngày còn bé.

- Tớ sợ ông bà mắng. Hay là để hôm khác được không. ?

- Không được. Hôm nay trăng sáng dẫn lối. Nếu Vi mà không đi thì từ mai bọn tớ sẽ không đến chơi với Vi nữa

- Tớ... thôi được rồi. Vậy tớ đi cùng các cậu.

Vi kinh hãi khi nhìn thấy mấy đứa nhỏ kia lần lượt nối đuôi nhau đi xuống sông, chính bản thân mình cũng sải bước theo chân bọn chúng cô

hốt hoảng kêu gào như muốn ngăn đứa bé tên Vi kia lại nhưng tất cả đều trở nên vô vọng. cô thật sự không hiểu tại sao lúc đó cô lại không nhận ra mình đang bước dần xuống sông, lẽ nào lúc đó cô bị ảo giác. bất chợt cô bé xinh xắn kia nắm lấy tay bé Vi kéo lại.

- cậu đừng đi...bạn nó..

cô bé kia còn chưa kịp nói hết câu thì đã bị đứa bé vừa rồi chạy tới đẩy mạnh một cái , ngã ra đất . đứa bé nọ trừng đôi mắt trắng dã nhìn về phía cô bé kia quát.

- Không phải việc của mày. Cút đi

Khi nhìn thấy đôi mắt của nó Vi như nhận ra lúc đó cô đã gặp phải thứ gì. nội tâm càng thêm lo lắng. Ngay lúc nhìn thấy bản thân đang dần chìm vào trong màn nước lạnh lẽo thì từ xa có một người nữa xuất hiện. Đó là một người đàn ông trung niên. Chú từ xa đã nhìn thấy sự lạ nên nhanh chóng chạy tới không biết chú ném ra thứ gì nhưng Vi chỉ thấy 2 đứa bé một trai một gái hú lên quái dị sau đó đứa bé gái vội vã chạy vào đám cây bên đường ,còn đứa bé trai thì ném ánh mắt giận dữ về phía người đàn ông kia sau đó cũng lao xuống sông, nhoáng một cái đã không còn thấy tăm hơi. người đàn ông kia nhìn thấy cô bé Vi đang chơi với giữa dòng nước thì vội lao xuống kéo cô lên.

Lúc này trong đầu Vi tất cả hình ảnh như đang được tua đi tua lại nhiều lần. Cô giật mình như nhận ra điều gì.

- Thì ra đây..đây là một kỉ ức mà mình đã mất đi sau lần chết hụt đó. Đúng rồi là Lan cô bé đó là Lan cô bạn bí ẩn của mình ngày còn bé.

Vi hướng mắt như tìm kiếm cô bé tên Lan nọ nhưng không thấy. bất chợt cô nghe thấy giọng nói của thiếu nữ hời hợt vang lên.

- cậu nhớ ra tôi rồi phải không. được gặp lại cậu tôi rất vui nhưng cậu mau đi khỏi đây , đừng quay lại. Dòng sông sắp không khống chế được bọn chúng nữa. Mau đi khỏi đây trước khi quá muộn. Tôi sợ mình không thể bảo vệ cậu lâu hơn được nữa. Đi đi Vi , đi đi...

Vi giật mình choàng tỉnh lại. trước mặt Vi lúc này là Nhung nét mặt lấm lem bùn đất đầy nước mắt. 3 thằng Trung, Dũng, Lực cũng đang ng ẩ bên cạnh cô nét mặt trắng bệch , toàn thân run lẩy bẩy vì lạnh.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 3

- Mày tỉnh rồi...cuối cùng mày cũng tỉnh rồi . làm tao sợ muốn chết.

Nhung nước nở ôm lấy Vi mà khóc lớn. Vừa rồi một bên nhìn thấy con bạn thân chạy đến gốc xoan làm nhảm sau đó ngã vật ra đất bất tỉnh, một bên là 3 thằng bạn đang chơi với giữa dòng nước, con Nhung không biết phải làm sao. bất chợt nó nhận ra 3 thằng bạn của mình sắp chìm xuống lại được thứ gì đó nâng lên khỏi mặt nước , kể đó 3 thằng như thoát khỏi trời buộc vô hình dùng hết sức lực bơi vào bờ. Trên mặt sông từng đợt sóng không rõ nơi bắt ngu ồn vẫn đang cuộn lên va vào nhau như có thứ gì đó đang khuấy động. Nhung đâu biết rằng trước mắt cô đang là trận chiến ác liệt của cô bé tên Lan nọ cùng mấy vong hồn thân hình to lớn , gớm giếc. Ngay lúc Vi cầu khẩn ,Lan đã quyết định rời bỏ thân cây nơi cô đang tu luyện. Dù biết nếu bây giờ cô rời khỏi đó công sức tu luyện bao năm xem như uổng phí, con đường tu hành dở dang , nếu muốn đầu thai lại phải bắt đầu lại từ đầu. nhưng trước lời thỉnh cầu của Vi cuối cùng Lan cũng không đành lòng. vừa rồi chính Lan đã lao tới nâng đỡ thân thể của 3 thằng Trung, Dũng, Lực mặc cho phía sau lưng bị đám vong hồn kia công kích. đến khi cả 3 người lên được đến bờ Lan mới quay lại phản đòn. Hơn mười năm qua khi Vi rời đi cùng bố mẹ , Lan cũng không rời khỏi thân cây nơi có xác cô ở dưới nữa. Lan chuyên tâm tu luyện từ đó thực lực của cô cũng tăng lên không ít. Vì vậy mà hôm nay một mình cô có thể tạm thời ngăn cản được đám ác vong kia.

Vi chờ dần ngẩng trên mặt đất, từng dòng kí ức năm đó cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô. Vi bỗng vùng dậy nói lớn.

- Lan là cậu phải không. Cậu ở đâu ? rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Cả đám bạn mắt tròn xoe ngơ ngác nhìn về phía Vi. Trong đầu cả đám bây giờ như đầu chung một suy nghĩ. Có lẽ vừa rồi Vi nhìn thấy cảnh tượng khủng khiếp dẫn tới thần trí có phần hoảng loạn. Cả đám đang định tiến lên an ủi thì bất chợt trong gió vang lên thanh âm kì quái. Tiếng nói ấy cứ vang vọng như từ một cõi xa xăm vọng về

- Là tôi... cậu và mọi người mau đi khỏi đây. Bọn chúng sắp thoát ra rồi. làng các cậu sắp gặp đại họa. Bảo mọi người mau đi đi...đi đi.

Giọng nói của Lan đứt quãng có phần yếu ớt. Vừa rồi Lan một mình ngăn cản đám ác vong kia, bị chúng vây đánh dẫn đến bị thương. Giờ phút này cô đang ẩn thân vào cây xoan lớn tiến hành đi đầu tặc.

Vi và mọi người nghe những lời này thì không khỏi sợ hãi. Đám thằng Trung co giúm lại túm lấy cánh tay Vi hỏi.

- Ai..ai vừa nói thế Vi. Trước bác Minh bảo mày có thể nhìn thấy ma , bọn tao lúc ấy không tin. Không lẽ..mày...mày...

Thằng Trung su mô lắp bắp không nói được hết câu.

Vi lúc này cũng không có tâm trạng hay thời gian mà giải thích. Cô bảo tất cả mau trốn trở về làng. Giữa vào kí ức mới tìm lại , cô hiểu Lan đang nói đến đi đầu gì.

Về tới làng cả đám đem chuyện kể lại cho ông nội của Vi. nghe xong câu chuyện ông của Vi đôi mày bạc khẽ nhíu lại nói.

- Chúng mày sao lại đến bãi đất b ỉ đó mà chơi là sao...?. có biết đấy là cấm địa của cái làng này không. Mấy người già chúng ta không muốn nói về vùng đất đó cũng vì sợ có người hiếu kì tiến vào. ấy vậy mà.... haizzzz. Thôi ...chuyện cũng đã rồi, may mắn là mấy đứa không làm sao. Bây giờ đứa nào về nhà đứa nấy. Ông đến nhà trưởng làng nhờ ông ấy triệu tập mọi người. nếu lời nói kia là thật thì tiên đoán của cái anh Minh kia 10 năm về trước quả nhiên xảy ra . đám ác vong kia cuối cùng cũng ngoi lên bờ rồi....

Tối ngày hôm đó một cuộc họp làng khẩn cấp được diễn ra.

- Mọi người đến đông đủ chưa ?

- Đông đủ hết rồi đây cụ, còn mỗi cái nhà ông Long cuối làng thôi.

- Ôi dào , cái nhà ông ấy có bao giờ qua lại với ai trong làng này đâu. Có lẽ cũng vì ngu ần gốc gia đình đấy mà. Mặc kệ ông ấy chúng ta cứ bàn bạc đi chứ việc gấp lắm rồi.

Tại nhà trưởng làng lúc này có rất nhiều người đang nhao nhao nói chuyện, Cụ Khang người già nhất làng lên tiếng bảo mọi người im lặng sau đó nói.

- Sự việc lần này rất quan trọng, già này có linh tính chuyện có liên quan đến cố sự năm xưa. Cái đám ác nhân thất đức ấy, lúc sống cướp của giết người ấy mà đến chết vẫn còn quanh quẩn ở đây. Thật là oan nghiệt mà.

Nghe cụ Khang nói vậy mấy cụ cao tuổi trong đó có cả ông của Vi cũng gật đầu, nét mặt ai đó cũng có chút suy tư.

- Cháu không phải người ở đây nên chuyện năm xưa cháu cũng chỉ nghe nói qua một chút. Các cụ nếu đã biết chuyện thì xin kể lại đầu đuôi. Cháu tuy đạo pháp kém cỏi nhưng cũng muốn giúp làng ta vượt qua khó khăn lần này.

Người vừa lên tiếng là bác Minh , người năm đó đã cứu Vi khỏi tay đám ma chết trôi. Lại nói về bác Minh một chút. Bác là người dưới xuôi , năm xưa không biết sảy ra biến cố gì mà bác phải bỏ xứ lên đây. Bác Minh 1 thân , 1 mình sống ở làng của Vi ngót nghét cũng hơn 10 năm nay, dân làng biết bác là thầy pháp nên 10 năm qua trong làng hề sảy ra sự lạ gì đâu nhờ bác Minh ra tay giúp đỡ. Vì thế nên từ lâu người làng cũng quý mến mà xem bác như người thân. Ngày đó khi cứu sống Vi , bác Minh nhìn ra âm khí ẩn hiện bao phủ mặt sông nên đã cảnh báo mọi người. lúc đầu dân làng cũng không để ý lắm vì lâu nay cuộc sống vẫn bình thường nhưng đến

khi xuất hiện vài vụ người chết đuối kì quái , con sông vốn tập nập người chèo thuyền bắt cá hay người tắm giặt từ đó cũng vắng bóng hơn.

Nghe bác Minh nói vậy ông nội của Vi cũng lên tiếng.

- Nếu anh Minh đã nói như vậy thì tôi cũng xin đỡ lời các cụ ở đây mà kể lại câu chuyện năm xưa. Năm đó là năm đầu tiên miền bắc nước ta dành quyền độc lập tự chủ. Nhà nước ta lúc đó thi hành chính sách cải cách ruộng đất cũng là bước đà cho chế độ bao cấp diễn ra mạnh mẽ sau này. Làng chúng ta khi đó nghèo lắm, cơm không đủ no, áo chẳng đủ mặc. Trong làng lúc đó có chăng cũng chỉ có nhà lão Văn địa chủ là giàu có, bao nhiêu hoa màu chúng ta làm ra phần lớn đều bị gia đình lão dùng mọi cách vơ vét, không những thế hắn còn ngang nhiên cướp đoạt , giết chết những người phản kháng. Dân làng căm tức lắm. Cho đến khi nhà nước chủ trương cải cách ruộng đất, phần lớn đất đai của lão Văn bị tịch thu chia cho dân nghèo. Lão Văn vì thế sinh ra căm phẫn ,hắn móc nối với các địa chủ khác quanh vùng , ý đồ chống đối chính quyền. Nhưng tất cả việc làm của chúng không qua mắt được sự sáng suốt của đảng và nhà nước. Tất cả tổ chức chống đối đều bị tiêu diệt. Cả gia đình lão Văn lên thuyền theo sông bỏ trốn. Thật không may thuyền bé lại trở đông người nên bị lật. cả một đại gia đình 21 người nhà Lão văn , già có, trẻ con duy chỉ có 1 người sống sót còn lại đều bỏ mạng. Cũng từ đó mà làng chúng ta thì thoảng lại xảy ra sự tình quái dị. Người chết đuối cũng nhiều hơn. Trước khi anh Minh này tới đây, khúc sông chảy qua làng cũng đã cướp đi rất nhiều mạng người. dân làng chúng tôi cũng bán tính bán nghi nhưng không biết phải làm như thế nào, chỉ đành sống chung với nỗi lo sợ ấy cho đến tận bây giờ.

- Theo lời cụ thì cháu cũng loáng thoáng đoán được lai lịch của đám ác vong dưới sông kia. Nói như vậy bọn chúng đã tồn tại ở đây cũng khá lâu rồi. tu vi của chúng có lẽ cũng không yếu. Sở dĩ thời gian qua chúng chưa lên được bờ là bởi vì chưa sát hại đủ số người cần thiết. Suốt bao năm qua người chết trên khúc sông này rất nhiều, có lẽ con số ấy cũng gần đủ. Khi này biết chuyện cháu có bói một quẻ , trăng tròn tháng này là ngày nguyệt thực, là ngày âm khí thịnh nhất, đám ác vong kia nhất định sẽ nhân cơ hội này mà thoát lên bờ. Bọn chúng bị kìm hãm suốt mấy chục năm qua, lại

mang mỗi hận to lớn với dân làng. Nếu thực sự chúng thoát lên bờ thì nguy to.

Mọi người nghe bác Minh nói đến đây thì ai nấy đều tỏ rõ sự lo lắng. Cụ Khang lên tiếng hỏi.

- Vậy theo anh Minh làng chúng ta phải làm gì. Không lẽ vì chuyện này mà bỏ lại m òm mã tổ tiên đi biệt xứ. Tôi thật không nỡ. Thân già này sống đến nay cũng ngót nghét 90. Có chết cũng chẳng tiếc. Anh nói đi , tôi sống chết cũng muốn chiến đấu với cái thứ ác nhân , thất đức ấy.

Cụ Khang nói với giọng hào hùng, khiến cho ý chí của dân làng sục sôi, giống như sắp đương đầu với giặc ngoại sâm vậy.

- Đúng đấy. Trong làng ta có mỗi nhà anh Minh kia là theo nghiệp th ầy pháp, anh nói sao thì chúng tôi nghe vậy. Nhất quyết phải bảo v ề quê cha , đất tổ.

Mọi người bắt đầu nhao nhao ý kiến. Bác Minh nhìn thấy sự đ ồng lòng ấy, cũng không khỏi hài lòng, đoạn bác nâng tay xin mọi người trật tự sau đó nói.

- Nếu mọi người đã tin tưởng thì cháu đây cũng xin cố gắng hết mình. Còn vài ngày nữa là đến trăng tròn. Làng chúng ta phải chuẩn bị thật kĩ trước khi đám ác vong kia thoát ra . từ giờ đến lúc đó dân làng tuyệt đối không ai được ra sông. cháu quan sát mặt sông thấy được âm khí rất nặng r ồi, chỉ sợ nếu có sơ sẩy lại có người chết thì chẳng c ần chờ đến trăng tròn bọn chúng đã lên bờ r ồi.

Bác Minh nói đoạn hỏi cụ Khang v ề khúc sông mà chiếc thuyền nhà lão Văn bị chìm. Theo lời chú thì ma chết trôi sẽ không tùy ý lên bờ ở địa điểm khác ngoài nơi nó chết. Dân gian hay có câu " chết có dớp " là như vậy. Khi đã nắm bắt được tình hình cụ thể bác Minh mời mọi người trở v ề nhà trước. Ngày mai sẽ có nhiều việc c ần đến sự giúp sức của mọi người.

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 4

Tối hôm đó khi mọi người đã về hết. Bác Minh gọi đám chúng tôi về nhà bác nói chuyện. Tại đây bác hỏi cặn kẽ chuyện chúng tôi gặp phải h ồi chi ều. Khi nghe xong bác quay sang tôi nói.

- Cô gái đó tên Lan phải không.?

- O'...bác.. bác biết Lan sao ?

- Không chỉ biết mà còn biết rất rõ. Năm đó khi cũng nhờ con bé giữ cháu lại nếu không bác cũng không đến kịp mà cứu cháu. Lần đó nó bị ác vong nhi kia kéo lên đỡ đòn của bác , bị thương không nhẹ. Sau khi đem cháu về nhà, bác có quay lại ven sông thì gặp nó. Nhìn thấy trên người nó không có oán khí, bác biết nó là ma lành, lại cũng không phải đ ồng bọn của đám ác vong kia nên cho nó theo chỉ bảo cho nó cách tu hành để sớm ngày đ ầu thai. Số phận con bé cũng thật khổ. Mới tí tuổi đ ầu mà đã phải lìa xa nhân thế.

Nghe bác Minh nói vậy Vi không khỏi thương cảm hỏi bác cặn kẽ sự tình. Bác Minh nhấp một ngụm trà sau đó kể tiếp.

- Lan kể với bác, bố mẹ nó mất sớm nên nó ở với ông bà ngoại, năm nó lên 6 thì ông bà tuổi cũng cao, vì thương ông bà nên sau giờ học con bé đi mò cua, bắt ốc phụ giúp ông bà, thế r ồi một l ần mưa lũ . cua, ốc ven bờ rất nhi ều khi đang bắt cua ven sông nó bị đám ác vong kia túm chân kéo xuống, vốn là con nhà chài lưới lại ở mép sông nên mới 6 tuổi con bé đã bơi rất giỏi. nó cố gắng bấu víu bờ được lên bờ. Nhưng sức một đứa nhỏ là có hạn, con bé kiệt sức mà chết. Thân xác nó bị đất b ồi phủ lên, cả làng đi tìm kiếm nhưng không thấy. Có lẽ cái cây xoan to mà mấy đứa thấy chi ều nay chính là nơi còn bé nằm đấy.

Bác Minh kể xong câu chuyện về Lan thì nước mắt Vi cũng đã rơi từ bao giờ, cô xót thương cho số phận Lan. Cũng không quên cảm kích cô bạn nhỏ, nhờ có Lan mà cô còn có thể sống đến tận bây giờ.

Sáng ngày hôm sau tất cả các hộ gia đình trong làng đều cử một người tập chung tại nhà bác Minh. Tại đây bác Minh phân phó mỗi người một việc. Người ra thị trấn mua tiền vàng mã, giấy tím vẽ bùa. người thì chặt tre chẻ ra từng bó nhỏ. Tất cả mọi người đều hết sức tập trung vào công việc mình được phân công. Vi và đám bạn vì ở nhà cũng không có việc gì làm nên cũng hăm hở tham ra cùng mọi người. trưa ngày hôm đó khi mọi thứ cũng được chuẩn bị gần như đầy đủ. Mọi người cũng đã vèo cơm nước. Vi mới tiến về phía Bác Minh, lúc này bác vẫn đang cầm cúi tô vẽ thứ gì đó. Vi run giọng khẽ thì thầm như sợ ai đó nghe thấy.

- Bác...bác Minh, trong..trong nhà có nhiều người lắm. Mà sao cháu nhìn mãi mà không rõ mặt bác ời...

Bác Minh nghe Vi nói như vậy thì thoáng có chút giật mình, bác quay đầu hướng đôi mắt có vẻ ngạc nhiên về phía Vi hỏi.

- Cháu nhìn thấy bọn họ sao ?

- Vâng..có nhiều người lắm bác. Cháu để ý này giờ. Họ bàn tán gì ấy. Cháu nghe không rõ.

- ừm..họ cũng giống như cái Lan đâu là vong lành, vì thân xác bị thất lạc không thể đầu thai, những năm bác vân du hành đạo đã gặp họ, vì thương tình nên bác thu nhận họ về làm âm binh, cùng bác trả thù, trừ ma tích lũy âm đức để mai này sớm được đầu thai, chuyển thế.

Vi nghe đến đây thì không khỏi kinh ngạc.

- Âm binh ạ, sao..sao cháu lại có thể nhìn thấy họ. Từ đầu cháu đã thấy, cháu nói với đám cái Nhung nhưng bọn nó lại không thấy. Vậy là sao bác?

Bác Minh khẽ cười nói.

- Cháu có căn , có quả đấy. Trời ban cho cháu đôi mắt âm dương. Xem ra con đường sau này cháu đi cũng lắm gian truân.

- Là ..là sao bác, mắt âm dương là gì ạ ?

Vi nhíu mày suy tư sau đó hướng bác Minh như muốn bác giải thích rõ một chút.

- Mắt âm dương có nghĩa là đôi mắt có thể nhìn thấy sự vật của âm , dương 2 giới. nói dễ hiểu hơn là cháu có khả năng nhìn thấy người âm. Hờ hờ... cũng không có gì đáng ngại đâu, cháu đừng lo lắng. Bác đang lo không có trợ thủ. Đúng thật là cơ duyên khi ngay bên cạnh bác lại có một đôi mắt âm dương. Chuyện lần này có thêm hy vọng rồi.

Nghe bác Minh nói xong Vi cũng lơ mờ hiểu ra vấn đề Vi lục lại trong trí nhớ có rất nhiều hình ảnh thoáng qua, mờ ảo bất thường. Chính lúc này Vi như khai ngộ , cô hiểu ra những đi đâu kì quái hay những bóng hình mờ ảo kia thực chất là gì. Có lẽ đó là những sự vật , con người đến từ âm giới.

- Vậy giờ chúng ta phải làm gì bác. Chỉ còn vài ngày nữa là trăng tròn rồi.

- Hờ..hờ.. không vội được. Hôm nay chúng ta chuẩn bị kĩ 1 chút, ngày mai bắt đầu bố trận ngoài khúc sông. Cháu có ngửi thấy mùi gì không.

- Dạ... hình như có mùi tanh tanh bác ạ.

- Đúng rồi...đấy là mùi của oán khí đấy. Nó cũng mới xuất hiện gần đây thôi. Nơi này cách xa bờ sông như vậy nhưng vẫn ngửi thấy được, nói rõ tu vi của đám ác vong kia không yếu.

Nói tới đây bác Minh lại đưa ánh mắt phức tạp mà nhìn về phía Vi, dường như cảm nhận được dị động lạ thường phát ra từ trong nhà, toàn thân bác Minh chấn động

- Là..là chiếc vòng đó...không lẽ con bé chính là...

Bác Minh cố hít sâu một hơi bình ổn lại tâm tình đang kích động. Dù đã đoán được một nửa thân thế của cô bé trước mặt nhưng bác vẫn tỏ ra trăn trăn tư một hồi bác lên tiếng.

- Cháu có sợ đám ác vong kia không ?

Vi ngần người khi nghe bác Minh hỏi như vậy, một hồi suy nghĩ cô nói.

- Dạ... cháu ..cháu có sợ một chút..

- Hờ..hờ.. đó là cảm giác bình thường của bất kì ai khi chưa trải qua chuyện tâm linh, quái dị. Vậy cháu có muốn giống như bác, hành đạo giúp đời , cứu giúp mọi người hay không ?

Vi trăn trăn suy nghĩ. Cô nghĩ tới an nguy của dân làng, nghĩ tới ông bà, các cô chú ,bạn bè và cả Lan nữa. Thoáng chút ngập ngừng cô hạ quyết tâm nói.

- Liệu cháu có làm được không bác ?

- Chỉ cần cháu quyết tâm mà thôi. Con đường trở thành thầy pháp rất gian nan nhưng bác tin cháu sẽ làm được.

- Vâng !!! cháu phải bảo vệ mọi người. bác giúp cháu nhé !

- Rất tốt ..rất tốt. Lại đây bác hướng dẫn một chút. Cháu tuy có cản trở thành thầy pháp nhưng chưa chính thức tu luyện, tuy cương khí trong người cháu so với người thường mạnh mẽ hơn nhưng chưa thể tùy ý sử dụng. Hôm nay bác sẽ chỉ cháu cách vận dụng cương khí sau đó lập đàn cáo thỉnh thần minh . xem như làm lễ nhập môn.

Ánh mắt Vi chứa đầy háo sức tuy xen lẫn trong đó là một chút lo lắng , hồi hộp nhưng giờ phút này cô đã hạ quyết tâm. Cô không muốn dân làng cô gặp nguy hiểm. Bác Minh nhìn thấy sự kiên quyết đó, bác không khỏi vui mừng. Trong thâm tâm thầm nghĩ

- Thần thú Huyền Vũ , cuối cùng ta cũng tìm thấy thần khí của người. sư phụ , đệ tử cuối cùng cũng không phụ ủy thác của người, các vị sư huynh hi vọng mọi người cũng tìm ra người mang thần khí của các thần thú còn lại.

Bác Minh nét mặt đăm chiêu, tiến lại bàn thờ lấy xuống 1 chiếc hộp gỗ sau đó mở ra, phía trong đó đựng một chiếc vòng tay rất đẹp. Bác Minh 2 tay cung kính nâng lên vòng tay, thần trí hồi tưởng lại quá khứ.

[.....]

- sư phụ !!!

4 thanh niên, ai nấy trên thân đều chằng chịt vết thương, nằm trên mặt đất mà gào thét. Trước mắt họ lúc này là một ông lão , đạo bào phát phơ trong gió, phong thái hiên ngang. Tay đang nắm chặt một thanh đoản kiếm hình thỏ sù xì nhưng trên thân kiếm lại đang toát ra quang mang rực rỡ. Ông lão mắt nhắm nghiền nên miệng lẩm bẩm

- trận chiến hôm nay đã vượt ngoài sức của các con, sau này cố gắng tu luyện cho tốt. Nhớ kĩ lời ta dặn, nhất định phải tìm ra thần khí của tứ đại linh thú. Hoàng Lâm linh thú thứ 5 đã biệt tích cùng đại sư huynh của các con, giờ chỉ còn chông chờ vào tứ đại linh thú còn lại thôi. Chỉ khi tìm được họ mới mong tiêu diệt được gốc rễ âm sào quỷ huyết này. Hôm nay ta không thể trở về cùng các con được rồi. thân già này chỉ đành bỏ lại đây dùng tu vi cả đời phong ấn lại cỗ mộ. Kéo dài thêm được mấy chục năm nữa. Trong thời gian đó nhất định các con phải tìm được thần khí tứ linh đang lưu lạc. Giao lại 4 chiếc vòng tay này cho họ. Một khi máu của người mang thần khí dung nhập vào vòng tay , tự nhiên sẽ sinh ra liên kết chặt chẽ , kích phát tiềm lực trong cơ thể họ. Nhớ kĩ lời ta.

Ông lão nói xong , liếc mắt nhìn về 4 đờ đệ yêu quý của mình. Kế đó ném ra 4 chiếc vòng tay vốn là pháp khí thiếp thân của tứ đại linh thú Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ trong truyền thuyết về phía 4 người. xong xuôi hết thầy lão bắt quyết niệm chú. Quang mang trên thân kiếm bạo khởi bao phủ toàn thân lão. Kế đó quang mang không ngừng khuếch tán che chắn toàn bộ cửa cỗ mộ. Một đoàn quỷ khí , thi khí , Tà

Linh chi khí cùng yêu khí từ trong cổ mộ ập tới va đập trên kết giới phong ấn của ông lão. " uỳnh " một tiếng, kết giới tựa hồ mỗng manh nhưng lại vô cùng kiên cố. Mặc cho lực lượng khủng bố kia không ngừng công kích nhưng vẫn không xuất hiện bất kể điểm suy yếu nào. Ông lão nọ 2 tay bắt ấn từ từ ngã xuống. Thanh đoản kiếm xù xì được lão cầm trước mặt , toàn bộ thân thể của lão từ từ héo rút một cách thần kì có lẽ khoa học cũng không chứng minh được. Toàn bộ quang mang phát ra từ thân thể lão từ từ...từ từ dung nhập vào đoản kiếm. Đến khi luồng quang mang cuối cùng biến mất, chỉ thấy đoản kiếm sáng bừng lên một lần nữa sau đó trở lại bình thường. Toàn bộ quang mang cũng tiêu tán chỉ còn lại một vết mỗng kết giới vẫn hiên ngang trống đở công kích của lực lượng hỗn tạp âm khí kia.

4 đồ đệ của lão nhìn thấy sư phụ tự phế bỏ tu vi lại hủy đi nguyên thần cùng hồn phách , hy sinh vì đạo thì không khỏi đau xót. Cả 4 người hướng ánh mắt cảm phần nhìn vào trong cổ mộ . một trong bốn người lên tiếng.

- Di nguyện của sư phụ 4 anh em ta phải tận lực mà làm. Chiến tranh liên miên quê hương chúng ta bị dày xéo. Tôi sẽ nhập ngũ biết đâu đó trên chiến trường lại xuất hiện người tôi muốn tìm. Anh em tính sao

- Em cũng theo anh cả. Chiến tranh không tránh khỏi những người chết tức tử, oán khí cũng từ đó mà ra. Em suy đoán thần khí cũng nhanh xuất hiện thôi. Nếu là ý trời sắp đặt nhất định sẽ để chúng ta tìm được.

- Đúng như vậy.

2 người còn lại cũng cùng chung ý kiến. Kế đó 4 người quỳ gối hướng phía ông lão bái 3 bái thật sâu , vì hài cốt của ông lão nằm phía trong kết giới nên họ không thể đem về mai táng, chỉ đành làm như vậy. Xong xuôi tất cả 4 người quay lưng rời đi. sau này 4 người chia ra mỗi người một hướng. Nhị đệ tử của ông lão mang theo vòng ngọc mắt hổ (thuộc tính Kim trong ngũ hành) tượng trưng cho Bạch Hổ đi về hướng Tây, đệ tử thứ 3 mang theo vòng hỏa ngọc (thuộc tính Hỏa trong ngũ hành) tượng trưng cho Chu Tước đi về phía Nam, đệ tử thứ 4 mang theo vòng tay đá mã não (thuộc tính Mộc trong ngũ hành) tượng trưng cho Thanh Long đi về phía Đông. Còn người thanh niên tên Minh mang theo vòng tay được làm bằng

thạch anh tóc bạch kim (thuộc tính thủy trong ngũ hành) tượng trưng cho
Huyền vũ đi về phía Bắc.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 5

Bác Minh suy tư hồi lâu khẽ thở dài, lầm bầm nói.

- Hơn 40 năm dòng dã. Không biết giờ này các anh em của ta đang ở đâu, còn sống hay đã chết, 3 người mang trong mình thần khí còn lại không biết đã được họ tìm ra chưa ?. hy vọng cái hẹn cách đây 40 năm bọn họ còn nhớ. Chỉ hy vọng đến lúc đó 4 anh em ta lại được gặp mặt . vì sự phụ mà báo thù.

Đang lúc bác Minh suy tư Vi đứng một bên liề lên tiếng.

- Bác Minh...Bác Minh... bác sao thế ạ. Hương nển cháu chuẩn bị đủ cả rồi. tiếp theo phải làm sao hả bác.

Bác Minh nghe tiếng Vi gọi liề quay đầu lại . lúc này Vi chỉ nhìn thấy trong đôi mắt thắm đầy nỗi suy tư ấy đang toát ra một nỗi buồn dười dươi. kể đó Bác Minh lên tiếng.

- Xong hết rồi hả? , nào cùng ta quỳ xuống trước chư vị thần minh. Nếu cháu thực sự đã sẵn sàng thì dùng máu của cháu nhỏ 7 giọt lên vòng tay này. Từ giờ nó sẽ theo cháu.

Vi có vẻ do dự. Không phải cô chưa sẵn sàng mà là vì...cô sợ đau. 1 đứa con gái mới lớn dù sao cái tình nhút nhát vẫn còn đâu đó. Do dự một lát Vi cuối cùng cũng đưa con dao nhỏ cắt nhẹ đầu ngón tay trở của mình, nhỏ lên vòng tay bác Minh đưa 7 giọt máu sau đó đưa lại chiếc vòng cho bác Minh. Bác Minh đôi tay nhận lại chiếc vòng không ngừng run lên nhè nhẹ. Không phải bác đang sợ hãi đi đâu gì mà là trong nội tâm bác đang rất xúc động. Cuối cùng bác cũng tìm ra thần khí Huyền Vũ.

Bác Minh cung kính đặt chiếc vòng tay trở lại ban thờ sau đó thấp lên 3 nén hương. Xong xuôi bác nhắm nghiền đôi mắt lắng nghe. Vì đứng một bên ngáy ngốc mà nhìn, không biết bác Minh đang làm gì. Đột nhiên từ trong chiếc vòng tay phát ra ánh sáng bạc nhè nhẹ, Vì chỉ thấy trên khoe miệng bác Minh xuất hiện một nụ cười hạnh phúc. Kế đó bác đưa lại cho vì vòng tay còn nói.

- Cháu đeo nó vào, từ giờ nó là của cháu. Bây giờ bác sẽ dạy cháu cách vận chuyển cương khí đơn giản nhất. Còn sâu xa hơn phải chính cháu tự lĩnh ngộ.

Bác Minh nói đoàn liên đưa thêm cho Vì một cuốn sách. Bác lại nói thêm

- Cuốn sách này là tâm huyết cả đời của bác, trong đó ẩn chứa rất nhiều huyền cơ. mà chỉ cháu mới có thể học được, chính bác đây cho dù muốn cũng không thể xem thấu. Nào bây giờ nhắm mắt lại, dồn sự tập trung vào chiếc vòng. Kế đó cố gắng cảm nhận vị trí của nó thông qua cảm giác của cháu. Một khi cháu có thể cảm nhận hay nói cách khác là dùng thần thức nhìn thấy hình ảnh của chiếc vòng. Có nghĩa là cương khí của cháu đã tìm ra được điểm cháu muốn vận chuyển đến.

Vì nhắm mắt làm theo chỉ bảo của bác Minh. Dường như Vì mang trong mình thiên phú dị bẩm, chỉ nghe qua một lần liền hiểu ý nghĩa của phương pháp đó. Cô nhắm mắt thả lỏng người, nhập tâm cảm nhận chiếc vòng. Bỗng cô ủa... lên một tiếng kế đó cô gấp gáp nói

- Bác Minh cháu cảm nhận thấy nó rồi, cảm nhận thấy rồi bác ơi.

- Tốt... vậy bây giờ ghi nhớ chú ngữ. Đọc theo bác nhé.

Vì tập trung lắng nghe. Như muốn nuốt trọn lấy từng câu, từng chữ.

- Bắc phương nhất bá cầu Huyền Vũ

Xuất thế độ nhân, khổng yêu ma

Đầu, Ngưu, Nữ, Hư, Nguy, Thất, Bích

Thất tinh ứng vị, Huyền Vũ hiện hình.

Vi lảo nhảm lại chú ngữ bác Minh truyền thụ. Bất chợt cô cảm nhận thấy một cảm giác lạnh giá toát ra từ chiếc vong tay. Kế đó là một tiếng rống lớn lạ lẫm của một sinh vật nào đó. Vi từ từ mở mắt. Cô hốt hoảng la lên, trước mặt Vi lúc này là một bóng dáng mờ ảo của một con rùa lớn, trên mai nó lại là một đại xà màu xanh đang há chiếc miệng rộng làm lộ ra 2 chiếc răng nanh dài ngoằn. Vi kinh hãi lùi lại phía sau. Nhưng cô cố lùi lại tránh xa quái vật kia đến đâu thì thân ảnh quái vật nọ vẫn chung thủy bám sát đến đó. Do không cẩn thận Vi té ngã, cô sợ hãi nhắm tịt đôi mắt lại. trong thâm tâm vì kêu thảm

- Thôi hỏng rồi, lần này mình chết chắc rồi.

Nhưng kì lạ thay quái vật kia không những không làm hại đến cô mà còn hướng 2 cặp mắt nhìn cô với vẻ quý mến, ánh mắt của chúng toát lên một vẻ trung thành, cứ vật nuôi lâu ngày được gặp lại chủ cũ.

- Cháu đừng sợ. Chúng không những không làm hại cháu mà sau này sẽ một mực đi theo bảo vệ cho cháu đấy

Bác Minh nét mặt vui mừng nói.

Vi nét mặt nhăn nhó nhìn bác Minh giọng lắp bắp nói.

- Là...là sao hả bác ?, cháu không hiểu.

- Truyện kể ra rất dài.

Bác Minh nói đoạn liền kể lại trận chiến năm xưa cho Vi nghe. Không quên nói cho cô nghe về lời dặn dò của sư phụ bác trước khi xả thân vì đạo.

- Nói như vậy cháu là một trong 4 người mang trong mình thần khí của tứ đại thần thú sao ạ.

Vi kinh ngạc như không thể tin vào tai mình , hỏi lại bác Minh

- Đúng như vậy. Nhưng hiện tại ti tiện năng trong cháu mới chỉ được kích phát, còn phải dùng một thời gian dài tu luyện cháu mới có thể chân chính lĩnh hội cùng thi triển sức mạnh của Huyền Vũ đến mức tối đa. Cuốn sách ta đưa cho cháu chính là bí pháp tu luyện của hóa nhân Huyền Vũ. Ta cũng không rõ sư phụ ta từ đâu có được bí pháp cùng 4 chiếc vòng tay ấy. Nhưng mặc kệ chân tướng là gì. Chỉ cần thế thiên hành đạo, giúp đời, giúp người thì mọi việc thế pháp chúng ta làm đâu có ý nghĩa.

Bác Minh nói với giọng điệu đầy hào hùng. Vi mang trong mình sự hồi hộp lo lắng lẫn vui sướng. Sở dĩ cô lo lắng là bởi vì cô không biết mình có thể làm được cái gọi là thế thiên hành đạo hay không, còn vui sướng , dĩ nhiên rồi ai mà không vui khi bản thân trở thành quan trọng trong bất kể vấn đề nào đó.

Thu hồi tâm tư Vi được bác Minh chỉ dạy cách thu liễm cương khí. Cô từ từ thu hồi thân ảnh Huyền Vũ vào trong vòng tay. Mắt nhìn thấy thân thể to lớn của Huyền Vũ dần dần bị thu vào trong chiếc vòng bé nhỏ. Vi càng thêm tin tưởng vào thế giới tâm linh và sứ mệnh của mình.

Sau buổi trò chuyện li kì đó Vi xin phép bác Minh ra về. Khi cô sắp ra khỏi cửa bác Minh liền gọi với lại nói.

- Tối nay cháu qua đây cùng bác ra khúc sông kia một chuyến. Bác muốn thăm dò động tĩnh của đám ác vong kia một chút.

Vi vâng dạ sau đó quay người rời đi. bác Minh nhìn theo bóng dáng Vi , trong lòng khẽ thở phào. Cuối cùng bác cũng tìm ra người mang trong mình thần khí của Huyền Vũ.

Tối ngày hôm đó sau khi ăn xong bữa cơm cùng ông bà nội Vi xin phép ông bà qua nhà bác Minh một chút. Biết là có chuyện quan trọng nên ông bà Vi cũng không ngăn cản, chỉ dặn dò cháu gái mọi chuyện phải cẩn thận. Lúc Vi đang định tiến ra cửa thì đám con Nhung, thằng Trung, Dũng và Lực cũng vừa tới.

- Này mày định đi đâu đấy.?

Con Nhung nhanh miệng hỏi.

- À tao định qua nhà bác Minh, bác ấy có việc cần nhờ tao giúp.

- Là chuyện gì, bọn tao phụ một tay được không.?

- Không được việc này nguy hiểm lắm, chúng mày tốt nhất đừng đi theo.

Nghe Vi nói như vậy thằng Lực nổi hất hàm nói.

- Mẹ cái con rắm thối này. Mày khinh thường thân trai lực lưỡng như tao à. Đi...có gì mà sợ. Này này đưa nào không giám đi là con chó đấy nhá.

Thằng Lực hướng cả mấy đứa nói sau đó nó hăm hở đi trước tiến về nhà bác Minh. Đám Vi hướng mắt nhìn theo bóng lưng thằng Lực không khỏi thở dài. Cả đám cũng đành tiến bước theo nó. Đi tầm 10 phút mọi người đã đứng trước cửa cổng nhà bác Minh đột nhiên thằng Lực đứng khựng lại nói

- Quái thật sao đi đến đây tao lại thấy lạnh lạnh nhỉ. Bọn mày có thấy lạnh như tao không

Cả đám đứa nào cũng xoa xoa 2 bàn tay vào nhau khẽ gật đầu, duy chỉ có Vi là vẫn bình thường bởi vì ngay trước mắt Vi lúc này đang là 2 thân ảnh mờ ảo nhìn sao cũng không ra mặt mũi. Vi biết họ là ai nên chen lên phía trước mọi người nhẹ nhàng nói.

- Chúng tôi tới tìm bác Minh , phiền 2 vị cho qua.

Đám thằng Lực nghe Vi hướng khoảng không trước mặt mà nói chuyện thì không khỏi giật mình. Bọn nó chỉ vài ngày hôm qua đã được tận tai nghe tiếng nói trong gió nên giờ đây khi thấy Vi lại độc thoại, bọn nó biết không phải Vi đang trêu đùa mà ngay trước mắt Vi hay đâu đó quanh đây đang có vong hồn nào đó. Cả đám đứng túm tụm lại bên nhau ra đi đầu sợ hãi lắm. Vi

nói đoạn mắt nhìn thấy 2 bóng người nọ gật đầu sau đó rạt sang hai bên nhường đường , cô liền quay lại nói với đám thằng Lực .

- Đi vào thôi. Đừng có sợ nhé Lực nỡ. Nãy đòi đi cho bằng được giờ đừng có sợ mà tè ra quần đấy nhé.

Bác Minh nãy giờ biết là Vi và đám bạn tới nhưng không ra đón. Bác muốn nhân cơ hội này kiểm chứng tâm lí của Vi. quả nhiên Vi không làm bác thất vọng. Bản lĩnh của hóa thân Huyền Vũ thật không đơn giản, thích nghi rất nhanh với thế giới tâm linh.

Cả đám Vi kéo nhau đi vào trong sân , lúc này bác Minh mới từ trong nhà bước ra. Bác cười nói.

- Mấy đứa cũng đến sao. Thôi vào nhà cái đã ,nếu đã tới thì để bác phân công, công việc luôn , mấy đứa phụ bác một tay. Đưa những thứ bác đã chuẩn bị sẵn ra khúc sông. Đêm nay bác muốn bố trí trận pháp trước, kéo dể " đêm dài lắm mộng".

Cả đám Vi vâng dạ, sau đó theo bác vào trong. Tại đây bác Minh nói ý định tối nay của mình. Đám thằng Lực nghe xong thì không khỏi sợ hãi. Một lát sau thì Nhung, Trung, Dũng vẫn hạ quyết tâm đi theo duy chỉ có Lực là nét mặt xanh lét vẫn đang do dự. Trung su mô lúc này mới lên tiếng, hướng thằng Lực mà trêu trọc.

- Sao ? nãy đứa nào to mồm lắm cơ mà.? Bảo không đi là cái gì ấy nhỉ ?

- Gâu ... gâu... hừm. Thằng lực then quá hóa giận nhưng cũng không biết làm thế nào. Nó thà bắt trước tiếng chó , sủa lên mấy tiếng còn hơn là ra chỗ quỷ quái kia.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 6

Cả đám thấy vậy thì cười phá cả lên sau đó đi theo bác Minh hướng khúc sông đi tới. thằng Lực hướng mắt nhìn theo mọi người, trong lòng nó giờ đây đang đấu tranh rữ dỗi, nửa muốn đi cùng mọi người , nửa lại bị nỗi sợ níu chân. Kết quả nó vẫn không thắng được sự sợ hãi, một mình lủi thủi đi về nhà.

- ở ông Long , tối muộn thế này rồi ông còn đi đâu đấy ạ.

Trên đường trở về nhà , Lực bắt gặp một dáng người to lớn, nhìn cái điệu bộ đi đứng kì quái nó biết đó là ông Long, người sống khép kín nhiều năm qua tại ngôi làng này.

- Ờ..tao sang nhà bà Mai mua chai rượu. Nay thịt con gà mái tơ.

- Gà mái tơ ạ ?

Thằng Lực nuốt nước dãi cái ực. Gà mái tơ luộc là món nó yêu thích nhất, tuy không sẵn chắc như gà đẻ nhưng không hiểu sao cứ nghĩ đến món đó là nó lại thèm. Lão Long nhìn thấy biểu hiện của nó thì khẽ cười nhạt, điệu cười có phần quái dị. Kể đó lão nói.

- Sao ? muốn đến nhà tao làm chén không.?

- Cháu từ bé tới giờ có rượu chè gì đâu ông.

- Ôi dào... thanh niên thanh đờ đéo gì mà rượu chè không biết. Đi...về nhà tao làm chén. Rượu ngon, mồi xịn mà uống một mình kể cũng buồn.

Thằng Lực hơi có chút bất ngờ về thái độ của lão Long ngày hôm nay. Lão Long vốn là người lẳng lì sống khép kín, ấy vậy mà hôm nay lão lại

chủ động mời Lực về nhà uống rượu, bảo sao nó không ngạc nhiên cho được. Thằng Lực suy nghĩ một chút cuối cùng cũng không nhận thêm món gà mái tơ luộc được mà đồng ý về nhà lão.

Nói về đám của Vi cùng bác Minh. Khi họ tiến ra gần khúc sông thì bác Minh ra dấu cho cả đám dừng lại. họ cẩn thận nép mình vào một bụi cây to lớn, bác Minh đưa cho mỗi người một nắm sợi, Vi đoán đó là một loại lá nào đó được cắt nhỏ sau đó phơi khô. Kế đó bác Minh bảo mấy đứa nhét vào tai và mũi, cả đám không hỏi nhiều cũng làm theo. Sau đó tất cả ngẩng im lặng nhìn ra phía khúc sông. Vi nhìn thấy bác Minh liên tục đưa mắt quan sát như đang tìm kiếm thứ gì đó. Cô tò mò hỏi.

- Bác đang tìm gì sao ạ?

- ừ... cháu có nhìn thấy đi đâu gì kì lạ không.

- Cháu chỉ thấy hình như phía mép sông có thứ gì đó giống như một tấm màn chắn ấy. Nhưng màu sắc không đồng đều. Có rất nhiều điểm mờ nhạt hơn so với toàn bộ tấm màn. Vậy là sao bác ?

- Tấm màn chắn đó là kết giới tự nhiên của thiên địa tạo ra. Nhằm ngăn cản những vong hồn chết dưới nước không thể tự ý lên quá xa bờ. Chắc hẳn cháu đã nghe qua câu nói " đất có Thổ Công, sông có Hà Bá " câu nói đó ám chỉ. Đất liền và mặt nước có sự phân chia rạch ròi, bất kể sinh linh nào sống hay chết ở dưới mặt nước thuộc địa phận của Hà Thần, nếu chưa có sự cho phép của ngài bất kể ai cũng không được lên đất liền. Họ chẳng chỉ có những kẻ tu luyện lâu năm, tu vi cao thâm mới có thể trốn lên. Còn một điều kiện kiên quyết nữa. Nếu người chết có thể kéo một người sống khác xuống đúng điểm nó chết thay thế vị trí liền có thể lên bờ.

- Nói như vậy, có không ít các vong nhà lão Văn đã lên được bờ rồi sao bác. Nhiều năm qua không ít người đã chết tại khúc sông này rồi.

- Không đơn giản như vậy. Đám người nhà lão Văn kia đều chết cùng một điểm, nếu không thể thu thập mạng sống của đủ số lượng người chết đi thì tất cả cũng dừng hồng 1 người có thể lên được. Bác có nghe các cụ

liệt kê số lượng người chết tại chính khúc sông này nhiều năm qua . tất cả là 19 người , nghe nói năm đó nhà lão Văn có tổng cộng 21 người ,1 người may mắn còn sống . nếu đúng như vậy thì chỉ còn thiếu một người nữa là đủ số lượng rồi.

Trung sư mô nghĩ một bên nghe tới đây cũng chen vào một câu.

- Đúng rồi đấy bác ạ. Cháu nghe bà cháu kể người sống sót cuối cùng kia chính là cái ông Long nhà ở cuối làng ấy, năm đó ông ấy may mắn trốn được nhưng cũng phải đi tù vì tội chống phá chính quyền mãi sau này mới được thả ra. Ông ấy lang bạt khắp nơi đến khi có tuổi rồi mới về làng, nghe đâu cũng gần 30 năm nay. Từ đó ông ấy sống khép kín lắm, chẳng qua lại với ai trong làng. hôm rồi ông ấy không tham dự cuộc họp ở nhà trưởng làng, có lẽ vì biết những chuyện kia có liên quan đến gia tộc mình bác ạ.

Bác Minh ở đây cũng hơn 10 năm ông Long kia bác đương nhiên biết, nhưng bác không nghĩ tới ông ấy lại chính là người nhà của Lão Văn còn sống sót. Suy nghĩ thoáng qua một chút bác gọi thằng Dũng đem đám cọc tre cùng mảnh tre đã được bác đan sẵn , trên đó vẽ rất nhiều hình thù kì quái, đám thằng Dũng nhìn vào đó rất chăm chú nhưng ngoài nhìn thấy những hình thù kì quái được tạo ra từ nét vẽ thì không thấy gì kì lạ hơn cả. Duy chỉ có Vi là khác trong mắt cô những nét vẽ ấy như đang cử động, những vệt màu đỏ nổi lên với nhau tạo ra những bóng dáng mờ ảo. Vi nhìn chăm chú thì ngây người , trong mắt cô những ký tự, hình vẽ kia đang vặn vẹo , vì có thể tưởng tượng ra đó là những bóng người đang không ngừng di chuyển. Bác Minh nhìn thấy thái độ đó của Vi thì mỉm cười nhưng cũng không nói gì thêm. Một lát sau bác đã cắm toàn bộ cọc tre đã được tẩm máu gà trống lục đinh cùng mèo đen vây quanh khúc sông, kế đó bác đem các mảnh tre sắp xếp theo phương vị. Nghe Vi tả qua thì tôi biết đó là bát quái. Xong xuôi tất cả đoàn người nhẹ nhàng rời đi. từ dưới khúc sông có 10 đôi mắt đỏ quạch đang hướng trên bờ quan sát, là đám ác vong đó, chúng cảm nhận thấy sự dị thường xảy ra trên bờ nhưng không rõ là chuyện gì đang xảy ra.

Cả đám Vi về đến nhà bác Minh thì cũng gần 11 giờ đêm. Mọi người chào bác sau đó chia ra ai về nhà này.

- Bà Trinh ơi...bà Trinh .

Vi khi về tới nhà đang định leo lên giường đi ngủ thì phía ngoài cổng vang lên tiếng gọi. bà nội của Vi lâu bầu.

- Đêm muộn thế này còn ai gọi cửa không biết, thôi mày cứ ngủ đi, để bà ra xem là ai.

Bà Trinh nói đoạn liền tiến bước ra mở cửa. Từ trong buồng Vi nghe thấy tiếng bà nội và một người nữa nói chuyện.

- Ai đấy...đêm hôm khuya khoắt thế này còn có cái chuyện gì mà không để sáng mai được hở..

- Bà ơi là cháu...cháu cái Loan mẹ thằng Lực đây bà. Bà cho cháu hỏi thằng Lực nhà cháu có bên đây không bà. Nó đi từ đầu tối mà giờ còn chưa có về Thế cái Vi nhà bà đã về chưa bà ?

- Ô chứ nó không nói là đi đâu hay sao. Cái Vi nó về từ hồi này rồi cơ mà... Vi... ra đây bà hỏi cái con.

Vi nghe cuộc nói chuyện của bà và mẹ của Lực, cô không khỏi lo lắng vội chạy ra.

- Cháu chào cô Loan, Lực nó chưa về sao cô?

Cô loan mếu máo nói.

- Nó đi từ đầu tối mà giờ chưa có về. Thế nó không đi với cháu hay sao ?

- Dạ có nhưng mà đến nhà bác Minh xong rồi nó về từ đầu tối rồi cô ơi.

- Trời ạ.. nó đi đâu không biết, con với chả cái làng này sắp sảy ra chuyện rồi mà nó còn đi lung tung.

Vi nhìn cô Loan khóc lóc trong lòng cũng lo lắng cho thằng Lực , bất chợt cô như nhớ ra điều gì. Trong lòng một trận lo sợ dấy lên. Cô lắp bắp...

- Thôi chết rồi...

Kế đó mặc cho bà nội cùng cô Loan gọi với lại hỏi có chuyện gì, tại sao lại nói như thế. Vi hốt hải chạy một mạch đến nhà bác Minh. Ông nội Vi lúc này cũng tỉnh giấc, nghe động ngoài sân ông mới tiến ra xem xét, nghe bà Trinh và cô Loan kể lại sự tình, ông khẽ cau mày suy nghĩ sau đó nói.

- Thôi bà với cô Loan đây đi đến nhà thằng Trung, con Nhung , thằng Dũng xem thằng Lực có đấy không. Tôi là tôi dự cảm thấy chuyện chẳng lành rồi. tôi đến nhà ông Khang trưởng làng nhờ ông ấy lên loa phát thanh gọi xem.

Nghe ông nội Vi nói như vậy cô Loan nét mặt càng méo mó hơn, bà Trinh phải an ủi mãi, sau đó gọi cả chú Hùng dậy cả 3 người đi đến nhà đám bạn Vi tìm thằng Lực,

Lúc này tại nhà ông Long một chuyện kinh khủng đang sảy ra. Thằng Lực bị ông Long chuốc cho say mềm, kế đó ông ấy dùng dây thừng chới chân , tay thằng Lực lại, trong cơn say thằng Lực vẫn cảm thấy được có ai đó đang đụng chạm đến thân thể mình. Biết là vậy nhưng không biết ông Long cho nó uống cái gì mà toàn thân nó như mất đi hết sức lực không thể cử động. Thằng lực gắng gượng cố nói.

- Ông...ông đang làm gì tôi.

- Ngoan ngoan nằm im đấy đi nhóc. Mà may mắn lắm đêm nay mới gặp tao đấy, tao còn đang đau đầu khi chưa tìm được người cuối cùng , không ngờ lại gặp được mày. Có trách thì trách bọn khốn nạn ở cái làng này, có trách thì trách cái chính quyên khốn kiếp này đi. chính chúng...chính chúng đã khiến cho tao tan cửa nát nhà. Đàng nào đêm nay mày cũng chết. Tao sẽ nói cho mày nghe tất cả. Mày biết không những

người chết ở khúc sông kia, tất cả...tất cả đều là do tao một tay sắp xếp đấy. H ầ..h ầ..

- Ông làm như vậy, rốt cuộc là để làm gì...

- Để làm gì ư. Để cho người thân của tao đoàn tụ với tao. Đất của cái làng này vốn dĩ là của nhà tao... . Chúng mày, một lũ b ần hàn chỉ xứng làm nô cho nhà tao mà thôi. Tư cách gì làm chủ đất này. H ầ..h ầ.. ngoan ngoãn nằm đó. Đợi đến giờ thiêng tao sẽ cho mày thực hiện trọng trách của mình. Hi...hí....

Lão Long nói xong cũng không để cho Lực lảm nhảm thêm nữa. Lão nhét rỏ vào miệng Lực sau đó quay ra nhà ngoài chuẩn bị rất nhiều thứ quái dị miệng vẫn không ngừng lảm nhảm.

- Anh à.. em đến cứu mọi người đây, cả nhà ta lại sắp được đoàn tụ r ồi. chúng ta phải giết hết tất cả bọn chúng, nhất định phải giết hết...

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 7

Tại nhà bác Minh lúc này. Vi đang thở gấp gấp nói với điệu bộ đứt quãng.

- Bác Minh , thằng Lực xảy ra chuyện rồi bác ời. Nó...

Đúng lúc Vi đang nói thì phía đầu thôn tiếng loa phát thanh vang vọng.

- Alo ....alo 1234...alo. Tôi xin thông báo. Cháu Lực con nhà ông Mạnh bà Loan hiện đang mất tích, ai biết cháu đang ở đâu thì báo lại với gia đình. Cái thằng Lực mà có nghe loa thì mau chóng về nhà ngay. Bố mẹ mà đang lo sốt vó lên đấy.. alo...alo..

Bác Minh nghe thấy cũng lơ mờ đoán ra sự việc làm cho Vi sợ hãi. Trong đầu bác một suy nghĩ lướt qua.

- 19 người đã chết, chỉ còn lại một mạng nữa. Thằng Lực mất tích. Thôi hỏng rồi.

Bác Minh dậm chân kêu lên.

- Mau cùng bác ra khúc sông kia ngay. Thằng Lực đột nhiên mất tích vào đúng thời điểm này không phải sự trùng hợp gì đâu. Nhanh lên theo bác không là không kịp.

Vi nghe bác Minh nói vậy tâm trạng cũng vô cùng khẩn trương. Cô nhanh chóng chạy theo sau bác Minh trong lòng cầu khẩn cho Lực bình yên vô sự.

Lão Long sau khi nghe tiếng loa phát thanh thì biết mọi chuyện đã bại lộ. Rất nhanh sẽ có người tìm đến nhà lão hỏi thăm tung tích của thằng lực.

Lão biết nếu để mọi người phát giác ra việc lão đang làm, thì mưu kế bao năm qua của lão xem như bỏ sông, bỏ bể. Không giám nghĩ nhiều lão Long nhanh chóng bế thốc thằng Lực đang nằm mềm oặt trên giường bỏ lên vai. Một tay xách theo túi đồ nghề đã chuẩn bị từ trước, chân bước nhanh ra khúc sông cách nhà lão không xa. Lão Long tuy năm nay đã hơn 70 tuổi những thân thể lão vẫn còn rất tráng kiện, vai mang theo một thằng thanh niên phải đến 60 kg nhưng chân lão vẫn bước đi thoăn thoắt, chẳng mấy chốc đã tiến ra đến khúc sông. Đến nơi lão ném mạnh thằng Lực xuống đất, tay nhanh nhẹn bày ra đồ đạc. Thằng Lực bị lực rơi rất mạnh, cơn đau đớn làm nó tỉnh lại. Mắt nhìn thấy lão Long đang lấy đồ từ trong túi ra, lại thấy mình đang nằm bên mép nước, nó biết lão đang định làm gì. Hơi rượu trong người dần tan đi, thần trí của nó lúc này cũng thanh tỉnh hơn. Nhìn thấy lão Long lấy từ trong túi ra một con dao bầu sắc nhọn, thằng Lực mắt tròn tròn, ra sức dẩy dụa.

- Nằm im đi nhóc. Sẽ nhanh thôi. Tao hứa một dao sẽ lấy mạng của mày. Quyết không để mày phải đau đớn đâu. Đừng có sợ. Hử....hử..hử.

- Um ...um...

Thằng Lực miệng bị bịt rỏ cố gắng phát ra âm thanh xin tha mạng. Lão Long tuy không nghe rõ nhưng nhìn vào đôi mắt sợ sệt, tỏ vẻ van lơn của Lực, lão biết nó muốn nói gì. Lão Long cười nhạt nói.

- Vô ích thôi. Tao đâu thể vì cái mạng nhỏ của mày mà làm lỡ đại sự. Tao nói rồi, có trách thì trách mày sinh không đúng nơi, sống không đúng chỗ mà thôi. Giờ thì... hử. Đi...chết...đi... . Há ...Há.

Lão Long nói đoạn túm tóc Lực kéo nó sầm xệch xuống sông. Thằng Lực lúc này trong đầu đã từ bỏ hy vọng. Nó run rẩy bất lực nhìn bản thân bị lão Long kéo đi. ngay lúc nó tuyệt vọng nhất thì từ phía sau lưng một tiếng hét trầm đục vang lên. Tia hy vọng sớm vụt tắt ngay lúc này lại nhen nhóm trở lại.

- Thả thằng bé ra. Đừng chấp mê bất ngộ.

Là bác Minh , bác và Vi vừa r ồi chạy một đường không nghỉ nhưng từ nhà bác ra đến khúc sông cũng mất một đoạn khá xa. Nên dù xuất phát từ sớm nhưng vẫn đến muộn hơn lão Long, cũng may là vẫn còn kịp để ngăn cản lão.

Lão Long nghe thấy tiếng bác Minh quát thì quay đầu lại, đôi mắt của lão âm lãnh toát lên một tia phức tạp. Lão hắng giọng hướng bác Minh nói.

- Thằng thầy pháp quên, bao năm qua mày phá không ít chuyện tốt của tao. Đến tận bây giờ còn định nhúng tay vào hay sao. Nhưng mà mày yên tâm, gia đình tao có tính thù dai nhớ lâu. Một lát nữa thôi họ sẽ trở lại và mày... là người đầu tiên chúng tao giết đấy... h ề h ề..

Lão Long nói đoạn định vung dao cửa vào cổ thằng Lực, bất chợt từ phía sau đầu lão sinh gió, kế đó là một giọng nữ trong trẻo vang lên.

- Lão già. Ông cũng thật ác nhân thất đức ý như dòng tộc của mình vậy. Có chết lão tự mình đi chết đi.

Người vừa đến là Lan. Cô nhận được triệu hoán của bác Minh , biết là làng của Vi đã xảy ra chuyện, cô không giám chậm trễ lập tức tới ngay. Đúng lúc nhìn thấy màn đối thoại của bác Minh và lão Long. Lan ng ắm hiểu ra nguyên do, cô nhìn trên thân lão Long tỏa ra hắc quang cô biết lão cũng là pháp sư nhưng là pháp sư tà tu nên không giám vọng động. Cô lặng lẽ l ườn ra phía sau lão nhân lúc lão không chú ý mới ra tay, cũng may con dao bầu còn chưa cắt qua cuống họng của Lực thì đã bị Lan vung tay gạt ra. Giờ phút này Lan đang phụ thể trên người của Lực. Với sức mạnh kinh người không biết từ lúc nào cô đã rút đứt được dây chối, kịp lúc nâng tay gạt đi dao bầu đang lia tới.

- Mày !!!.... con ranh này...

Lão Long nhận ra sự xuất hiện của Lan, lão điên tiết chém tới tấp vào thân thể Lực, nhưng Lan cũng rất nhanh nhẹn né tránh, tuy thân thể của Lực , Lan chưa kịp thích nghi . cô không thể tùy ý sử dụng phản kích lại lão Long nhưng để né tránh vẫn là có thể.

Ngay lúc lão Long đang điên cuồng công kích Lan, bác Minh từ xa đã kịp vọt tới, tay kết ấn vùng kiếm gỗ chém về phía lão Long. Vẫn biết thầy pháp đánh nhau chỉ là so đấu thực chiến, ngoại công nhưng lão Long thân là tà tu, luyện đâu là quỷ thuật hại người, nhiều năm qua tiếp xúc với tà ma, ác vong. Trên thân giờ đây bám không ít tà khí. Linh lực của bác Minh đánh ra là nhắm tới tà khí đó. Lão Long nhìn ra điếu này. Tay cũng ngưng chém về phía Lan, đưa tay vào túi lấy ra một lá bùa màu đen cẩn thận chịu một kiếm ngay vai trái sau đó lão đem lá bùa màu đen dán lên thân kiếm gỗ ý đồ triệt tiêu linh lực của nó. Bác Minh có chút giật mình vì thủ đoạn quái dị của lão nhưng nhanh chóng hồi tỉnh, biết lão Long cũng không phải tay vừa, bác ra hiệu cho Lan đưa Lục rời khỏi chiến trường, sau đó quay lại giúp bác một tay.

Lan sau một hồi đi đầu khiến thân thể to lớn của Lục né tránh cũng có phần đuối sức. Cô đi đầu khiến thân thể Lục chạy thẳng lên bờ nơi có Vi đang đứng tròn chân mồm há hốc. Vì mắt nhìn thấy Lan trong thân Lục chạy tới thì không khỏi rật mình. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên cô nhìn thấy người bị vong nhập. Trong mắt cô 2 bóng người như hòa quện vào nhau đang hùng hục chạy tới, hỏi sao cô không giật mình. Vì quan tâm hỏi

- Lan cậu không sao chứ.
- Tớ không sao. Cậu bảo vệ Lục tớ phải giúp bác Minh.
- ừ .. 2 người cẩn thận đấy,

Lan nhẹ gật đầu sau đó thân ảnh của cô nhoáng lên tức tốc bay về phía trận chiến, lúc này lão Long và bác Minh đang quấn lấy nhau mà đấu pháp, từng ấn kết va chạm vào nhau vang lên những tiếng lách bạch, cứ liên miên rền dập, nói rõ 2 người thực lực cân bằng.

- Thật không nghĩ bao năm qua ông vẫn nhẫn nhịn ẩn mình. Nếu để ông thực sự đem đám ác vong kia mang lên, ta thật cũng không có cách nào 2 mặt đối địch.

Bác Minh vừa kết ấn, vừa khó nhọc nói. Lão Long lúc này cũng thở phào nhưng vẫn cố nặn ra một nụ cười tà mị nói.

- Những năm qua tao cố nhẫn nhịn chỉ vì đợi đến giờ phút này, khi đã kiếm đủ 20 mạng người sinh vào ngày chí âm tuổi từ 18 trở lên tao sẽ làm phép triệu thỉnh vong hồn người thân kia lên bờ. Mà có biết vì sao tao phải làm như vậy không. H à. h à Vì nếu làm được như vậy thì vong hồn người nhà của tao sẽ mãi mãi...mãi mãi không phải đi âm ti chịu tội. vì mọi tội danh đã được tao gán hết lên thân bọn ngu xuẩn thế mạng kia rồi.
hahaa.

- Ngu xuẩn, vọng tưởng. Người nghĩ chút tài mọn đó của người có thể qua mắt phán quan. Hôm nay ta sẽ thay trời hành đạo. Tiễn người cùng đám ác vong kia xuống cửu u địa ngục, ném trái khổ hình, vạn kiếp bất phục...

Bác Minh gần lên từng chữ sau đó cắn đầu lưỡi phun lên lòng bàn tay kích hoạt " huyết ấn " miệng lẩm nhẩm niệm chú. Hướng mặt lão Long đánh tới. lão Long nhìn thấy ấn pháp uy mãnh cũng không giám khinh thường. Lập tức xuất ra sát chiêu mạnh nhất của mình hồng ứng phó. Nhất thời chỉ thấy 2 luồng sáng một vàng một đen quấn lấy nhau không ngừng triệt tiêu. Sau t ầm 10 phút 2 luồng sáng dần ảm đạm đi xuống, lúc này Vi nhìn thấy một thân ảnh màu đỏ chớp động thoáng một cái đã nhào đến phía sau lão Long, sau đó một trận trấn động xảy ra. Vi cảm nhận thấy một cơn gió mạnh thổi đến từ phía trận trấn là bóng người màu đỏ kia vừa lao vào lão Long đánh ra một kích chí mạng.

- A aaaaaaaa!!!

Lão Long ngửa mặt lên trời hét thảm một tiếng, kể đó lão nghiêng rằng từ bỏ đối kháng với bác Minh xoay người quay trở lại nâng đôi tay be bét máu vận sức bóp mạnh lấy cổ người nọ. Nhìn thấy một màn này Vi không khỏi kinh hãi kêu lên.

- Không...không...Lan.....!!!!

Từ phía bên kia lão Long mắt vẫn lên giận giữ hấn mặc kệ cho Huyết Ấn của bác Minh đập mạnh vào sau lưng , vẫn gắt gao bóp mạnh cổ của Lan. Lan tuy thời gian qua chăm chỉ tu luyện nhưng dù sao cô cũng là chính tu, tu vi tuy cao nhưng đối diện với sự điên cuồng của Lão Long cô

đường như quá nhỏ bé. Lan hướng đôi mắt tuyệt vọng nhìn về phía Vi. bác Minh Lúc này cũng lo lắng đến cực điểm. Liên tục vung tay kết ấn ý đồ giải cứu cho Lan. Vi lúc này cũng không nghĩ nhiều chạy thật nhanh qua bên đó. Nhưng tất cả dường như đã muộn. Lão Long đã dùng tới chiêu thức ác liệt nhất của thầy pháp tu tà. Hắn dùng chính máu của bản thân thúc đẩy tà khí ăn mòn hồn phách của Lan. Thân ảnh Lan bị tà khí ăn mòn dần dần mờ nhạt. Chỉ còn lại tiếng nói trong trẻo vang lên trong gió giữa trời khuya.

- Tớ chỉ có thể giúp cậu đến đây thôi. Đoạn đường sau này tự cậu phải cố gắng rồi. một đời bình an nhé Huyền Vũ !!!

- KHÔNG.....!!!

Vi hét lên trong đau đớn, tiếng hét của cô nghe đến tê tâm , liệt phế. Lan vì giúp cô mà đến đâu thai cũng không còn cơ hội. giờ phút này Vi cảm thấy uất hận đến nghẹt thở, ánh mắt của cô khóa chặt trên người lão thầy tà tên Long đáng chết.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 8

Lão Long lúc này cũng ộc ra một ngụm máu màu đen tãnh tưởi. thời gian qua lão đã hiến thân mình cho tà đạo, cơ thể của lão sớm đã không còn là con người. lão nhìn thấy sự thảm thương của đám người Vi , trong lòng rất thoải mái. Lão gằn giọng nói.

- Sao hả? Cảm giác mất đi người thân có dễ chịu không...dễ chịu không nào? Ha ha ha. Chưa xong đâu, tất cả còn chưa có kết thúc , ta dù có là quỷ cũng sẽ không tha cho các người. Đã đến lúc các người, toàn bộ dân làng này phải trả lại hết tất cả những thứ từng thuộc về dòng tộc ta.

Lão Long nói đoạn liền rút ra dao bầu , sau đó lao thẳng xuống sông.

Vi ngây ngẩn lắm bậm nói trong vô thức.

- Lão ...lão định làm gì ?

- Hẳn định dùng chính bản thân làm vật tế , triệu hoán đám ác vong kia. Không ổn rồi mau lui vào trong trận pháp. Nhanh !!!

Bác Minh nhìn ra kế hoạch của lão Long liền thúc dục Vi đem theo Lục lui lại phía trận pháp đã bố trí hồi tối.

Sự việc đúng như lời bác Minh nói. Lão Long biết tính mạng mình không thể giữ qua đêm nay, hẳn quyết định dùng sinh mạng của bản thân cộng dồn số mạng người chết tại khúc sông lên con số 20, hẳn cũng là người sinh vào ngày chí âm. Bởi vậy không những sinh mạng của hắn có thể triệu hồi ác vong mà còn hiến tế cho bọn chúng tu vi cả đời lão tu luyện.

Lúc này từ dưới mặt sông từng con sóng lớn không rõ điểm bắt đầu liên tục đánh vào bờ. Lớp màng kết giới đã sớm bị tà khí ăn mòn, giờ đây lại chịu công kích mạnh mẽ của những con sóng lớn, lớp màng từng chút , từng chút một bị bào mòn. Lúc này đám người cái Nhung , thằng Trung, thằng Dũng cùng mọi người trong làng cũng chạy tới khúc sông. Bọn họ là nghe đám con Nhung kể lại sự việc diễn ra lúc đầu tối tại đây trong lòng sinh ra suy đoán, bởi vậy cũng lập tức tới nào ngờ vừa tới nơi cả đoàn người đã bắt gặp tình huống quái dị như vậy. Sóng lớn không ngừng va đập vào bờ, xen lẫn trong đó là những tiếng thét gào, than khóc. Lúc ỉ ôi, ai oán, lúc rống giận , điên cu ồng. Tất cả rót vào tai đoàn người khiến cho người gan dạ nhất cũng phải nao núng. Không ít người bị tình cảnh này dọa cho sợ hãi, ngây ngốc mà ng ẫ bịch trên mặt đất.

Đám người con Nhung nhìn thấy thằng Lực nằm bất động trên mặt đất thì quên cả sợ hãi chạy tới nâng đỡ thằng Lực dậy. Kế đó bố mẹ thằng Lực cũng chạy tới ôm lấy con trai mà khóc lớn.

- Cô chú đừng lo , thằng Lực nó không sao. Trước mắt cô chú mang nó về đi. còn tất cả mọi người nữa. Việc hôm nay không phải rửa vào sức mọi người có thể làm được.

Ánh mắt Vi không biết từ lúc nào đã trở nên xanh biếc. Giọng nói cũng ôn nhu nhẹ nhàng như mặt hồ tĩnh lặng. Cô nói xong liền quay đầu đi thẳng đến bên bác Minh đang ng ẫ dưới mặt đất chuẩn bị pháp đàn.

Đám dân làng nhìn thấy điệu bộ lạ lẫm của Vi thì không khỏi giật mình. Tất cả theo vô thức lùi lại thật xa nhưng tuyệt nhiên không một ai rời đi. Đám con Nhung thì khác cả bọn tiến lên đứng sau lưng Vi như muốn tiếp thêm cho cô sức mạnh.

- Cảm ơn !

Vi vừa rút lời thì từ phía bờ sông lớp màng chắn cuối cùng cũng bị phá vỡ, từng con sóng lớn ập tới, như có một trận lũ quét sắp áp tới. Vi nét mặt lạnh lùng vuốt ve vong tay, kế đó cô cắn rách đầu ngón tay nhỏ lên chiếc vòng bảy giọt máu , đôi mắt xanh lam lóe lên trong đêm tối. cô khẽ niệm chú ngữ.

- Bắc phương nhất niệm , thỉnh đại thủy thần

Cấp cấp hiện thân , tiêu trừ ma quỷ

Đầu, Ngưu, Nữ, Hư, Quỷ, Thất, Bích

Thất tinh ứng vị, Huyền Vũ hiện hình.

"TRẦN "

Chú nhữ vừa rút trước mắt đoàn người. một con rùa khổng lồ xuất hiện , hiện ngang, lăm liệt , bề ngỗ tóa trấn trước mặt tất cả mọi người. kế đó lại xuất hiện một cự xà to lớn toàn thân phủ lên một màu xanh lá, há chiếc miệng rộng phun ra một làn hơi nước hết hợp với miệng rùa tạo ra một lớp màng chắn bao bọc hoàn toàn lấy con sóng lớn, duy trì như vậy mấy phút đồng hồ. Mấy người cái Nhìn nhìn thấy thân thể Vi run lên nhè nhẹ, tựa hồ đứng không vững. Thân ảnh rùa lớn cũng như đang dần mờ nhạt. Cả đám đang định tiến lại đỡ lấy Vi thì bất chợt Vi mở trừng đôi mắt màu xanh lam , lớn tiếng quát.

- TRẦN !!!

Rùa lớn cùng cự xà như được thứ gì đó thôi lúc. 2 cặp mắt lóe lên trong đêm tối. vận lực há miệng phun mạnh hơi nước màu trắng như muốn phát ra tiếng quát của Vi vừa rồi. con sóng hung dữ kia cuối cùng cũng không kiên trì được bao lâu , từng dòng nước màu đen bị hơi nước bao bọc tan thành bọt trắng. Vi như đã dùng hết sức, miệng phun một ngụm máu đỏ tươi lên vòng tay 2 mắt tối xám ngã quỵ. Thân ảnh rùa lớn cùng cự xà cũng vì thế mà tan biến , thu liễm toàn bộ vào vòng tay của Vi.

Kế đó là một màn quái dị mà có lẽ dân làng đứng đó không xa mãi mãi cũng không thể quên. 20 bóng người đen xì từ trong đám bọt nước xuất hiện.

- Là..là bọn chúng....là đám người nhà lão Văn. Trời ơi quỷ...quỷ...

Có một số người lớn tuổi trong đám người hét lên khiếp đảm. Kịch mạnh mẽ của hóa thân thù thú Huyền Vũ đã ép cho đám ác vong kia phải hiện thân. Bởi vậy lúc này cả đám dân làng mới có thể nhìn thấy chân thân của bọn chúng.

- Thật không nghĩ đám ác vong kia sau khi hấp thụ tu vi của lão Long đã hóa quỷ. Tuy chỉ là quỷ sơ cấp nhưng số lượng lại đông đảo như vậy. Các cháu mau đưa Vi ra phía sau trận pháp. Nó mới nhập đạo, tuy tiềm lực ẩn chứa trong cơ thể mạnh mẽ nhưng nhất thời nó vẫn chưa thành thực sử dụng được.

- Tiềm...tiềm lực...

Trung sư mô lập tức định hỏi thêm thì bác Minh quát.

- Nhanh lên đây không phải lúc tò mò.

Thằng Trung thấy bác Minh ngày thường hiền lành chưa chửi bới ai bao giờ, hôm nay bỗng nhiên khản trương như vậy, cũng không dám hỏi thêm, nó vội vã bế Vi ra phía sau những bức rèm được bác Minh bố trí.

- Là người...người là kẻ phá hỏng chuyện tốt của em trai ta. Khiến nó phải thân hồn câu diệt, vạn kiếp bất phục... là người ?

Bóng đen to lớn đi đầu nhìn chằm chằm vào bác Minh cất giọng ồm ồm hỏi.

- Đúng vậy ... là ta. Kẻ tiếp theo phải hồn phi phách tán sẽ chính là các người. Mau rút hết về đại ngục, nơi các người đáng phải đến từ lâu rồi. bác Minh hét lớn tay bắt ấn quyết cần kiếm gỗ xuyên qua xấp bùa trước mặt, cao giọng niệm chú.

Thiên địa âm dương ,vạn vật chuyển sinh

Họa bùa tế kiếm, triệu hoán âm binh

Cấp cấp quy đàn, phò ta giết địch

Tam hồn thất phách, ủy...thác... thầnh minh

"THỈNH"

Bác Minh niệm xong chú ngữ liền vung lên một kiếm, xấp bùa bay múa trong không trung, kẻ đó từng cái như có linh tính liền lướt bám lên những nét vẽ kỳ quái trên mảnh tre. Nhất thời quang mang đại thịnh, từng bóng người mờ ảo xuất hiện tay cầm binh khí, ai nấy đều oai phong凛冽 bày ra bộ dáng thấy chết không sờn. Hướng bác Minh đang ngẩng trên mặt đất vái dài một cái.

- Các vị đã theo ta nhiều năm. Trải qua bao nhiêu hung hiểm, rất nhiều người đã phải bỏ mạng, mất đi cơ hội đầu thai chỉ vì thế thiên hành đạo. Ngày hôm nay, tại trận chiến này. Ta vẫn nói câu nói cũ. "Nếu gặp hung hiểm nhất định phải chạy."

Bác Minh mắt vẫn nhắm nghiến cao giọng nói. Âm binh của bác người nào cũng hướng đôi mắt kiên định nhìn về phía bác Minh. Kẻ đó chỉ nghe bác Minh hét lớn một tiếng

- Giết ....

Gần 20 Âm binh đồng loạt kêu thét sau đó lao lên hướng đám ác vong bắt đầu chiến đấu. Nhất thời cuồng phong nổi lên, đất đá bị cuốn bay tạo nên một tràng diện quỷ dị. Ngay bên mép sông, một đám khói bụi đen kịt không ngừng có biến hóa. Tiếng than khóc, kêu gào cũng ngày một lớn hơn thuận theo tiết tấu biến ảo của khói bụi mà phát ra, liên miên không ngớt

- Thầy pháp...người là của ta... hầhầ....

- Đến đây...

Phía bên kia một trận chiến khác cũng bắt đầu. Lão Văn 2 mắt đỏ rực đang điên cuồng công kích, hướng đôi tay nhắm nhử những vết loét về phía bác Minh. Trong lần va chạm đầu tiên bác Minh đã nhận ra điều khác thường, nếu là ngày thường ấn pháp của bác đánh ra đối với thân ảnh ác

vong hay ác quỷ sẽ không sinh ra va chạm thực thể, chỉ có pháp lực hay còn gọi là cương khí được đẩy ra đối với thân ảnh của chúng gây ra sát thương. Nhưng giờ đây bàn tay bác Minh lại cảm nhận thấy tiếp xúc trực tiếp, bác cảm nhận thấy sự lạnh lẽo truyền tới từ bàn tay của lão Văn. Bác cau mày suy nghĩ, 1 ý niệm thoáng qua. ác vong tuy mạnh nhưng không thể huyễn hóa chân thân. Chỉ có cấp bậc Nga Quỷ trên ác quỷ một bậc mới đủ tu vi huyễn hóa ra chân thân đụng chạm trực tiếp được với đồ vật hay người sống. Thật không ngờ cái chết của lão Long em trai hắn đã giúp hắn tăng tiến thực lực đến bậc này.

- Người đã là ...Nga Quỷ.?

- Người nhận ra rồi sao? Nhưng quá muộn rồi. chết đi...chết đi hahaha

Lão Văn rút lời lại phi thân tiến lên. Từng mảng thịt bầy nhầy rơi rụng theo từng bước di chuyển của lão. Đám thôn dân quan sát từ phía xa lúc này cũng rất lo lắng, nhìn thấy như vậy thì không ít người ôm bụng thôn thốc nôn tháo. Cụ Khang dậm chân bạch bạch tức giận mắng.

- Cái thứ ác nhân thất đức kia.... khi sống hại người, đến chết vẫn còn dã tâm. Người có còn là người không...

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 9

Lão Văn hướng đôi mắt giận dữ quét về phía đám dân làng nói.

- Người...? tao từ lâu đã không còn là người. đất này là của tao. Chúng mày mãi mãi chỉ là nô...là nô của tao mà thôi. Đợi đó đi, giết xong tên thầy pháp này người tiếp theo sẽ là chúng mày...h àh à

Mọi người nghe thấy những lời này thì ai nấy đều run sợ đến cực điểm. Không ít người ôm mặt khóc rống lên.

- Người cũng thật xem thường ta quá r ồi.

Bác Minh nắm chặt kiếm gỗ hét lớn một tiếng lao tới. tay trái ném ra 3 lá bùa , bùa vừa bay tới kiếm cũng quét ngang. Linh lực của 3 lá bùa được kiếm khí kích phát, sáng bừng trong đêm tối, hướng đầu và 2 vai lão Văn bay tới. lão Văn chỉ khẽ hừ lạnh một tiếng, hắt há miệng rộng thổi một luồng quỷ khí màu đen vào 1 trong 3 lá bùa đang bay tới, ánh sáng trên lá bùa khẽ lập lòe sau đó tắt hẳn, vô lực rơi xuống. 2 lá bùa còn lại cũng bị lão nâng tay bắt lấy. Quỷ khí trên tay lão không ngừng bị linh lực của lá bùa ăn mòn. Những tiếng " sì xèo " vang lên nhưng không tới 10 giây ánh sáng trên 2 lá bùa còn lại cũng tắt , 2 lá bùa mất đi tác dụng bị lão bóp nát .

- Quỷ khí thật mạnh...

Bác Minh thoáng giật mình trước thực lực chân chính của Nga Quỷ. Bác lui lại phía sau tay không ngừng bắt quyết phóng xuất toàn bộ cương khí trong cơ thể quán trú lên thân kiếm gỗ, từng luồng kim quang chạy dọc theo đạo văn kích phát linh lực mộc kiếm lên đến cực hạn chỉ thấy thân kiếm lúc này được bao phủ một màu hồng nhàn nhạt, tỏa ra linh lực cực mạnh.

- Là bí pháp đạo gia " nhân kiếm hợp nhất "

Từ phía đằng xa một thanh niên tuổi tằm 25, 26 đang chăm chú quan sát trận chiến. Hắn từ xa đã cảm nhận âm khí nồng đậm, lại xuất hiện xen lẫn trong đó là khí tức quen thuộc, chính hắn cũng không rõ tại sao khí tức đó lại quen thuộc với mình như vậy, hắn chỉ biết từ sâu trong tiềm thức có cái gì đó đang trỗi dậy, hứng khởi, cuồng nhiệt như bạn cũ lâu ngày gặp lại. Hắn vì hiếu kỳ nên mới đi đến quan sát. Nhìn thấy bác Minh thi pháp hắn hướng đôi mắt lạnh lẽo trong đầu cố nhớ cái gì đó.

Bác Minh Lúc này đang nhập định vào không gian của kiếm đạo. Thân thể bác như không chịu hoàn toàn khống chế của suy nghĩ. Từng đường kiếm quyết trập chùng, tùy thời công kích hay chống đỡ Nga Quỷ. Lão Văn cảm nhận được áp lực kiếm quyết tạo ra thì không khỏi kinh hãi. Nhưng thân là Nga Quỷ hắn đâu chỉ có thực lực như vậy. Mỗi lần bị kiếm khí lướt qua, da thịt hắn lại rơi rụng không ít. Mùi của uế khí, oán khí, quỷ khí cùng tử khí phát ra nồng nặc. Bác Minh ngửi thấy thứ mùi đó thì không khỏi khiếp đảm trong lòng, không gian kiếm đạo như vẩn vèo.

- Không lẽ đây là " Tứ khí phế hồn " trong truyền thuyết. Không thể nào. Một cái Nga Quỷ mới tấn thăng. Làm sao có thể có sức mạnh khủng khiếp như vậy...

Bác Minh giờ phút này thực sự lo lắng, bác hướng mắt nhìn về phía Âm Binh của mình. Tất cả bọn họ trên thân đều nhuộm đầy máu đen, nhưng trong ánh mắt vẫn không hiện lên sự sợ hãi, bác bỗng thấy xấu hổ với họ vì nỗi sợ hãi đang chiếm dần lấy ý chí. Hít sâu một hơi bác lấy lại tinh thần. Vung tay ném ra một xấp bùa lên không trung kẻ đó ngã xuống, 2 mắt nhắm nghiền lại một lần nữa bước vào kiếm đạo. Từng lá bùa bay múa trước mặt, bác Minh múa kiếm đâm xuyên 1 lá, 2 lá ... cứ như vậy 8 lá bùa được bác đâm xuyên, kẻ đó bác Minh cần đầu lưỡi dùng máu của mình phun lên 8 lá bùa, kích phát linh lực của chúng. 8 lá bùa dính máu của bác Minh như có linh tính, chúng bay múa đáp đến riêng lẽ từng vị trí khác nhau.

Vì lúc này cũng dần h ồi tỉnh, thân thể suy yếu ng ồi trên mặt đất hướng mắt nhìn về phía bác Minh. Miệng lẩm nhẩm tự hỏi

- Bác ấy đang làm gì vậy? Ác quỷ kia....?

Vì còn chưa nói hết câu thì từ phía sau một thanh âm lạnh lẽo, lạ lẫm vang lên.

- Không phải Ác Quỷ mà là Nga Quỷ. Hình thái mạnh mẽ hơn Ác Quỷ nhiều lần. ở hình thái này chúng có thể huyền hóa chân thân, đung chạm được đồ vật thực thể. Nói cách khác chúng có thể trực tiếp giết người mà không cần phí thời gian từ từ tổn thương h ồi phách giống như ác vong hay ác quỷ hay làm. Còn pháp thuật mà thầy pháp kia đang thi triển chính là " Bát quái kiếm quyết " pháp thuật mạnh nhất của lão.

Vì giật mình quay lại phía thanh âm kia phát ra.

- Anh là ai?. Tại sao anh lại biết rõ về đạo thuật của bác Minh như vậy?.

- Đừng bận tâm. Nếu cô đã tỉnh thì mau giúp lão thầy pháp kia một tay đi. lão sắp không trông đỡ nổi rồi đấy.

Thanh niên kia nói xong chỉ chấp tay ra phía sau tiếp tục quan sát trận chiến. Nhìn đạo pháp bác Minh thi triển hẳn biết rõ bác là ai.

Lúc này bác Minh vẫn đang tập trung vào đi ều khiển bùa không ngừng xoay quanh thân thể lão Văn thả ra linh lực bổ trợ kiếm quyết. Những bóng kiếm trập trùng bủa vây lấy thân thể lão. Lão vẫn nhiều lần trúng kiếm nhưng động tác vẫn không gấp gáp, hấn ý vào tu vi cường đại của một Nga Quỷ ngang nhiên chống đỡ kiếm quang. " bụp...xèo.." nhưng tiếng kiếm khí quét qua da thịt. Lão Văn chỉ khẽ mỉm cười 2 tay chấp lại bày ra tư thế kì quái. Kế đó hấn nhắm hờ đôi mắt lơ loét lại, miệng lẩm nhẩm phát ra những thanh âm kì quái. Nhất thời không khí xung quanh 2 người bác Minh cùng Lão Văn như cô đặc, linh lực cùng kiếm khí như bị thứ gì đó ngăn cản không thể tiếp xúc chân thân lão Văn. Bất chợt một tiếng g ầm rú như muốn xe tan màng nhĩ của mọi người, sau đó là bóng dáng to lớn từ trong chân thân của lão Văn từ từ xuất hiện, bóng dáng đó giống như cái

bóng của lão Văn nhưng lại tỏ ra chân thật đến không tưởng tượng được. Giống như từ người lão Văn mọc thêm ra một người khác nữa. Toàn thân kẻ mới xuất hiện phát ra ánh sáng đỏ rực, khuôn mặt rỗ tợn, mỗi lần hất gào thét lại để lộ ra hàm răng lởm chởm, cùng đôi răng nanh sắc nhọn.

- Là người....

Bác Minh kinh hãi nhận ra người đó chính là thầy ta tên Long vừa hiển thân giải thoát đám ác vong.

- Bất ngờ lắm phải không. Chính ta cũng rất bất ngờ, thật không nghĩ tới một thân tu vi của ta lại có thể hòa nhập vào cùng anh trai mình. Chính vì vậy ta mới có thể một lần nữa trở lại. Lần này ta tuyệt đối không để người toàn mạng trở về. Ta đã nói, dù có thành quỷ ta cũng không tha cho các người. Chết đi.....

Thanh âm của 2 anh em lão Long như hòa vào làm một, thanh âm vừa rút bóng dáng Nga Quỷ đã lao tới trước mặt bác Minh khuê đôi tay nhóp nhép đập mạnh vào mặt bác. Chỉ nghe " phụt " một tiếng, bác Minh bị đánh bay ra sau tầm 5 mét, miệng phun máu. Nga quỷ nọ nhanh như chớp lại một lần nữa lao tới, bác Minh cố gắng gượng nâng lên một kiếm phòng thủ nhưng sức lực của Nga Quỷ kia quá lớn lại một lần nữa vỗ mạnh lên ngực bác, một kiếm tuy không gãy nhưng cũng bị đánh văng sang một bên. Đám Âm Binh của bác Minh thấy chủ nhân gặp nạn cũng từ bỏ chiến đấu với đám ác vong còn lại, nhanh chóng bay đến trước người bác Minh bày ra tư thế phòng thủ.

- Các người không phải đối thủ của nó, mau chạy đi mặc kệ ta.

- Hồn phách của chúng ta còn có cơ hội được đái thai cũng là nhờ ngài cứu giúp, nếu không có ngài chúng ta sớm đã không còn cơ hội. Bao lâu nay cùng ngài tu luyện thế thiên hành đạo. Đám âm hồn chúng ta cũng xem như khai ngộ nhiều đi đâu. Kiếp này xả thân vì chính đạo, kiếp sau ắt có phúc báo. Đại ân nhân chúng ta đi trước một bước, ngài mau chạy.

Một thanh âm già nua vang lên kể đó tất cả gần 20 Âm Binh khí thế hùng hục cùng lúc lao tới Nga Quỷ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 10

- Không..không được. !!!

Bác Minh hét lớn một tiếng định lao lên ngăn cản thì từ phía đằng xa 2 điểm sáng một xanh một vàng lao tới. là Vi và thanh niên lạ mặt nọ. Vừa rồi khi nhìn thấy bác Minh bị Nga Quỷ đánh trọng thương Vi đã vô cùng sợ hãi. Cô quay sang thanh niên lạ mặt kia cầu khẩn hấn ra tay tương trợ, Vi biết một khi thanh niên kia đã nắm rõ đạo pháp của bác Minh và thực lực của Nga Quỷ thì chắc hẳn hấn cũng không phải dạng tầm thường. Bị ánh mắt xanh biếc ăng ạt nước cùng sự cầu khẩn đến đáng thương của Vi đả kích, cảm giác lạ lẫm khi này lại một lần nữa dấy lên trong tim lúc của thanh niên nọ. Hấn không rõ cảm giác lo lắng, đau thương kia từ đâu mà có, phải chăng chỉ khi đối diện với người con gái này đi đâu kì lạ đó mới xảy ra. Do dự một chút cuối cùng hấn cũng ra tay, dù sao hấn cũng không thể làm trái di huấn của sư phụ. Dù cho môn phái của hấn đã du ỡng bỏ sư phụ hấn nhưng sư phụ hấn vẫn một lòng hướng về sư môn. Hấn không rõ nội tình nhưng nếu làm ngơ nhìn sư thúc bỏ mạng chỉ sợ sư phụ hấn ở thế giới bên kia cũng không an lòng.

- Tránh ra....!!!

Thanh âm lạnh lẽo của thanh niên kia làm cho đám Âm Binh không khỏi giật mình. Bọn họ quét mắt nhìn qua thấy Vi đi cùng thanh niên đó, biết là bọn họ không phải thù nên bọn họ cũng tự động lui lại bên người bác Minh bảo vệ bác khỏi đám ác vong đang xông đến.

Bác Minh Lúc này cũng nhận ra sự xuất hiện của thanh niên lạ mặt lại còn đi cùng Vi bác đang định hướng hai người nhắc nhở bọn họ cẩn thận thì ánh mắt của bác rơi vào điểm sáng đang phát ra trên tay người thanh niên nọ, bác Minh lắp bắp kinh hãi.

- Là ...là nó. Vong tay Kỳ Lân. Không lẽ...

Đúng lúc bác đang ngây ngẩn thì phía bên kia Vi cùng thanh niên nọ đã bắt đầu công kích Nga Quý. Nga Quý kia tuy rằng khí lực hùng hậu nhưng bị 2 người vây công thì không khỏi khiếp sợ. Nó là lần đầu tiên xuất thế nhưng thầy tà tên Long sau khi ra tù đã đi khắp nơi học hỏi tà đạo, đối đầu rất nhiều thầy pháp chính tu, trong trí nhớ của hắn, hắn chưa bao giờ gặp phải lực lượng mạnh mẽ và quái dị đến vậy. Một kẻ hung bạo, điên cuồng, một người lại tĩnh lặng như gương. Một nhu một cương phối hợp nhuần nhuyễn vô cùng ăn ý, chính thanh niên nọ cũng bất ngờ về sự ăn ý này, cứ như bọn họ đã chiến đấu cạnh nhau từ lâu lắm rồi. Điều khiến người thanh niên nọ bất ngờ nhất đó là. Cô bé trước mặt nhìn qua chỉ mới 17, 18 khí tức trên người cũng không thể xem là hùng hậu ấy vậy mà cô vẫn có thể theo kịp tiết tấu xuất chiêu của hắn, phối hợp ăn ý đến lạ thường. Trong số mọi người đang có mặt ở đây có chẳng chỉ mình bác Minh là hiểu rõ mọi chuyện. Bác biết thanh niên kia là ai, trong lòng bác lúc này hoài niệm cũng đang ùa về. Mặc kệ đau đớn thế xác, thần trí bác mê man bay bổng trở lại quá khứ.

- Sư phụ, xin người đừng đuổi đại sư huynh.

- Phải đẩy sư phụ, đại sư huynh không phải cố ý giết người kia đâu. Anh ấy vì cứu những người còn lại nên mới phải làm như thế. Xin sư phụ tha cho đại sư huynh.

4 đứa nhỏ đang nhao nhao ôm lấy chân của một trung niên mà xin xỏ. Nét mặt trung niên kia nhăn nhó như có gì đó khiến ông ta khổ tâm rất nhiều.

- Các con tránh ra. Ý ta đã quyết. Hoàng nó có tội. dù là vô tình hay cố ý thì đó một người vô tội cũng phải chết dưới đạo thuật của bốn môn. Chiếu theo quy củ ta không thể để nó tiếp tục làm đệ tử môn phái này nữa.

- Sư phụ, con biết con đã gây ra tội nghiệt to lớn. Con không giám làm bẩn danh môn phái, con chỉ xin người một điếu cuối cùng.

Người thiếu niên tên Hoàng đang quỳ dưới đất , ngược đôi mắt kiên định nhìn về phía trung niên nọ nói.

- Được! Con nói đi...

- Vì lỗi lầm con đã gây ra, con muốn được vãn du thiên hạ, trăm yêu diệt ma bù đắp lại lỗi lầm. Chỉ xin sư phụ cho con mang theo vòng tay Kỳ Lân, dù sao nó cũng theo con 10 năm nay.

Trung niên nọ thở dài một tiếng sau đó tiến lên nâng thiếu niên kia dậy nói.

- Mong con hiểu cho ta. Hãy nhớ cho dù con có đi đến nơi đâu , làm gì cũng không được quên mình là pháp sư chân trính. Tuyệt đối không thể vì dục vọng mà dẫn thân vào ma đạo. Chuyện ngày hôm nay xem như lời cảnh tỉnh. Đi...đi

Thiếu niên tên Hoàng nọ, một lần nữa quỳ xuống vái trung niên kia 3 vái sau đó hướng mắt nhìn 4 đứa nhỏ khẽ cười rồi mới quay lưng rời đi.

Bác Minh lau đi dòng nước mắt, hồi niệm cũng tan biến.

- Đại sư huynh hơn 50 năm rồi. là hơn 50 năm rồi ..cuối cùng để lại được nhìn thấy vòng tay Kỳ Lân xuất thế một lần nữa.

Phía bên kia Vi và người thanh niên nọ vẫn không ngừng tiến lui đánh cho Nga Quỷ đến cả hoàn thủ cũng không có cơ hội. nó không ít lần bị trúng chiêu. Quỷ huyết dần dựa, thấm đẫm cả một vùng.

- Khốn kiếp...khốn kiếp!!!

Thanh âm điên cuồng giận dữ của 2 anh em lão văn phát ra. Chúng biết nếu cứ như vậy chắc chắn sẽ phải chết lão Văn mở miệng khó khăn nói.

- Có chết thì cùng chết đi...

Kế đó hần vươn đôi tay đã rơi rớt hết những măng thịt bầy này chỉ còn lại xương trắng hướng ngực chính mình mà bới móc, từng dòng chất

dịch màu đen theo miệng vết thương không ngừng nhều ra. Bất chợt lão hét lớn một tiếng, cánh tay kéo mạnh ra ngoài, kéo theo đó là một khối đen đặc. Kế đó là một màn quái dị đến rợn người. Lão Văn đưa khối đen đặc đó lên miệng không ngừng nhai ngấu nghiến. Khuôn mặt lão méo mó, vụn vụn đầy thống khổ.

- Là ...là "Đọa quỷ phệ hồn tâm" là chiêu thí mạng của Nga Quỷ. Các con phải cẩn thận.

Bác Minh nhìn thấy lão Văn thi triển quỷ thuật thì rất mình nhận ra đây chính là Đọa quỷ phệ hồn tâm. Lại nói quỷ thuật này nguyên lí một chút. Một khi ác quỷ tu luyện đạt đến cấp bậc Nga Quỷ thì chân thân cũng sẽ gần giống như con người, lục phủ ngũ tạng đều có, chỉ là chúng không dùng những thứ đó duy trì sự sống mà là để tu luyện. Toàn bộ quỷ lực của Nga Quỷ sẽ tập trung tại tim. Một khi Nga Quỷ đến đường cùng chúng sẽ dùng đến sát chiêu của mình, đó chính là "Đọa quỷ phệ hồn tâm" ăn chính tim của mình để thăng tu vi lên gấp mấy lần. Dù biết sau khi thi triển một kích mạnh mẽ tu vi sẽ mất hết nhưng vì đạt được mục đích nó vẫn thực hiện.

Hai người Vi nghe thấy bác Minh nhắc nhở cũng không giám khinh thường. Vi tuy chỉ mới nhập môn nhưng với tiềm lực cùng bản năng của Huyền Vũ, trong chiến đấu cô đã dần làm chủ sức mạnh của mình. Giờ phút này cô như biến thành một con người khác hay nói đúng hơn hóa thân của thần thú Huyền Vũ đã thức tỉnh. Theo lời kêu gọi của thanh niên kia. 2 người lại một lần nữa tiến lên. Vòng tay của cả hai phát sáng. Không cần kì, hoa mỹ cả hai vươn tay nên thẳng lên đầu Nga Quỷ. "uỳnh" một tiếng va chạm khùng bố vang lên. Vi và người thanh niên nọ bị lực phản chấn đẩy lùi về phía sau mấy mét. Trong lòng cả hai kinh hãi, vừa rồi bọn họ còn chiếm được lợi thế trước Nga Quỷ nhưng giờ đây 2 người một kích hợp lực không những không gây ra thương tổn cho nó mà còn bị lực phản chấn của quỷ khí đẩy lùi về phía sau, tuy chỉ bị thương nhẹ nhưng cũng làm hai người dấy lên kinh hãi.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 11

Nga Quỷ thấy cơ hội tới nó không chần trừ một chút nào, bạo phát quỷ khí đến cực hạn, muốn dùng một kích tiêu diệt 2 đối thủ khó nhằn này. Vì và thanh niên nọ nhìn thấy một chiêu này là không thể tránh né, cả 2 hít sâu một hơi, như có thần giao cách cảm 2 người hướng mắt về nhau miệng phát ra cùng một tiếng." Giết ". Kế đó cả 2 nhỏ máu lên vòng tay mỗi người một câu xen lẫn nhau niệm chú. Nhất thời không gian đêm tối sáng bừng bởi quang mang. 2 thần thú từ vòng tay của cả 2 người xuất hiện. Một rùa lớn uy nghi, bề ngỗ. Một Kỳ Lân oai dũng, hiên ngang, cả 2 khi vừa xuất hiện đã hướng mắt về nhau ánh mắt tha thiết như bằng hữu lâu ngày gặp lại. sau đó theo ý niệm của chủ nhân cả 2 thần thú ngửa mặt lên trời gào thét lao tới phía Nga Quỷ.

- Kỳ Lân hiển thế

...

Huyền Vũ hóa hình

...

Cấp cấp hiện thân

...

Tiêu trừ ma quỷ

...

Thất tình ứng vị

...

Vạn quỹ tan h òn

" PHÁ "

Tiếng phá vừa r ỡ mang theo thanh âm hùng h òn, oanh liệt của cả 2 người. Hoàng Lân mang theo tín niệm của thanh niên lạ mặt ngẩng cao đầu g ầm thét. Huy ền Vũ cùng cự xà cũng phát ra âm thanh như chuông bác vang vọng cả một vùng. 2 thân ảnh th ần thú nhoáng lên một cái hướng Nga Quỷ lao tới, quang mang màu vàng kim cùng xanh lam hòa quện vào nhau hướng đầu Nga Quỷ nện xuống. Nga quỹ song linh của anh em nhà lão văn, phong nét mặt r ữ tợn miệng há lớn thổi ra quỹ khí đỏ rực hướng 2 vết sáng đánh tới, một trận gió mạnh ập tới trấn g ậy tất cả cây cối phạm vi xung quanh t ầm 10 mét. Tất cả dân làng đang đứng cách xa đó đều bị dư trấn đẩy ngã, ai nấy đều ôm ngực rên r ỉ. Đám ác vong con cháu lão Văn sau một h ồi qu ần ẩu với Âm Binh bị thương không nhẹ, giờ này gặp phải sóng linh lực đại thịnh của 2 đại th ần thú thì không chịu nổi. từng cái thân ảnh mờ nhạt. Đám Âm Binh tuy bị thương không nhẹ nhưng vẫn còn sức lao tới ra đòn kết liễu. Nhất thời đêm tối sáng bừng bởi tinh phách. Không chỉ của đám ác vong mà còn có tinh phách của một Nga Quỷ song linh oán khí ngút trời.

Nga Quỷ nọ vừa r ỡ xuất ra toàn lực chống đỡ th ần lực của 2 đại th ần thú nhất thời không chịu thua thiệt nhưng ngay lúc đó biến cố xảy ra. Bác Minh không biết từ lúc nào đã tiến đến r ờn toàn bộ khí lực còn lại lên thân mộc kiếm, một kích mạnh mẽ chém xuống. Nga quỹ đã r ờn toàn bộ quỹ lực vào một kích vừa r ỡ, giờ phút này hữu khí vô lực nhìn vào kiếm quang đang chém tới. "phập" một thanh âm tr ầm đục vang lên báo hiệu cho kết cục của Nga Quỷ. Kiếm quang bác Minh chém xuống đã chia tách 2 thân ảnh của lão Văn và lão Phong, khiến quỹ lực của Nga Quỷ bị giảm đi phân nửa. Vì và thanh niên nọ cảm thấy áp lực chống đỡ giảm sút biết rõ chuyện gì đang xảy ra. 2 người tâm ý tương liên vận sức hét lớn một l ần nữa. Tiếng " PHÁ " xé toạc sự yên tĩnh của màn đêm. 2 đầu đại thú l ần l ần đập mạnh lên thân Nga Quỷ. Ngay khi th ần khí xuyên qua thân thể nó, Nga Quỷ cũng ngừng gào rú. Một đám tinh phách bay ra toàn bộ chân thân Nga Quỷ

từ từ tan dã hóa thành một bãi màu đen sền sệt. Có lẽ đây chính là thân xác của lão Văn đã thối rữa suốt mấy chục năm qua, nhờ quỷ khí tái tạo nên mới có hình thể như một người bình thường.

Đám dân làng nãy giờ nằm dưới đất ,nghe tiếng rít gào vang vọng nãy giờ bỗng nhiên vụt tắt mới tò mò đứng lên quan sát. Cả khu vực khúc sông bây giờ cảnh tượng hoang tàn. Đám ác vong cùng Ngạ Quỷ song linh đã không còn thấy bóng, chỉ còn lại 3 thân ảnh đang ngồi bệt dưới đất thở dốc. Đám người cái Nhung lấy lại tinh thần nhanh nhất lập tức chạy tới chỗ 3 người nâng đỡ bọn họ dậy. Vì nét mặt trắng bệch biểu hiện của việc dùng quá sức. Bác Minh toàn thân máu me, thở ra yếu ớt nhưng vết thương không sâu nên không nguy hiểm đến tính mạng. Riêng chỉ có thanh niên lạ mặt kia là còn tốt, nhìn qua có chút mệt mỏi nhưng thần trí vẫn giữ nét lạnh lùng vốn có.

- Mau...mau đưa họ về nhà.

Cụ Khang nói lớn. Kế đó cả đám dân làng cũng lục tục rời đi, bỏ lại đám cây cối dập nát cùng khúc sông vắng lặng. Chiến đấu kết thúc, có đau thương mất mát nhưng cũng có hân hoan, phấn khích. Cái chết của Lan tuy để lại thương xót nhưng cũng đem lại yên bình cho làng của Vi.

Sáng ngày hôm sau khi bác Minh đã được xử lí vết thương, sức khỏe cũng khá hơn bác mới tìm đến thanh niên kia hỏi chuyện.

- Cậu thế nào rồi ?

- Vẫn chưa chết

Thanh niên nọ lạnh lùng đáp. Vì thấy vậy thì không khỏi khó chịu nhưng dù sao đêm qua cũng nhờ có người này mà cả làng cô mới thoát nạn nên cô cũng không tiện tỏ thái độ , chỉ nhẹ nhàng nói.

- Anh không sao là tốt rồi, cảm ơn anh hôm qua đã ra tay giúp chúng tôi.

Thanh niên nọ nghe tiếng Vi thì tâm tình hòa hoãn lại hướng đôi mắt quan tâm nhìn cô nói.

- Không sao chứ?

- Em không sao . mà anh tên là gì với cả vẫn câu hỏi củ anh vì sao biết rõ về bác Minh , còn có vòng tay của anh dường như rất giống của em.

- Lân. Còn về lai lịch cô hỏi lão sẽ rõ.

Thanh niên nọ nói đoạn liền hướng đôi mắt nhìn về phía bác Minh.

Bác Minh nét mặt buồn thắm nói.

- Sự phụ của cậu vẫn khỏe chứ, huynh ấy hiện đang ở nơi nào.

Thanh niên nọ vẫn giữ nét mặt đó lấy từ trong ba lô để bên cạnh ra một tấm bài vị để ra trước mặt nói.

- Ông tự hỏi đi.

Bác Minh nhìn thấy bài vị khắc tên Trần Hoàng thì 2 chân run rẩy quỳ sụp xuống. Bác ôm lấy tấm bài vị than khóc như một đứa trẻ. Vì ngày ngốc không hiểu chuyện gì liền hướng đôi mắt xanh biếc nhìn về phía Lân.

Lân hiểu cô muốn nói gì gần giọng nói.

- Sự phụ vốn là đại đệ tử của một nhánh của môn phái Nội Đạo Tràn. năm đó vì cứu lão đã ngộ sát một kẻ ác nhân, ấy vậy mà bị trục xuất khỏi sư môn nhưng sự phụ ta không những không oán hận mà lúc nào cũng thương nhớ. Đến chết cũng muốn ta tìm về cõi ngu ần. Cô nói xem đáng giận hay không.

Lân ánh mắt lãnh khốc nhìn về phía bác Minh đang khóc lóc. Vì nghe ra đã hiểu câu chuyện cô tiến lên nói.

- Sự việc năm đó cũng không thể trách bác Minh được. Nếu sự phụ anh đã không oán trách thì có gì anh phải để ở trong lòng. Chỉ bằng làm theo di

huấn của Tr ần Hoàng đại sư, đem đạo thuật phái Nội Đạo Tr àng phát dương quang đại. có vậy sư phụ anh mới hành diện vì anh. Anh hiểu không.

Lân nghe thấy những lời này thì không khỏi suy nghĩ. Phải chăng h ắn đã quá ích kỉ. Chỉ vì thương sư phụ mà phải bỏ cội ngu ần.

- Lân ! lỗi là ở ta. Năm đó nếu không phải ta tuổi nhỏ háo thắng thì đại sư huynh đã không bị đuổi đi. những năm qua ta đã r ần vất biết bao, ta lang bạt tìm kiếm tung tích anh ấy nhưng không thấy. Hôm nay tại đây nhìn thấy vòng tay Kỳ Lân ta đã vui biết nhường nào , thật không ngờ vòng còn mà người đã mất. Ta xin con cho phép ta được giữ lại bài vị của đại huynh. Ngày đêm hương khói. Ta biết lỗi l ần ta to lớn, thân già này cũng không sống được bao lâu nữa. Xin con cho ta được toại nguyện.

Lân nhìn thấy sự chân thành trong đôi mắt già nua của bác Minh. Nội tâm h ắn vốn thiện lương, chỉ vì thương tiếc cho sư phụ h ắn mới sinh ra căm tức với sư môn. Ngày hôm nay tại đây xem như h ắn cũng hiểu rõ thế nào là cội ngu ần, thế nào là huynh đệ. H ắn thở dài một hơi cuối cùng cũng buông bỏ . Lân đi tới nâng đỡ bác Minh dậy, ánh mắt của h ắn cũng nhu hòa hơn.

- Sư thúc. Nếu hôm nay người không cho con thấy tấm chân tình, sự kiên quyết thế thiên hành đạo thì chắc chắn cả đời này con cũng sẽ không tha thứ cho người. sư phụ con di huấn. Nếu ch ặng đường hành đạo con gặp được người của Nội Đạo Tr àng nhất định phải xả lân giúp đỡ. Quyết không được quên cội ngu ần của mình. Sư thúc, Hoàng Lân...đã trở lại.

- Tốt ... tốt....đại huynh ta cuối cùng cũng có truyền thừa. Tốt là rất tốt...

2 người nói đoạn ôm lấy nhau. Vì cũng ngân ngấn nước mắt nhìn bọn họ.

Sau một h ồi im lặng cả 3 người ng ồi xuống. Bác Minh đem cố sự sau khi Tr ần Hoàng đạo trưởng rời đi nói lại cho Lân nghe, Lân không khỏi cau mày nói.

- Nói như vậy phong ấn của sư công sớm thôi sẽ bị tà vật bên trong cổ mộ phá bỏ. Các vị sư thúc còn lại tung tích không rõ, liệu có đến đúng hẹn hay không.

- Ta cũng không biết rõ. Thời gian tới con và Vi nhất định phải cố gắng tu luyện. Có thêm Hoàng Lân chúng ta có thêm phần thắng.

Những ngày sau đó Lân và Vi bế quan tu luyện chuẩn bị cho đại chiến nơi cổ mộ. Gia đình Vi biết sự việc cũng không ý kiến gì. Họ biết con gái mình thân mang trọng trách, tuy lo lắng nhưng cũng không biết phải làm gì hơn. Riêng về Lan sau khi cô vì cứu dân làng mà hồn phi phách tán, vì ghi nhớ công ơn đó dân làng đã đến cây xoan lớn nọ, đưa hài cốt của cô về làng, lập nên miếu thờ ngày ngày hương khói, vẫn biết Lan không còn ở đó, nhưng niệm lực ấy cũng phần nào giúp cô tụ hồn một lần nữa. 500 năm sau lại có thể đầu thai.

[.....]

Mọi người chờ đón phần 3 nhé. Bạch Hổ, Huyền Vũ, Hoàng Lân 3 thần thù đã xuất hiện chỉ còn lại Chu Tước và Thanh Long. Mọi người đoán xem họ sẽ xuất hiện như thế nào hãy cmt phía dưới truyện nhé. Hy vọng sẽ nhận được sự yêu mến của tất cả các bạn. Chúc mọi người năm mới vui vẻ, tài lộc đầy nhà, mọi sự hanh thông, gia đình yên ấm, sức khỏe rảnh rỗi dồi dào. Yêu thương cả nhà <3.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Phần 3: Chung Cư Ma 727 - Ngũ Linh Hội Tụ ~ Chương 1

SERI NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

PHẦN III

TRUYỆN MA NGẮN: CHUNG CƯ MA 727__ NGŨ LINH HỘI TỤ

TÁC GIẢ: HOÀNG NAM

THỂ LOẠI: LINH DỊ, KINH DỊ, HUYỀN HUYỄN....

Ở truyện trước tôi đã kể lại câu chuyện của Vi người mang trong mình sức mạnh của Huyền vũ và sự xuất hiện bất ngờ của Lâm cùng vòng tay Kỳ Lâm đã biệt tích từ lâu. Trong phần này chúng ta lại tiếp tục theo chân hành trình hội tụ của nhóm Ngũ Linh chúng tôi qua cái nhìn của chính tôi. Câu chuyện xảy ra cách đây 3 năm khi đó tôi mới bước vào năm đầu tiên học liên thông đại học. Xung quanh tôi lúc đó vẫn chưa xuất hiện một người bạn nào trong nhóm ngũ linh.

Tôi và Trang sau nhiều năm ôn luyện cuối cùng cả 2 quyết định nam tiến, theo học một khóa liên thông lên đại học tại trường Đại Học Y Dược Thành Phố Hồ Chí Minh, ngôi trường có bề dày lịch sử và cũng là nơi sản sinh ra rất nhiều bác sĩ giỏi. Những tháng đầu tiên khi mới nhập học mọi chuyện diễn ra rất tốt đẹp, chúng tôi quen biết rất nhiều bạn mới, mọi người khá thân thiết và hòa đồng. Chúng tôi chia sẻ với nhau rất nhiều thứ, từ kiến thức cho đến cuộc sống hàng ngày. Tuy vậy việc bản thân là thầy pháp tôi một mực giấu kín. Phần vì xã hội hiện đại phát triển, khoa học kỹ thuật dần thay thế cho các khái niệm về tâm linh. Phần vì tại đây mọi người đều là sinh viên ngành Y khái niệm sống và chết với họ rất rõ ràng. " chết là hết ". Ngay chính bản thân tôi nếu như không trực tiếp trải qua thì có lẽ tôi cũng không tin trên đời này thật sự tồn tại thứ gọi là ma

quỷ. Tuy vậy cái nghiệp thầy pháp dường như đã điếm ở trên người tôi nên dù đi đến đâu bản thân tôi cũng gặp những vấn đề kì quái. Câu chuyện tôi sắp kể lại đây xảy ra vào cuối hè năm 2016 khi tôi và Trang mới chỉ làm quen với cuộc sống trong nam được vài tháng.

[.....]

- Này , chúng mày có nghe nói đến vụ ở nhà xác hôm vừa rồi không. Chẳng biết thật hay giả nhưng nhà trường có vẻ quan tâm lắm. Nghe đâu tất cả các ca thực hành đều bị tạm hoãn đấy.

- Ôi dào! Mấy chuyện ma quỷ mà mày cũng tin à. Làm quái gì có ma, tao nghĩ là chị gái kia hoa mắt thôi. Chứ người chết từ đời nào rồi mà còn cử động được thì có mà loạn à. Chắc xem phim zombi nhiều nên sinh hoang tưởng thôi.

Vừa bước vào lớp đập vào mắt tôi là mấy nhóm tùm năm, tùm ba bàn luận. Tôi tò mò tiến lại nghe ngóng. Thì ra mọi người đang nói đến vụ người chết sống dậy tự đẩy cửa ngăn đựng xác trong nhà xác hôm vừa rồi. Nhìn thấy tôi đi đến thẳng Tâm vầu hướng tôi nói.

- Ê Nam mày đến rồi đấy à. Nào lại đây tao bảo. Mày là cái thằng mê tín nhất cái lớp này, mày nói xem vụ xác sống kia là sao. Tin được không mày?

Nghe Tâm vầu nói như vậy trong lòng tôi khẽ mắng cái thằng bố lão phi báng tâm linh này một câu nhưng miệng vẫn cố nặn ra một nụ cười nói.

- ờ, tao cũng nghe nói về vụ ấy nhưng mà theo tao chắc không phải ma quỷ gì đâu, chắc do tủ chứa xác lâu ngày đường day bị hỏng nó tự trượt ra thôi.

Sở dĩ tôi nói như vậy là bởi vì theo hiểu biết của tôi. Con người một khi đã chết dương khí thoát ra sạch sẽ nếu không có quỷ hồn tức chức luyện hóa, cùng với âm khí mạnh mẽ dung dưỡng mở lại ngũ uẩn lục thức thì bất kể oan hồn hay ác vong nào cũng không thể tùy tiện nhập xác được. Lại nói từ khi tôi vào trường cũng được đi thăm qua các cơ sở học tập, bản

thân cũng từng tiến đến nhà xác. Tại đó tôi cảm nhận âm khí quanh quẩn nhưng tuyệt đối không xuất hiện quỷ khí hay thi khí. Bởi vậy việc có quỷ nhập xác làm loạn là chuyện không thể xảy ra.

- Đấy, chính thằng Nam còn không tin chuyện đó là thật mà chúng mày còn nhao nhao bàn bạc. BỐ mấy cái đũa học không lo học suốt ngày buồn đưa lê bán đũa chuột. Làm chó gì có ma với quỷ, tạo xin Trịnh trọng tuyên bố là đêch có ma, quỷ hay thần linh gì sất. Chỉ có đám mê tin dị đoan chúng mày tự dọa mình thôi.

Tâm vầu 2 tay chống nạnh, mở miệng hùng hồn nói. Bỗng từ ngoài hành lang truyền vào một giọng nói có phần bức tức.

- Cậu không tin không có nghĩa là không có. Bớt phỉ báng đi.

Cả đám chúng tôi quay đầu nhìn ra phía cửa, giọng nói vừa rồi là của một cô gái, dáng người nhỏ nhắn, khuôn mặt toát lên một vẻ cá tính mạnh mẽ. Thì ra là Linh cô lớp trưởng cá tính của lớp tôi, tuy nhỏ tuổi nhưng với sự nhiệt huyết cùng tính cách mạnh mẽ nên cô được giáo viên chủ nhiệm của lớp tôi tin tưởng giao cho trọng trách đầu tiên. Tâm vầu nhìn thấy Linh thì sự vênh váo, đắc ý trên mặt hồi nãy biến mất. Nó xoa xoa tay miệng nở một nụ cười thân thiện, để lộ hàm răng ố vàng vì khói thuốc nói.

- Ôi ôi...thì ra là lớp trưởng xinh đẹp của chúng ta. Anh chỉ nói sự thật thôi mà. Hi hi.

- Sao anh biết đó là sự thật, anh có gì chứng minh không?

- À..cái này... Dù sao từ bé đến giờ anh cũng chưa thấy ma quỷ. Không thấy thì không tin. Em cũng đâu thể áp đặt suy nghĩ của em cho người khác được phải không nào. Hí hí.

- Anh nói hay lắm. Vậy tôi cũng gửi lại anh chính câu nói đó. Không thể áp đặt suy nghĩ của anh cho người khác được.

Nhìn thấy câu chuyện đang dần trở nên căng thẳng, sợ 2 bên to tiếng tôi tiến lên nói.

- Được r ồi chuyện cũng không đến mức to tác, chỉ là quan điểm của mỗi người khác nhau. Duy tâm và duy vật là 2 trường phái, khái niệm đến nay vẫn song hành, mọi người cũng không nên vì thế mà mất hòa khí. Mỗi người bớt một câu chuẩn bị vào giờ học r ồi đấy.

Thấy tôi nói vậy Tâm vầu cũng thôi không nói nữa. Linh liếc qua tôi một cái sau đó đi về chỗ của mình. Mấy thanh niên nhiều chuyện trong lớp cũng tản ra ai về chỗ của người đó nhưng câu chuyện về nhà xác vẫn âm ỉ kéo dài đến hết buổi học.

Sau một buổi học kéo dài với rất nhiều kiến thức cần ghi nhớ. Tôi và Trang đang định ra bãi giữ xe lấy xe ra về thì từ phía đằng sau tiếng Tâm vầu cùng đám cái Hoa, thằng Hưng, con Tuyết nhao nhao gọi.

- Này đôi chim non, sao vội về thế? đợi chút đã nào.

Thằng Tâm vầu miệng oang oang nói.

- Có chuyện gì mà chúng mày loạn cả lên thế, hết giờ r ồi thì về còn lo cơm nước chứ sao.

- Nấu nướng làm gì cho mệt. Đi...hôm nay tao mời.

Thấy thằng Tâm nói như vậy tôi thoáng chút ngạc nhiên, không hiểu sao hôm nay cái thằng " vất cổ chày ra nước " này lại có lòng mời mọi người đi ăn.

Con Hoa nhìn thấy tôi có vẻ bất ngờ thì lên tiếng giải thích.

- Mày bất ngờ lắm hả, chính bọn tao lúc đầu cũng không tin vào tai mình luôn ấy. Cơ mà có lí do của nó cả. Youtuber Tâm vầu đây vừa kiếm ra những đồng tiền đầu tiên từ youtube thông qua các clip chứng minh tâm linh không tồn tại. nên muốn mời cả nhóm 1 chầu.

Thì ra là vậy, nghe cái Hoa nói tôi cũng lờ mờ đoán ra bữa ăn này là từ đâu mà có. Tôi chỉ khẽ cười sau đó đồng ý đi cùng cả nhóm.

Tâm vâu hăm hở dẫn đầu cả nhóm, miệng vẫn oang oang

- Hôm nay anh đây sẽ đãi các em thân yêu một món ngon nhất Sài Gòn. Đảm bảo hương vị khó quên ăn một lần mà 2 ngày sau vẫn còn nhớ mùi.

đi bộ chừng 10 phút chúng tôi dừng chân trước một quán nhỏ ven đường, nhìn thấy biển quảng cáo có ghi 4 chữ to đùng " Bún Đậu Mắm Tôm" tôi nhìn sang mấy đứa còn lại, cả mấy đứa lắc đầu ngao ngán. Thì ra cái món sơn hào hải vị từ m'ôm Tâm vâu chính là món này. Phải r'ồi ăn mắm tôm thì có mà cả tu'ần cũng chẳng quên được chứ 2 ngày, thật đúng phong cách ki bo của nó.

Vào quán Tâm vâu lớn tiếng gọi chủ quán 6 xuất bún đậu mắm tôm, như đề kh'ảng định sự " hào phóng" của mình nó còn cố hét thật to 2 chữ " đầy đủ ". 5 đứa chúng tôi lại một lần nữa thở dài. Trong thời gian chờ đợi tôi đem thắc mắc của mình về cái nghề youtuber gì đó ra hỏi Tâm vâu.

- Nay làm youtuber gì đó cũng ra ti'ền à?

Tâm vâu thấy tôi hỏi vậy thì hất hàm ra vẻ nói.

- X'ãi...chú mày ở bắc vào không biết chứ cái nghề youtuber này trong nam đang lên r'ủ lắm. Anh mày đây cũng nằm trong tốp đầu đấy.

Con Tuyết ng'ãi một bên b'iu môi.

- Tốp đầu mà giờ mới kiếm ra ti'ền á. Mày phét nó cũng vừa thôi.

- Ở cái con này. Mày lại xem thường anh mày r'ồi. nói chúng mày lại không tin. Cả cái Việt Nam này, anh mày là người đầu tiên làm những clip mang tính chất mạo hiểm thách thức tâm linh đấy. Mà nghĩ cũng buồn cười, từ ngày làm clip về tâm linh tao mới để ý thấy trên đời này còn vô vàn những đứa mê tín như mày Nam ạ. À còn cả em Linh xinh tươi nữa. Hê hê. Thế mà lại hay, nhờ thế kênh youtube của tao lướt xem với đăng ký nhi'ều hẳn. Đấy lấy ti'ền lần đầu mà cũng được vài củ đây này. Thế mới có ti'ền đãi chúng mày ăn ngon như thế này chứ. Hê hê...

Tâm vầu nói đoạn hếch mặt lên ra đi ầu đắc ý lắm.

- ờ kiếm ra mấy triệu mà mời bạn ăn bún đậu mắm tôm. Nghĩ cũng kì...

thằng Hưng ngửa mặt cái thái độ của Tâm vầu nói.

- Ờ thì tí ền tao kiếm ra cũng có dễ đâu. Bọn mày mà muốn nhanh giàu thì theo tao, tao chỉ cho.

Tâm vầu vẫn điệu bộ hách dịch nói. Cả đám chúng tôi thấy nó nói như vậy cũng nổi chí tò mò con Hoa lên tiếng trước.

- Làm kiểu gì. Cứ lấy điện thoại ra quay clip rồi đăng lên youtube là được à?

Tâm vầu nghe vậy thì liếc mắt kiêu khinh thường nói.

- Mày làm như dễ ăn lắm đấy. Thế có mà cả nước người ta làm youtuber rồi. mình phải nghĩ ra những cái lạ lắm kích thích người xem thì họ mới để ý, mà đã để ý thì chắc chắn phải xem, mà xem thấy hay rồi thì còn chần trừ gì mà không theo dõi, thế là...tí ền lại về với cuộc sống thân yêu.

Nói đến đoạn cuối nó như bị trúng tà, tâm trạng phấn khích hoa tay múa chân xiu chút nữa là làm đổ cả khay bún đậu cùng với bát mắm tôm đang được cô phục vụ mang ra.

- Này thế clip của mày chính xác là làm về cái gì mà nhiều người xem thế?

Thằng Hưng thắc mắc lại hỏi. Tâm vầu miệng nhồm nhồm miếng đậu nói.

- Thì làm clip khám phá các địa danh được đồn đoán là có ma chứ sao. Hễ ai thách thức về địa danh nào là tao lên đường nhưng mà trước đây thôi, giờ học liên thông rồi, thời gian rảnh rồi không nhiều nữa nên tao chỉ làm ở các địa điểm gần đây thôi.

- Mà ý để ý đến vụ nhà xác mục đích là để làm clip đấy à?

- Ở sao lại có thể bỏ qua cơ hội kiếm tiền cho được. Dù biết là không có nhưng nhiều người quan tâm là mình làm thôi. Dại gì mà không làm. Hơ..hơ

Nghe Tâm vâu nói vậy tôi không khỏi cau mày. Từ ngày gặp nó tôi đã để ý thấy trên người nó có 1 tầng âm khí nhàn nhạt luẩn quẩn không tán, không ít lần tôi phải lết lút dùng bùa xua tan âm khí cho nó, lúc đó tôi còn nghĩ có lẽ nhà nó có vấn đề. Ai mà ngờ được cái thằng ngu này lại tự dẫn xác đến mấy nơi u ám. Thở dài một hơi tôi lên tiếng.

- Mà làm gì thì làm, nhưng cũng hạn chế thôi. Không phải tao dọa nhưng " đi đêm lăm có ngày gặp ma " đấy con ạ. Lúc ấy đừng trách sao tao không nhắc trước.

- Ôi dào... mày mê tín nó cũng vừa vừa thôi, nếu mà có ma thật thì tao lại còn ngồi đây ăn bún đậu với chúng mày đấy à. Thôi lo ăn đi. à mà lát nữa ăn xong chúng mày đưa nào cũng phải vào kênh youtube của tao để đăng ký đấy nhé. ủng hộ...ủng hộ... hề hề

Tâm vâu nói đoạn lại vùi đầu vào ăn như thằng chết đói. Tôi thấy nó kiên định như vậy biết có nói thêm nó cũng chẳng để tâm nên thôi

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 2

Ăn uống xong xuôi cả đám bị thằng Tâm nằng nặc bắt đăng ký kênh của nó sau đó mới cho mọi người ra về. Cả đám cũng đành làm theo. Riêng phần đám Hoa, Hưng, Tuyết thì bị cái lý luận duy vật của thằng Tâm cảm hóa. Mấy đứa nhao nhao đòi thằng Tâm lần tới mà làm clip phải cho đi theo. Xem như là mở đường làm youtuber cho bọn nó.

Tối hôm đó trước khi đi ngủ như thói quen cũ tôi lần mò vào youtube xem phim và các clip hài thì ở phần thông báo hiện lên một tin mới với nội dung. " bóng ma nơi nhà xác có thật sự tồn tại. hãy theo chân Tâm cùng nhau khám phá nhé ". Cái quái gì thế này. Cái thằng vâu kia thật sự làm clip về nhà xác sao. Tôi tò mò xem nó định làm gì nên bấm vào luồng livestream trực tiếp của nó. Vẫn cái giọng nói oang oang của thằng Tâm vang lên.

- Kính thưa các bạn, những người không sợ ma và cả những người sợ ma đến đâu cả ra quần. Hiện tại Tâm đang đến rất gần nhà xác, nơi gần đây đã rộ lên tin đồn về xác chết bỗng nhiên sống lại. hãy theo chân tâm cùng nhau khám phá nhé...ối..ối.. cộp.

Tôi giật mình vì hình ảnh livestream có biểu hiện rung lắc, kể đó là tiếng thằng Tâm hoảng hốt. Trong đầu tôi thoáng lo lắng, không lẽ nhà xác thực sự có quỷ nhập xác và hiện tại thằng Tâm đang gặp nguy hiểm. Tôi đang định phi xuống giường chạy tới đó thì trên luồng livestream giọng thằng Tâm lại vang lên, kể đó là một giọng nói trầm đục khác.

- ấỵ.. bác..bác nhẹ tay thôi ạ.

- Mày dính mò gì ở đây. Nhà xác thì có cái gì cho mày trộm hả. Định trộm xác hay gì?

- Không ...không bác ời, cháu đang làm clip để chứng tỏ với đám bạn cháu là ở đây không có ma. May quá lại gặp bác ở đây, hay bác cho cháu phỏng vấn chút nhé.

Nghe thằng tâm nói phét 1 h ồi bác bảo vệ nhà xác cũng thôi không tra xét hành vi của nó nữa. Bác nói.

- Thế hỏi gì thì hỏi nhanh lên r ồi v ề ở đây không cho người không có phận sự vào đâu.

- Vâng...vâng. thế bác cho cháu hỏi bác làm việc ở đây đã khi nào bác thấy có hiện tượng lạ gì xảy ra chưa bác?

- Hiện tượng lạ thì có r ồi đấy, nhưng mà ma cỏ thì chưa.

- Hiện tượng lạ cụ thể là chuyện gì vậy bác?

- ờ thì mấy cái hộp đựng xác tự mở ra giống như mấy hôm trước cái cô sinh viên kia nhìn thấy r ồi hét toáng lên ấy, mấy cái rãnh đường ray lâu ngày bị trơn nên tự động trượt ra chứ có gì đâu. Lần đấy bác bị khiển trách vì không để ý khu đựng xác dẫn đến hiểu lầm đấy. Sao? Mà cũng vì vụ đó nên mới lần la đến xem xét chứ gì. Bác nói thật, cái đám thanh niên tụi mày học không lo học đi, cứ để ý lung tung. Bác thì bác không bài xích tâm linh nhưng cũng không tuyên truyền. Mình cứ bình thường mà sống, cho dù họ có quanh đây mà mình không phạm đến họ cũng không ai hại mình làm gì. Thôi được r ồi mau v ề lo học hành đi, lần này bác tha, cấm có lần sau nghe chưa.

Kế đó tôi nghe thấy tiếng thằng tâm dạ một tiếng , r ồi cái mặt lợn của nó hiện lên trên màn hình, nó lại tiếp tục.

- Vậy là đã rõ mọi chuyện, sự việc xảy ra vài hôm trước chỉ là một số trục chặc nho nhỏ mà thôi. Các bạn không nên quá lo lắng. Vẫn như các clip trước , Tâm vẫn khẳng định với các bạn một đi ều. " Ma quỷ thật sự không t ồn tại" hihi mọi người chờ đón clip tiếp theo của tâm nhé. Nhớ like và share nha mọi người.

Luồng livestream của thằng Tâm kết thúc, tôi cũng tắt điện thoại lên giường đi ngủ để đảm bảo sức khỏe cho buổi học ngày mai.

Sáng ngày hôm sau vẫn như mọi khi sau khi ăn sáng xong tôi và Trang lại đến trường, buổi học hôm nay trôi qua rất nhanh, đến cuối giờ thì trong lớp say ra cái vãi. 2 nhân vật chính không ai khác chính là Linh và Tâm. Chẳng là hôm nay khi tới lớp Tâm vẫu đã khoe khoang về clip khám phá nhà xác đêm qua của mình, miệng không ngừng nói chuyện ma, quỷ chỉ là lừa thần rồi người. mấy thầy bà, đồng bóng chỉ là phường lừa gạt không đáng tin. Về phía Linh cô vốn là người sống rất tâm linh, bố của cô lại là một thầy pháp. Từ nhỏ Linh đã được chứng kiến rất nhiều điều quái dị về thế giới tâm linh. Giờ phút này khi nghe Tâm vẫu mịa mai, phỉ báng thì không thể nhịn được nữa. Dẫn đến cả 2 cãi nhau ầm ỉ cả lớp.

- Nếu như anh đã chắc chắn trên đời này không có ma quỷ, vậy thử đến chung cư 727 một lần xem.

Linh nói với giọng bức dọc.

Tâm vẫu cũng không kém cạnh, nó hất hàm nói.

- Đi thì đi có gì phải sợ. Nếu thằng này giám đi thì em tính sao?

- Nếu anh dám đi thì từ giờ mọi việc anh làm hay anh nói tôi sẽ không đụng chạm dù chỉ 1 từ. Nhưng nếu có xảy ra chuyện gì tôi sẽ không chịu trách nhiệm. Tôi cảnh báo trước khu chung cư đó nổi tiếng với những điều quái dị ở cái đất này đấy, đến cả bố tôi cũng không giám vào một mình. Đặc biệt là tầng thứ 13 đang còn thi công dang dở. Nói cho anh biết trước như vậy để miễn cho anh có gặp bất chắc gì lại quay qua trách tôi.

- Bố em? Thầy pháp ấy hả. Anh ở Sài Gòn chưa lâu nhưng cũng nghe nói là có tiếng của vùng này nhỉ? Em làm anh sợ đấy. Hừ...

Tâm vẫu nói với giọng khinh khỉnh, trong giọng nói mang theo phần trào phúng. Kế đó nó quay sang phía đám bạn phía sau nói.

- Để chi ầu theo tâm nguyện của em Linh đây. Tối ngày hôm nay tôi sẽ đến chung cư 727 để xem con ma nó mặt mũi ra làm sao, anh chị em nào có gan đi cùng tôi không?

Cả lớp thấy Tâm vâu nói vậy thì quay sang nhìn nhau. ở đây đa phần đều theo chủ nghĩa duy vật nhưng bọn họ cũng chẳng dại gì tự nhiên bỏ thời gian vào mấy việc vô bổ. Vậy nên sau một hồi cũng không thấy ai lên tiếng muốn đi cùng. Duy chỉ có đám con Hoa, con Tuyết, thằng Hưng là tỏ vẻ do dự. Tâm vâu thấy vậy tiến lên hướng 3 đứa nó nói.

- Bọn mày chẳng nản nỉ tao lần tới cho bọn mày theo còn gì. Sao? Giờ sợ rồi à. Muốn kiếm tiền thì dẹp mẹ mấy cái nỗi sợ hãi vớ vẩn ấy đi.

- Bọn tao....được rồi đi thì đi sợ cái mẹ gì. Tối nay cụ thể là mấy giờ.

Thằng Hưng sau một hồi do dự cuối cùng cũng lên tiếng.

- 11h30 có mặt. Đúng 12h đêm thì bắt đầu. Thế nào?

- Ok. Bọn tao đi với mày.

Cả 4 đứa thống nhất sau đó Tâm vâu hướng ánh mắt tự đắc về phía Linh. Giờ phút này trong thâm tâm Linh đang dấy lên hồi hận. Không phải cô sợ thua cuộc mà là vì cô đang tự trách bản thân, chỉ vì một phút nóng giận cô đã đưa mọi người vào một trò trời nguy hiểm.

Tôi này giờ nghe hết câu chuyện lại nhìn thấy thái độ lo lắng của Linh sau khi đám thằng Tâm thống nhất thời gian Thì cũng lơ mờ đoán ra câu chuyện. Tôi đi ra một góc gấp 4 lá bùa thành hình trái tim sau đó quay lại phía 4 đứa kia cười nói.

- Khá khen cho tinh thần dũng cảm của mấy đứa. Đây, tao bắn tim cho chúng mày. Mang theo tình yêu của tao mà khám phá nhé. Nhớ đừng có ném đi đấy. Yêu thương chúng mày. Hihi

Tôi cố tỏ ra vui vẻ để bọn nó không từ chối. Hoa, Tuyết, Hưng thấy tôi nhăn nhó cũng cười phá lên sau đó nhét bùa tôi cho vào túi, riêng chỉ có

Tâm vầu là thái độ nghi ngờ nhưng vì nể mặt tôi nên nó cũng cần lấy lá bùa được xếp thành hình trái tim.

Sau khi cả lớp ra về tôi bảo Trang về trước chuẩn bị cơm, một mình đuổi theo Linh hỏi chuyện.

- Linh! Đợi một chút.

Nghe thấy tiếng gọi Linh quay đầu nhìn lại nhận ra là tôi cô lên tiếng.

- Anh Nam gọi em có chuyện gì không?

- À, là vì vụ cá cược của em và Tâm hôm nay. A rất tò mò về chung cư 727 nọ. Em cũng biết đấy anh mới vào nam nên nhiều chuyện còn chưa có rõ.

Nghe tôi nhắc đến vụ cá cược kia, nét mặt của Linh bỗng xù xuống ra vẻ hối hận. Kể đó cô kể lại cho tôi nghe sơ qua về nguồn gốc hình thành của tòa nhà và các câu chuyện li kì của nó.

- Em nghe bố em kể lại khu chung cư đó vốn là một khách sạn được xây dựng từ những năm 1962 gì đó. Lúc xây dựng đã xảy ra rất nhiều câu chuyện rùng rợn r ấi. người chết do ngã dàn giáo, r ấi điện giật đến trụ tim. Tất cả đều xảy ra lúc đang thi công tầng 13 của căn nhà đó. Đến tận bây giờ tầng 13 vẫn chưa được xây xong. Lúc đó chủ đầu tư đã phải mời thầy pháp tới trấn yểm lại khu nhà, em nghe nói ông thầy kia đã mua lại 4 xác trinh nữ tại bệnh viện, đem về tròn tại 4 góc của khu nhà nhằm hình thành trận đồ trấn yểm, mục đích là để thay đổi phong thủy của khu nhà cũng như giam cầm vong hồn của 4 trinh nữ kia. Những người dân sống ở trong khu chung cư và xung quanh đó kể lại, hàng đêm họ đều nghe thấy tiếng động lạ phát ra từ tầng 12 và 13 của căn nhà. Vào những ngày âm u hay quỷ tiết tiếng nói cười than khóc ấy càng rõ ràng hơn. Cũng chính vì vậy mà người sống trong khu chung cư đó lần lượt rời đi. không ai đủ can đảm để sống chung với hiện tượng ma quái đó nữa. Kể từ đó tại đây không ít vụ tự sát xảy ra, người ta đồn đoán là do ma quỷ làm ra, còn có rất nhiều chuyện quái dị khác xảy ra nữa. Người dân quanh đây cũng đặt cho nó một cái tên mới đó là " chung cư ma ám 727". Em chỉ biết có vậy nếu anh

muốn biết rõ hơn có lẽ phải hỏi trực tiếp bố em, ông đã từng vào khu chung cư đó .

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 3

Nghe Linh kể lại v ề lai lịch của chung cư 727 tôi không khỏi rùng mình. Nếu sự thật đúng như lời Linh nói thì đám thằng Tâm đêm nay đến đó không phải là quá nguy hiểm r ồi sao. Dù có lá bùa tôi đưa nhưng có quỷ mới biết được phía trong chung cư ma ám kia có cái tà vật gì. Nếu gặp phải thứ r ữ thì có 10 lá bùa đó cũng không cứu được cả đám. Tôi và Linh trao đổi số điện thoại, tôi nói với Linh nhất định sẽ tìm đến nhà cô hỏi chuyện. Sau đó tôi tức tốc đi tìm đám thằng Tâm để khuyên bọn nó không nên đến chung cư 727.

" reng ...reng" đúng lúc tôi đang định rời đi thì chuông điện thoại vang lên, là Trang. Tôi mỉm cười bắt máy giọng điệu ngọt ngào.

- Alo.. thưa sếp anh đang có chút .....

Tôi còn chưa nói hết câu thì đầu dây bên kia một thanh âm lạ lẫm vang lên.

- Cậu là người nhà của nạn nhân phải không. Cậu mau tới đây, người nhà cậu bị tai nạn chúng tôi vừa đưa vào bệnh viện Đại Học Y Dược Thành Phố Hồ Chí Minh.

Nghe thấy hung tin trái tim tôi như thất lại người kia nói là nạn nhân, là nạn nhân sao ?. Tay chân tôi run rẩy như sắp khụy xuống. Tôi cố gắng trấn an bản thân.

- Đúng r ồi người bị tai nạn giao thông người ta cũng gọi là nạn nhân mà. Đúng r ồi...

Tôi hít sâu một hơi trấn định lại tinh thần, ba chân bốn cẳng chạy về phía bệnh viện. Đến nơi tôi lao vào khu vực cấp cứu, tay bấm điện thoại

gọi vào số của Trang. Một lát sau người lạ kia bắt máy. Theo lời chỉ dẫn của cô ta tôi tìm được Trang. Em đang nằm bất động trên băng ca, 2 y tá và 1 bác sĩ đang đẩy xe đi, có lẽ là đưa Trang đi chụp chiếu gì đó. Tôi nhìn qua, toàn thân em không có vết thương nghiêm trọng, chỉ là em vẫn đang hôn mê. Tôi ngồi đó chờ đợi trong sự lo lắng. Người lạ mặt đã gọi cho tôi đi tới nói sơ qua về quá trình xảy ra tai nạn, kẻ gây ra tai nạn đã bỏ chạy ngay khi Trang ngã xuống. Tôi cảm ơn người nọ còn ngờ ý muốn gửi họ 1 chút tiền xem như cảm ơn nhưng người kia kiên quyết không nhận, còn nói tôi giữ lại lo cho Trang. Nhìn thấy nghĩa cử cao đẹp đó tôi vô cùng xúc động, thật may tôi lại gặp được người tốt như vậy giữa phố thị phồn hoa.

Tôi ngồi đợi rất lâu cuối cùng xe băng ca trở Trang cũng quay lại. lúc này em đã tỉnh lại nhưng có thể do va đập khiến toàn thân em đau nhức không thể gượng dậy. Tôi đến bên hỏi han và động viên Trang. Một lát sau có nhân viên bệnh viện gọi tôi tới nói chuyện.

- Tình hình của bệnh nhân Trang cũng không có gì nghiêm trọng đâu, chúng tôi đã kiểm tra chỉ là bị thương phần mềm tỉnh dưỡng khoảng 1 tuần sẽ ổn, cậu cũng đừng quá lo lắng.

- Vâng, cảm ơn các bác sĩ.

Nghe thấy kết quả khả quan tôi vui lắm, chỉ cần Trang không sao là tôi an tâm rồi. tôi làm 1 số thủ tục nhập viện cho Trang để em nghỉ ngơi tốt hơn. Dù sao ở đây cơ sở vật chất rất tốt, thích hợp cho việc hồi phục của em. Loay hoay mãi chẳng để ý đến thời gian, thoáng một cái đã 10 giờ tối. nhìn giờ trên điện thoại tôi chợt nhớ ra đi đâu gì đó. Đang định bấm số gọi thằng Tâm thì điện thoại tôi lại rung lên là số của Hoa. Tôi bực máy đang định khuyên nó tối nay không được đến chung cư 727 thì đầu dây bên kia tiếng con Hoa nức nở.

- Cứu...cứu với. Nam ơi cứu bọn tao với. thằng Tâm nó hóa điên rồi Nam ơi.

Nghe đến đây tôi biết chuyện gì đã xảy ra. Không rög dài, tôi nói.

- Chung cư 727 phải không. Tìm phòng nào còn sáng đèn chạy vào đó. Tao tới li ền.

H ồi chi ều tôi nhớ rõ Linh có nói hiện tại vẫn còn 1 số hộ dân vì không thỏa thuận mức giá phù hợp với bên di dời nên vẫn ở lại chung cư. Tôi bảo Hoa cùng đám còn lại chạy vào đó tạm lánh nạn. Sau đó dẫn dò Trang một chút, tôi lập tức đi ngay trên đường đi tôi gọi cho Linh nhờ cô nói bố của cô đến đó giúp tôi một tay. Sau một h ồi ng ồi xe taxi tôi đã có mặt trước chung cư 727 vừa lúc đó Linh và bố của cô cũng tới. nhìn thấy tôi Linh meo mào hỏi.

- Anh Nam rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Tôi không có thời gian giải thích với Linh chỉ bảo trước hết lên phía trên xem đám cái Hoa thế nào, mọi chuyện nói sau. Linh nhìn thấy bộ dáng lo lắng của tôi cũng không giám hỏi n hi ều, 3 người chúng tôi men theo chỉ dẫn của Hoa cuối cùng cũng tìm được căn phòng sáng đèn trên tầng 5 khu chung cư. Thấy chúng tôi đến Hoa và Tuyết khóc ầm cả lên, thằng Hưng thì rửa lưng vào tường vẻ mặt thất th ần vì sợ hãi, cái áo sơ mi kẻ sọc của nó ướt sũng. Riêng phần thằng Tâm thì đang nằm bất tỉnh nhân sự, trên đầu có một cái ụ khá lớn. Linh nét mặt hoảng sợ hỏi r ền.

- Anh Tâm làm sao vậy, sao đầu lại sưng to thế này.

- Tôi...tôi đánh nó. Khi nãy nó như hóa điên tấn công mấy đứa con gái nên tôi....

Giọng thằng Hưng run rẩy.

- Chuyện rốt cục là thế nào, không phải bọn mày thống nhất 12h mới đi sao, sao giờ này lại có mặt ở đây. Tôi tức giận nói.

Con Hoa meo mào kể.

- Thì tính là như vậy. Nhưng đến 9 giờ thằng Tâm gọi cho bọn tao, bảo đi sớm tối v ề nó còn đăng clip. Nó bảo đăng vào giờ khuya mới kích thích người xem. Bọn tao cũng đ ồng ý. Đến nơi chẳng biết nó xin sỏ kiểu gì mà

bác bảo vệ cho lên. Bọn tao kéo nhau đi thăm thú khắp tòa nhà. Lúc đầu cũng chẳng có chuyện gì xảy ra đâu nhưng càng lên các tầng cao hơn thì truyện kì quái mới bắt đầu xuất hiện.

Con Hoa lau nước mắt lại nói tiếp.

- Lúc mới lên đến tầng thứ 8 của tòa nhà, bọn tao nghe thấy tiếng nước chảy róc rách suốt cả một rãy hành lang, nhưng khi rọi đèn tìm kiếm thì lại thấy tầng này không còn ai ở. Khắp nơi toàn là rác với xác chuột chết hôi thối kinh khủng. Thằng Tâm vốn gan lì nên đi hết từng phòng tìm kiếm, xem có phải nước bị rò rỉ hay không. Kết quả là không có chỗ nào bị rỉ nước cả. Bọn tao nghĩ là mình nghe lầm nên tiếp tục lên tầng 9. Trên tầng 9 cả bọn lại nghe thấy tiếng nước chảy nhưng lần này là kèm theo tiếng dép loẹt quẹt ma sát với nền nhà. Lúc này cả đám mới thấy rờn rợn. Tao với con Tuyết kêu 2 thằng kia đi xuống, thằng Hưng thì đồng ý nhưng thằng Tâm thì nhất quyết không chịu. Nó cần máy quay lần mò theo tiếng dép kia, miệng oang oang chửi rủa "ma quỷ cái mẹ gì, ra đây bố mày xem mũi ngang mắt dọc như thế nào nào.". Bọn tao tuy sợ nhưng không nỡ để nó lại một mình nên cũng đi theo phía sau. Khi cả đám đi đến gần cuối dãy hành lang thì...

- Thì...thì sao....hề hề...thì thế này phỏng....

Đúng lúc con Hoa đang kể lại đầu đuôi câu chuyện thì từ phía sau thằng Tâm không biết tỉnh lại từ lúc nào miệng lâm bầm phát ra âm thanh già nua kể đó nhảy trồm tới, hướng cổ con Hoa mà bóp. Tôi rật mình chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì từ phía sau lưng tôi, bố của Linh đã lao lên. Trên tay ông ấy kẹp một đạo bùa màu vàng dán thẳng lên trán thằng Tâm miệng lầm bầm niệm chú. Chỉ thấy thằng Tâm rú lên một tiếng sau đó đưa tay xé rách lá bùa trên trán xuống hướng đôi mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm về phía bố của Linh. Miệng khềkhà nói.

- À...thằng này láo. Lại giám đánh ông à.

Bố của Linh nét mặt điềm tỉnh không đáp, lại một lần nữa kẹp bùa đánh tới. tôi nhìn tốc độ kết ấn dán bùa của ông thì không khỏi rật mình. Tốc độ quá nhanh. Một hơi đánh ra 3 lá bùa hướng 3 ngọn dương hỏa ở đầu và 2

vai của thằng Tâm dán xuống. Chỉ thấy toàn thân ục ịch của thằng Tâm sau khi bị dán bùa thì mềm oặt ngã xuống. Trước mắt mọi người còn lại trong phòng trừ tôi và Linh ra thì 3 lá bùa bố Linh đánh ra đang lơ lửng giữa không chung, đứng im bất động. Mọi người há hốc mồm kinh hãi trước sự việc khó tin này. Họ đâu biết hiện tại cả 3 lá bùa đó đã phong bế 3 đại quỷ huyết của vong hồn một lão già tuổi tầ n 55, khiến lão không thể cử động, chỉ biết đứng đó nhìn chúng tôi giận dữ.

- Vong hồn kia có sao chết rồi không đi đâu thai chuyển thế lại quanh quẩn ở đây hại người.

- Cũng muốn đi , mà đi không được... Thả tao ra...thả tao ra.

Vong hồn lão già nọ ra sức rầy rụa, những tơ máu vẫn vện xuất hiện trên khuôn mặt. Thoáng chốc thân ảnh của lão như có biến đổi. toàn thân xuất hiện đầy vết lõ loét, nhìn qua vô cùng kinh khủng. Bố của Linh nét mặt vận lạnh lùng nói.

- Lại còn bày trò. Trước thu người về dùng hình một chút xem có còn cứng đầu được nữa hay không.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 4

Chú Hải nghe tôi hỏi vậy thì cau mày, suy tư một hồi bác kể lại.

- Truyện xảy ra cũng khá lâu rồi. khi đó hòa bình mới lập lại ở miền nam Việt Nam ta mang trong mình trọng trách của sự phụ vào mảnh đất này tìm người mang thần khí của Chu Tước.

Chú Hải nói tới đây thì đưa ánh mắt yêu thương nhìn về phía Linh, tôi ngỡ ngàng khi nghe chú nói. Tôi biết vị sự phụ chú nói là ai, trọng trách đó là gì. Trong đầu tôi nhớ lại những dòng chữ cuối cuốn sách chú Chung tặng. " Bạch Hồ nếu người đọc được những dòng chữ này có nghĩa là ta đã không phụ sự ủy thác của sự phụ. Nhớ tu luyện thật tốt, kích phát tiềm lực của người. đến chỗ mộ đúng hẹn hợp lực cùng 3 đại thần thú Thanh Long, Chu Tước, Huyền Vũ. nhất định phải vì sự phụ ta báo thù. Nhờ người."

Thì ra chú Hải chính là người được phái đi tìm Chu Tước, cũng giống như chủ nhân thật sự của cuốn sách kia mang sự mệnh đi tìm tôi, người mang trong mình thần khí của Bạch Hồ.

Trong lúc tôi đang suy tư chú Hải lại nói.

- Năm đó chú mới chân ướt chân ráo vào trong này thì đã nghe tiếng về chung cư 727. Vì tính hiếu kỳ cùng với nhiệt huyết của một thầy pháp bác quyết định tiến vào chung cư dò xét. Tại đó chú gặp một thầy pháp khác, người đó đã kể cho bác nghe về quá trình hình thành khu chung cư, còn nói rõ nguyên nhân xảy ra những điều quái dị kia là từ đâu mà ra.

Vì tò mò tôi xin phép được tren ngang lời chú Hải hỏi.

- Thầy pháp đó sao lại biết rõ về chung cư 727 như vậy chú. Cháu có nghe Linh kể khu chung cư đó trước đây được một thầy pháp khác trấn

yểm bằng xác của 4 trinh nữ. Không lẽ thầy pháp chú gặp lại chính là người đó.

- Không phải là 4 mà là 5. Thầy pháp chú gặp là con trai của vị cao nhân kia. Ông ta cũng vì di huấn của cha mình mới tìm đến chung cư 727 muốn thay cha giải quyết triệt để thiếu sót cha ông ta chưa hoàn thành.

Nghe chú Hải nói như vậy tôi không khỏi cau mày suy nghĩ. "Cao nhân sao? Kẽ trăn yểm vẩy nhốt vong quỷ gây nháo loạn 1 vùng mà chú Hải lại gọi là cao nhân, nghe giọng nói nó vẻ bác rất kính trọng người đó."

Dường như nhận ra thắc mắc của tôi chú Hải lại lên tiếng.

- Cháu hẳn đang tò mò vì sao chú lại tôn trọng vị pháp như trăn yểm ngôi nhà kia như vậy phải không? Tuy việc làm của ông ấy khiến cho vong quỷ bị vẩy nhốt tại nhân gian gây ra những sự việc đáng tiếc sau này nhưng tất cả đều có lí do của nó. Năm đó khi khởi công xây dựng tòa nhà đơn vị thi công đã vô tình đục trạm vào âm mạch. Âm mạch chắc cháu cũng biết rõ, nó là điểm kết nối của 2 giới âm và dương. Nếu người thường vô tình đục trạm lại không biết cách trăn yểm ngăn chặn âm khí, âm khí sẽ từ đó thoát ra, trước mắt là làm ảnh hưởng sức khỏe của con người, sau đó lượng âm khí tích tụ ngày càng nhiều sẽ hình thành âm sào quỷ huyết. Hấp dẫn sự chú ý của ác quỷ địa ngục. Nguồn âm khí đó chính là nơi ẩn náu cho chúng tiến nhập vào dương gian gây loạn. Năm đó khi tòa nhà xây dựng đến tầng thứ 13 thì cũng là lúc lượng âm khí kia tích tụ thành âm sào, ác quỷ từ địa ngục xuyên qua âm huyết tiến nhập dương gian, gây ra rất nhiều cái chết thương tâm cho công nhân thi công. Vị thầy pháp kia sau khi nhìn ra nguyên nhân liền bày ra trận pháp trăn yểm. Dùng thân xác của 5 trinh nữ mang mệnh kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. câu dẫn hồn phách của họ hình thành trận pháp có tên " Ngũ hành phong ấn thuật".

Nghe tới đây ý nghĩ trong đầu thoáng qua tôi buột miệng nói.

- Dùng quỷ chế quỷ, lấy độc trị độc sao?

- Cháu biết trận pháp này?

Chú Hải có chút giật mình hướng ánh mắt tò mò về tôi.

- Cháu có quen vài người theo trường phái tu luyện âm dương thuật. Có nghe qua tên trận pháp này. Theo lời họ nói. Để làm ra được trận pháp " Ngũ hành phong ấn thuật" người thi pháp cần tìm được 5 trạch nữ mang mệnh kim, mộc, thủy, hỏa, thổ sống chết đều có thể. Dem thân xác của Kim, Mộc, Thủy, Hỏa tròn theo đúng phương vị Kim phía Tây, Mộc phía Đông, Thủy phía Bắc, Hỏa phía Nam. Còn người mang mệnh Thổ sẽ được đặt ở chính giữa, người này cũng chính là mắt trận, là vị trí tích tụ âm khí và oán khí của cả trận. Trận pháp này có thể gọi là trận nuôi quỷ, dùng âm khí của âm sào và oán khí của 5 trạch nữ thúc ép người trạch nữ mang mệnh thổ kia tu luyện nhanh chóng, trở thành đối kháng với tà vật khác nằm trong phong ấn. Nhưng nếu thầy pháp không đủ thực lực duy trì hay hóa giải trận kịp lúc, nữ quỷ mang mệnh thổ kia tu luyện đến mức quá lợi hại sẽ vượt khỏi tầm khống chế. Đến khi đó thì đúng là " chơi dao sắc dễ đứt tay rồi ".

Chú Hải nghe tôi nói xong thì khẽ gật đầu. Sau đó nói.

- Lời cháu nói quả không sai. Năm đó thầy pháp kia đúng thật đã làm như vậy. Chỉ có điều sau khi xử lý được ác quỷ địa ngục cũng đóng được âm huyết ông ấy bị trọng thương, pháp lực gần như hao hết không thể hóa giải trận pháp " ngũ hành phong ấn thuật " kia nữa. Chỉ có thể thu hẹp phong ấn tại nơi chôn dấu xác của 5 trạch nữ chính là tầng 13 của khu nhà. Hiện tại Nữ quỷ kia đã vượt qua tầm khống chế, không ngừng xâm lấn phong ấn, đẩy lui xuống tận tầng 12. cũng may phong ấn trận pháp kia vẫn còn có thể cầm cự, nữ quỷ cùng những oán hồn trạch nữ còn lại không thể tự ý rời khỏi đó làm hại nhân gian. Chỉ tiếc là những năm tháng qua không ít người vì hiếu kỳ đã tiến vào tòa nhà dẫn đến bỏ mạng. Người quản lý tòa nhà vì sợ đi đầu đáng tiếc lại xảy ra nên từ lâu đã khóa cửa ngăn cách từ tầng 12 với phần còn lại. Năm đó ta cùng con trai của vị thầy pháp kia theo chỉ dẫn cách phá trận của ông ta đã tiến vào tòa nhà ý đồ phá trận nhưng pháp lực của chúng ta so với nữ quỷ kia là quá yếu. Sau một hồi đấu pháp cả 2 chúng ta đều bị thương, phải cố gắng lắm mới thoát ra ngoài được. Con trai của thầy pháp kia nói với ta hẳn sẽ đi tìm thêm sự giúp sức, từ đó đến nay ta và hắn vẫn giữ liên lạc, thật trùng hợp, hôm qua ta nhận được điện

thoại của hắn. Hắn nói, đã tìm được thầy pháp lợi hại. chỉ vài ngày tới sẽ đến đây.

- Vậy tốt quá! Nhiều người giúp sức cơ hội chiến thắng càng lớn.

Nghe chú Hải nói có thêm sự giúp sức tôi không khỏi vui mừng. Bất chợt chú Hải nắm lấy tay đang đeo vòng ngọc của tôi hỏi.

- Ở đâu cháu có vòng ngọc này?

tôi hơi có chút giật mình vì phản ứng của chú Hải nhưng cũng kịp nghĩ ra nguyên do. Tôi đem cơ duyên gặp được chú Chung cùng món quà chú tặng nói lại cho chú Hải nghe. Nghe tới đây đôi mắt của chú Hải bỗng ửng đỏ, hai hàng nước mắt tự động trào ra. Chú nói trong tiếng nức.

- Nhị sư huynh ... huynh ấy chết rồi sao? Chúng ta còn chưa hoàn thành di nguyện báo thù cho sư phụ mà huynh ấy đã chết thật rồi sao?

Sau một hồi bình phục tâm tình, chú Hải kể lại cho tôi câu chuyện năm xưa. Tôi cũng đem ước hẹn mà vị sư phụ đã chết kia của tôi nói tới hỏi chú. Nhận được sự giải thích của chú, tôi đã hiểu ra mọi chuyện. Tôi hiểu tâm trạng của chú Hải lúc này. Tôi đặt tay lên vai chú an ủi.

- Nói như vậy cháu phải gọi chú một câu sư thúc rồi. di huấn của sư tổ chúng ta sẽ cố gắng thực hiện. Nếu để đám yêu ma trong cỗ mộ kia thoát ra chỉ sợ cuộc sống sau này của mọi người sẽ rơi vào thời kì đen tối.

Chú Hải nắm lấy tay tôi khẽ vuốt ve vòng ngọc thì thầm.

- Nhị sư huynh. Cũng may cơ duyên đã giúp chúng ta tìm ra Bạch Hồ. Hy vọng thanh trừng cỗ mộ vẫn còn. Huynh an nghỉ đi. Ta sẽ chiến đấu cả phần của huynh.

Kế đó chú hướng mắt về tôi nói.

- Như lời cháu nói thì tiềm lực của cháu vẫn chưa được kích phát hoàn toàn. Sự liên kết thần thức của cháu và thần khí Bạch Hồ vẫn còn có một

vách ngăn. Chỉ khi đột phá được vách ngăn đó cháu mới chân chính đi đầu khiến được thần khí của Bạch Hổ.

Nghe chú Hải nói như vậy tôi không khỏi suy nghĩ. Đúng là năm đó trong lúc gấp gáp tôi đã thỉnh Bạch Hổ hiện hình nhưng sâu trong thâm tâm tôi vẫn cảm nhận thấy mình không thể khống chế sức mạnh đó. Từ sau lần đó đến tận bây giờ tôi vẫn chưa thể tự ý thỉnh ra Bạch Hổ thêm một lần nào.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 6

Chú Hải nói xong tâm trạng cũng ổn hơn. Như nhớ ra việc gì chú đi vào phòng một lát sau chú đem lá bùa có thu vong hồn đêm qua ra. Chú bày ra trên đất 1 vòng tròn tiêng đồng kê đó đem lá bùa đặt vào chính giữa, tay bắt ấn niệm chú. Chú vừa rút chú ngữ một bóng người từ trong lá bùa bay ra. Chính là lão già nọ. Lão vừa xuất hiện đã vội vã hướng cửa bay đi nhưng còn chưa kịp đã bị một tầng kết giới nhàn nhạt đánh bật trở lại, toàn thân bị linh lực của tiêng đồng thiêu đốt khói trắng không ngừng toát ra. Lão già hướng ánh mắt tức giận về phía chú Hải quát.

- Thả tao ra... bằng không tao giết cả nhà mày.

Lão già nọ xuất mấy chục năm qua bị vây nhốt trong trận pháp hiện tại nhìn thấy bản thân thoát được ra ngoài, không khỏi nóng lòng rời đi. Bởi vậy khi khi kết giới vây nhốt lão không khỏi tức giận, nhất thời oán khí bạo phát.

Nhìn thấy sự điên cuồng của vong quỷ, chú Hải cũng không lấy làm lạ, dường như chú rất quen với đi đầu này. Chú lấy từ trong túi ra một cái gương nhỏ, dùng mực đỏ vẽ lên gương một chữ " sắc " kê đó niệm chú hướng vong quỷ chiếu tới. một chùm ánh sáng màu đỏ chiếu rọi trên thân ảnh vong quỷ, nó rú lên đau đớn, ánh sáng màu đỏ kia chiếu đến đâu quỷ ảnh vụn vụn tới đó. Sau một hồi chịu đựng cuối cùng vong quỷ kia cũng khuất phục. Nó quỳ xuống chấp tay van xin chú Hải tha mạng. Nhìn thấy vong quỷ đã hòa hoãn trở lại, không còn điên cuồng như khi nãy nữa. Chú Hải cũng thu hồi tấm gương. Chú lớn giọng hướng vong quỷ hỏi.

- Khai ra danh tính, vì sao mà chết?, chết từ bao giờ?. Tại sao lại xuất hiện ở chung cư kia mà hại người.

Vong quý thấy chú Hải dừng tra tấn lại mở miệng hỏi chuyện thì biết rõ. Nếu không thành thực trả lời chắc chắn thầy pháp kia sẽ lại tra tấn. Lão đành ngoan ngoãn khai báo.

- Dạ bẩm thầy, tôi tên là Đinh quê ở Sóc Trăng. Năm đó tôi cùng đám bạn lên Sài Gòn làm thuê, được người ta cho vào phụ vật trong công trình đang xây dựng. Trong một lần thu dọn đồ đạc không cẩn thận bị điện giật chết.

- Thì ra là vậy. Vậy la hỏi người một số chuyện trong căn chung cư đó. Nếu người thành thật khai báo, ta có thể giúp người đi âm ti luân hồi chuyển thế.

Vong quý nghe chú Hải nói như vậy thì không khỏi vui mừng. Hắn sau khi chết đã khai thông linh chí, biết rõ quy luật âm dương luân hồi. chỉ là bao năm qua bị trận pháp vây khốn không thể đi đâu thai. Giờ lại có người cứu hắn ra, hứa giúp hắn đi đâu thai. Hắn vui mừng là đi đâu dễ hiểu. Những chuyện hắn biết đâu đem ra kể hết với chú Hải.

- Người ở trong khu nhà đó cũng đã mấy chục năm hắn là biết rõ ở trong đó hiện tại có bao nhiêu vong quý như người trú ngụ, thực lực của chúng ra sao.

- Số lượng thì ta không biết rõ con số chính xác. Nhưng những năm qua người chết ở đó không ít. Một khi đã chết phía trong tòa nhà thì hồn phách chắc chắn bị vây nhốt ở đó, cũng giống như ta vậy. Về thực lực thì cũng chỉ tầm như ta mà thôi, cùng lắm cũng chỉ là ác vong. Nhưng các người phải cẩn thận nữ quỷ tọa trấn tại tầng 13 của khu nhà này, cô ta thực sự rất mạnh. Ngoài ra còn 4 người nữa họ bị khống chế cả rồi. một mực phục tùng nữ quỷ kia. Thực lực của họ ta cũng không biết rõ. Đã từng có thầy pháp giám tiến vào phía trong nhưng cuối cùng đều không phải đối thủ của cô ta. Bị cô ta giết hại. thầy pháp ta khuyên các người một câu tốt nhất các người đừng nên đối đầu với cô ta.

Nghe vong quý nói đến đây tôi, Linh và chú Hải quay qua nhìn nhau. Cả 3 chúng tôi đều biết vong quý kia không phải đang nói chơi. Trận chiến lần này thực sự quá hung hiểm rồi.

Sau một hồi tra xét vong quỷ, biết được một số thông tin của chung cư. Chú Hải vẽ một lá bùa đưa tin thu vong quỷ vào trong. Kế đó đưa nó xuống âm ti. Xong xuôi tất cả chú Hải quay về phía Linh nói.

- Những năm qua con theo bố cũng học tập được rất nhiều đạo pháp, cũng từng trải qua nhiều gian nguy. Truyện hôm nay con cũng đã nghe thấy rồi. vận mệnh đặt trên người của con. " Chu Tước" đã đến lúc con thức tỉnh.

Chú Hải nói đoạn đi đến ban thờ 2 tay cẩn thận lấy xuống một chiếc vong tay màu đỏ, sau đó đi đến trước mặt Linh. Linh từ đầu tới giờ vẫn lặng im nghe tôi và chú Hải nói chuyện. Giờ phút này khi thấy bố của mình cầm vong ngọc đi tới cô có chút khân trương, cô biết chiếc vòng tay đó là gì, vận mệnh sắp đặt trên người cô to lớn đến thế nào.

- Bố...sao từ trước tới giờ bố không nói cho con biết chân tướng?

- Còn không phải vì con hay sao. Con vốn bộc trực, nóng nảy, làm việc gì cũng hấp tấp không suy nghĩ trước sau. Nếu bố sớm nói ra chân tướng liệu con có chịu học hỏi nghiêm túc hay không. Hay ỷ vào tài lực của mình rồi tự mãn. Tính khí của con bố hiểu hơn ai hết. Sau sự việc lần này có lẽ con đã rút ra được bài học cho bản thân mình rồi. tài lực Chu Tước trong người con một khi kích phát sẽ chi phối một phần tâm tính của con, nếu bản thân con không thể khống chế nó thì rất dễ nhập ma, dẫn thân vào tà đạo. Thời gian qua con tu luyện chính là tâm pháp cùng đạo pháp của hóa thân Chu Tước. Hôm nay bố sẽ giúp con thức tỉnh tài lực. Còn khống chế được nó hay không còn phải xem ý chí của con.

- Con...con sợ!

Nghe hết những lời ruột gan của chú Hải, Linh khân trương đến phát khóc. Từ khi quen Linh đây là lần đầu tiên tôi thấy Linh yếu đuối như vậy.

Nhìn thấy Linh lo sợ chú Hải lại lên tiếng.

- Con phải tin vào bản thân mình, thần thú Chu Tước là linh vật kiêu ngạo nhất. Dù chỉ còn một tia lửa cuối cùng, người cũng sẽ tìm cách thôi

bùng nó lên một lần nữa. BỐ tin ở con...!!!

Nghe thấy những câu nói hào hùng, khí thế của chú Hải, đôi mắt của Linh như toát lên hỏa diễm. Ngọn lửa ấy cứ từ từ, từ từ khếch tán. Chú Hải tiến lên đeo lên tay Linh vòng hỏa ngọc. Linh lúc này như cảm nhận thấy khí tức quen thuộc, cô theo lời chú Hải, cắn rách đầu ngón cái nhỏ lên vòng tay 7 giọt máu, kế đó nhắm mắt lại cảm nhận hỏa khí toát ra từ vòng tay. Một ngọn lửa hừng hực len lỏi vào từng thớ thịt, hơi nóng cuộn cuộn trong khí quản, ánh mắt Linh đỏ rực, 2 vệt hồng quang lóe lên kéo dài sang 2 bên đuôi mắt. Linh ngửa mặt hét lớn, từng câu chú ngữ vang vọng mang trong đó sự kiêu hãnh của điều vương, người nắm trong tay ánh sáng của thiên địa.

- Nam sinh Chu Tước cầi liệt hỏa

Xuất thế độ nhận không yêu ma

Tĩnh, Quỷ, Liễu, Tinh, Trương, Dực, Chân

Thất tinh ứng vị , Chu Tước hiện hình.

Linh vừa rút lời thì một hỏa diễm nhìn qua giống một chú chim sẽ nhưng to lớn, uy mãnh hơn nhiều xuất hiện, bay múa trên không trung kẻ đó đáp xuống sau lưng Linh hướng chiếc cổ dài, bộ dáng kiêu hãnh nhìn chằm chằm vào tôi.

- Cái quái gì thế này, muốn nuốt sống mình hay sao.

Tôi lằm bằm lùi lại trong vô thức, bất chợt tôi cảm nhận thấy cánh tay đeo vòng ngọc của mình như có dị động. Một cảm giác rất quen thuộc đang xâm chiếm thần thức. "Phải rồi là cảm giác của năm đó khi tôi chém giết quỷ nhi ở bản ma. Là nó khí tức của Bạch Hổ. Tại sao nó lại..."

Ngay lúc tôi còn đang chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì từ vòng ngọc mắt hổ của tôi, một thân ảnh to lớn nhảy ra. Toàn thân vẫn vẹn 2 màu đen, trắng. Là Bạch Hổ, thì ra những gì chú Hải nói đều đúng, tiềm lực trong tôi vẫn chưa được khai mở hoàn toàn ngày hôm nay khi Chu Tước hiện hình

đã sinh ra linh lực quen thuộc, thần khí Bạch Hồ cảm nhận được linh lực của Chu Tước mới kích phát hoàn toàn tiềm lực trong tôi.

Tôi ngây ngốc đứng đó nhìn thân ảnh Bạch Hồ đang ngửa cổ hướng Chu Tước gặm thết như chào hỏi. Chu Tước cũng huýt dài đáp lời. thanh âm của 2 thần thú như hào quện vào nhau tỏ rõ sự gắn kết. Nhất thời không gian phía trong ngôi nhà nhỏ của chú Hải tràn ngập linh quang trắng, đỏ xen kẽ. Lúc này toàn thân tôi cũng lâm vào trạng thái nhập định mơ hồ, tôi cảm nhận thấy mọi sự vật quanh mình rất rõ. Linh cũng có trong đó, dường như giữa tôi và Linh có một sự liên kết tâm ý tương thông. Cảm giác này thật khó có thể giải thích thành lời, chỉ biết dường như tôi có thể cảm nhận từng hơi thở, đọc được từng suy nghĩ của Linh. Tôi giật mình với suy nghĩ thoáng qua.

- Ấy ầy...không lẽ là "trời sinh một cặp" không thể nào đâu, tấm thân nhỏ bé này là của Trang. Không được không được.

Tôi cố gắng gạt bỏ suy nghĩ trong đầu. Cố gắng khống chế linh lực của Bạch Hồ thu hồi nó trở lại vòng tay. Dường như Linh cũng đọc được suy nghĩ của tôi cô khẽ cười sau đó thu liễm khí tức, thân ảnh Chu Tước cũng mờ ảo dần rút vào vong hỏa ngọc.

Cả 2 chúng tôi sau khi bình phục lại trạng thái thì đầu hướng chú Hải định nói ra cảm nhận của mình. Chú Hải vẫn đứng đó vẻ mặt ẩn hiện muôn vàn trạng thái nhìn về 2 đứa tôi, một hồi lâu mới lên tiếng.

- Bạch Hồ, Chu Tước. Cuối cùng các con cũng thức tỉnh...thức tỉnh rồi!!!

Chú Hải nói xong thì cười lớn, nụ cười mang trong đó là hạnh phúc lẫn bi ai, chú thương tiếc cho vị sư huynh quá cố không thể tận mắt chứng kiến ngày này.

Ngày hôm đó ở nhà chú Hải tôi được chú giảng giải về đạo thuật thâm sâu của môn phái rất nhiều. Nhờ chú giờ đây tôi càng thêm vững tin hơn về bản thân. Chiều ngày hôm đó tôi rời khỏi nhà chú Hải trở lại bệnh viện. Lúc này Tâm vẫu cũng đã tỉnh lại, tuy cơ thể suy nhược kèm theo 1 chút

hỗn loạn vì sang chấn tâm lí nhưng miễn cưỡng vẫn có thể tiếp chuyện tôi. Đang lúc tôi giúp Tâm vẫu thanh trừ chút quỷ khí còn sót lại thì đám cái Hoa, thằng Hưng, con Tuyết từ ngoài đi vào.

- Mà sao rồi?

Hoa lên tiếng hướng Tâm hỏi thăm nhưng bộ mặt đờ đẫn của thằng Tâm dường như đã trả lời câu hỏi của nó.

- Chúng mày không ở nhà nghỉ ngơi đi, vào đây làm gì.

Tôi thấy mấy đứa đến liền lên tiếng hỏi.

- Ngủ qua một đêm tại nhà cái Linh được chú Hải làm phép các thứ, giờ bọn tao ổn hơn rồi. sợ thằng Tâm bị làm sao nên mới vào đây. À mà tao nghe nói cái Trang bị tai nạn phải không. Nó sao rồi?

- Cô ấy không sao, tỉnh dưỡng mấy hôm là ổn thôi.

- ừ vậy tốt rồi, lát bọn tao qua thăm nó.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 7

Cái Hoa dừng một chút sau đó lại lên tiếng.

- À Nam này. Hôm nay khi về phòng tao gặp 2 người kì lạ lắm, mới gặp tao 1 trong hai người đã nói ngay "chị mới gặp quỷ sao?" làm tao giật hết cả mình.

Tôi nhú mày khi nghe cái Hoa nói như vậy. Chẳng lẽ 2 người Hoa gặp cũng là thầy pháp. Nếu chỉ nhìn qua thần sắc đã phát hiện ra ngay thì pháp lực cũng không phải tầm thường.

- Mày nói tiếp đi...

Hoa cau mày như cố nhớ lại, kể đó nói.

- Nói xong cô bé xinh xắn kia nhét vào tay tao một lá bùa giống y hệt cái mày cho tao, sau đó nói "chị cần lấy phòng thân, địa điểm chị đến ngày hôm qua, chị tuyệt đối đừng đến nữa."

- Giống y hệt của tao???

Tôi ngạc nhiên, trong đầu thoáng suy nghĩ. "Đạo pháp của Việt Nam được bắt nguồn từ Trung Hoa hầu hết các thầy pháp đều có cách vẽ bùa tương tự nhau nhưng theo quyển sách chú Chung cho tôi ghi lại thì từ ngày Trần Toàn thượng sư sáng lập nên môn phái Nội Đạo, đạo pháp của bốn môn đã được cải biến rất nhiều trở thành một đạo pháp của riêng Việt Nam, cách vẽ bùa hay ấn kết cũng là riêng biệt, nếu lá bùa của cô bé kia cho Hoa giống với cái của mình, không lẽ...". Nghĩ tới đây tôi hướng Hoa nói.

- Đưa tao xem lá bùa đó được không?

- Đây, mày xem có giống không.

Nhận lấy lá bùa từ tay Hoa tôi chú tâm quan sát. Đúng thật là rất giống, đạo văn trên lá bùa được phác họa theo lối chữ Nôm, thời gian qua tôi đã tìm hiểu về chữ Nôm nên nhìn qua đã nhận ra đó là bùa trừ tà. Kể đó tôi lại quan sát các nét vẽ xung quang cùng đường viền, tất cả đều giống. Điểm khác biệt duy nhất chỉ là hình vẽ ấn kết, tôi cau mày cố gắng lục lại trí nhớ, nếu tôi không nhầm thì đã nhìn thấy hình vẽ ấn kết này ở đâu rồi. một tia sáng lóe lên trong thần trí, tôi trợn mắt chăm chú nhìn lại hình vẽ. "trời ạ...không lẽ cô bé đó chính là Huyền Vũ. Cô ấy cũng như tôi Là một trong ngũ đại thần thú." Cơ duyên này cũng thật quá lớn rồi. tôi gấp gấp quay sang Hoa hỏi.

- Cô bé đó hiện tại ở đâu, mày biết không?

Nhìn thấy tôi gấp đến độ muốn nhảy dựng lên Hoa cũng không vòng vo.

- Thì ở đây trọ của tao chứ sao. Anh đẹp trai đi cùng bé đó cũng vậy.

" Anh đẹp trai" phải rồi Hoa nói là gặp 2 người. Tôi không khỏi tò mò về lai lịch của người còn lại này. Tôi nghĩ muốn Hoa đưa đi gặp 2 người kia, Hoa đồng ý bảo tối nay tôi đến chỗ nó nhất định sẽ gặp. Qua lời Hoa thì cô bé kia có lẽ cũng là sinh viên của một trường đại học nào đó gần đây.

Trò chuyện thêm một chút, cả đám không quấy dầy Tâm vầu nghỉ ngơi nữa. Tất cả kéo nhau sang thăm Trang một chút sau đó ra về Trước khi bọn nó về tôi còn nói với theo cái Hoa.

- Mày nhớ để ý 2 người kia nhé. Chỉ cần thấy họ về phòng là phải gọi cho tao ngay biết chưa. Chuyện vô cùng quan trọng.

Cái Hoa nghe vậy thì gật đầu đồng ý.

Từ khi nghe Hoa nhắc đến 2 người thần bí kia, lại đoán 1 trong 2 cũng là người mang thần khí. Tâm trạng tôi vô cùng hồi hộp, tôi bấm số gọi cho Linh nói sơ qua về phát hiện của mình. Linh nghe tôi nói xong cũng rất

hoảng hốt vội đưa máy cho tôi nói chuyện với chú Hải. chú Hải hẹn tôi khi nào xuất phát phải báo chú ngay để chú đi cùng. Tôi đáp ứng chú một tiếng sau đó thì tắt máy.

Tối ngày hôm đó khi đã sắp xếp ổn thỏa cho Trang và Tâm thì tôi nhận được điện thoại của Hoa.

- Bọn họ mới về đây, tao đã thay mày theo dõi này giờ, hiện tại vẫn đang ở đây. Mà này không phải 2 đầu mà là 3 đấy. Máy người này mới tới nên tao không rõ lắm. Giờ mày đến luôn đi.

Nghe vậy tâm trạng tôi rất kích động, vội bấm số gọi cho Linh và chú Hải, sau đó đi ra cổng bệnh viện đứng đợi. 15 phút sau một chiếc taxi đỗ trước mặt tôi, là chú Hải và Linh vừa tới, tôi chào hỏi 2 người sau đó lên xe, nói địa chỉ khu trọ của Hoa cho tài xế taxi nhờ anh ta đưa chúng tôi đến đó càng nhanh, càng tốt. Thêm 20 phút đi xe nữa cuối cùng xe cũng dừng lại trước cổng 1 xóm trọ, nghe tiếng ô tô đậu trước cổng cái Hoa vội chạy ra, thấy là tôi, Linh cùng chú Hải tới thì nó mồm miệng liên hồi nói.

- Bọn họ bên trong, mọi người nhanh lên.

Thấy cái điệu bộ như báo án của cái Hoa tôi không khỏi buồn cười nói.

- Mày làm cái gì mà cứ như tổ giác tội phạm vậy. Mọi người đã đến đây rồi, không nhẽ mày còn sợ không gặp được 2 người kia.

Thấy tôi nói vậy Hoa cũng ngưng thúc dục chỉ cười trừ sau đó dẫn 3 người chúng tôi tiến về phía 2 căn phòng ở cuối dãy trọ. Càng tiến gần đến 2 căn phòng kia tâm trạng của tôi càng hồi hộp tôi cảm nhận thấy một thứ gì đó rất quen thuộc đang ngày một gần hơn, dường như Linh cũng cảm nhận thấy đi đầu đó, cô đưa mắt sang phía tôi như muốn hỏi tôi có cảm nhận thấy đi đầu mà cô đang thấy hay không, hiểu ra tâm ý của Linh tôi khẽ gật đầu. Bất chợt 2 chiếc vòng ngọc trên tay tôi và Linh sinh ra dị động, từng cái không ngừng dung động, kể đó linh lực từ 2 chiếc vòng tỏa ra ánh sáng, chớp động liên hồi. còn đang mơ hồ với dị tượng ấy cả 2 chúng tôi giật mình bởi 2 thân ảnh từ đâu lao vụt ra hướng chúng tôi đánh ra một ấn. Tôi và Linh không khỏi khiếp sợ trước tốc độ ra chiêu ấy, cả 2 cũng vội

vàng đánh ra một ấn ngăn cản. Khi 4 ấn pháp đập vào nhau chỉ thấy 4 luồng quang mang tán ra cả 4 người chúng tôi đồng loạt bị đẩy lui 1 bước. Tôi trấn định lại tinh thần quan sát, 2 người kia là một nam, một nữ. Một người ánh mắt cực cần, lãnh đạm, một người lại nhu hòa, êm ả. 4 chúng tôi đứng đó từng người đưa ánh mắt về nhau quan sát mà không biết rằng hiện tại đang có 4 điểm sáng lập lòe trong đêm, kẻ đó một giọng nói già nua phía sau 2 người nọ truyền tới.

- Các vị là người phương nào, vì sao theo dõi chúng tôi.

" theo dõi?" tôi đưa mắt nhìn về phía Hoa lập tức hiểu ra nguyên do, vội nói.

- Chắc có việc hiểu lầm, chúng tôi không có ý xấu.

- Hiểu lầm?

Thanh âm khi nãy lại vang lên, kẻ đó một lão già tuổi chừng hơn 50 bước ra, đôi mắt lóe lên quang mang hướng tới và Linh nhìn chăm chăm. Đúng lúc này chú Hải mới từ phía sau đi tới bắt thủ ấn đạo gia hướng mắt về lão già kia định nói gì đó thì bất chợt khựng lại. tôi chỉ thấy thần sắc của cả 2 người như biến đổi hoàn toàn, chú Hải và lão già kia cứ như vậy nhìn nhau một hồi lâu sau đó mới lên tiếng.

- Minh!....

- Anh Hải! ....

- Minh! ....

Nhất thời cả đám thanh niên chúng tôi ngây ngẩn nhìn nhau không hiểu chuyện gì đang xảy ra chỉ thấy 2 người đàn ông lớn tuổi chạy tới ôm chầm lấy nhau khóc lóc như 2 đứa trẻ. Cũng may là cuối tuần hầu như mọi người trong xóm trọ đều đi chơi nếu không ngày mai không ít youtuber lại có cái để kiếm view rồi.

Sau một hồi tâm tình, 2 người trấn tĩnh lại đưa mắt quan sát đôi phương, lão già kia lên tiếng trước. Thanh âm run run.

- Thật không nghĩ tới hôm nay anh em ta lại gặp được nhau. 40 năm rồi là 40 năm rồi...

Chú Hải cũng súc động nói.

- Nhìn thấy chú vẫn khỏe mạnh như vậy, anh rất vui. Nào, để anh giới thiệu một chút.

Nói đoạn chú Hải gọi tôi và Linh lại nói.

- Đây là chú Minh là sư đệ của ta, 2 đứa mau chào sư thúc một câu. Nhanh lên.

Nghe thấy chú Hải nói như vậy tôi và Linh rất bất ngờ nhưng cũng không giám chậm trễ vội bắt ấn cúi đầu chào.

- Đây là đồ đệ của anh sao không lễ là...

Lão già kia hướng ánh mắt khẩn trương nhìn 2 đứa tôi nói. Chú Hải nhẹ gật đầu chỉ vào Linh nói.

- Đây là Linh con gái nuôi cũng là đồ đệ duy nhất của anh người mang thân khí Chu tước.

Kế đó chú Hải lại nhìn sang tôi, khuôn mặt bỗng xù xuống, ánh mắt toát lên vẻ đau thương nói.

- còn đây là Nam người mang thân khí Bạch Hổ, đệ tử duy nhất của nhị sư huynh. Huynh ấy....

Nói đến đây chú Hải không kiềm được cảm xúc khuôn mặt nhăn nhó nói không nên lời. tôi thấy vậy trong lòng cũng dấy lên xúc cảm, tiến lên một bước hướng chú Minh nói.

- Cháu tên là Nam, năm xưa may mắn nhận được chân truyền của sư phụ cháu. Dù chưa gặp mặt nhưng đạo pháp cháu học được cùng chiếc vòng tay này đều là cháu may mắn có được từ một người bạn của sư phụ. Còn sư phụ cháu...người đã mất ở chiến trường từ rất lâu rồi.

Nói đoạn tôi nâng tay lên chìa ra vòng ngọc cho chú Minh xem. Chú Minh nét mặt cũng nhăn rúm lại 2 tay run rẩy trạm vào vòng ngọc đá mắt hổ ghen ngào nói.

- Nhị sư huynh, huynh đệ ta cuối cùng cũng không phụ sự ủy thác của sư phụ. Chỉ là đệ lại không thể cùng huynh trăm yêu, trừ ma nữa rồi...

Phải mất một hồi lâu 2 người mới lấy lại được sự bình tĩnh. Chú Minh gọi 2 người kia lại nói.

- Đây là Vi đệ tử của em người mang thần khí Huyền Vũ , còn đây là Lân là chân truyền của đại sư huynh người mang thần khí Kỳ lân. Đại sư huynh cũng giống nhị sư huynh, sớm đã không còn tại thế.

Nghe chú Minh nói xong chú Hải cũng đau xót không thôi.

Sau khi mọi người giới thiệu nhận biết lẫn nhau, chú Minh mời chúng tôi vào phòng nói chuyện. Tại đây rất nhiều kỉ niệm cùng ảm tình của môn phái được 2 chú đem ra nói tới.

- Chú Minh này! Hiện tại Bạch Hồ, Chu Tước, Kỳ Lân, Huyền Vũ đều đã thức tỉnh chỉ còn lại Thanh Long. Chúng ta phải nhanh chóng tìm ra chú Tùng. Không biết chú ấy bây giờ thế nào đã tìm ra Hóa thân của Thanh Long hay chưa. Ngày mà phong ấn bị phá vỡ không còn xa nữa rồi.

- Thời gian qua em và Lân đã phiêu bạt khắp nơi tìm tung tích của các anh mà không thấy. chúng em cũng mới đặt chân vào Sài Gòn này được mấy hôm, trước là để thăm con bé Vi này sau đó là hỏi thăm tung tích về anh.

Chú Minh nói đoạn xoa xoa đầu của Vi.

(Đúng như như mọi người đang nghĩ. Vì chính là cô gái mang trong mình sức mạnh Huyền Vũ mà chúng ta đã được biết đến ở phần trước và đây là lần đầu tiên tôi gặp Vi.)

Nghe chú Minh nói như vậy chú Hải không khỏi thở dài nói.

- Nếu đã là như vậy cũng không thể gấp gáp được. Hiện tại anh đang gặp sự tình khó giải quyết ở đây, bây giờ có em cùng Huyền Vũ, Kỳ Lân ở đây, chỉ bằng đem chuyện này giải quyết trước sau đó chúng ta cùng lên đường tìm Thanh Long.

Chú Minh gật đầu đồng ý , kế đó hỏi chú Hải về sự tình khó giải quyết mà chú Hải nói. Chú Hải lúc này mới đem quái sự tại chung cư 727 nói lại một lần. Nghe xong chú Minh không khỏi nhíu mày nói.

- Chung cư đó đã hình thành vài chục năm, toàn bộ âm khí cùng oán khí bị vây nhốt trong trận pháp kia lâu như vậy, cho dù là thả một vong hồn bình thường vào đó tu luyện chỉ sợ bây giờ cũng đã là ngạ quỷ. Huống hồ kẻ bị vây nhốt lại là 5 trinh nữ mang mệnh ngũ hành, chỉ sợ bọn chúng giờ đây tu vi còn cao hơn ngạ quỷ một bậc.

- chú nói không sai. Ngày anh mới vào đây có tiến vào đó một lần, phải may mắn lắm mới toàn mạng trở ra. Chuyện lần này chúng ta phải chuẩn bị cẩn thận mới được.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 8

Đang lúc 2 người chú Hải bàn bạc kế hoạch thì phía bên này đám thanh niên chúng tôi cũng đang trò chuyện làm quen lẫn nhau. Qua nói chuyện tôi biết được Vi hiện tại đang là sinh viên năm nhất của Đại Học Sư Phạm Thành Phố Hồ Chí Minh. Còn Lâm lâu nay vẫn theo nghề chính "tróc quỷ, hàng yêu". Chúng tôi trò chuyện, trao đổi với nhau rất nhiều đáp pháp của môn phái mà bản thân còn chưa hiểu rõ. Cứ như vậy sự ăn ý trong suy nghĩ kéo chúng tôi lại gần nhau hơn.

- Thật đúng là cơ duyên mà. Mấy đứa nhỏ xa lạ lại có thể thân quen nhanh đến vậy.

- Chỉ tiếc là còn thiếu Thanh Long. Không biết hiện tại đang lưu lạc phương nào.

Chú Minh cùng chú Hải chấp tay sau lưng nhìn cả đám chúng tôi bàn luận rôm rả. Kế đó cả 2 người đều hướng đôi mắt mang đầy lo âu về phía cực Đông của Việt Nam. Họ đâu biết giờ phút này ở nơi đó ánh sáng màu xanh lam đang bùng lên mạnh mẽ, báo hiệu sự trở lại của một thần thú uy mãnh.

Trong một căn miếu hoang ven biển Khánh Hòa (điểm cực Đông của Việt Nam) có 3 bóng người đang không ngừng luân chuyển vị trí, quang mang của bùa chú cùng pháp khí bay múa vờn quanh một sinh vật gồm giếc. Toàn thân sinh vật kia mọc ra vô số mụn bọc lở loét bốc mùi hôi thối, tanh tưởi, nó không ngừng há ra cái miệng lớn hướng 3 người phun ra dịch nhầy.

- Cẩn thận! Dịch nhầy của nó chứa kịch độc, nếu để bị nó chạm nhất định phải chết.

Một lão già tuổi sắp xỉ 60 lên tiếng. Kế bên hắn là một thanh niên nét mặt ôn hòa phúc hậu cũng đang bắt ấn làm phép vung kiếm gõ tìm kiếm thời cơ chém vào nơi yếu hại của sinh vật kia.

- Bác Tùng, cứ như vậy không phải là cách, bác và Thanh giúp tôi tìm chân nó một lát.

Người còn lại trong 3 người lên tiếng, người này vóc dáng săn chắc, làn da ngăm đen tuổi tằm hơn 40.

- Chú Tú, chú nhanh tay một chút. Huyết Thiêm Thù này đã tu luyện trăm năm rất khó đối phó.

Thanh đánh ra 2 lá bùa ngăn cản dịch nhầy của Huyết Thiêm Thù đang lao về phía ông Tú, 2 lá bùa phát ra ánh sáng xanh lam mạnh mẽ cản lại dịch nhầy nhưng cũng bị yêu khí thâm nhập vô lực rơi xuống. kẻ đó quay sang ông Tú nói.

Ông Tú lúc này cũng mười phần khẩn trương, tay chân nhanh nhạy lướt qua lại Huyết Thiêm Thù bố trí trận pháp, lão tu luyện Âm Dương thuật, thứ tinh thông nhất chính là trận pháp. Giờ phút này nhìn thấy Huyết Thiêm Thù phạm vi hoạt động quá rộng rãi, dễ dàng tránh né công kích của mọi người, lại dùng dịch nhầy không ngừng tấn công. Lão đành thi triển pháp thuật tâm đắc nhất của bản thân chính là " Âm Dương Phong Ấn Thuật". Sau một hồi bố trí 12 viên đá nhỏ hình thù kì quái được xếp vòng quanh Huyết Thiêm Thù. Ông Tú lúc này mới ngẩng xuống làm phép 2 tay đặt ngang ngực kết ấn niệm chú kích phát linh lực của linh thạch.

- Âm dương huyền thuật, giao thái sắc hà

Định trụ tà ma, tứ phương vạn ngã

Trương gia sắc lệnh ,phong ấn yêu tà

Thập nhị đại tiên , nghe cầu bố trận

PHONG!!!

Ông tú hét lớn một tiếng 12 điểm tinh quang màu xanh lục lóe lên hình thành một tầng kết giới vây nhốt Huyết Thiêm Thù ở phía trong.

- Trương gia hậu nhân quả nhiên danh bất hư truyền.

Ông Tùng nhìn thấy trận pháp lợi hại không khỏi lên tiếng khen ngợi.

Lại nói về lai lịch của ông Tú một chút. Lão chính là thầy pháp mà chú Hải nhắc tới, lão vốn họ Trương tên một chữ Tú. Là hậu nhân của dòng tộc họ Trương nổi tiếng trừ yêu diệt ma từ thời nhà Nguyễn.

Những tình tiết này là chú Tùng sư thúc của tôi kể lại sau khi trận chiến tại chung cư 727 kết thúc.

Quay lại với trận chiến. Sau khi Huyết Thiêm Thù bị trận pháp vây khốn, ông Tùng cùng người thanh niên tên Thanh cũng được giảm đi rất nhiều áp lực. Ông Tùng ra dấu cho Thanh lui lại chuẩn bị tung ra sát chiêu hạ gục Huyết Thiêm Thù, phần mình ông cũng rút ra kiếm gỗ cần máu đầu ngón tay vẽ nhanh lên thân kiếm một loạt hình vẽ kì quái phần chuôi kiếm là một chữ " Diệt" kẻ đó bắt kiếm quyết tụ hết cương khí kích phát đạo văn, nhất thời chữ Diệt trên chuôi kiếm như bị hun đúc sáng bừng lên, toàn thân kiếm gỗ toát ra quang mang màu hồng nhạt. Kẻ đó ông Tùng hà miệng quát lớn vùng kiếm bổ mạnh về phía Huyết Thiêm Thù.

Kiếm quang hồng nhạt thuận thế bổ xuống. Huyết Thiêm Thù tuy bị vây khốn nhưng tu vi trăm năm của 1 đại yêu nào dễ dàng khuất phục. Nó phình to chiếc bụng lớn như cái thúng sau đó thổi mạnh một hơi hướng kiếm quang tạo ra một kết giới kiên cố mạnh mẽ nâng đỡ kiếm quang. Ngay lúc kiếm quang cùng tầng kết giới của yêu khí đang không ngừng tiêu hao lẫn nhau thì từ phía sau lưng ông Tùng một tràng chú ngữ vang vọng.

- Đông tinh Thanh Long xuất mộc tinh

Trảm yêu, trừ ma, bất lưu tình

Giác, Cang, Đê, Phòng, Tâm, Cơ, Vĩ

Thất tình ứng vị, triệu thỉnh Thanh Long

TRU TÀ !!!

Kế đó ông Tùng cảm nhận một cơn gió thổi từ phía sau tới mang theo sự lạnh lẽo từ biển cả, ông biết Thanh đã đánh ra sát chiêu, ngay lập tức ông r ền toàn bộ khí lực vào mộc kiếm hét lớn một tiếng đề ép kiếm quang công phá kết giới. ngay lúc này một thân mãnh long màu xanh lam uốn lượn bay tới há miệng phát ra tiếng r ồng ngâm vang vọng cả một vùng. Ông Tú nãy giờ vẫn tập trung làm phép vây nhốt Huyết Thi ền Thù, bất chợt cảm thấy dị động mới quay sang phía Thanh quan sát, nhất thời cả kinh miệng lắp bắp.

- R ồng...là r ồng sao ?, pháp thuật ấy thực sự t ồn tại. không lẽ lời th ầy Hải là thật, ông ấy thực sự đang tìm kiếm Chu Tước.

Trước mắt ông Tú Lúc này cự Long màu xanh lam kia đang hung mãnh lao tới , thân ảnh uốn lượn quăn quanh kiếm quang , không ngừng công phá kết giới yêu khí.

" r ăng r ắc" một thanh âm thanh thúy vang lên kết giới Huyết Thi ền Thù khổ công bố trí đã xuất hiện những vết nứt. Nhận ra đi ều này Thanh cắn máu đầu lưỡi phun một ngụm lên vòng ngọc kích phát linh lực lên đến cực hạn. Mãnh Long cảm nhận được linh lực thúc đẩy nó dương móc vuốt sắc nhọn xé toạc kết giới kế đó há lớn miệng táp mạnh vào đầu Huyết Thi ền Thù. Chỉ thấy Huyết Thi ền Thù thân thể rung lắc dữ r ối. miệng r ồng kia không cắn trực tiếp lên thân thể nó mà nhắm h ần phách công kích không ngừng r ăng xé. Một tiếng kêu gào thê thảm vang lên, Toàn thân Huyết Thi ền Thù co quắp thêm mấy cái sau đó m ền oặt ngã xuống, từng dòng chất dịch màu đen nh ầy nhụa hướng 2 hốc mắt cùng chiếc miệng góm giếc của nó chảy ra bốc mùi hôi thối, thân thể của nó cũng từ từ tan đã thoảng chốc chỉ còn lại một bãi chất dịch. Ông Tú hơi có chút kinh ngạc nhưng nhanh chóng hiểu ra. Huyết Thi ền Thù này vốn là cóc tía sống lâu năm tu luyện mà thành thân thể nó đã sớm vượt qua trạng thái sinh học, hay nói cách khác là cơ chế sinh học trong cơ thể nó đã sớm dừng lại, sở dĩ nó có thể duy trì vận động cơ thể cùng nhận biết chi giác là bởi vì. Động

vật một khi tu luyện thành tinh hay vô tình ăn được kì trân, dị dược thì đầu khai thông thiên trí, biết cách cố định hồn phách trong thân thể, bởi vậy cho dù thân thể có mất đi sinh khí chúng vẫn tự do thao túng tiếp tục tu luyện. Hiện tại hồn phách của Huyết Thiềm Thừ kia đã bị mãnh Long cắn nát, đến tinh phách cũng sớm tán đi rồi, thân thể nó thối rữa cũng là điều dễ hiểu.

- Cuối cùng cũng kết thúc, thật không uổng công chúng ta lần theo dấu vết của nó lâu nay.

Ông Tú thở ra một hơi nói. Sau đó phụ giúp Thanh và ông Tùng đem bùa cùng pháp dược thanh trừng yêu khí cùng dịch nhầy còn sót lại. xong xuôi tất cả 3 người mới rời đi.

- Con súc sinh này bao năm qua đã gây hại một vùng, hôm nay cuối cùng cũng tiêu diệt được nó. Chú Tú, cảm ơn chú thời gian qua đã giúp đỡ thầy trò tôi, chuyện chú nhờ nhất định chúng tôi sẽ giúp một tay.

Trên đường trở về ông Tùng khách sáo quay sang ông Tú nói.

- Bác Tùng, chuyện tôi gặp phải thật sự rất nguy hiểm. Bác nghe tôi kể lại sau đó hãy quyết định.

Ông Tú đem đem cố sự đã trải qua cùng di huấn của cha mình về chung cư 727 kể lại một lần cho Thanh và ông Tùng nghe. Thanh một bên lắng nghe nãy giờ bỗng mở lời.

- Chung cư ma ám? Tích tụ âm khí mấy chục năm, có lẽ cũng trở thành âm sào, quỷ huyết rồi. nếu còn không giải quyết sớm, chỉ sợ dương gian gặp họa.

- Đúng vậy, chi bằng đi sớm một chút. Chú Tú yên tâm. Tuy thầy trò tôi pháp lực bình thường nhưng cũng nguyện ý xả thân vì đạo.

Người đàn ông tên Tùng khiêm tốn nói.

- Bác Tùng khiêm tốn rồi. được sự giúp sức của bác thì cơ hội chiến thắng càng lớn. Chẳng dẫu gì bác, tôi có quen một người bạn tu luyện Nội Đạo đang đợi sẵn trong đó. Chỉ cần chúng ta tới là có thể lập kế hoạch thanh trừng chung cư kia ngay.

- Nội Đạo?

Ông Tú vừa rút lời thì ông Tùng quay phắt người lại hỏi. 2 chữ Nội Đạo như một luồng điện set qua tâm trí ông. Không sai ông Tùng vốn là một trong 5 đệ tử thân truyền của môn phái Nội Đạo Việt Nam, ông chính là người mang sứ mệnh đi tìm thần khí Thanh Long. Giờ đây nghe ông Tú nhắc đến hai từ Nội Đạo, thần trí của ông run rẩy.

- Chú...chú nói là Nội Đạo. Người đó quê quán nơi nào, tên họ là chi?

- Sao...sao bác lại khẩn trương như vậy. Người đó tên Hải quê ở Thanh Hóa. Nhưng tôi cũng chẳng nhớ rõ là huyện nào.

- Là Hoảng Hóa, Thanh Hóa phải không? Bàn...bàn tay trái thiếu đi một ngón út. Phải hay không?

- Đúng...đúng là thiếu ngón út. Bác...sao..sao

Ông Tú lúc này cũng ngây ngốc lắp bắp hỏi.

- Là huynh ấy, đúng thật là huynh ấy?...tam sư bá của con.

Ông Tùng nét mặt phấn khích nắm lấy tay của thanh nói.

Thanh nét mặt nãy giờ vốn lạnh lùng, bình ổn. Nghe ông Tùng nói như vậy trên khuôn mặt cũng có chút mừng rỡ. Chiếc vòng trên tay hắn như linh thông với chủ nhân lóe lên quang mang màu xanh lam nhàn nhạt.

Sau một hồi phấn khích ông Tùng quay sang phía ông Tú lúc này đang ngây ngẩn không rõ mọi chuyện mà giải thích. Lúc này ông Tú mới hiểu ra. Luôn miệng nói cơ duyên. Kế đó cả 3 người lập tức về nhà ông Tùng thu dọn hành lý sáng ngày hôm sau lên đường tiến vào Sài Gòn

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 9

Những tia nắng cuối chều yếu ớt dần bị thay thế bởi những đám mây đen kịt, báo hiệu cho một cơn mưa nặng hạt. Sau mấy ngày nằm viện hôm nay tình trạng của Trang đã ổn hơn, tôi bắt xe đưa Trang về lại xóm trọ.

- Em vận động nhẹ nhàng thôi, bác sĩ nói rồi đấy.

Tôi đỡ trang ngồi xuống giường sau đó nhẹ nhàng nói.

Trang đưa ánh mắt dịu dàng nhìn tôi, đôi môi anh đào khẽ cười. tôi như bị hút hồn bởi nét đẹp tinh khôi ấy, thân thể tự động di chuyển, môi tôi mang theo ham muốn của tuổi trẻ ghé sát lại bờ môi anh đào ấy. đang lâng lâng chìm đắm trong cảm xúc thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Tôi mẫn thẫn trong bụng không biết là cái đũa rắc chó nào lại gọi đúng vào giờ phút này. Móc điện thoại ra trong sự bức dọc, tôi quét mắt lên màn hình, thì ra là Tâm vâu. Tôi lầm bầm." Biết thế này tao ném mày trong cái chung cư kia cho rồi" nghĩ là vậy nhưng tôi vẫn bắt máy nói với giọng bức tức.

- Cái gì đấy vâu, mày có biết là...

Tôi còn chưa nói hết câu thì đầu dây bên kia giọng thẳng Tâm gấp gáp.

- Cứu...cứu.. Nam ơi.

Tôi giật mình trước thái độ của Tâm vâu nhưng nghĩ kĩ lại tôi đoán có lẽ tinh thần của nó chưa ổn định hoàn toàn. Tôi nghiêm giọng nói.

- Mày lại làm sao đấy, ở bệnh viện, lại có bùa tao cho không ma quỷ nào hại mày được đâu.

Phía bên kia giọng thẳng Tâm lúc này như đang cố hết sức.

- Bạn tao...bạn tao có đưa lại vào chung cư 727 làm clip. Tao thấy nó phát trực tiếp được một lát thì có tiếng kêu gào. Mau ... mau cứu với Nam ơi.

- Cái gì? Được rồi tao tới ngay. Mày đừng kích động quá, chú ý sức khỏe của mày. Yên tâm đi.

Tôi nói rút lời thì cúp máy sau đó bấm số gọi cho chú Hải và chú Minh nói qua tình hình, nhờ 2 chú và mọi người đến đó giúp tôi một tay. Ngày hôm qua tất cả mọi người đã thống nhất đợi bạn của chú Hải tới sau đó mới tiến vào chung cư vì dù sao bạn của chú Hải cũng là người hiểu rõ nhất về trăn pháp trấn yểm của chung cư. Thật không ngờ ngày hôm nay lại xảy ra biến cố. Nếu chúng tôi không lập tức đến chỉ sợ đám bạn kia của Tâm vầu lầy ít ỏi nữa thôi.

- Anh định đi đâu giờ này. Đang mưa to mà.

Trang thấy tôi nghe điện thoại xong đi vào nét mặt ngưng trọng, lại thấy tôi xách balo lên định đi thì liền hỏi. vì việc rất gấp nên tôi cũng không có thời gian giải thích rõ ràng cho Trang biết chỉ nói sơ qua một chút sau đó khoác lên ba lô bước nhanh vào màn mưa lạnh lẽo, tôi đâu biết khi bóng dáng của tôi khuất vào màn đêm thì trong tâm trí của Trang cũng đang dấy lên những suy nghĩ phức tạp, về tình yêu, về cuộc sống và cả về tương lai của 2 đứa tôi.

Đem theo tâm trạng lo lắng, khẩn trương tôi bắt xe chạy thẳng tới chung cư 727. Một lát sau thì chú Minh, chú Hải cùng đám người Linh, Lân, Vi cũng tới. 6 người chúng tôi nói với bảo vệ là lên nhà người thân, vì cũng mới đầu tối nên bác bảo vệ cũng không ngăn cản. Chúng tôi chạy như bay lên tầng 9 nơi mà mấy hôm trước đám người thẳng Tâm gặp chuyện nhưng tuyệt nhiên không phát hiện điều gì xảy ra. Đến quý khí cũng không có. Mang theo nghi vấn tất cả chúng tôi cẩn trọng tiến lên tầng 10 rồi tầng 11, vẫn không phát hiện điều gì bất thường. Chú Hải lên tiếng.

- Quái lạ. Lần trước khi bước vào chung cư chú đã lập tức cảm nhận được âm khí cùng oán khí, tại sao hôm nay mọi thứ lại trở nên yên ắng như vậy.

Tất cả chúng tôi đều ngờ được rằng mọi chuyện đang xảy ra giống như sự yên bình của khí khậu trước khi đón nhận một cơn bão dữ dội.

Khi tất cả chúng tôi đang chia ra tìm kiếm thì bất chợt có một tiếng thét phát ra từ phía tầng trên. Một tia sáng lóe lên trong suy nghĩ, chú Hải dậm chân nói lớn.

- Hồng r ồi. là tầng 12. Tầng lầu vốn bị khóa lại. nhanh lên.

Chú Hải nói xong vội dẫn đầu đoàn người chạy một mạch lại phía cầu thang dẫn lên tầng 12 của chung cư. Quả nhiên ổ khóa đã bị bẻ gãy. Đám youtuber này cũng thật quá liều lĩnh r ồi. chú Hải ra hiệu cho chúng tôi chậm lại, từng người một bước cẩn thận từng bước một tiến vào hành lang tầng thứ 12. Vừa mới bước vào tôi đã cảm nhận được một mùi tanh tươi nồng nặc, là mùi của oán khí. Dường như tầng 12 và 13 của căn nhà đã hấp thụ toàn bộ âm khí cùng oán khí của cả khu nhà. Bên tai chúng tôi vang lên rất nhiều tiếng động lạ. Tiếc bước chân chạy trên sàn nhà, tiếng la hét chói tai và cả những tiếng cười sằng sặc. Bất chợt một thanh âm trong trẻo của một thiếu nữ vang lên.

- Lại thêm một đám người không biết sống chết, thiên đường có lối không đi lại muốn bước chân vào địa ngục... được...được.

Kế đó là một điệu cười ma mị xen lẫn một khúc hát bi ai lúc gần, lúc xa.

- Gió đưa cành trúc ...la...đà.

Anh đi đánh giặc , em..ở nhà...với ai.

Mỗi mồn năm rộng...tháng dài

Tin anh không thấy, thân... này ...hầm hiu

Thế rồi... thân xác... mỹ miều

Rơi vào... mắt quỷ... của nhĩ hầu ...gã say

Thân này... trăm đắng... nghìn cay

Hồn này.. vương vấn ...đến nay ..vẫn còn

Thương cho lòng dạ... sắc son

Chờ chờ vì nước...vì non...quên mình.

Ha..ha....há.....!!!!

Khúc hát kết thúc bằng tiếng thét thê lương.

Tôi cảm nhận thần trí của mình rung động theo từng câu, từng chữ của khúc hát đó. Là chuyện gì đang xảy ra.

- Là quỷ khúc, mọi người niệm chú tỉnh tâm, không được để quỷ khúc xâm nhập thần trí. NHANH!

Chú Hải quát lên một tiếng. Tất cả chúng tôi trấn định tinh thần, tay bắt quyết miệng niệm chú cố gắng xua đuổi quỷ khúc đang xâm nhập thần trí.

Lại nói về quỷ khúc một chút, quỷ khúc chính là cuộc đời của quỷ hồn nọ. Nó dùng tu vi của mình tạo ra âm hưởng công phá thần trí của người nghe, một khi để quỷ khúc làm cho rung động, cảm thương cho số phận của nó thì hồn phách của người nghe sẽ bị quỷ hồn kia chiếm lấy.

Quay lại với tình thế khi đó. Sau một hồi niệm chú tất cả chúng tôi đã thanh tẩy được quỷ khúc ra khỏi thần trí, nữ quỷ kia biết chiêu thức này của nó không có kết quả cũng ngưng hát. Chỉ khẽ hừ lạnh một tiếng kể đó im bặt. Không gian hành lang tầng 12 cũng yên ắng trở lại. chú Minh lúc này mới lên tiếng.

- Mọi người chia nhau 2 người một cặp tìm kiếm đám người kia. Chỉ cần nhìn thấy lập tức đưa họ xuống dưới sau đó mới quay lại hỗ trợ những

người còn lại.

Đám thanh niên chúng tôi gật đầu đồng ý sau đó chia ra. Tôi và Linh một cặp, Lân và Vi 1 cặp cặp còn lại là chú Hải cùng chú Minh.

Chúng tôi tách ra thận trọng tiến từng bước tra xét các hành lang và các khu vực khác của tầng 12. Vì tầng này đã từng là quầy bar của quân đội mỹ nên khoảng trống khá nhiều, rất nhiều bộ bàn ghế được bày trên sàn, tất cả đều bị phủ trắng bởi bụi, tôi và Linh đi sát bên nhau cả, tâm trạng cả 2 vô cùng khẩn trương đưa mắt quan sát cẩn thận nhưng vẫn chưa phát hiện ra bóng người nào. Phía bên kia Vi và Lân thì khác khi 2 người tiến vào một khu vệ sinh của quán bar thì phát hiện ra có một cô gái đang run rẩy đứng nép vào một góc nhà vệ sinh, Lân và Vi nhìn nhau sau đó Vi lên tiếng.

- Này cô, sao cô lại ở đây một mình, những người khác đâu?

Cô gái kia nghe thấy tiếng của Vi thì hét toáng lên, nhìn qua thẩn sắc vô cùng hoảng loạn. Vi phải động viên mãi cô ta mới bình tĩnh lại nhưng vẫn giữ khoảng cách với Vi và Lân.

- Cứu..cứu chúng tôi với. bạn của tôi.

Cô gái nói tới đây thì ôm mặt khóc nức nở. Vi vì bản tính mềm yếu thương người đang định tiến lên an ủi cô ta thì bị Lân kéo lại. kể đó Lân hướng ánh mắt sắc lẹm nhìn về phía cô gái kia hỏi.

- Nhóm của cô có mấy người, những người kia đâu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cô gái kia nghe Lân hỏi vậy thì im lặng 1 lát sau đó trả lời.

- Nhóm của chúng tôi có 3 người, khi nãy dạo chơi thám hiểm khu nhà nhìn thấy tầng 12 không khóa cửa vì tò mò về những lời đồn đoán nơi này có ma mới tiến lên khám phá, ai ngờ vừa mới lên đến đây thì bên tai nghe thấy rất nhiều tiếng động lạ. Lúc đó tôi vốn dĩ là muốn đi xuống nhưng khi quay đầu nhìn lại thì mọi thứ như biến đổi, đám bạn của tôi cũng chẳng thấy đâu. Trước mắt tôi lúc đó là một người phụ nữ lạ hoắc, khuôn mặt của

cô ta tím tái nhìn qua vô cùng đáng sợ . Tôi vì quá sợ hãi liền chạy trốn tới đây, tôi thật không biết đám bạn của tôi có gặp chuyện gì hay không nữa.

Cô gái kia nói đoạn lại ôm mặt khóc tức tưởi, từ đầu đến giờ cô ta vẫn cúi gầm mặt xuống, chưa một lần ngẩng lên.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 10

Lân đưa mắt ánh mắt sang Vi như muốn nói đi đâu gì đó. Vi lúc này cũng hiểu rõ mọi chuyện cô nhẹ giọng nói.

- Người cũng giỏi gạt người lắm, chút sù nử thôi ta đã bị sự thương tâm của người đánh lừa rồi.

Cô gái kia nghe Vi nói như vậy thì thoáng có chút giật mình, tiếng thút thút khựng lại một chút nhưng nhanh chóng phục hồi lại ngay, vẫn bộ dáng đáng thương nói.

- Xin các vị thầy pháp tin tưởng tôi, xin các vị đưa tôi ra khỏi nơi này. Tôi thực sự không chịu đựng nổi nữa.

Ngay giây phút cô gái kia khựng lại sau lời nói của Vi, cả Vi và Lân đều có đáp án trong đầu về thân thế thực sự của cô gái này. Lân lạnh giọng nói.

- Phải rồi người ở đây đã mấy chục năm, sớm đã không chịu nổi sự cô tịch. Ta có thể hiểu.

Cô gái kia nghe thấy lời này bỗng dừng im bất không còn khóc lóc nữa non nữa. Thay vào đó là một giọng cười khúc khích ma mị phát ra phía sau đám tóc rối bù che trước mặt. Cô ta từ từ ngẩng đầu lên để lộ khuôn mặt tím tái cùng đôi mắt trắng dã, kể đó cất giọng hỏi.

- Vì sao các người lại đoán được ra ta. Phải chăng ta có gì sai sót ? Thân thể con bé này có gì không đúng?.

Lân hừ lạnh nói.

- Lúc đầu chúng ta thực đã bị người lừa gạt, nhưng ta quan sát điệu bộ cùng lời nói của người trong lòng không khỏi nghi ngờ, kể đó người lại nói đám các người nhìn thấy tầng 12 không khóa cửa nên lên đây. Thực chất tầng 12 là bị phá khóa. Còn nữa từ khi bắt đầu câu chuyện chúng ta chưa từng nhắc tới bản thân là ai, người vì cái gì có thể nhận ra chúng ta là thầy pháp.

Cô gái kia nghe tới đây thì cất giọng cười lớn sau đó dùng ngữ khí hung dữ nói.

- Khá khen ... khá khen. Xem ra các người cũng có chút thực lực, vậy để ta xem các người làm sao thoát khỏi nơi đây.

Cô gái kia nói đoạn liề hướng 2 người Lâm và Vi lao tới. Vì nãy giờ nhìn ra cô gái trước mặt đã bị nữ quỷ nhập thân nên cũng chuẩn bị từ trước, nhìn thấy nữ quỷ hung hãn lao tới cô phát tay ném ra 2 lá bùa hướng về mặt của nữ quỷ mà đánh tới. nữ quỷ kia nhìn thấy bùa bay tới cũng không thèm tránh né trực tiếp vung tay đánh văng 2 lá bùa sang một bên, kể đó vươn tay hướng mặt Vi vỗ mạnh. Lâm nhìn thấy chiêu thức hung hiểm của nữ quỷ cũng không giám chậm trễ, hần từ trong ba lô lấy ra một nắm tiềng đồng ném mạnh về phía nữ quỷ ngăn cản thế công của nó, sau đó lại lấy ra một cái chuông nhỏ đỉnh chuông được sâu qua bằng một cuộn chỉ đỏ, nhanh như cắt hần phi thân tiến lên tay không ngừng lắc chuông miệng liên tục niệm chú khu quỷ. Nhất thời khu nhà vệ sinh vang lên tiếng chuông thanh thúy, tiếng chuông nọ người bình thường nghe vào chỉ cảm thấy hơi khó chịu nhưng bất luận là quỷ yêu nào nghe thấy thì thầ hồn đầu cảm nhận đã kích không hề nhỏ. Nữ quỷ trong thân xác cô gái kia cũng không ngoại lệ, tiếng chuông rót nhập vào tai khiến nó khó chịu, nhưng tu vi của nữ quỷ kia cũng đã là cấp bậc Ngạ Quỷ tiếng Chuông Khu Quỷ kia tuy rằng có thể gây ra cho nó muôn vàn khó chịu nhưng tuyệt nhiên không thể đã thương hay trực xuất nó ra khỏi thân thể của cô gái kia. Lâm từ đầu đã tính đến bước này, hần cũng không giám nghĩ chỉ dùng Chuông Khu Quỷ này có thể trấn áp được nữ quỷ kia, bởi vậy hần liên tục di chuyển đem chỉ đó kéo dài ra. Kể đó tay nhanh thoăn thoắt đan chỉ đỏ tạo một pháp kết tiếp đến ném cuộn chỉ qua cho Vi, chiêu thức này của Lâm, Vi cũng đã nhìn ra không chậm trễ cô cũng nhanh tay tạo ra một pháp kết khác. Cả 2 cứ như

vậy chân né tránh công kích của nữ quỷ, tay ném bùa không ngừng tiếp cận thân thể cô gái bị nữ quỷ nhập.

- Thiên linh linh... Địa linh linh

Chuông kêu đầu gió.... thần minh đáp lời

Đánh cho... vong quỷ... tả tơi

Đánh cho oán khí ...ngút trời...tan đi

Đánh cho.... tán nổi.. sân si

Đánh cho...ngạ quỷ....mọt đi ...KHÔNG VỀ !!!!

Vi và Lân mỗi người một câu chú định, kế đó bắt ấn vươn tay ấn xuống pháp kết được tạo thành bởi chỉ đỏ lên trước và sau người cô gái kia, một tay của Lân vẫn cầm chặt Chuông Khu Quỷ để tại trên đầu cô gái nọ ra sức rung lắc. Nhất thời quang mang từ 2 ấn kết lóe lên cộng hưởng cùng từng đợt tiếng vang như sấm rền của Chuông Khu Quỷ tác động trực tiếp đến nữ quỷ đang trốn trong thân xác cô gái nọ. Chỉ thấy toàn thân cô gái kia run lên từng hồi, từng đợt khối đen từ điểm tiếp giáp của pháp kết và da thịt của cô gái toát ra. Mỗi một lần tiếng chuông vang lên là một lần cô gái kia co quắp đau đớn, thân thể cô gái cứ như vậy từ từ khuy hấn xuống. Từ trong miệng thốt ra tiếng kêu rên thông khổ, nhưng lần này không chỉ là giọng nói trầm đục của nữ quỷ kia mà xen lẫn còn có 1 giọng nói trong trẻo nhưng đầy yếu ớt.

- Cứu tôi...tôi...tôi đau quá.

Nghe thấy những lời này tâm niệm Lân khẽ động hấn chợt nhớ ra một điều quan trọng. Hiện tại cô gái kia đang bị nữ quỷ không chế hấn phách, một khi nữ quỷ gặp đã kích hấn phách của cô gái kia ít nhiều cũng bị thương tổn. Nữ quỷ chính vì biết điều này nên mới để cô gái kia chiếm lại một phần thân thể, yếu ớt kêu cứu.

Lúc này trong thâm tâm Lâm và Vi đầu dấy lên đấu tranh dữ dội. nếu như một mực xuống tay, không ngừng niệm chú cùng rung chuông, 2 người bọn họ chắc chắn sẽ tiêu diệt được nữ quỷ kia, nhưng hần phách của cô gái kia chỉ sợ cũng "đồng quy vu tận" cùng nữ quỷ. 2 người đưa ánh mắt lo lắng về phía sau kế đó cùng thở dài một hơi. Lâm ngưng rung chuông ý đồ như thỏa hiệp, nữ quỷ cảm nhận chói buộc tán đi, biết rõ 2 thầy pháp kia đã chịu nhún nhường, chỉ chờ có thể no lập tức thoát ra khỏi người cô gái hướng tầng 13 của tòa nhà bay đi, trước khi khuất bóng nữ quỷ còn quay lại ném ánh mắt giận dữ nhìn về phía 2 người kế đó là thanh âm của nàng vang vọng

- Ta chờ các người ở tầng 13

Vi và Lâm mắt thấy không thể đuổi kịp nên cũng từ bỏ, 2 người nâng đỡ cô gái kia dậy, Vi dán 3 lá bùa lên đầu và 2 hai cô gái giúp cô thấp lại 3 ngọn dương hỏa. 1 lát sau cô gái dần hồi tỉnh, đi đầu đầu tiên khi nhìn thấy Vi và Lâm chính là kêu cứu. Vừa rồi tuy thân thể cô bị nữ quỷ chiếm mất nhưng từ tận sâu trong thần thức, cô vẫn có thể nhận biết sự xuất hiện của Vi và Lâm, có thể nhìn và nghe những gì họ nói nhưng không thể khống chế bản thân mình được. Lúc này khi đã làm chủ được bản thân đi đầu đầu tiên cô làm chính là cầu cứu Lâm và Vi đi cứu 2 người bạn còn lại.

- Cô có nhớ chuyện gì đã xảy ra hay không, những người bạn kia của cô hiện đang ở đâu?

Vi lên tiếng hỏi.

Cô gái run dẩy nói, đôi mắt thất thần kể lại.

- Tôi chỉ nhớ khi chúng tôi phá khóa tiến vào tầng 12 thì cảm nhận thấy từng cơn gió lạnh không ngừng thổi tới, kế đó trước mặt chúng tôi xuất hiện một quán bar đông đúc, rất nhiều người đi lại nói cười. lúc đó chúng tôi rất ngạc nhiên, tự hỏi. Không phải là tầng 12 này đã bị bỏ hoang từ lâu rồi sao, có gì trước mặt chúng tôi bây giờ lại xuất hiện một quán bar tráng lệ như vậy. Đang lúc chúng tôi ngây ngốc thì có 3 người thiếu nữ từ đâu đi tới, bọn họ mời chúng tôi vào trong còn rót rượu cùng đem trái cây ra mời chúng tôi. Lúc đó tôi cảm thấy có gì đó không ổn định bảo 2 người bạn kia

rời đi nhưng bọn họ dường như bị thứ gì đó làm mê muội không nghe tôi nói. kẻ đó 1 trong 3 cô gái kia nói chỉ cần chúng tôi uống rượu và ăn hoa quả liền có thể đi. vì muốn rời khỏi đó thật nhanh nên tôi mới nhắm mắt mà làm theo, ai ngờ khi uống ngụm rượu đầu tiên tôi đã không thể chịu nổi. một mùi tanh tươi sộc thẳng lên mũi, kẻ đó là sự nhóp nhép mà ly rượu kia mang lại, tôi bàng hoàng mở mắt nhìn lại, chỉ thấy trước mặt chúng tôi vốn dĩ không phải quán bar hào nhoáng mà là 1 gian phòng lớn trống hoắc, bàn ghế phủ bụi, mọc nhiều rêu xanh, cốc rượu màu vàng nhạt trên tay tôi giờ đây được thay bằng một chất dịch màu đỏ đặc, đĩa hoa quả này giờ bạn tôi ăn lấy ăn để bây giờ đã biến thành một đĩa đầy ngón tay và tai người. lúc ấy tôi thực sự quá kinh hãi, toan vùng chạy nhưng chỉ được vài bước thì khung cảnh trước mắt tôi tối xầm lại, chân tay mềm nhũn không chịu nghe theo sai khiến. Cho đến khi nghe thấy tiếng của 2 người, lại nghe 2 người đối thoại với nữ quỷ kia. Tôi mới biết mình bị quỷ chiếm thân.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 11

2 người Lân và Vi khi nghe cô gái nói tới đây thì quay sang nhìn nhau. Trong lòng bọn họ đều biết cô gái này và đám bạn của cô đã gặp phải " quỷ đã tường". Quỷ đã tường này chính là vong quỷ dùng tu vi cùng oán khí của mình sáng tạo ra một ảo cảnh đưa người sống tiến nhập vào đó, khiến họ mơ hồ tự xa đọa, hiến linh hồn mình cho quỷ dữ. Điều đáng sợ của Quỷ Đã Tường này chính là chúng có thể tự tạo ảo cảnh sao cho phù hợp với tính cách cũng như ham muốn, dục vọng của mỗi người, hay nói cách khác bất kể ai khi tiến vào ảo cảnh của quỷ đã tường thì đều sống thật với chính bản thân mình. Tham, Sân, Si, của mỗi người chính là đòn chí mạng.

Vi và Lân khẽ lắc đầu, sau đó nâng đỡ cô gái tiến về phía quầy bar,

Lúc này tôi, Linh, chú Hải và Chú Minh cùng quay lại, thấy Vi , Lân đem theo một cô gái đi tới mọi người tiến lên hỏi thăm. Lân không dài dòng đem toàn bộ sự việc vừa xảy ra kể lại. chú Hải và Chú Minh nghe Lân nói thì không khỏi cau mày. Chú Hải lên tiếng trước.

- Nói như vậy 2 đứa nhỏ kia chỉ sợ đầu đang ở trên tầng 13 rồi. không còn cách nào khác chúng ta phải lên đó đánh với đám nữ quỷ kia 1 trận. Hy vọng có thể cứu được chúng.

Linh chen vào một câu nói.

- Chúng ta không đợi bạn của bố sao?

- Không còn kịp nữa, cứu người là quan trọng.

Chú Hải nói đoạn phân phó Vi và Linh đưa cô gái kia xuống nhà bà cụ hôm nọ nhờ bà ấy chăm sóc. Còn những người còn lại theo chú cùng nhau tiến lên tầng 13.

Từng tiếng kéo kẹt phát ra từ những tấm sắt trên cầu thang dẫn lên tầng 13 càng khiến cho tâm lý của mọi người khẩn trương hơn. Mỗi một lần tiến lên một bậc, sự lạnh lẽo cùng âm khí càng thêm dày đặc. Tôi hít sâu một hơi, tay mân mê vòng ngọc trong lòng thầm nói. " lát nữa thôi tất cả đều trông chờ ở đây rồi."

Đi hết cầu thang chúng tôi đã đặt chân lên đến tầng 13, những bức tường gạch đỏ còn chưa kịp chát áo đã phủ đầy rêu xanh, những tàn dư của năm tháng như khắc họa rất rõ nét trên từng bức tường hay ô cửa sổ. Mấy người chúng tôi thận trọng từng bước men theo hành lang của tầng 13. Từng tiếng gió rít gào len lỏi qua từng khung cửa sổ, những bóng dáng lúc ẩn lúc hiện trước mặt chúng tôi. " dự đoán của Chú Hải không sai, quả nhiên những oan hồn chết trong khu chung cư đều bị oán khí cùng âm khí của âm sào tầng 13 thu hút, tất cả hiện tại đây ở đây tụ tập. Đúng lúc tất cả chúng tôi còn đang thận trọng quan sát thì từ phía đằng sau một giọng nói nhẹ nhàng phảng phất trong gió truyền tới.

- Cuối cùng các người cũng tới.

Tất cả mọi người giật mình quay đầu lại, chỉ thấy một cô gái dáng người rất đẹp, tóc dài để xõa, nhìn qua chỉ độ 20 tuổi đang vịn tay vào cửa sổ. ở đây đều là thầy pháp ấy vậy mà không ai phát giác ra nữ quỷ tồn tại phía sau, mọi người nhìn nhau tất cả đều cảm thấy kinh hãi.

- Người là Phụng?

Chú Hải lên tiếng hỏi, câu hỏi của chú không chỉ làm cho nữ quỷ có chút giật mình mà đến chính chúng tôi cũng không khỏi tò mò tự hỏi, tại sao chú Hải lại biết tên cô gái đó. Nhìn qua thái độ của cô gái kia, tôi biết chú Hải nói đúng tên cô ấy.

- Người biết ta?

Cô gái nọ vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt nói.

Chú Hải cũng không vòng vo trực tiếp trả lời.

- Người là một trong 5 trinh nữ bị trôn xác tại tầng 13 này. Nếu ta không nhận người tên Phụng người mang mệnh thổ cũng chính là quý chủ trận.

Cô gái kia thoáng ngạc nhiên sau đó như nghĩ ra điều gì khẽ cười nói.

- Ồ...người biết cũng không ít, lẽ nào là lão già kia nói với người. Nói như vậy, người và lão CỐ..QUAN..HÈ...?

3 chữ cuối cùng cô gái kia gằn lên mà nói, đôi mắt bồng cầu trong veo khi này giờ đã đỏ rực, vẫn vện đầy tia máu.

- Đi đâu đó với người quan trọng lắm sao? Phải chăng có ẩn tình gì, chỉ cần người thành thật nói rõ. Ta có thể giúp người kêu oan nơi địa phủ sớm luân hồi chuyển thế.

Cô gái tên Phụng kia nghe thấy những lời này của chú Hải thì không khỏi phì cười. kẻ đó nằng nết ánh mắt khinh thường về chú Hải mở miệng nói.

- Cũng đã từng có kẻ nói với ta như vậy, người biết kết quả là gì không?

Phụng lên tiếng sau đó từ trong thân thể kéo ra một bóng người khác là một lão già tuổi chừng 50, khuôn mặt vạm vỡ méo mó toát lên sự thống khổ.

- Người nhìn lão đi chính lão cũng muốn siêu độ cho ta đây. Lát nữa thôi người cũng sẽ như vậy.

Chú Hải nhận ra sát ý trong đôi mắt của cô gái tên Phụng kia nhưng vẫn bình tĩnh hỏi.

- Vì có gì người không nguyện ý đầu thai, vất vưởng ở nơi này đâu có gì tốt. Nghe ta sớm siêu thoát đi thôi.

Nữ quỷ nghe tới đây thì cúi gầm mặt xuống như đang suy nghĩ, một thoáng im lặng nàng từ từ mở miệng, thanh âm giận dữ như mang theo rất

nhieu uất hận cùng tủi nhục.

- Siêu thoát?...hừ. ta sớm đã không muốn siêu thoát. Ta phải để người trong khắp thiên hạ này ném trái thống khổ, tủi nhục giống như ta.

Lão già kia có lẽ vẫn chưa nói với người toàn bộ sự việc đã xảy ra năm đó.

Chú Hải cau mày ra vẻ khó hiểu kể đó hỏi.

- Rốt cuộc còn đi đâu gì, người mau nói. Nếu có thể giúp người hoàn thành chúng ta sẽ cố hết sức.

Nữ quỷ trong ánh mắt toát lên 1 tia phức tạp, đưa mắt nhìn ra khoảng không ngoài cửa sổ những hình ảnh của quá khứ hiện về, nàng phất tay một cái khoảng không trước mặt chúng tôi như có biến đổi. Chúng tôi siết chặt tay đang định bày ra phòng ngự thì chú Hải lên tiếng.

- Chỉ là ảo cảnh nàng tạo ra cho chúng ta xem, mọi người bình tĩnh chỉ cần không chế thần chí, không để bị kéo vào là được.

Nghe chú Hải nói vậy mấy người chúng tôi cũng thả lỏng hơn, tập chung quan sát dị tượng trước mặt. Trước mặt chúng tôi giờ đây ảo cảnh đang dần hiện ra, chân thực, sống động như một màn hình chiếu rạp rất lớn. Phía trong ảo cảnh đó xuất hiện một đôi nam nữ đang ng ồi bên nhau, tôi nhận ra cô gái trong ảo cảnh chính là Phụng. Trước mặt 2 người họ là một đồng lúa chín vàng trải dài, nhìn qua khung cảnh rất yên bình.

- Phụng, đợi anh trở về anh sẽ cưới em .

Chàng trai nọ lên tiếng.

Cô gái tên Phụng then thùng nép sát vào ngực chàng trai giọng thổ thê.

- Anh hứa đấy nhé. Em sẽ đợi anh.

Kế đó khung cảnh lại biến đổi, lửa cháy ngập trời. Tiếng súng đạn, tiếng người gào rú lá hét thất thanh vang lên trong đêm tối.

- Không bỏ tôi ra...cứu ...cứu tôi với.

Phụng hét lên trong hoảng loạn, đưa ánh mắt van lơn về phía những dân làng đang kéo nhau bỏ chạy nhưng đáp lại cô chỉ là những ánh nhìn vô cảm, bọn họ lúc này cũng chỉ mong giữ mạng. Không ai muốn rơi vào tay lũ giặc bán nước kia.

Tay chân của Phụng giờ đây đang bị 1 đám ma men giữ chặt, từng tiếng cười dân dã, ánh mắt của tên nào tên nấy quét dọc trên thân thể mỏng của Phụng, giống như hổ đói nhìn thấy chú cừu non.

- Ngoan ngoan chỉ ầu các anh một chút. A hứa sẽ nhẹ nhàng với em mà... haha

Một tên trong nhóm lên tiếng.

Phụng ném ánh mắt oán hận về phía hắn, lúc này cô nhận ra quần áo trên người đã bị đám ma men kia xé rách, cô uất hận nhắm chặt đôi mắt sau đó hét lớn lên từng tiếng.

- Tao nguyện rửa tất cả chúng mày, tất cả chúng mày đều đáng chết. Tao sẽ báo thù...sẽ báo thù.

Rút lời chỉ thấy máu từ miệng cô không ngừng ộc ra, cả người Phụng co rật như đang chịu sự đau đớn ghê gớm lắm. Đám ma men nhận ra sự việc quái lạ mới ngưng những bàn tay thô ráp đang vui đùa trên thân thể Phụng. Chúng nhận ra cô đã cắn lưỡi tự vẫn trước khi chúng kịp cướp đi sự trinh trắng của cô.

Khung cảnh lại một lần nữa biến đổi. trong ảo cảnh xuất hiện một lão già. Trước mặt lão là hồn phách cùng thân xác của Phụng. Kế đó lão già lên tiếng.

- Chỉ cần người nguyện ý giúp ta tiêu diệt ác quỷ địa ngục đóng lại âm huyết ta sẽ giúp người trả thù, còn đưa người đi gặp người người yêu lần cuối. thế nào? Người đồng ý chứ.

Hồn phách của Phụng quỳ sụp xuống chân lão nói với giọng điệu cầu khẩn.

- Chỉ cần ông giúp ta gặp lại anh ấy, dù bất ta làm gì ta cũng chịu.

- Được. Ta hứa với người.

Ảo cảnh biến đổi, lần này chính là tầng 13 của chung cư 727 nhưng giọng điệu của Phụng đã trái ngược so với lúc đầu hoàn toàn.

- Lão già...người thất hứa. Còn muốn tống ta xuống âm ti. Đáng chết là đáng chết mà...

Phụng múa may móng vuốt sắc nhọn hướng lão già kia nhào tới. Lão già thân thể bị thương không nhẹ, cố gắng đẩy ra một ấn chống đỡ công kích của Phụng kế đó lấy từ trong túi ra một viên đá hình thù kì quái, phía trên tỏa ra 12 đạo ánh sáng chói mắt, đặt ở trước mặt miệng không ngừng niệm chú.

- Thập nhị thần tướng

Hiện lộ thần uy

Hàng yêu đòma

Tru tà diệt quỷ.

PHONG!!!

Chỉ thấy từ trong viên đá bắn ra 12 hư ảnh đầu thú, mọi người hít sâu một hơi khi nhận ra đó là hư ảnh của 12 con giáp trong tín ngưỡng của Việt Nam. Chùm ánh sáng kia lóe lên, ảo cảnh cũng dần vụn vỡ sau đó biến mất. Tất cả không gian lại trở lại như ban đầu. Nữ quỷ tên Phụng kia vẫn lẳng lặng đứng đó, đưa ánh mắt u oán nhìn về phía chúng tôi.

- Các người thấy rồi đấy. Ta bị lão già nọ phong ấn trong viên đá kia, phải mất rất nhiều thời gian mới có thể thoát ra. Tuy phong ấn của trận pháp vẫn còn, ta không thể tự ý thoát ra ngoài tầng 13, nhưng nhanh thôi ta

sẽ phá bỏ được phong ấn của trận pháp, đến khi đó...hừ... không một kẻ nào có thể thoát được. Hahaha

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 12

Nghe thấy những lời cuối, chú Hải thở dài lên tiếng.

- Thì ra quá khứ của cô lại đau thương đến vậy. Nhưng không thể vì vậy mà cô có quyên đồ sát sinh linh vô tội. Ở nơi đây đã chết không ít người. Năm đó thầy pháp kia thất hứa với cô. Vì ông ta biết oán niệm của cô quá lớn, nếu để cô thoát khỏi phong ấn chắc chắn cô sẽ đồ sát tứ phương. Cực chẳng đã ông ta mới phải âm như vậy. Nếu hôm nay cô đừng ý buông bỏ tất cả. Ta sẽ lập đàn cáo thỉnh thần mình giảm tội nghiệt cho cô để cô sớm được đầu thai, làm người một lần nữa.

- Làm người...hừ..làm người để lại nếm trải khổ cực của nhân thế sao?. Để lại phần uất vì lòng người dối trá sao?

Nói tới đây, Nữ quỷ thở dài một hơi sau đó lại nói.

- Cũng lâu rồi không được trải lòng, hôm nay không nghĩ lại nói nhiều với các người đến vậy. Lũ thầy pháp.....CHẾT ĐI!!!

Nữ quỷ nọ rút lời liền lao tới hướng chúng tôi công kích. Từng luồng quỷ khí bạo khởi huyễn hóa ra song chảo to lớn áp tới. Tất cả mọi người đang đắm chìm trong thương cảm cho số phận nữ quỷ thì bất chợt bị công kích, tất cả không khỏi bất ngờ, duy chỉ có chú Hải và Chú Minh là vẫn tập chúng. 2 chú thấy nữ quỷ hung bạo đánh tới liền rút ra kiếm gỗ kết ấn đón đỡ, chỉ nghe từng tiếng " xùy..xùy" phát ra 2 cây kiếm gỗ bị đánh văng ra phía sau, tiếp đó chú Hải cùng chú Minh bị đẩy lui lại mấy bước, khó khăn lắm mới không bị ngã xuống.

- Ồ..cũng có chút thực lực.

Nữ quỷ tên Phụng thoáng có chút ngạc nhiên, vừa rồi cô ta đánh ra tuy không phải là toàn lực nhưng chú Hải cùng chú Minh có thể đỡ 1 kích mạnh mẽ của cô mà không ngã xuống khiến cô không khỏi tán thưởng.

- Khốn kiếp.

Lân quát lớn lấy ra kiếm gỗ phi thân tiến lên hướng nữ quỷ chém tới. Tôi lúc này cũng lấy lại tinh thần nhảy vọt lên phối hợp cùng Lân trước sau tiến công, nhất thời kiếm khí cùng bùa chú bay múa. Nhìn lại chỉ thấy nữ quỷ vẫn giữ khuôn mặt điềm tĩnh, trên khóe môi lại nở một nụ cười đắc ý, càng đánh tôi và Lân càng bị nàng ép cho chật vật. Đúng lúc này từ phía cầu thang 2 bóng người lao đến là Vi và Linh. 2 người sau khi đưa cô gái kia xuống nhà cụ bà dưới tầng 5 thì lập tức quay lại vừa bước lên tầng 13 đã thấy linh quang bay múa, quỷ khí lập lòe, biết là có chuyện 2 người nhanh chóng lao ra. Nhìn thấy tôi và Lân đang chiến đấu với nữ quỷ, chú Hải cùng Chú Minh ôm ngực thở dốc thì biết chuyện gì đang xảy ra. 2 người lập tức rút ra pháp khí tham chiến.

Có thêm Vi và Linh chiến cục dần trở lại căng thẳng. Bốn người chúng tôi luân phiên xuất chiêu, kiếm, ấn, bùa liên tục đánh tới. nữ quỷ kia cảm nhận áp lực tăng vọt thì thái độ cũng nghiêm túc hơn nàng liên tục gào rú, 2 bàn tay được bao bọc bởi quỷ khí đậm đặc không ngừng hướng chúng tôi đập tới. đúng lúc chiến đấu đang trở nên gay cấn thì từ phía cuối hành lang vang lên những tiếng bước chân rộn rập. Kế đó là 4 bóng người siêu vẹo lao tới, theo sau là 1 đám vong hồn đủ mọi lứa tuổi cùng giới tính.

- Không ổn rồi, 4 nữ quỷ tay sai cùng đám vong hồn chết trong tòa nhà đầu tới.

Lân nhận ra 1 trong số đó chính là nữ quỷ hồi nãy, lo lắng nói.

- Giờ phải làm sao.

Vi nhìn thấy đám vong quỷ kia đang hướng chú Hải cùng Chú Minh điên cuồng lao tới, khẩn trương nói.

- Em đi giúp 2 sư thúc. Nhanh lên.

Lân hướng Vi nói, Vi gật đầu đồng ý đang định qua đó thì phía bên kia giọng chú Minh vang lên.

- Không cần qua đây, các con tập trung tiêu diệt nữ quỷ kia. Nàng đã vượt qua cấp bậc ngạ quỷ rất khó đối phó.

- Đúng như vậy nàng chỉ ít cũng đã là Dạ Quỷ mạnh hơn Ngạ Quỷ gấp nhiều lần. Các con phải hết sức cẩn thận. 2 lão già này còn tốt lắm chưa chết được ngay đâu.

Chú Hải cũng dùng giọng điệu khí thế cổ vũ tinh thần chúng tôi nhưng tất cả chúng tôi đều rõ. Đám nữ quỷ kia con nào cũng là Ngạ Quỷ nếu chỉ giừa vào 2 chú thì thật sự không chống đỡ được bao lâu. Nghĩ tới đây chúng tôi càng thêm lo lắng chỉ muốn tốc chiến tốc thắng. Cả 4 người dốc hết toàn lực điên cuồng công kích nữ quỷ, à không phải gọi nàng là Dạ Quỷ. Cấp bậc vong quỷ xưa nay hiếm. Trong điện tịch môn phái có ghi. Để một vong quỷ tu luyện trở thành Dạ Quỷ chỉ ít cũng phải mất trăm năm, nhưng từ trước đến nay hiếm kẻ tu được đến trình độ này. Không bị thầy pháp thu phục thì cũng bị âm ti câu hồn. Ấy vậy mà nữ quỷ tên Phụng này chỉ mất mấy chục năm tu luyện lại có thể đạt đến cấp bậc Dạ Quỷ, tuy rằng nàng có âm khí của âm huyết cùng oán khí của 4 trình nữ kia hỗ trợ nhưng cũng phải công nhận nàng có căn cơ rất tốt, nếu tu luyện đạo pháp thì đến hiện tại cũng xứng là hàng tông sư.

Quay lại với trận chiến của chúng tôi. Giờ đây quanh thân Dạ Quỷ từng luồng quỷ khí màu đỏ đang không ngừng tích tụ, một mùi tanh tươi đến khó thở sộc vào mũi của mọi người. Chúng tôi cắn răng kết ấn, niệm động chú ngữ kích phát tiềm lực của bản thân. Nhất thời 4 đạo quang mang phát ra từ 4 chiếc vòng ngọc chia ra 4 điểm xung quanh Dạ Quỷ. 4 đại thần thú uy mãnh xuất hiện. Dạ quỷ nhìn thấy 4 thần thú uy mãnh thì không khỏi khiếp sợ nhưng sau đó lại khôi phục lại vẻ tự tin cười nói.

- Hừ... vẫn là thiếu đi một con. Nếu là ngũ đại thần thú xuất kích các người còn có cơ hội. chỉ tiếc là.... hừ.

Dạ Quỷ nói đoạn ngửa cổ gào rú một tiếng. Toàn thân vặn vẹo, những khớp tay, chân phát ra những tiếng kêu răng rắc, thân hình Dạ Quỷ như có

biến đổi, lông tóc toàn thân mọc lên rậm rạp. Đôi mắt chừng lớn như sắp nổ tung, từ phía sau lưng Dạ Quỷ mọc ra đôi sừng dài, phía trên còn dính đầy thịt nát cùng máu tươi, nhìn qua vô cùng gớm giếc.

- Cô ta..cô ta đã hấp thụ ác quỷ địa ngục kia sao. Đây mới thật sự là chân thân của cô ta. ĐỊA NGỤC HUNG TÂM QUỶ.

ở phía cầu thang 1 trong ba người vừa tới hốt hoảng kêu lên,

- đừng dài dòng trước cứu 2 người huynh đệ của ta trước đã.

Một lão già lên tiếng. Kế đó lão quay sang thanh niên đi cùng nói.

- Thanh con mau gia nhập chiến đấu cùng 4 hóa thân thần thú còn lại. Cho nữ quỷ kia biết Thanh Long đã tới.

Đúng vậy 3 người nọ chính là chú Tú, chú Tùng và Thanh người mang thần khí Thanh Long. Dạng sáng ngày hôm trước họ đã vội vã di chuyển vào Sài Gòn, vừa đặt chân xuống bến xe chú Tú đã nhận được tin nhắn của Chú Hải nói vì có sự việc phát sinh nên mọi người phải tiến vào chung cư 727 ngay. chú Tú mang theo tâm trạng lo lắng mau chóng đưa chú Tùng và Thanh đến thẳng Chung cư. Cũng may tất cả vẫn còn chưa muộn. chú Tùng nhìn 2 bóng người đang chặn vật chống đỡ công kích của 4 Ngạ Quỷ mà trong lòng dấy lên cảm xúc phức tạp. Vừa lo lắng vừa hạnh phúc. 2 người kia chính là huynh đệ vào sinh ra tử với chú năm xưa. Chú Tùng hét lớn một tiếng rút ra kiếm gỗ cao giọng niệm chú. Chú ngữ quen thuộc vang vọng khiến cho cả chú Hải lẫn chú Minh không khỏi chấn kinh.

- Đoản kiếm quét ngang trong thiên hạ

Khu trừ thi quỷ diệt tà ma

Nội tâm thuần khiết không xa ngã

Đạo pháp tinh thông phúc mọi nhà

2 người chú Hải cùng chú Minh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một khuôn mặt quen thuộc, đôi mắt 2 người như nhòe đi. h ồi ức năm xưa hiện v ề Sự phụ của 2 người vung vẩy đoản kiếm cắm mạnh xuống trước mặt, khí thế hiên ngang một lòng vì đạo. từng câu từng chữ vừa r ồi chính là chú pháp nhập môn của phái Nội Đạo. Cũng chính là những lời cuối cùng sư phụ của 2 người căn dặn trước khi tự luyện hóa linh thân, nguyên th ần và h ồn phách phong ấn cổ mộ.

- Tùng!

- Anh Tùng!

2 người chú Hải lớn tiếng kêu tên của người mới đến.

- Tôi tới r ồi, huynh đệ. Cùng nhau chém giết đám khốn kiếp này.

Chú Tùng nói đoạn vung lên kiếm gỗ hướng sau đầu chú Hải và chú Minh chém mạnh , đánh bay công kích của 1 cái Nga Quỷ. Chú Tú lúc này cũng lao tới liếc mắt nhìn chú Hải một cái như chào hỏi sau đó cũng lấy ra một thanh đoản kiếm hình thẽ xù sì tỏa ra hắc quang đâm v ề phía thân của Nga Quỷ gần đó. Chiến đấu chân chính lúc này mới thực sự bắt đầu.

4 người chú Hải chia nhau mỗi người chiến đấu với một Nga Quỷ. Đám vong h ồn kia thực lực yếu kém nhìn thấy linh lực cùng bùa chú bay búa nhất thời cũng không dám tiến lên. Phía bên này 4 người chúng tôi lúc đầu cũng chỉ c ần cự được Dạ quỷ, nhưng đến khi Dạ quỷ kia tiến hóa thêm một bước trở thành Địa Ngục Hung Tâm Quỷ thì d ần trở nên yếu thế cũng may có thêm người thanh niên nọ cục diện mới cân bằng trở lại.

- Xin chào. Tôi tên Thanh

Thanh niên nọ Chỉ nói 5 chữ ngắn gọn như vậy, li ền lập tức tiến lên hướng Địa Ngục Hung Tâm Quỷ thi pháp. Đây cũng là lần đầu tiên tôi gặp Thanh.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 13

Bốn người chúng tôi sau 1 thoáng bất ngờ liền ổn định lại tinh thần lại một lần nữa triệu thỉnh thần thú. Thanh thấy vậy cũng bất quyết niệm chú thỉnh ra thần Thú Thanh Long. Nhất thời 5 luồng ánh sáng vàng, lục, lam, đỏ, trắng như hòa quện vào nhau, kể đó một Kỳ Lân oai dũng xuất hiện chính diện đối đầu với Địa Ngục Hung Tâm Quỷ, tiếp theo là Huyền Vũ, Chu Tước, Bạch Hổ và Thanh Long. 4 thần thú còn lại chia nhau trấn thủ 4 hướng đông, tây, nam, bắc. Từng thần thú ngửa cổ gào thét, khí thế bức người. Địa Ngục Hung Tâm Quỷ tuy có chút kinh hãi nhưng vẫn giữ sự hung tợn nhìn chăm chăm vào chúng tôi.

- Ngũ đại thần thú trong truyền thuyết? Hừ.

Một giọng nói ồm ồm vang lên từ chiếc miệng nhỏ nhắn nhưng đầy ma mị của Phụng. Là Hung Tâm Quỷ nọ, hắn và Phụng đã hòa nhập vào làm một. Lâu nay vì bị lực lượng mạnh mẽ của Phụng đè ép hắn không thể tự ý thao túng cơ thể cô, chỉ âm thầm tiêm nhiễm dã tâm, kích động thù hận trong Phụng khiến cô từ bỏ đi thiện lương, ý nghĩ đầu thai cũng không còn. Mặc sức cùng hắn tu luyện ý đồ gây hại tứ phương. Ngày hôm nay khi bản thân bị bức bách đến đường cùng Phụng cuối cùng cũng cùng hắn thỏa hiệp. Cô trao cho hắn thân thể, mục đích chỉ có một đó là đánh bại chúng tôi, nuôi tiếp hy vọng báo thù. Hung Tâm Quỷ chính là ác quỷ dưới địa ngục hắn biết rõ lai lịch của ngũ đại thần thú. Giờ đây đứng trước chúng tôi hắn không những không run sợ mà còn tỏ ra phấn khích. Thời gian qua hắn cùng Phụng tu luyện đã trở nên vô cùng mạnh mẽ, trong thâm tâm hắn rất khao khát được trải qua cảm giác đòthần, tuy chúng tôi không phải là thần thánh gì nhưng trong người lại mang theo thần khí của ngũ đại thần thú. Hung Tâm Quỷ phấn khích là đi đầu dễ hiểu.

- Tới đây ! cho ta thấy sức mạnh thần thánh của các người đi.

Địa Ngục Hung Tâm Quỷ hét lớn một tiếng, đôi tay dài thông vung vẩy chụp mạnh xuống đầu Kỳ Lân. Lân trùng lớn đôi mắt miệng niệm chú tay bắt ấn đi đầu khiến thân ảnh Kỳ Lân trườn 2 chân trước lên nghênh đón. "Uỳnh" một tiếng chấn động vang lên, sóng linh lực tỏa ra 4 phía thổi bay cát bụi xung quanh. Thân ảnh Kỳ Lân lắc lư một chút nhưng vẫn miễn cưỡng nâng đỡ đôi tay của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ.

- Cùng lên!!!

Thanh hét lớn một tiếng dùng thần thức ra lệnh cho Thanh Long. Cự Long màu xanh lam uốn lượn bay múa há miệng táp tới, tôi cũng đi đầu khiến Bạch Hổ nhảy tới vùng chân hướng đầu Địa Ngục Hung Tâm Quỷ tát mạnh. Vì và Linh cũng riêng phần mình làm phép ra lệnh cho Huyền Vũ cùng Chu Tước lao tới, một lửa, một nước trước sau công kích hạ thân của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ. "uỳnh, uỳnh, uỳnh, uỳnh.." một loạt tiếng linh lực va đập vào nhau vang lên, chớp mắt chỉ thấy 4 thân ảnh thần thú của chúng tôi bị đẩy ra xa mấy mét, 5 người chúng tôi cũng bị quỷ lực làm tổn thương thần thức, tôi nhìn quanh, tất cả mọi người miệng đều rớm máu tỏ vẻ đau đớn. duy chỉ có Lân là tốt hơn một chút, tuy bị trọng thương nhưng Kỳ Lân vẫn gắt gao giữ chặt đôi tay của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ.

- Quả không hổ là kẻ đứng đầu trong ngũ đại thần thú. Kỳ Lân người và ta cùng mệnh, chỉ cần nghe theo ta sai khiến, ta sẽ tha cho người một mạng. Cùng ta làm chủ thiên hạ. Thế nào?

Lân miệng rớm máu chỉ khẽ hừ lạnh nói.

- Thứ người muốn chiếm hữu là thứ ta muốn bảo vệ, thứ người cho là quyên uy đối với ta chỉ là rác dưới. hôm nay dù phải chết ta cũng quyết ngăn cản người. Đánh cho người trở về nơi người sinh ra. **VẠN KIẾP BẤT PHỤC!!!**

4 Chữ cuối cùng Lân hét lên, đôi mắt của hắn bị hòng quang bao phủ, niềm kiêu hãnh của thần thú Kỳ Lân đã bị tổn thương, lâm vào điên cuồng.

- Các con còn nhớ bí pháp ở cuối sách mỗi người nắm giữ một cuốn chứ. Chỉ có ngũ linh hợp nhất mới có hy vọng. Mau thi triển đi.

Phía bên kia chú Hải chém bay một bàn tay của Nga Quỷ đang đánh tới khó nhọc la lên.

" ngũ linh hợp nhất, phải rồi, đó là bí pháp mạnh nhất của ngũ đại thần thú. Chỉ là bí pháp đó có lẽ không chỉ mơ hồ với riêng tôi mà mấy người còn lại e rằng cũng như vậy"

Tôi hoang mang hướng ánh mắt về phía mọi người, nhận thấy sự đồng thuận trong ánh mắt của họ tôi thở ra một hơi bắt đầu dựa theo phương thức trong sách bắt đầu làm phép, tay bắt liên tục bảy pháp ấn tượng trưng cho thất tinh đại diện cho Bạch Hổ, mấy người Thanh, Vi, Linh, Lân cũng riêng phần mình kết ấn. Nhất thời quang mang sáng rực cả 1 vùng ngũ đại thần thú ngửa cổ rống giận.

5 thân ảnh thần thú lao tới bay múa xung quang Địa Ngục Hung Tâm Quỷ, 5 thân ảnh liên tục thay đổi phương vị nhưng không vội vàng tấn công. Nhất thời không khí xung quanh như cô đọng, lực lượng của ngũ hành trong thiên địa bị ngũ đại thần thú hấp thụ. Địa Ngục Hung Tâm Quỷ như cảm nhận thấy sự nguy hiểm nó gần rú triệu hoán 4 Nga Quỷ tay sai nhưng 4 Nga Quỷ kia đang bị 4 người chú Hải quấn lấy không bỏ, nào có thời gian chi viện cho nó. Mặc dù 4 người chú Hải thân thể bị thương không nhẹ nhưng mắt thấy ngũ đại thần thú đang vây khốn Địa Ngục Hung Tâm Quỷ, không ngừng hấp thu ngũ thành trong thiên địa chuẩn bị đánh ra đòn mạnh nhất. Cả 4 người cắn răng xuất ra toàn lực cố gắng ngăn cản Nga Quỷ.

" phụt...Hự... AAA" 4 tiếng kêu thảm thiết vang lên, đám chúng tôi đang tập chung làm phép cũng bị 4 tiếng kêu đó làm chú ý. Trong lòng trầm xuống quay đầu nhìn lại, chỉ thấy 4 người chú Hải bị Nga Quỷ đánh văng ra ngoài nhưng ngay lập tức lại lao tới dùng chỉ đỏ quấn lấy Nga Quỷ, kẻ đó đem chỉ đỏ buộc vào 2 cổ tay. Thúc ép thần thức định trụ bọn chúng.

- Đừng phân tâm, ta và 3 lão già này còn chưa chết được, mau chóng thi pháp. Con mẹ nó. NHANH LÊN !!!

Chú Tú lại phun ra một ngụm máu hét lớn.

5 người chúng tôi cần rằng cố gắng tập trung tiếp tục nhập định dùng thần thức cảm nhận sự cô đọng của ngũ hành, bất chợt tôi cảm giác 2 tay đang bắt ấn của mình căng cứng, bên tai vang lên thanh âm của Vi

- Lạnh quá!

kế đó là Linh.

- nóng ..nóng quá!

- tại sao lại cảm thấy khô khốc như thế này?

Thanh cũng nói ra cảm nhận của mình.

- Là ngũ hành đã hội tụ đầy đủ. Mọi người tập trung vẫn chuyển cường khí tụ lại pháp ấn kích phát linh lực của thần thú.

Nghe Lâm nói như vậy tất cả chúng tôi cẩn thận nhớ lại chú ngữ, vận chuyển toàn bộ cường khí trong người đến 2 tay đang kết ấn. Kế đó 5 người chúng tôi lần lượt mỗi người 1 câu hoàn thành bí pháp " Ngũ Linh Hợp Nhất"

- Nam sinh Chu Tước cưỡi liệt hỏa

Bắc tinh Thanh Long xuất mộc tinh

Tây cáo Bạch Hổ kim phong kiếm

Bắc mượn thủy thần Huyền Vũ Linh

Tứ phương thần khí, quy thiên địa

Kỳ lân hiển thế, tru tấn yêu tà

PHÁ!!!

Tiếng phá vừa rồi mang theo sự phản nộ của chúng tôi. Thân ảnh 5 thần thú này giờ bay múa bỗng dừng lại chia ra 5 hướng lao mạnh về phía Địa

Ngục Hung Tâm Quỷ.

- Tới đây...tới đây...!!!

Địa Ngục Hung Tâm quỷ rống giận bộc phát quỷ lực, miệng há lớn không ngừng hấp thụ âm khí. nhất thời toàn bộ âm khí cùng oán khí trong âm sào bị hấp hút cạn, những ác vong này giờ trốn tránh ở một bên cùng 4 Ngạ Quỷ tay sai cũng chịu chung số phận hồn phách bị quỷ lực của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ hấp thụ, luyện hóa đến tinh phách cũng không còn. Nhất thời một vòng kết giới mờ nhạt xuất hiện nâng đỡ công kích của 5 thần thú, vòng kết giới ấy chịu đựng công kích của 5 đại thần thú không những không vỡ nát mà ngày càng nồng đậm như muốn nuốt chửng 5 đạo quang mang thần thú phát ra.

- Không thể nào sức mạnh của ngũ đại thần thú không lẽ cũng không làm gì được nó. Cho dù mấy đứa nhỏ chỉ mới thi pháp cùng nhau lần đầu nhưng không có lí nào lại thế. Chuyện...chuyện gì đang xảy ra?

Chú Minh kinh hãi kêu lên.

- Không lẽ...? phải rồi, nếu như Hung Tâm Quỷ bị Nữ quỷ kia hấp thụ thì âm mạch.

Chú Tú lúc này như nghĩ tới điều gì đó liên tục đưa mắt quan sát xung quanh. Bất chợt chú cả kinh khi nhìn thấy một đồ vật quen thuộc đang bị một bãi dịch dầy bao phủ, chú lập tức lao tới dùng bùa lau sạch đi lớp dịch nhầy phía trên.

- Là nó... là linh thạch chứa đựng sức mạnh của 12 con giáp.

Chú tú bàng hoàng như hiểu ra mọi chuyện. Có lẽ năm xưa cha của chú đã dùng linh thạch này thu lấy nữ quỷ kia cùng Hung Tâm Quỷ sau đó dùng nó đóng lại Âm Mạch, vì biết một khi linh thạch không cạn linh lực, 2 đại tà vật này sẽ thoát ra ngoài gây hại tứ phương nên ông mới giao phó sứ mệnh triệt để đóng lại Âm Mạch cùng siêu độ nữ quỷ lại cho chú Tú. Chỉ tiếc là năm đó khi chú tú tới nơi thì linh thạch đã không còn không chế nổi nữ quỷ cùng Hung Tâm Quỷ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 14

Chú Tú nghĩ tới đây đôi mắt là nhòe đi. nỗi uất hận dâng trào trong khí quản, chú nhớ lại năm đó cha chú vì bị trọng thương sau lần trấn yểm chung cư 727 mới qua đời. chú Tú đem hết cảm nhận dồn lên người Địa Ngục Hung Tâm Quỷ. Nhặt lên Linh Thạch đã sớm khô cạn linh lực, chú từ từ bước đến chính giữa khu nhà nơi dồn tại âm mạch, mặc cho âm mạch chính là nơi quỷ lực liên tục hấp thu âm khí mạnh mẽ nhất, chú Tú dùng chỉ đỏ quấn chặt cổ tay, lại dùng 3 lá bùa dán lên đầu và 2 vai, cố định huyệt pháp không để bị quỷ lực kéo ra ngoài. 3 người chú Hải, chú Minh, Chú Tùng tuy không rõ chú Tú đang làm gì nhưng cũng tiến lên vì chú mà sẵn lòng áp lực. Chú Tú đặt Linh Thạch ngay chính giữa âm mạch kể đó ngẩng xuống bắt đầu thi pháp tu bổ linh lực cho linh thạch. Chú lấy ra dao găm cắt 2 đường trên lòng 2 bàn tay, sau đó cẩn thận đặt cả 2 tay lên Linh Thạch. Chỉ thấy máu từ vết thương của chú không ngừng bị Linh Thạch hấp thu. Từng ánh sáng yếu ớt ngày một rực rỡ hơn đồng nghĩa với việc tính mạng của chú Tú ngày càng nguy cấp.

Phía bên này 5 người chúng tôi cũng đang phải chịu áp lực vô cùng khủng khiếp. Vòng kết giới màu đen kia không ngừng bành chướng, tiêu hao linh quang của chúng tôi. Thân ảnh thần thú dù sao cũng do cương khí của chúng tôi thúc đẩy mà hóa hình, hiện tại tuy chúng tôi đã hấp thụ ngũ hành trong thiên địa nhưng cảm giác bị bào mòn, đẩy lui thật sự không dễ chịu. Sức mạnh cùng ý chí chiến đấu của chúng tôi lúc này đang nằm ở danh giới chịu đựng cực hạn.

Một thanh âm yếu ớt vang lên khiến tất cả chúng tôi cho dù đang khấn trương vô cùng nhưng cũng không khỏi cảm thương sâu sắc.

- Ngũ đại thần thú, hôm nay ta có lẽ phải chết tại đây. Nhưng sứ mệnh của Trương gia ta từ xưa đến nay là trừ diệt tà ma bảo vệ yên bình của Đại

Việt, dù ta có chết cũng không hối tiếc. Khẩn xin các người nếu sau này hành đạo gặp được con trai ta thì hãy dìu dắt nó. Giúp nó duy trì truyền thống của Trương gia chúng ta. Nó tên Trương Phong, nhờ các người...

Là thanh âm của chú Tú. Giờ phút này dòng máu huyết mạch của Trương gia đang không ngừng luân chuyển phía trên mặt Linh Thạch từng ấn kí của 12 con giáp lóe lên như được hồi sinh. Chú Tú từ từ nhắm mắt lại khẽ niệm tụng chú ngữ phân giải Linh thạch chấp vạ lại Âm Mạch.

- Âm dương huyền hóa thông linh thạch

Giải khai linh mệnh không yêu tà

Trương gia hậu thế thiên cơ biến

Bát ngã thần minh thập nhị tiên

PHONG!!!

Chú ngữ vừa dứt chỉ thấy khối Linh Thạch đặt chính giữa Âm Mạch vỡ vụn 12 đạo quang hoa hướng trên không bay múa kết thành 12 điểm tinh quang từ từ hạ xuống bao phủ toàn bộ Âm Mạch không ngừng co rút, khe hở giữa dương gian và âm giới cũng vì vậy mà bị khép lại, luồng âm khí này giờ bổ xung cho vòng kết giới của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ cũng bị cắt đứt. Chú Tú thi pháp thành công cũng thở hắt ra một hơi đầu gối xuống. 3 người chú Hải này giờ thay chú Tú chống đỡ quỹ lực hấp thụ cũng suy kiệt ngã xuống tuy chưa chết nhưng sinh khí mong manh.

Phía bên này Địa Ngục Hung Tâm Quỷ cảm nhận thấy nguồn âm khí bị cắt đứt, nó biết Âm Mạch xảy ra chuyện nhưng giờ đây sức mạnh của nó cũng tăng tiến vượt bậc, nó tự tin có thể nghiền nát chúng tôi. Nhìn thấy bộ dáng mệt mỏi của 5 người chúng tôi nó không khỏi đắc ý cười nói.

- Giờ thì sao? Ngũ đại thần thú....hừ. các người trong mắt ta chỉ là rác dưới. đi chết đi!!

Địa Ngục Hung Tâm Quỷ hét lớn một tiếng kích phát quỷ khí đánh tan hư ảnh của 5 thần thú. 5 người chúng tôi cũng bị quỷ lực hất văng ra ngoài.

- Không lẽ cứ vậy mà thua sao, không lẽ mọi sự cố gắng của mọi người đều trở nên vô nghĩa.?

Vì nước mắt lưng tròng nhìn thảm trạng của đoàn người nói.

Tôi hít sâu một hơi cố trấn định lại trong lòng chạy loạn những suy nghĩ mơ hồ.

" phải chăng sức mạnh của chúng tôi chỉ có vậy, tiềm lực của thần thú trong chúng tôi đã đạt đến cực hạn. Không..không thể nào. Ngũ hành là đại diện cho thiên địa, không có một sức mạnh nào có thể trấn áp. " nghĩ tới đây một tia sáng lướt qua thần thức. Tôi gắng gượng đứng dậy hướng mọi người nói.

- Chúng ta lâu nay vẫn nhàn lãn, chúng ta trọn làm thầy pháp không phải chỉ giựa vào tiềm lực trời ban. Không thể giựa vào cái bóng của thần thú mà phải nắm giữ được nó, chuyển hóa nó thành lực lượng của chính mình. Chúng ta không thể mãi đứng sau thân ảnh của thần thú mà chính chúng ta phải chân chính bước lên, đứng với cái tên mà điển tịch ghi lại. HÓA THÂN THẦN THÚ.

Mấy người còn lại nghe thấy những lời này của tôi thì cũng hiểu ra ý nghĩa. Tất cả mọi người đứng lên, sát cánh bên nhau hướng mắt về phía Địa Ngục Hung tâm Quỷ.

- "Ồ muốn " cá chết lười rách" sao. Hừ.. nằm mơ đi

Địa Ngục Hung Tâm Quỷ nói xong lại một lần nữa lao tới.

Lúc này 5 người chúng tôi đều đã hiểu ra ý nghĩa của 4 chữ HÓA THÂN THẦN THÚ. Từng người hít sâu một hơi nhanh chóng tách ra né tránh công kích của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ đánh tới. từng ấn kết mang theo sức mạnh của thần thú vỗ tới. từng tiếng thét gào của thần thú vang lên theo từng ấn kết của chúng tôi. " búp...búp" từng tiếng ấn kết va đập

trên thân Địa Ngục Hung Tâm Quỷ, để lại 1 vệt linh quang. Cứ như vậy 5 người chúng tôi luân phiên thi triển ấn kết lưu lại trên thân Địa Ngục Hung Tâm Quỷ 5 ấn kết tượng trưng cho 5 nguyên tố ngũ hành. Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. Địa Ngục Hung Tâm Quỷ tuy tu vi cường đại nhưng thân thể cồng kềnh, lại bị 5 người chúng tôi luân phiên tấn công từ nhiều hướng, nhất thời nó không biết phải làm sao đến khi kịp thích nghi thì trên người đã lưu lại 5 ấn kết.

giờ phút này cả 5 người chúng tôi như hiểu ra ý nghĩa sâu xa của bí pháp trong điển tịch. " Ngũ Linh Hội Tụ" không phải ám chỉ hư ảnh 5 đại thần thú cùng nhau xuất kích mà chính là 5 hóa thân của thần thú như chúng tôi phải cùng nhau thi triển tiềm lực của mình hợp thành một kích duy trì sự kết nối liên tục, tạo ra 1 vòng lặp đi lặp lại " tương sinh, tương khắc" để cho linh lực của tất cả chúng tôi không những không tán đi mà luân chuyển không ngừng, thiêu đốt âm khí, oán khí của tà vật không chết không thôi.

Khi ấn kết đã được lưu lại trên thân Địa Ngục Hung Tâm Quỷ. 5 người chúng tôi nhẩy lùi ra xa chia ra 5 vị trí bao vây lấy nó, mang theo cảm phấn tay bắt quyết miệng gằn lên từng câu chú ngữ kích phát ấn kết.

- Kim sắc lệnh tru tà

Mộc sắc lệnh trừ ma

Thủy sắc khu diệt quỷ

Hỏa sắc lệnh phong yêu

Thổ sắc thiêu thi biến

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ, HIỂN LỘ THẦN UY

TRỪ YÊU DIỆT MA, CẤP CẤP...TRU TÀ!!!

Chú ngữ vừa rút toàn bộ tầng 13 vang lên tiếng gằn thét của ngũ đại thần thú, kế đó là tiếng kêu gào thảm thiết của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ.

vừa rồi khi 2 chữ " TRU TÀ" từ miệng 5 người chúng tôi đồng loạt phát ra, 5 ấn kết trên người Địa Ngục Hung Tâm Quỷ cũng lóe sáng. một đầu Bạch Hổ xuất hiện trên ấn kết của tôi gần thét, kế đó là Thanh Long, Huyền Vũ, Chu Tước, Kỳ Lân. 5 đạo ấn kết luân phiên nhau lóe sáng. Vòng tròn linh lực ấy cứ luân chuyển không ngừng. Âm khí, quỷ khí cùng oán khí không ngừng bị linh lực của ngũ hành tương sinh tương khắc thiêu đốt. Địa Ngục Hung Tâm Quỷ đau đớn gào thét, giờ phút này nó cảm nhận thấy tử vong cận kề từng luồng quỷ khí mạnh mẽ được nó thúc đẩy cố gắng thổi bay linh lực của ấn kết nhưng tất cả những cố gắng của nó đều vô dụng. Ngũ hành trong thiên địa giờ đây đang bao quanh lấy thân thể nó, đức mạnh của thiên địa không cho ác niệm của nó có cơ hội sinh sôi. từng tia linh lực đan xen vào nhau như xé rách hần phách cùng nguyên thần của nó. Địa Ngục Hung Tâm Quỷ hướng ánh mắt tuyệt vọng nhìn về phía chúng tôi. Trong thoáng chốc chúng tôi nhận ra ánh mắt trong veo của Phụng. Ánh mắt ấy chứa đầy sự nuối tiếc. Ai trong chúng ta đều có những chấp niệm của riêng mình, suy cho cùng Phụng cũng vì chấp niệm của bản thân mới xa chân vào tà đạo.

từng tia quỷ khí cuối cùng trên thân thể của Địa Ngục Hung Tâm Quỷ dần tắt đi, thân thể lỏng lẻo của nó dần biến mất chỉ còn lại một bóng dáng nhỏ nhắn đang nằm trên mặt đất, từng tế bào đang dần phân hủy. Phụng cô gái đáng thương đang từ từ tan biến trước mắt chúng tôi, từ thân thể cô điểm điểm tinh phách bay ra. Bay múa trên thân xác đang tan dã, kế đó hướng cửa sổ bay đi. tôi lầm nhảm than thán cho số phận nghiệt ngã ấy.

- Phụng. cuối cùng cô cũng được tự do rồi. 500 năm sau tự hồng trọng sinh, cô sẽ không còn nhớ những kí ức đau thương đó nữa.

trận chiến kết thúc. 5 người chúng tôi khẽ hít sâu một hơi, đưa ánh mắt nhìn về phía nhau. Bất chợt phía bên kia giọng chú Tùng hoảng hốt kêu lên.

- Tú ...Tú!!! hần phách đâu? Hần phách đâu?

Chúng tôi quay đầu nhìn lại phía đó. Chú Tùng đang ôm lấy thân thể chú Tú đưa tay nắm lấy cổ tay tìm kiếm hần phách nhưng không thấy.

- Có lẽ chú ấy dùng hồn phách của chính mình để tu bổ Linh Thạch rồi. Trương gia quả nhiên là đệ nhất gia tộc trừ ma diệt quỷ.

Chú Hải giờ đây cũng khôi phục lại phần nào cảm thán nói.

- Còn 2 đứa nhỏ kia đâu.

Lúc này chúng tôi mới nhớ ra vẫn còn 2 người chưa được tìm thấy. mấy người trẻ chúng tôi túa ra tìm kiếm thì nhìn thấy 2 người bọn họ đang nằm co quắp trong một góc phòng, nhìn qua thần sắc của họ chúng tôi nhận ra bọn họ bị mất đi 1 hồn, 3 phách chỉ sợ là cả đời này thần trí khờ khờ, điên loạn. Có lẽ đó là cái giá phải trả cho sự thiếu hiểu biết về thế giới tâm linh của họ.

Tôi và Thanh mỗi người công theo 1 người tiến lại phía 3 người chú Hải. Lân nhật lên thanh đoản kiếm của chú Tú trong lòng nhớ lại những lời nhắn nhủ của chú ấy trước khi chết, khẽ thở dài một tiếng sau đó công thân xác của chú Tú cùng chúng tôi rời khỏi tầng 13.

Cái chết của chú Tú được chúng tôi giữ bí mật, bởi xã hội hiện đại tuyệt đối không chấp nhận lí do người chết do ma quỷ, thân thích của chú Tú chúng tôi không biết ở nơi nào nên chỉ đành an táng cho chú ấy. Riêng phần 3 người bạn của Tâm vẫn sau những đã kích ngày hôm đó người hoảng loạn kẻ khủng điên. Chúng tôi giao lại mọi việc cho Tâm.

12h đêm hôm ấy tại nhà chú Hải, 5 chiếc vòng ngọc được đặt ngay ngắn trên 1 tấm vải đỏ đặt trên ban thờ có bài vị của sư tôn cùng 2 vị sư bá đã chết. một sợi linh lực luân chuyển kết nối cả 5 chiếc vòng với nhau. Chú Hải, chú Tùng, chú Minh cùng 5 người chúng tôi cùng nhau thắp hương tề bái. Sau đó chú Hải cất giọng, giọng nói của chú mang đầy hứng khởi xen lẫn phần uất.

- Ngày hôm nay ngũ đại thần thú đã tụ hội. sứ mệnh của môn phái đang chờ các con ở phía trước. Thanh trừng cổ mộ....nhất định....nhất định chúng ta phải làm được.

____ KẾT PHẦN 3, HY VỌNG SẼ NHẬN ĐƯỢC SỰ ỦNG HỘ CỦA MỌI NGƯỜI. LIKE VÀ CMT ĐỂ MÌNH BIẾT CÓ BAO NHIÊU NGƯỜI MONG ĐỢI TRẬN CHIẾN Ở CỔ MỘ TRONG P4 NHÉ. CẢM ƠN MỌI NGƯỜI ĐÃ ỦNG HỘ P1 KÝ SỰ BẢN MA VÀ P2 ĐÔI MẮT ÂM DƯƠNG. CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ_____

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 15

- Đúng như vậy, trải qua trận chiến lần này các con đã trưởng thành lên không ít, trời ban cho các con tiềm lực của thần thú, sử dụng chúng như thế nào lại phụ thuộc vào các con. Lâu nay đám già chúng ta cứ nghĩ, chỉ cần thức tỉnh sức mạnh của các con, các con liền có thể mạnh mẽ đối kháng tà vật nhưng xem ra chúng ta sai rồi.

Chú Minh nói đoạn thở dài một hơi, tỏ rõ sự nuối tiếc.

Vi nhìn thấy sư phụ tự trách tiến lên nói.

- Sư phụ người cùng các vị sư bá cũng chưa từng đọc qua mật tịch, hơn nữa những cuốn mật tịch kia cũng chỉ có chúng con, hóa thân của thần thú mới có thể xem hiểu nội dung trong đó. Hôm nay cũng may anh Nam trong lúc nguy cấp nghĩ ra điểm thâm sâu trong bí pháp " ngũ linh hợp nhất" nếu không chúng con cũng chưa chắc đã tiêu diệt được Địa Ngục Hung Tâm Quỷ.

Nghe thấy những lời đó của Vi tất cả mọi người đều nhìn sang tôi, tôi gãi gãi đầu nói.

- Thực ra lúc ấy con chỉ nghĩ, nếu bản thân chúng con quá phụ thuộc vào tiềm lực thần thú mà không phát huy được đạo pháp của môn phái thì chẳng khác nào trở thành một con dõ. bởi vậy con mới nhắc nhở mọi người, phải là chính mình. Dù bây giờ hay sau này đều nên như thế. Chỉ có là chính mình chúng con mới phát huy được hết thực lực của bản thân.

- Tốt nói hay lắm... nhị sư huynh ta tuy không tận tay chỉ dạy nhưng cơ duyên ông trời dành cho huynh ấy không tệ. Có được chân truyền như con, huynh ấy dưới hoàng tuyền cũng có thể mỉm cười. ấy...ấy ta nói lỡ. Giờ này huynh ấy nên đầu thai vào nhà giàu có rồi mới phải hầy

Chú Tùng nói xong liền cười lớn, nhìn điệu bộ có phần hài hước của chú, tất cả chúng tôi đều rất vui vẻ.

Tối ngày hôm ấy phải tận 3 giờ sáng tôi mới tạm biệt mọi người để trở về xóm trọ, nhìn thấy đèn phòng Trang vẫn sáng tôi biết em vì lo lắng nên vẫn đợi tôi trở về. Tôi đứng trước cửa phòng của Trang đang tính gõ cửa thì phát hiện cửa phòng không khóa. Sợ trang xảy ra chuyện tôi đẩy cửa tiến vào. Trước mắt tôi cô gái bé nhỏ tôi thương đang gục đầu ngủ thiếp đi trên chiếc bàn nhỏ. Trước mặt Trang là một cuốn sổ đã ngả màu vì thời gian.

- Ngày 12 tháng 9 năm 2013 mình gặp một anh chàng điển trai, anh ấy tên Nam, cái tên phổ thông nhất của đất nước này, mặt cười

- Ngày 16 tháng 9 năm 2013 anh ấy chủ động nhắn tin cho mình

- Ngày 20 tháng 9 năm 2013 mình trải qua chuyện kinh hãi nhất đời mình, anh ấy suýt mất mạng vì bảo vệ mình. Mặt khóc.

- Ngày 21 tháng 9 năm 2013 anh ấy sắp tiến vào nơi nguy hiểm, mình mong anh ấy sẽ bình an quay về.

- Ngày 12 tháng 9 năm 2014 hôm nay là kỉ niệm một năm yêu nhau, nhưng anh ấy không ở đây. Anh ấy đã là thầy pháp, công việc nguy hiểm ấy thật đáng sợ. Mình muốn anh ấy đừng làm công việc đó.

Tôi ng ồi bên trang lật từng trang dấy củ kĩ, những dòng nhật ký em ghi lại, nước mắt tôi cứ rơi trong vô thức. Cô gái nhỏ của tôi, tôi thật không nghĩ mình lại vô tâm đến vậy nhưng con đường đó đã được định sẵn cho số mệnh của tôi, tôi cũng không biết giờ đây mình nên làm gì.

- O anh Nam, anh ...anh về ề. tốt quá.

Đang lúc tôi suy nghĩ thì Trang đã tỉnh giấc, nhìn thấy thôi em ng ồi dậy ôm lấy cổ tôi mà khóc thút thít. Tôi hiểu vì sao em lại như vậy. Vỗ về an ủi em h ồi lâu tôi mới lên tiếng.

- Em không thích anh làm thầy pháp sao?

Trang ngược đôi mắt đang ngấn lệ nhìn tôi sau đó liếc nhìn cuốn nhật ký ở trên bàn. Trang biết tôi đã đọc được mọi thứ, em nhỏ giọng nói.

- Nghe đó nguy hiểm lắm, em sợ ... . Em chỉ muốn chúng ta hãy sống như những người bình thường, không cần trải qua những chuyện đáng sợ ấy nữa có được không anh.

Tôi thở dài một hơi sau đó đưa tay vuốt mái tóc Trang nói.

- Bạch Hổ đã trọn anh, sự yên bình của nhân gian này cần anh gánh vác. Anh làm tất cả để bảo vệ nhân gian này là bởi vì trống đó có em đây ngốc của anh ạ. Tin tưởng anh được chứ. Sau này dù đi đâu làm gì anh cũng cần thận hết mức có thể, được không nào?

Trang nghe tôi nói vậy cũng thôi không nói nữa, em chỉ khẽ tựa đầu vào vai tôi hướng ánh mắt ra xa xăm như đang suy nghĩ một điều gì đó.

Những ngày sau đó tôi và Trang rất ít nói chuyện, tôi muốn cho cả 2 thời gian suy nghĩ thật kỹ về tương lai. Khoảng thời gian đó với tôi rất khó chịu, ngoài đến trường thì tôi hay ghé qua nhà chú Hải, chú Minh và chú Tùng cũng chưa rời đi. thời gian phong ấn cổ mộ bị phá bỏ còn mấy tháng nữa, bởi vậy các chú muốn bàn bạc kế hoạch thật kỹ lưỡng trước khi tiến đến thanh trừng cổ mộ. đám ngũ linh chúng tôi cũng không nhận đổi riêng phần Lâm và Thanh không phải đi học nên chuyên tâm tu luyện lĩnh hội sức mạnh của Kỳ Lâm và Thanh Long, còn tôi, Vi và Linh thì vẫn phải đến trường thời gian rảnh đổi mới nhập định tu luyện. Trấn chiến vừa rồi chúng tôi đã tìm ra hướng đi cho mình nhưng mới chỉ là khởi đầu, để nắm bắt được sức mạnh thực sự của thần thú trong chúng tôi thì phải mất một thời gian nữa. Nhưng cũng may thiên phú của chúng tôi không tệ, dự là đến lúc phong ấn cổ mộ bị phá bỏ chúng tôi cũng đủ sức đánh một trận với đám tà vật kia.

Sáng thứ 2 tuần tiếp theo tôi lấy xe trở Trang đến trường vừa vào lớp đám cái Hoa, Tuyết cùng thằng Hưng đã xúm xýt hỏi han.

- Ngày hôm qua tao nghe thằng Tâm nói mày cùng cái Linh đánh nhau với quỷ trong chung cư ma kia. Tình hình thế nào?

Cái Hoa hỏi với nét mặt tò mò lẫn sợ sệt.

Tôi cau mày nói.

- Xem ra lần vừa rồi vẫn chưa làm cảnh tỉnh được chúng mày, biết thế tao để nữ quỷ kia bế chúng mày đi luôn cho rồi.

Mấy đứa kia thấy tôi nói vậy cũng không giám hỏi thêm. Thực ra không phải tôi không muốn kể cho bọn nó nghe mà là vì tôi không muốn để lại trong trí nhớ của bọn nó sự ám ảnh của tâm linh. Những đi đâu Trang nói có phần đúng, chuyện của tâm linh những người không gánh trên vai trách nhiệm như tôi thì chỉ nên biết chút ít, có chăng là để phong thân dù sao " có thờ có thiêng, có kiêng có lành " mà.

Đang lúc chúng tôi nói chuyện thì Tâm vẫu đi vào, vì đầu bị thương nên khi ở viện bác sĩ đã phải cắt tóc chỗ bị thương để tiến hành khâu lại. vì cái gọi là thời trang nên hôm nay Tâm vẫu có quả đầu đinh trông rất giang hồ. Trái lại với phong thái của đàn anh, đàn chị lại là một bộ mặt hốc hác, đôi mắt lác thần. Có lẽ những thứ nó đã trải qua đã làm ảnh hưởng đến thế giới quan của nó khá nhiều.

- Ngày, sao không nghĩ ngơi mấy hôm nữa cho khỏe hẳn đã.

Tôi vỗ vai Tâm vẫu nói.

- Tao ổn hơn rồi, có lá bùa mày đưa tao cũng yên tâm hơn. Cảm ơn mày nhé Nam, nếu không có mày thì tao hay đám bạn kia của tao có lẽ đầu đã chết.

Tôi nhớ ra 3 người nợ liền hỏi.

- Bọn họ sao rồi. điên loạn như vậy chắc học hành cũng dở dang. Trận chiến hôm đó vì một lòng chém diệt tà vật kia, mấy người bọn tao cũng

không để ý nhiều. 1 h ần 3 phách của bọn họ có lẽ cũng bị đánh nát cũng nữ quở kia rồi.

- Cũng không trách mày được, có trách thì trách bọn tao. Giờ tao đã hiểu rõ, luôn có 2 thế giới song hành và những người như bọn tao không nên xâm phạm đến thế giới kia.

- Mày nghĩ được như vậy tao cũng mừng cho mày. Hiện tại mọi chuyện đã qua. Cố gắng lên sau này tao muốn gặp lại bác sĩ Tâm vầu chứ không phải youtober Tâm vầu đâu đấy.

Tâm nghe tôi nói xong cũng khẽ cười, cho dù hơi gượng gạo nhưng dù sao cuộc sống của nó cũng dần bình thường trở lại.

Cái rét mướt của mùa đông dần bị thay thế bởi không khí ấm áp của mùa Xuân những tr ời non trên cành báo hiệu cho một sự sống mới sinh sôi nảy nở.

- Anh không đi cùng em sao? Không lẽ em không quan trọng bằng cái nghiệp th ầy pháp đó của anh.

Trang nhìn tôi đôi mắt em đã ngấn lệ.

Tôi đứng tròn chân ở đó về mặt si ngốc, thất th ần như sắp mất đi một thứ gì đó quan trọng.

- Em hỏi lại anh một l ần nữa. Anh tron em hay tron cái ngh ề th ầy pháp chết tiệt đó.

Trang như không giữ được bình tĩnh mà hét lên.

Tôi tiến lên nắm lấy vai Trang hướng ánh mắt khẩn thiết nhìn em nói với giọng bình tĩnh nhất có thể.

- Anh biết em lo lắng cho anh. Nhưng anh thân mang sự mạng của một th ầy pháp, em đợi anh được không chỉ còn một trận chiến này nữa sứ mệnh với sự môn của anh sẽ hoàn thành. Đến khi đó a sẽ bù đắp lại khoảng thời

gian vừa qua cho em. Những năm qua chúng ta đã cố gắng như vậy, không lẽ đến giờ phút này em lại muốn từ bỏ.

- Em yêu anh. Em không muốn anh dẫn thân vào nguy hiểm, trở thành người bình thường như bao nhiêu người khác được không anh.

Trang tiến lên ôm lấy tôi khóc nức nở. Tôi lúc này cũng không biết phải nói gì cho em hiểu, môi mấp máy chỉ phát ra một chữ "em". Dường như nhận ra suy nghĩ của tôi. Trang vung tay xé phăng từng cúc áo trên ngực tôi sau đó chỉ tay lên ngực tôi nói trong tiếng nức.

- Anh còn do dự đi đâu gì, anh nhìn đi những vết sẹo này từ đâu mà có. Anh còn muốn hy sinh bản thân vì những thứ anh gọi là sứ mệnh ấy đến bao giờ nữa.

Tôi vô thức đưa tay lên ngực mình dò dẫm những vết sẹo, cũ có, mới có. Những trận chiến hung hiểm như hiện ra trước mắt tôi. 2 mắt tôi lúc này đã cay xè vì những lời nói của Trang. Tôi biết em có lí khi nói ra những lời đó. Nhưng biết làm sao bây giờ, trên vai tôi đang gánh trách nhiệm vô cùng to lớn, nếu thầy pháp nào cũng dễ dàng từ bỏ trách nhiệm đó liệu nhân gian này có được yên bình đến tận bây giờ hay không, tôi nhắm mắt lại, 2 giọt nước mắt rơi xuống, nóng hổi trên đôi gò má. Tôi thở dài một tiếng lặng lẽ quay mặt bước đi. phía sau tôi tiếng của Trang vẫn ngay đó, tiếng khóc than trách móc ấy khắc lên trong tâm trí tôi một nỗi đau khó tả được thành lời. vì sứ mệnh tôi đã vượt mất đi em. Có lẽ em nói đúng con đường tôi đi luôn đầy dẫy hung hiểm, có lẽ tôi nên để em rời đi. yêu một người đâu nhất thiết phải ở bên người đó. Với tôi bảo vệ cuộc sống yên bình cho Trang có lẽ là đi đầu cuối cùng tôi có thể làm cho em.

Những ngày tháng sau đó tôi lao đầu vào tu luyện . Công việc học tập của năm học mới tôi cũng xin phép phía nhà trường được bảo lưu kết quả một thời gian.

Trận chiến cổ mộ đang gần kề. Tôi và những thành viên trong nhóm ngũ linh đã sẵn sàng. Các bạn thì sao?.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Phần 4: Cổ Mộ ~ Chương 1

[.....]

Những tia nắng ấm áp đầu xuân như sưởi ấm cho trái tim đang nguội lạnh của tôi. Đã 3 tháng kể từ ngày tôi và Trang chia tay nhưng cảm xúc mất mát đó vẫn hiện hữu. Tôi bước ra khỏi phòng cố hít thật sâu để những không khí thân thuộc của quê nhà có thể giúp tôi vơi đi phần nào.

- Nam... xuống ăn sáng rồi sang nhà bác Hảo với mẹ, nay nhà bác ấy làm 100 ngày cho anh Mạnh đấy.

Tiếng mẹ tôi dưới nhà vọng lên. Tôi uể oải sau những ngày tháng vùi đầu vào tu luyện. Đến tận bây giờ mẹ tôi vẫn chưa biết tôi là một thầy pháp, lí do bảo lưu trong trường cũng được tôi bịa ra một cách hợp lí nhất có thể. Dù vẫn biết tôi có làm thầy pháp hay bác sĩ mẹ tôi vẫn ủng hộ nhưng dù sao mẹ không biết vẫn hơn, tôi không muốn mẹ phải lo lắng cho tôi thêm nữa.

Quê tôi là một vùng quê yên bình tại Thanh Hóa, bố mẹ tôi là những người nông dân hiền lành, phúc hậu. Tôi biết bố mẹ đặt kì vọng ở tôi rất nhiều. Trong thâm tâm tôi cũng tự nhủ sẽ đáp đền công ơn dưỡng dục đó.

Lùa vội bát mì tôi vào phòng thay bộ quần áo màu đen cho hợp với không khí tang thương, cũng không quên vào nhóm zalo gửi tin nhắn.

- Hôm nay tôi bận, chắc phải chiều mới có mặt.

Thời gian qua nhóm Ngũ Linh chúng tôi đã thống nhất với nhau, vì sự kết hợp trong chiến đấu của chúng tôi còn chưa thuần thục, hệ thống pháp thuật của mọi người cũng mới chỉ dừng lại ở tầm trung, nên mọi người quyết định gác lại mọi việc cá nhân, cùng nhau trở về đạo quán của môn

phái năm xưa cùng tu luyện học hỏi thêm bí pháp, mật tịch của môn phái. Vì hôm nay nhà có việc nên mấy ngày trước tôi mới tạm biệt mọi người trở về mấy hôm.

- Này, không ăn nhanh đi còn ng ỡ đấy mà nghịch điện thoại, dạo này mẹ thấy mày cứ làm sao ấy.

- Con có sao đâu mẹ, thôi mẹ thay quần áo đi rồi con đưa sang nhà bác Hảo.

Tôi nói xong cũng đem cất vội bát đũa, sau đó lấy xe đưa mẹ đi. xe của tôi vừa rẽ vào cổng nhà bác Hảo thì phía trong nhà đã vang lên tiếng khóc thút thít của bác.

- Mạnh ơi! Mẹ nhớ con quá Mạnh ơi..hu hu. Sao số con tôi nó lại khổ thế này.

Tôi dựng xe bên cạnh mấy chậu cảnh mà mỗi lần đi làm xa về anh Mạnh vẫn hay chăm sóc. Bao nhiêu kỉ niệm ngày nhỏ ủa về tôi thấy tiếc thương cho anh ấy, đang độ tuổi xuân xanh mà đã sớm thành người thiên cổ.

- Chị ơi, chị bớt đau thương, chuyện nó cũng đã rồi. lo công việc cho cháu nó đến nơi đến chốn đã chị ạ.

Mẹ tôi thấy bác Hảo khóc cũng sụt sùi ng ỡ một bên an ủi. tôi tiến vào thắp cho a Mạnh một nén hương, sau đó đi ra sau nhà lo phụ bác Hùng bố anh Mạnh một số công việc cần thiết cho lễ cúng.

ở quê tôi có tục lệ, người mất được 3 ngày, 49 ngày, 100 ngày và giỗ đầu đầu cần mời thầy về làm lễ. Lúc còn chưa học đạo pháp tôi còn tò mò về điều ấy nhưng bây giờ tôi đã hiểu ra, rốt cuộc những ngày đó quan trọng như thế nào.

- Nam!...Nam

Khi tôi đang loay hoay vặt lông con gà để làm cơm cúng cho anh Mạnh thì từ phía sau vang lên tiếng gọi, tôi nghĩ là bác Hùng nên lên tiếng trả lời.

- Dạ bác Hùng gọi cháu có chuyện gì thế ạ?

Nhưng khi lời vừa ra khỏi miệng động tác của tôi cũng khựng lại, tôi cẩn thận cảm nhận không khí xung quanh, sao đột nhiên lạnh như vậy. Tiếng nói vừa rồi dường như không phải của bác Hùng. Tôi bất giác quay đầu lại. thì bất chợt nhìn thấy 1 thân ảnh quen thuộc. Anh Mạnh...là anh ấy nhưng tại sao quanh thân anh ấy lại có xiềng xích. Không lẽ là quý sai câu hồn.

Tôi đưa mắt quan sát thì nhận ra phía cửa, sau lưng anh Mạnh còn có thêm 2 người nữa. Nhìn quan phục tôi biết đó là địa ngục quý sai. Vì trước đây trên con đường hành đạo tôi đã gặp quý sai vài lần, cũng có chút giao tình nên giờ phút này nhìn thấy họ tôi không có chút e sợ. Quan sát kĩ càng một lát, sau đó tôi mới tiến lên bắt ấn cúi chào 2 quý sai, mở lời trước.

- Đệ tử Nội Đạo Hoàng Nam xin có lời chào 2 vị Âm Sai.

Vì quý sai nơi âm phủ có tiếng là hay đẽ bụng, lại là người cổ đại nên tôi phải chỉnh chu ngôn từ trước khi nói chuyện với họ. Từ ngữ điệu đến cách xưng hô, thay vì Quý Sai tôi phải sửa thành Âm Sai để tỏ rõ sự tôn trọng.

- Ồ...thầy pháp dương gian sao ?. Có chuyện gì không?

Nhìn thấy thần sắc hòa hoãn của 2 Âm Sai tôi bạo gan hỏi.

- Chẳng hay vong hồn này phạm phải tội gì mà không thể tự ý trở về dương gian sau 100 ngày chết, lại phải phiên đến 2 vị Âm Sai nhọc công một chuyến, đích thân đưa đi như vậy.

- Thì ra là chuyện này. Hẳn là đòng phạm của đám dư nghiệt trốn trong Hang Lung Mụ núi Pha Cáng. Hàng trăm năm qua bọn chúng vẫn đục dịch quấy phá dương gian, Âm Ti đã tổ chức càn quét nhiều lần nhưng vẫn chưa tận diệt. Gần trăm năm trở lại đây chúng thu mình nhưng thời gian gần đây

lại dục địch, vong hồn này bị chúng ta phát hiện lang thang nơi đó, cho là quỷ tốt của đám tà vật kia nên Diêm Vương đại nhân lệnh cho chúng ta trông giữ cẩn mật, phục vụ đi đầu tra. Thầy pháp, người quen hẳn ?

Một trong 2 vị Âm Sai nhìn tôi với ánh mắt có chút kì quái. Tôi nhận ra ẩn ý bên trong vội chấp tay thưa.

- Vong hồn này là anh họ của tôi. Thời gian trước đi làm trên mạn phía tây Thanh Hóa thì chẳng may thiệt mạng, trọng chuyện này ắt có nội tình, vẫn mong 2 vị Âm Sai đi đầu tra sáng tỏ.

- Cái này còn cần người nói. Âm Ti ắt có an bài, quyết không xử oan cho người nào. Còn chuyện gì hay không, nếu không thì để vong hồn này nhận lễ lộc cúng bái, để Âm Ti không mang tiếng là ngược đãi trọng phạm.

Tôi nghe đến đây thì trong lòng thẫn mẫn. " Mẹ... cái gì mà trọng phạm, không phải chỉ mới là nghi phạm thôi sao". Nghĩ là vậy nhưng tôi vẫn cung kính thưa.

- Xin 2 vị Âm Sai nỗ tình, cho tôi được nói chuyện với anh tôi một chút, biết đâu lại biết được một chút nội tình, giúp 2 vị lập công.

2 Âm Sai kia đảo tròn mắt một chút sau đó khẽ gật đầu. Lúc này tôi mới tiến đến bên anh Mạnh hỏi han. Anh Mạnh nghe cuộc trò chuyện của tôi và Âm Sai thì biết rõ tôi là thầy pháp, thấy tôi đi đến anh mếu máo nói.

- Nam ...em cứu anh, anh bị oan. anh bị oan thật mà.

Nhìn bộ dáng đáng thương của anh Mạnh tôi không khỏi đau lòng. Tôi biết thời gian qua dưới Âm Ti anh đã phải nếm trải khổ hình tra khảo, tôi họa một lá bùa vung vẩy trước mặt anh, giúp anh ngăn cản bớt một chút dương khí của dương gian đang ăn mòn âm khí trên thân thể. Kế đó tôi hướng anh hỏi.

- Chuyện rốt cuộc là thế nào, anh làm sao mà chết?

Anh Mạnh sau một hồi miêu tả lại được tôi giúp ổn định hình ảnh phách cũng trấn tĩnh hơn. Anh nói.

- Thời gian trước công ty anh nhận một dự án làm đường trên mạn Quan Hóa, anh được phân công lên đó giám sát thi công. Ai mà ngờ là một đi không về

Anh Mạnh nói tới đây lại miêu tả, tôi phải an ủi mãi anh ấy mới tiếp tục nói.

- Hôm trước khi anh chết, anh và mấy người bạn vì hiếu kỳ mấy cái hang động có chứa quan tài cổ mới muốn thám hiểm một phen, vừa lên đến hang động đó thì trời đổ mưa lớn, đang giữa chiều mà trời tối đen như mực. Mưa cứ rả rích như vậy cho tới tận chiều tối. vì vị thế hang động nằm trên cao, địa thế lại hiểm trở nên cả bọn quyết định ngủ lại qua đêm, đợi mai sáng trời, thấy rõ đường thì leo xuống. Đêm hôm ấy thực sự rất kinh hoàng. Anh cùng đám bạn đốt đuốc xem xét hang động, trong đó có rất nhiều quan tài, nghe dân bản địa nói là có 3 ngăn. Hôm ấy cả đám mới quan sát được ngăn thứ nhất thì đã thấm mệt vì đói nên quay lại cửa hang nghỉ ngơi những chuyện kinh hãi lúc này mới bắt đầu xảy ra. Khi cả đám đang thiêu thiêu ngủ thì Từ tận phía trong hang động không ngừng vang vọng ra những tiếng gào thét chém giết kẻ đó là những cơn gió lạnh không ngừng thốc ra ngoài cửa hang. Đám bọn anh mắt nhắm mắt mở đốt đuốc quan sát thì lại không thấy gì. Cho đến khi chẳng biết là mơ hay tỉnh nhưng nửa đêm có một đám người mặt mày rử tợn đi từ phía sâu trong hang động ra, bọn chúng to lớn lắm! Cầm đầu là một tên thân mặc một bộ áo giáp màu đen, hấn nhìn anh chăm chăm. Kế đó cả đám cười lên rử tợn để lộ hàm răng đen xì xì đang nhuộm máu, anh và đám bạn bị tiếng cười sảng sặc, quái dị ấy làm tỉnh giấc, nhìn thấy tình cảnh quái dị cả đám bị dọa cho hồn vía lên mây, 3 chân 4 cẳng bò xuống núi, kỳ lạ là đám người kia không đuổi theo anh và đám bạn mà chỉ đứng ngay gần phía cửa hang nhìn theo. Ánh mắt bọn chúng sắc lẹm như tiếu nữ lắm.

- Nói như vậy cả mấy người các anh không phải đều thoát rồi sao, có gì anh lại...

Tôi nhìn về mặt đau khổ của anh Mạnh hỏi.

Anh Mạnh thở dài một hơi nói tiếp.

- Vốn là tất cả mọi người đều có thể chạy thoát, nhưng tâm trạng lúc đó vô cùng hoảng loạn, anh vì không cẩn thận, vách đá tai mèo trơn trượt khiến anh sẩy chân ngã xuống.

Nghe anh Mạnh nói tới đây tôi hiểu ra mọi chuyện, bất chợt một suy nghĩ thoáng qua khiến tôi không khỏi cau mày. Không lẽ lại trùng hợp đến như vậy. Địa danh 2 Âm Sai và anh Mạnh nói lại Trùng khớp với cổ mộ trong diển tịch có ghi. " Hang Lung Mụ, Cổ Mộ....lẽ nào lại là một" tôi khẽ lau mồ hôi trên trán sau đó lại nói.

- Có lẽ đám tà vật kia không đuổi theo các anh là vì bọn chúng không thể bước qua phong ấn ở cửa hang.

- Phong ấn sao ? không lẽ là vị tướng quân tọa trấn tại miếu thờ đó?

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 2

Nghe anh Mạnh nói tôi không khỏi ngạc nhiên. " không lẽ ngoài sư công còn có người cũng bày ra phong ấn đối với cổ mộ kia. " nghĩ tới đây tôi quay sang phía anh Mạnh hỏi cặn kẽ.

Nghe tôi hỏi về miếu thờ họ anh Mạnh thành thật đáp.

- ở phía bên kia sống đối diện cửa hang Lung Mục có một miếu thờ, anh không rõ nơi đó thờ ai nhưng những ngày hên phách còn lang thang quanh khu vực đó , anh hay trông thấy một vị tướng quân thân mặc khôi giáp rất uy nghi trấn thủ tại đó, phàm là có tà vật nào từ nơi khác tiến đến ý đồ xâm lấn miện hang Lung Mục đều bị tướng quân họ cùng thủ hạ đánh lui.

Tôi hít sâu một hơi trong đầu suy nghĩ. " những tà vật kia không biết từ đâu mà tới, có lẽ bọn chúng muốn trong ngoài hợp kích ăn mòn phong ấn của sư công. nếu năm xưa sư công đã nhọc lòng phong ấn cổ mộ thì chắc hẳn đã tìm hiểu kỹ địa thế, miếu thờ vị tướng quân kia có lẽ mình phải hỏi lại chú Hải kĩ hơn". Nghĩ tới đây tôi hướng 2 vị Âm Sai chấp tay nói.

- 2 vị cũng nghe thấy rõ chuyện này có rất nhiều khúc mắc, xin 2 vị về báo lại Âm Ti, Bạch Hổ cầu tình, miễn đi khảo hình tra tấn vong hồn này. Đợi khi ta thanh trừng được cổ mộ sẽ cho Âm Ti một lời giải đáp.

Tôi nói đoạn cũng không đợi 2 Âm Sai kia có đồng ý hay không, liền lấy ra một lá bùa trống cần máu đầu ngón tay vẽ lên ấn ký sau đó đặt vòng tay lên phía trên lá bùa phóng xuất một sợi khí tức của Bạch Hổ vào trong kế đó 2 tay cung kính đưa tới trước mặt 2 Âm Sai. 2 vị Âm Sai thấy tôi tự xưng là Bạch Hổ có đôi chút nghi ngờ nhưng khi nhìn thấy tôi thi pháp thì biết là hàng thật không phải fake nên thái độ có chút cung kính nói.

- Thì ra là hóa thân thần thú Bạch Hồ, nể mặt ngài chúng tôi sẽ đem sự tình thưa lại với cấp trên. Hiện tại cũng không còn sớm vẫn mong ngài để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ.

Nghe Âm Sai nói như vậy tôi cũng không tiện cản đường. Tôi dẫn dò anh Mạnh đôi đi đầu sau đó theo bước anh thăm thú ngôi nhà thân thuộc, nhìn lại bố mẹ, nhận hương nến lễ lộc kế đó rời đi cùng 2 vị Âm Sai.

Đến đầu giờ chiều ngày hôm đó công việc tại nhà bác Hảo cũng xong xuôi, tôi đưa mẹ trở lại nhà mình. Mang theo rất nhiều thắc mắc tôi vội bắt xe tới huyện Hoàng Hóa nơi mà đám Lâm, Vi, Linh, Thanh cùng chú Hải, Chú Minh, Chú Tùng đang ở đó. Sau gần 2 tiếng ngồi xe cuối cùng tôi cũng tới nơi. Tại đây tôi đem toàn bộ sự việc biết được qua lời anh Mạnh và 2 vị Âm Sai kể lại một lần cho mọi người nghe. Nghe tôi kể xong chú Hải cau mày nói.

- Năm đó sư phụ cùng chúng ta đã phong ấn cửa của cổ mộ. Đúng là phía bên kia sông Luồng đối diện hang Lung Mụ có một miếu thờ các vị tướng sĩ nghĩa quân lam sơn. Thủ lĩnh của những tướng sĩ đó chính là Thượng Tướng Thống Lĩnh tên gọi là Lò Khảm Ban dưới chướng Lê Thái Tổ. Năm xưa tại vùng núi Hối Xuân, Quan Hóa đã xảy ra rất nhiều trận chiến lớn nhỏ của nghĩa quân Lam Sơn và quân Minh. Tại đây quân Lam Sơn đã dành chiến thắng rất oanh liệt, tuy không ít binh sĩ hy sinh nhưng đổi lại cả một vùng rừng núi Quan Hóa thuộc quyền kiểm soát của nghĩa quân, mở đầu cho những chiến dịch chống giặc ngoại xâm sau này. Ngày đó rất nhiều tàn quân của quân Minh lẫn trốn vào rừng sâu, hang động. Sư phụ ta năm đó cũng vì nghe tiếng Hang Lung Mụ nơi động táng của người Thái cổ, xảy ra những chuyện kỳ quái, mới dẫn chúng ta lên đó xem xét ai ngờ lại đụng độ với một đám tà vật lợi hại. chúng ta đoán có lẽ đám tàn dư quân Minh năm xưa vì trốn tránh sự truy đuổi của nghĩa quân nên đã trốn vào hang động, rồi bỏ mạng trong đó. Oán khí của bọn chúng cùng âm khí tích tụ bao năm của hang động đã khiến Hang Lung Mụ trở thành Âm Sào, Quỷ Huyệt gây hại một phương.

Chú Tùng ở một bên cũng lo lắng nói.

- Trước mắt chúng ta lên đó một chuyến. thứ nhất là để quan sát địa thế, thứ 2 theo lời 2 vị Âm Sai kia thời gian qua đám tà vật ấy đã dự định hành động, không rõ đám tà vật từ bên ngoài công kích cửa hang kia từ đâu mà tới, có lẽ là đám tàn dư của quân Minh trốn chạy rồi chết ở trong rừng, tướng quân Khảm Ban cùng quân sĩ của mình có lẽ cũng nhận ra đám tà vật trong hang Lung Mục kia chính xác là ai nên bao năm qua vẫn trấn giữ khu vực đó, trấn áp bọn chúng trước khi sự phụ phong ấn cửa hang, nếu không chỉ sợ đám tà vật kia đã sớm thoát ra ngoài. Chúng ta trước đi đầu tra giải quyết đám tà vật phía ngoài trước sau đó lại thanh trừng cỗ mộ cũng không muộn.

Thời gian qua đám chúng tôi riêng phần mình đều đạt được những thành tựu nhất định. Sức mạnh thần thú đã được chúng tôi luyện hóa thành lực lượng của bản thân. Có thể nói giờ đây vết ngăn giữa thần thú và chúng tôi đã không còn, 5 người chúng tôi đã chân chính trở thành chân thân của thần thú tại nhân gian. Chính vì vậy khi nghe các chú nói về việc tiến đến cỗ mộ dò xét, cả năm người chúng tôi không khỏi hồi hộp cùng phấn khích, sứ mệnh của chúng tôi cuối cùng cũng đến lúc thực thi.

Sáng ngày hôm sau tất cả mọi người bắt xe hướng lên Quan Hóa, Thanh Hóa, trải qua chặng đường hơn trăm cây số, cuối cùng xe cũng dừng lại ở thị trấn Hồi Xuân, dựa theo chỉ nhớ của mình, 3 người chú Hải đưa đám chúng tôi đến nhà một người bạn của các chú tại bản Khảm nằm sâu trong khu núi tách biệt so với phần dân cư còn lại. Tại đây chúng tôi đã được nghe, được trải qua những đi đầu đáng sợ của núi rừng Quan Hóa.

- A Rừn !!!

Vừa dừng chân tại một căn nhà sàn cổ chú Hải đã lớn tiếng gọi. chú vừa rút lời thì từ phía trong nhà, một người đàn ông lớn tuổi bước ra. Ông nheo mắt quan sát chúng tôi, khuôn mặt già nua chứa đầy những nếp nhăn sương gió bỗng giãn ra, ông ta như nhận ra đi đầu gì đó. Khóe miệng giật giật nói với giọng lấp lỏp.

- Kia chú Hải, cả chú Tùng, chú Minh...phải không.?

- Vâng mấy đứa em quay lại rồi đây anh.

3 người chú Hải tiến lên ôm lấy bác Rữn, 4 người tỏ rõ sự vui mừng.

- Lâu quá rồi...tôi cứ nghĩ các chú không còn quay lại nữa. Ông trời, bản tôi xem như còn có hy vọng rồi.

Bác Rữn nói trong sự xúc động.

Chú Hải vỗ bả vai bác Rữn nói.

- Chúng em đã hứa sẽ quay lại thì chắc chắn sẽ quay lại. mỗi thù năm xưa nếu không rửa được chúng em có chết cũng không cam lòng anh ạ.

Nghe chú Hải nói như vậy bác Rữn trầm tư nhớ lại sự tình năm đó. Khóe mắt cũng dần đỏ lên vì thương cảm.

- Phải rồi...! năm đó nếu không có sự phụ của các chú xả thân thì bản của tôi cũng không còn đến tận bây giờ. Thoáng cái đã hơn 40 năm. Nhìn xem chúng ta đều đã già rồi. con ma rừng, quỷ núi nó lại hại dân bản rồi các chú ạ.

- Là sao anh?

Chú Minh lo lắng hỏi.

Bác Rữn khẽ thở dài nói.

- Thôi các chú vào nhà mời chén nước, tôi đem mọi chuyện kể lại, nghe xong các chú hiểu ra ngay ấy mà.

Dem theo sự tò mò tất cả mọi người đi vào trong.

Vừa bước vào trong ngôi nhà sàn 5 đứa chúng tôi bất giác cảm thấy sống lưng như có một dòng điện chạy dọc, cả đám đưa mắt nhìn nhau, thấy vậy chú Hải lên tiếng.

- Đừng khẩn trương, nhà thầy mo nào mà không nuôi âm binh, ma xó.

- Thầy mo? Bác Rữn đây là..

Lân còn chưa nói hết câu thì ánh mắt đã quét qua góc nhà. Một đứa nhóc t ần 6 tuổi đang ng ồi thu lu trong đó. Ánh mắt tinh nghịch nhìn về phía chúng tôi, tay chân múa máy như trêu trọc. Dù đã được biết trước nhưng Lân vẫn cảm thấy kh ẫn trương. Tất nhiên Đứa bé kia chính là ma xó nhà bác R ữn.

- Nhà có khách đừng có làm loạn.

Bác R ữn hướng đứa bé kia trách mắng, sau đó quay sang phía 5 đứa tôi quan sát kế đó hướng mấy người chú Hải nói.

- 5 đứa nhỏ này đều là đồ đệ của các chú sao. Nom đứa nào đứa nấy, mặt mũi sáng ngời. th ần khí quanh quẩn, ắt hẳn cũng không phải người thường.

" tinh tường như vậy" 5 đứa tôi không khỏi thán phục nhìn về phía bác R ữn miệng thì th ần

Chú Tùng nghe vậy mới lên tiếng.

- Vâng đúng r ồi anh, trận chiến lần này giữa vào mấy đứa nhỏ cả anh ạ. Thân già như chúng ta chỉ là giúp sức phần nào mà thôi.

Chú Tùng nói đoạn li ền giới thiệu từng người chúng tôi cho bác R ữn. sau một h ồi làm quen chú Hải mới đem chuyện vừa r ồi hỏi lại bác R ữn.

- Khi nãy bác nói con ma rừng, quỷ núi lại hại dân bản là sao bác?

Bác R ữn tay nâng lên chén trà nóng nhấp một ngụm, hướng ánh mắt xa xăm về phía rừng già sau đó nói.

- Từ ngày sự phụ các chú cùng chúng ta đánh lui đám tà vật kia trở lại Âm Sào Quỷ Huyết của chúng, dân bản tôi đã có những ngày tháng yên bình. Không còn người chết vô cớ, cũng chẳng kẻ nào phải rời đi. ấy vậy mà một năm trở lại đây, những chuyện đáng sợ lại bắt đầu say ra. Từ phía những rừng lu ồng, rừng già quanh núi Pha Cánh âm khí lượn lờ ngày một dày đặc, không ngừng bành chướng xâm lấn ra xung quanh núi. muông thú

bị dọa sợ bỏ đi hết. Dân bản không ít lần phát hiện những sinh vật lạ lẫm xuất hiện trong khu núi đó, những âm hưởng ghê rợn hắc ám vẫn gào thét, khiến cho dân bản không còn dám tiến vào khu núi hái củi hay săn bắn. Thế rồi thời gian gần đây xuất hiện các vụ bò dê mất tích bí ẩn. dấu vết để lại đầu là những bàn chân dị dạng. Lúc đầu dân bản còn cho là có thú dữ mò về nhưng càng ngày lại càng có nhiều vụ mất tích xảy ra hơn. Đỉnh điểm là tháng trước có 2 mẹ con sống gần bờ rừng phía tây bản bỗng nhiên mất tích. Dân làng túa ra đi tìm thì phát hiện thi thể bọn họ bị thứ gì đó gặm nát chỉ còn tro xương trắng. Lúc đó tôi cũng có mặt, qua dấu vết cùng khí tức lưu lại trên thi thể họ tôi biết thứ gây ra cái chết thương tâm cho mẹ con không phải là thú dữ...mà..mà là cương thi.

- Cương thi...?

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 3

Mấy người chúng tôi kinh ngạc kêu lên. Trong điển tịch môn phái có nhắc tới loại tà vật này nhưng từ khi hành đạo mấy đứa chúng tôi vẫn chưa một lần đối đầu với chúng.

Nhìn thấy chúng tôi ánh mắt mờ hồ chú Minh lên tiếng giải thích.

- Cương thi là một hình thái của tà vật mang thực thể. Bọn chúng cũng chia ra nhiều các cấp bậc, hình thái. Cương thi sơ cấp đa phần là những cỗ thi thể bị âm khí, chướng khí lâu này dung dưỡng mở ra một phần linh trí, " ngũ uẩn lục thức " chỉ khai mở phần nào. Chúng là sinh vật rất mang sức mạnh kinh người, không biết đến đau đớn, bệnh tật nhưng chỉ số thông minh thì cực thấp hầu như trong tiềm thức của chúng chỉ có giết tróc và ăn thịt. Nói chúng là dã thú cũng không sai. Tuy vậy để đối phó với chúng cũng không phải đơn giản. sức mạnh của bọn chúng rất lớn, thân thể bị phong hóa qua năm tháng trở nên vô cùng cứng chắc, có thể nói là đao thương bất nhập. Sau này đối đầu các con phải hết sức cẩn thận.

Chú Minh rút lời thì chú Tùng cũng lên tiếng.

- Khi này trên đường đến đây em đã cảm nhận thấy không khí quanh vùng có gì đó khác lạ, không nghĩ tới nơi đây lại phát sinh ra quái sự như thế.

Bác Rừn gật đầu nói.

- Dân bản tôi từ độ sảy ra chết người thì cũng rất hạn chế ra ngoài, đêm đến nhà nào cũng cửa khóa then cài, đến con nít còn không dám khóc lớn. tôi vì nỗi lo ấy đã đi đầu động trai bản đem với sống cùng gạo nếp về nên một vòng tròn quanh bản nhằm tạo ra vách ngăn với đám cương thi kia.

Nhưng hằng đêm vong quỷ vẫn quấy phá, không ít người bị chúng dẫn dụ, cũng may được phát hiện sớm nên thoát được.

- Biện pháp đó đúng là rất tốt, nhưng âm khí cùng chướng khí trong khu núi đang ngày một khuếch tán, nếu để bọn chúng ngày càng lớn mạnh chỉ sợ người dân trong bản nếu bị nhiễm chướng khí cũng sẽ bị thi biến trở thành cương thi.

Chú Hải nói ra suy nghĩ của mình. Bác Rừn nghe xong chỉ khẽ thở dài.

- Biết là như vậy nhưng tôi thân cô, thế cô cũng chỉ có thể nghĩ ra đối pháp tạm thời. cũng may giờ có thêm các chú, dân bản tôi xem như còn hy vọng.

Chúng tôi cứ như vậy trò chuyện đến tận chiều tối. đoàn người dự định tối nay sẽ đi dò xét quanh bản thì từ ngoài có một thanh niên hốt hải chạy vào gọi lớn.

- Sư phụ.. sư phụ. có chuyện lớn rồi sư phụ ơi.

Nhìn thấy thần sắc hoảng loạn của thanh niên kia, bác Rừn cũng khẩn trương nâng anh ta lên hỏi rõ.

- Có chuyện gì? Sao con hốt hải như vậy?

Thanh niên kia méo máo nói.

- Sư phụ ơi, đám thằng Sùng, bọn nó..bọn nó hóa điên hóa dại hết rồi sư phụ ơi. Người mau cứu bọn nó với...

- Cái gì, các con đi đâu mà bọn nó lại bị như vậy. Thôi dẫn ta đến đó...nhanh lên.

Bác Rừn nói xong quay lại phía chúng tôi nói tiếp.

- Mọi người giúp tôi một tay, đám ma quỷ kia lại hại người rồi.

Nghe cuộc đối thoại của thanh niên kia cùng bác Rừn chúng tôi hiểu chuyện gì đang xảy ra nên cũng không hỏi nhiều đứng dậy chạy theo bác Rừn.

Đoàn người men theo đường đất hướng phía tây của bản chạy tới. khi vừa tới nơi trảng diện trước mặt khiến mọi người không khỏi khiếp sợ. Một đám người đầu tóc rũ rượi, mặt mày rũ tợn đang cào cấu, cắn xé lẫn nhau, những hộ dân trong bản quanh đó đã sớm sợ hãi bỏ chạy.

- Đám người này bị quỷ nhập thân, mau giúp họ...

Linh và Vi khẩn trương kêu lên sau đó đang định hướng đám người kia thì pháp thì bị Thanh và Lân ngăn lại.

- Đợi một chút, có gì đó không đúng. Đám người này dường như không nh ần ra sự có mặt của chúng ta.

- Phải r ồi lẽ nào lại vậy. Cương thi dù ngu ngốc cũng không đến mức như vậy. Chứ chưa nói những người này còn chưa phải là cương thi.

Đang lúc mọi người nghi hoặc thì 2 bên trái phải đoàn người vang lên những tiếng cười quỷ dị. Kế đó không gian trước mắt mọi người vặn vẹo, một khung cảnh hoang tàn đổ nát, khói lửa ngập trời xuất hiện. xác người cùng thú vật nằm la liệt, máu vương đầy đất tiếng thét vang trời.

- Sùng... Tiến..trời ơi Thắng....Thắng....

Thanh niên nọ gào khóc thảm thiết khi nhìn thấy xác những người bạn của mình bị chia năm xẻ bảy. Trong cái khung cảnh chập choạng tối, từng đốm sáng đỏ rực lấp ló trong những mảnh rừng đen đặc từng tiếng cười sằng sặc vẫn vang vọng.

- Thấy không? Kết cục của đám nô lệ các người sẽ là như vậy. Minh tri ều chúng ta là bất diệt...không một kẻ nào thể ngăn đường chúng ta.
Haha

Một thanh âm trầm đục vang lên. Chúng tôi đưa mắt nhìn lại chỉ thấy một thân ảnh to lớn đang cười trên mình chiến mã chậm rãi đi tới.

- Lẽ nào là bại binh quân Minh năm đó, bọn chúng lần khuất bao năm cuối cùng cũng trở lại rồi.

Bác Rừn hít sâu một hơi cao giọng nói.

- Chiêu đại của các người đã sớm chấm dứt, lũ giặc không sớm siêu thoát còn ở đây hại người. hôm nay dù bỏ cái mạng già này, ta cũng quyết tiêu diệt các người.

- Anh Rừn bình tĩnh đi, chỉ là ảo cảnh mà thôi, có lẽ đây là lời tuyên chiến của chúng.

Chú Hải, chú Tùng, chú Minh cùng tiến lên ném ra 3 lá bùa đánh tan ảo cảnh, không gian trước mặt chúng tôi lại một lần nữa biến đổi, 3 thanh thiên Sùng, Tiến, Thắng lúc này đã nằm bất tỉnh trên mặt đất, trên thân người nào người nấy máu me loang lổ, thương tích đầy mình.

- Mau đưa bọn họ trở về Những hộ dân ở khu vực phía tây của bản cũng phải rời đi, âm khí cùng chướng khí đã xâm lấn đến tận đây rồi, nếu không bọn chúng cũng không tự ý huyền hóa ảo cảnh trước mặt chúng ta.

Chú Hải phân phó cho chúng tôi cùng thanh niên kia đem 3 người đang bất tỉnh trở lại nhà bác Rừn, còn những dân bản sớm bị dọa sợ bởi những thanh âm kì quái cũng được bác Rừn bố trí đến phía đông bản, tránh xa vùng chướng khí.

Về tới nhà bác Rừn 3 thanh niên kia được bác Rừn sơ cứu các vết thương và cho uống một thứ nước màu đen, lại được chú Hải dán bùa dưỡng hồn, một tiếng sau cả 3 người dần hồi tỉnh.

- Cứu ..cứu tôi. Có quý...có quý mau bảo dân bản chạy đi, chạy ngay đi...

Vừa tỉnh lại thanh niên tên Sùng kia đã gào thét, hoảng loạn. bác Rừn phải tiến lên trấn an, một lát sau như bình tĩnh trở lại, Sùng nắm chặt tay bác Rừn nói.

- Bác Rừn dân bản ta phải đi thôi. Bọn chúng...bọn chúng tới rồi..

- Bác biết, mày trước bình tĩnh, kể lại mọi chuyện xảy ra cho bác và mọi người nghe. Có vậy mới tìm cách giải quyết được.

Lúc này 2 thanh niên Tiến và Thắng đầu đã tỉnh lại, cả 3 người về mặt thất thần, do dự, nhìn thấy như vậy bác Rừn mới quát.

- Có phải chúng mày làm ra việc gì ngu ngốc hay không. Thắng Muôn mày khôn hơn thì kể lại đầu đuôi cho sư phụ nghe, để lâu là không kịp đâu, biết chưa...

Thanh niên tên Muôn người chạy về báo tin khi này cũng chính là đồ đệ của bác Rừn lúc này mới mở miệng, trong giọng nói có phần sợ hãi cùng hối hận.

- Con ... con xin lỗi. 4 đứa con gây họa cho cái bản này rồi sư phụ ời.

- Là sao..?...không..không lẽ ,Hang Lung Mụ (hay còn gọi là Hang Ma) chúng mày tới hang Lung Mụ phải không?

Cả 4 thanh niên nghe bác Rừn quát lên thì cúi gằm mặt xuống tỏ rõ sự hối hận.

Một lát sau Muôn mới run giọng kể lại quá trình 4 người vì sao mà tới hang Lung Mụ cùng trạm chân đám ma rừng, quỷ núi kia ra sao.

- Trưa ngày hôm nay thằng Sùng có bạn dưới xuôi lên, chúng con uống say, thằng Sùng đem những chuyện quái dị gần đây cùng những việc kỳ quái sư phụ làm ra bàn luận. 2 thằng bạn nó cho rằng đó chỉ là chuyện hoang đường vì thời đại này rồi làm gì có ma quỷ. Con đã lớn tiếng tranh luận với bọn nó, Bọn nó vẫn không tin còn thách thức nhau lên hang Lung Mụ để chứng thực chuyện ma quỷ. Con vì tính hiếu thắng mới muốn chứng

minh cho bọn nó những lời su phụ nói là thật nên dẫn đường. Kì lạ là đường vào khu núi chúng con đã đi qua nhiều lần nhưng hôm nay cả đám đi rất lâu mà vẫn không đến nơi, thấy kì lạ nên con cố tình lưu lại dấu vết trên thân cây bằng con dao găm su phụ cho, vì sợ nhầm đường. Cả đám đi thêm một đoạn thì tới chân núi Phá Cang nhưng trước mắt cả mấy đứa lúc này toàn bộ khu vực chân núi xuất hiện dị tượng rất quỷ dị, sương mù quện lại với nhau, tập trung quanh khu vực chân núi rất nhiều, kinh hãi hơn nữa càng tiến lại gần thì sương trắng dần dần chuyển sang màu đen. Mùi hôi thối đến lợm hợm thoát ra từ đó rất nồng nặc. Khi cả đám chúng con còn đang kinh hãi trước dị tượng ấy thì từ trong đám sương đen bỗng xuất hiện hàng loạt tiếng vó ngựa cùng tiếng hò hét. Lúc này hơi rệu trong người mấy đứa cũng bay biến sạch sẽ, cháu với thằng Sùng nhận ra nguy hiểm nhưng thằng Tiến, thằng Thắng vì dân dưới xuôi, lại theo chủ nghĩa duy vật nên không tin có ma quỷ, bọn nó hùng hục đi thẳng vào đám sương đen, con với thằng Sùng ngăn lại không được, cho đến khi từ trong đám sương đen ấy xuất hiện rất nhiều bóng người hình dáng kì dị. Kẽ cụt tay, người mất chân, thịt thối lờ loét rơi rụng theo từng nhịp di chuyển. đến lúc này thì 2 thằng kia cũng sợ hãi hét toáng lên, cả đám bọn con bỏ chạy thực mạng. Đám người kia đuổi theo chúng con đến tận vòng tròn su phụ dùng vôi với gạo nếp vẽ ra xung quanh bản, thì 2 thằng Tiến, Thắng như hóa điên lao vào 2 đứa con, thằng Sùng 1 mình ngăn cản 2 thằng kia sau đó bảo con chạy về gọi su phụ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 4

Muôn một hơi kể lại toàn bộ sự việc cho mọi người nghe. Nghe tới đây bác Rừn cau mày không nói như đang suy tư đi đâu gì. Được một lát thì bác thở dài nói.

- Vậy là ngày đó cũng đến. đám ma quỷ kia sắp phá bỏ được phong ấn rồi. không trách gì được, âm khí cùng chướng khí lại bành chướng nhanh như vậy.

Chú Hải, chú Tùng, chú Minh lúc này cũng quỳ xuống hướng núi Lung Mụ vái lạy. Chúng tôi còn chưa hiểu chuyện gì thì chú Hải lên tiếng.

- Sư phụ! Người đi thông thả.

Thì ra một khi phong ấn bị phá bỏ thì hồn phách cùng nguyên thần của sư công cũng theo đó dần tán đi, đến đâu thai cũng không còn cơ hội. chúng tôi hiểu ra cũng quỳ gối vái lạy tiễn đưa.

- Thời gian không còn nhiều chúng ta phải mau chóng xử lý đám vong quỷ bên ngoài cỗ mộ trước khi phong ấn chính thức bị phá hủy. Nếu để bọn chúng hợp sức thì cơ hội chiến thắng càng nhỏ lại.

Chú Hải lên tiếng.

Những lời này vừa phát ra tôi cảm nhận thấy một tia khí lạnh chạy dọc sống lưng, hiểu kỳ quay lại quan sát thì ngoài Muôn và 3 người đang ngẩn ngơ thất thật không có gì lạ. Lúc đó tôi không để tâm lắm nhưng mãi về sau tôi mới biết, ngay lúc đó một kế hoạch đáng sợ đã được vạch ra. Tôi hướng mắt quay lại phía chú Hải và mấy chú còn lại chỉ thấy Bác Rừn cùng chú Minh, chú Tùng cũng gật đầu đồng ý, kế đó bác Rừn lấy ra bản đồ khu chân núi Phá Cang ra, tất cả chúng tôi đều chụm đầu vào quan sát. Bác

Rừn chỉ vào một địa điểm trên bản đồ đã được bác đánh dấu đỏ, sau đó nói.

- Khu vực này trước đây dân bản phát hiện rất nhiều hài cốt của quân Minh, đám cương thi cùng khô lâu có lẽ cũng từ đây mà ra. Âm khí cùng chướng khí nồng đậm hẳn là nguyên nhân khiến những cỗ tử thi cùng hài cốt năm xưa không bị phân hủy, qua hàng trăm năm đã thi biến.

- Vị trí này cách chân núi không xa. Hiện tại chúng ta tới đó quan sát địa thế một chút.

Chú Minh lên tiếng, mấy người chúng tôi cũng gật đầu đồng ý.

Tối ngày hôm đó sau khi lên kế hoạch đầy đủ đoàn người chúng tôi lập tức lên đường chỉ có Muôn là xin ở lại chăm sóc 3 người bị thương, có lẽ chuyện vừa rồi đã sớm dập tắt ý chí của một thầy mo tương lai trong anh ta. Bác Rừn dẫn đầu đoàn người tiến về khu vực nọ. Nương theo ánh trăng mọi thứ dường như rất rõ ràng. Con đường mòn trong rừng cỏ đã mọc chen ngang nói rõ đã lâu lắm rồi không một ai giám bước chân tới nơi đây. Không khí xung quanh tĩnh lặng đến đáng sợ, từng cơn gió lạnh lẽo mang theo mùi của tử khí càng khiến đám thanh niên ít kinh nghiệm chiến đấu như chúng tôi không khỏi rùng mình. Cả đoàn men theo lối nhỏ đi bộ tầm 20 phút thì tiếp cận khu rừng bao quanh chân núi Phá Cang. Tuy trên đường không ít, huyễn cảnh, dị tượng phát sinh nhưng với kinh nghiệm về địa hình nơi đây cũng như tất cả chúng tôi pháp lực đều không tệ nên mấy ảo cảnh đó không thể ngăn bước. Bất chợt bác Rừn ra dấu cho mọi người dừng lại. Trước mặt chúng tôi giờ đây là những màn sương đen dày đặc, đục như những gò Muôn nói. Mùi của tử khí thực sự rất đậm, hơi thổi kinh khủng.

"loạt soạt..." đúng lúc này bên tai chúng tôi vang lên rất nhiều tiếng động lạ, tiếng lá khô và cành cây bị thứ gì đó dẫm đạp, những tiếng động ấy phát ra ngày càng nhiều, gần hơn, rộn rập hơn. Từng tiếng cười quỷ dị theo đó vang vọng. Kế đó là giọng nói của quỷ thi hồi đầu tối vang lên.

- Các người đến rồi...ha ha. Đến cũng thật nhanh. Không nghĩ tới ảo cảnh của chướng khí cũng không ngăn cản được các người.

Đám người chúng tôi kinh hãi quan sát tứ phía, bác Rừn khẽ nói.

- chúng ta đều dán bùa ẩn đi khí tức, cố sao bọn chúng lại phát hiện ra? Mà mai phục từ trước. Không lẽ..

bác Rừn cau mày suy nghĩ, bất chợt như nghĩ ra điều gì quan trọng bác tức giận mắng.

- Không thể nào , tuyệt đối không có khả năng....!!!

bác Rừn còn chưa nói hết câu thì xung quanh chúng tôi không biết từ bao giờ đã xuất hiện hàng trăm đốm sáng đỏ rực, tất cả bọn chúng đang từ từ tiến sát bao vây lấy chúng tôi.

- Là đám cương thi cùng vong quỷ quân Minh. Mọi người cẩn thận một chút.

Chú Hải lớn tiếng nói.

- Vô dụng thôi, hôm nay các người đã tự dẫn xác tới thì chỉ có đường chết. Ta đã từng nói. Cái kết của đám nô lệ các người chỉ có một. Phục dịch Minh Triều hoặc là chết. Hahaha

Giọng nói kia lại vang vọng kể đó thân ảnh to lớn của hắc tách đám cương thi cùng vong quỷ bước ra. Trên thân hắc hắc quang lượn lờ nói rõ tu vi vô cùng cường đại chỉ sợ đã sớm trở thành Dạ Quỷ. Thậm chí đã sắp vượt qua.

Bác Rừn có chút khẩn trương nói.

- Phải làm sao đây, bọn chúng đông như vậy.

- Lo lắng bây giờ cũng vô ích, bọn chúng có chuẩn bị từ trước, mau chóng bày trận , nhanh lên.

Chú Hải tiến lên lớn tiếng phân phó cho chúng tôi. 5 người chúng tôi giờ đây ai nấy đều vô cùng khẩn trương. Từ trước tới giờ toàn là chúng tôi vây công tà vật chứ chưa bao giờ rơi vào tình thế ngược lại. mỗi người đều

lấy ra pháp khí chia ra 5 điểm bày ra "ngũ hành trận pháp" đưa ánh mắt khẩn trương nhìn về đám tà vật đang hùng hục tiến tới. cũng may lần này tiến đến thanh tròng cổ mộ 3 người chú Hải đã dự liệu trong cổ mộ chắc chắn có cương thi bởi vì trận chiến năm xưa 3 người đã cảm nhận thấy trong hỗn tạp âm khí có chứa cả thi khí nên đã chuẩn bị rất nhiều pháp dược chuyên trị chúng. Chú Minh lấy từ trong ba lô ra một túi lớn pháp dược đã được đi đầu phối từ trước bao gồm, vôi sống, gạo nếp, xương gà đen đã nghiền thành bột trộn lẫn cùng một ít lưu huỳnh, rải khắp mặt đất xung quanh đoàn người. chú Minh còn đặt 1 cái tên khá mỉa mai cho nó. Hỗn hợp ấy tên gọi "bộc phá hạ cương thi". Vốn dĩ chỗ "bộc phá hạ cương thi" này là chuẩn bị cho thi vương trong cổ mộ, không nghĩ tới còn chưa tiến vào đã phải dùng tại đây.

Trận pháp cùng "bộc phá hạ cương thi" vừa được bố trí xong thì cũng là lúc đám cương thi kia lao tới, tuy nhiên bọn chúng còn chưa tiếp cận được đám người chúng tôi thì hàng loạt tiếng "xì...xì" đã vang lên, kế đó là những tiếng gào thét ghê rợn phát ra từ đám cương thi góm giếc đó. Từng đợt khói đen không ngừng toát lên xung quanh đoàn người. những con cương thi đầu tiên xông lên đã dẫm phải "bộc phá hạ cương thi" chúng đau đớn muốn dừng lại thoát ra ngoài nhưng đám phía sau đã hùng hục lao tới, nào để cho bọn chúng có cơ hội thoát ra, cứ như vậy đám cương thi dẫm đạp lên nhau không ngừng bị pháp dược thiêu đốt, từng mảng thịt còn sót lại trên người chúng bị pháp dược ăn mòn sạch sẽ chỉ còn lại xương trắng, từng tiếng gào thét thống khổ cứ thế vang lên không ngớt. nhưng số lượng cương thi rất đông, cơ hồ số pháp dược kia cũng sẽ rất nhanh bị những dòng máu đen và thân xác của những con cương thi đã chết tiêu hao hết. Nhìn thấy sự hung hãn điên cuồng của đám cương thi tôi không khỏi nghĩ thầm. "là kỷ luật quân đội ngày xưa nghiêm khắc hay lũ quái dân này thêm thối tươi đến phát điên rồi mà tên nào tên nấy điên cuồng như vậy". Tôi hít sâu một hơi, tràn diện khuôn bố này như kích thích máu nóng trong người tôi, ý chí chiến đấu trừ ma vệ đạo trong tôi trở nên hưng khởi hơn bao giờ hết, luồng sức mạnh của Bạch Hổ chạy loạn trong thân thể, như hun đúc, cổ vũ nhuệ khí cho tôi. 2 mắt tôi lúc này như toát ra bạch quang. Vung 2 tay hướng đầu cương thi đang lao tới vỗ mạnh. "răng rắc" tiếng hộp sọ vỡ nát như kích thích màng nhĩ của những người còn lại. tất cả mọi người hướng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía tôi. Trong mắt họ giờ đây tôi

như một người khác, toàn thân đang toát ra bạch khí. Mắt trừng lớn như mãnh hổ đang " tã xung hữu đột " giữa đám cương thi nhưng nhúc.

- Mẹ....thằng này điên rồi sao?

Lân nhỏ giọng mắng nhưng ánh mắt lâu nay vốn lãnh đạm lại đang hướng về tôi với vẻ thán phục.

Khi ấy tôi đâu biết, bản năng điên cuồng của Bạch Hổ trong tôi đã kích thích đến 4 người còn lại, mặc cho nguy hiểm bủa vây, cả 4 người cũng từ bỏ vị trí lao thẳng vào trận chiến. một hồi quần chiến cứ thế bắt đầu.

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 5

5 luồng ánh sáng vàng, đỏ, trắng, lam, lục trớp động trong đêm tối, tiếng mãnh thú rít gào xen lẫn với tiếng kêu rên thảm thiết vang lên, tràng diện chiến đấu vô cùng nhốn nháo. Cái gì mà trận pháp, bùa chú. Tất cả đều không phù hợp với quàn chiến. ở tình thế đối phương đông như dòi bọ. Một chút ít trận pháp bố trí tạm thời làm sao có thể ngăn cản chúng lâu dài, đến khi đó chỉ sợ đến cơ hội phản đòn chúng tôi cũng không có. Tất cả những đi đầu vừa rồi đều là những suy nghĩ thoáng qua khiến tôi quyết định chủ động xuất kích, dù sao thì " tiên hạ thủ vi cường", đâm trước là có lợi. thật không nghĩ tới sự bốc đờng trong chốc lát của tôi lại giúp cả đoàn người thay đổi tình thế, giờ đây chúng tôi không những không còn lâm vào thế bị vây công mà 5 thần tướng linh thú còn đang " tả xung hữu đột" giữa cả bày cương thi, nhất thời đánh cho chúng thất điên bát đảo, hàng ngũ vốn chỉnh tề bởi tác phong quân đội cũng bị xáo trộn, đối đến không thể nào đối hơn.

"tè tè" tiếng kèn lệnh vang lên rền dập trong đêm vắng. Đám cương thi tưởng chừng như ngu dốt đờng loạt dừng lại chạy lui về phía sau. Quỷ thi tướng giắc quân Minh nắm trong tay một đồ vật xù xì cong cong nhìn qua như sừng trâu đang ngửa cổ thổi liên hồi. đến khi đám cương thi lui xa ra khỏi chúng tôi một đoạn mới dừng lại. hấn quét mắt khắp một khoảng rừng phía trước mặt. Xác cương thi thiếu tay, thiếu chân nằm dập trên đất đang bắt đầu phân hủy khá nhiều. Số lượng phải đến gần một nửa, chỉ chiến đấu một hồi mà 1 phần 3 quân của hấn đã nằm xuống hấn làm sao không tức giận. Đôi mắt đỏ rực đây những tia máu chạy loạn của hấn hướng 5 người chúng tôi tỉ mỉ quan sát, chỉ thấy 2 hàng lông mày đậm dập của hấn nhăn rúm lại, khuôn mặt đen xạm, lở loét nhầy nhụa khẽ rung lên theo từng tiếng gằn giọng của hấn.

- Thần tướng linh thú...các người là hóa thân của thần thú.

- Nhận ra hơi muộn đấy.

Lân hất hàm đáp trả.

- Không t ồi...chỉ với 5 người mà đã hạ được rất nhiều binh sĩ của ta. Nhưng các người đừng đắc ý vội, vừa r ồi chỉ là ta khinh địch không nhìn ra chân thân của các người. hôm nay để bản tướng quân cho các người kiến thức một chút trận pháp tinh diệu của quân đội Minh Tri ều ta.

Quỷ thi tướng quân kia quát lớn một tiếng nâng lên sừng trâu thối liên h ồi, thanh âm như rất có nhịp điệu, đám cương thi kia nghe kèn lệnh lập tức di chuyển, tốp 5 tốp 3 tách ra hợp vào vô cùng nhu ần nhuyễn, chẳng mấy trốc một trận pháp quy mô được thiết lập.

- Là Bát Môn Kim Tòa Trận. Con mẹ nó... ai đó gọi Triệu Tử Long tướng quân tới đây ngay được không?

Mắt thấy trận pháp đám cương thi kia vừa hình thành tôi không khỏi há m ồm trợn mắt, Bát Môn Kim Tòa trận từ lâu đã được đạo môn linh hội sau đó cải biến một chút, dung nhập thành trận pháp, tôi ở trong điển tịch cũng đã thấy qua, nên khi nhìn thấy trận pháp đám cương thi kia hình thành tôi thực sự kinh hãi. trong tâm niệm nhớ lại trận chiến dưới thành Tân Dã trong bộ tiểu thuyết kinh điển Tam Quốc Diễn Nghĩa. Tướng quân hoàn mỹ Triệu Tử Long dẫn theo 500 tinh binh đã phá nát trận đồ Bát Môn Kim Tòa này. Tuy rằng trong tiểu thuyết có nói Tào Nhân chỉ lập xác trận không tô được hồn trận khiến trận pháp thiếu đi mất trận quan trọng dẫn đến đại bại nhưng không thể không nói đây thực sự là một trận pháp lợi hại. dù chỉ là xác trận , 5 người chúng tôi cũng khó có thể phá được. Ý niệm lay động tôi mới vô thức mà thốt lên những lời kia. Tuy nghe vào rất vớ vẩn nhưng nếu có một đi ều ước lúc này tôi thực sự ước Triệu Tử Long xuất hiện.

- Bớt tào lao đi. lúc này mà còn đùa được.

Vì cau mày không vui nói, nhìn qua th ần sắc tôi biết cô đang rất khẩn trương nên không giám nói hươu nói vượn nữa. Đang lúc cả đám người chúng tôi suy tính cách đối phó trận pháp kia thì từ phía bờ bên kia sông Lu ồng vang lên bản hùng ca bi tráng một thời, bài hịch ấy như đinh nhọn

đóng cột lim, khẳng định chủ quyền dân tộc, danh giới Bắc,Nam phân định rạch ròi.

" Từng nghe

Việc nhân nghĩa cốt ở yên dân

Quân điều phạt trước lo trừ bạo

Như nước Đại Việt ta từ trước

Vốn xưng nền văn hiến đã lâu

Núi sông, bờ cõi đã chia

Phong tục bắc, nam cũng khác

Từ Triệu, Đinh, Lý, Trần bao đời xây nền độc lập

Cùng với Hán, Đường, Tống, Nguyên mỗi bên xưng đế một phương

Tuy mạnh yếu từng lúc khác nhau

NHƯNG HÀO KIẾT THÌ ĐỜI NÀO CŨNG CÓ!!!! "

(trích Bình Ngô Đại Cáo của Nguyễn Trãi)

Bài hịch ngâm đến đây thì một giọng nói vang động như sấm rền cất lên.

- Vương Long người không để Khảm Ban ta vào mắt?

Giọng nói vừa dứt chỉ thấy rất nhiều thân ảnh, thân mặc khôi giáp trang nghiêm dẫn đầu là một thống soái tướng mạo oai phong, lẫm liệt đạp gió mà tới.

- Khảm Ban...Khảm Ban...!!!

Quỷ thi tướng quân kia thì ra tên là Vương Long, mắt nhìn thấy thân ảnh thống soái Khảm Ban thì không khỏi tức giận, từng tiếng Khảm Ban rít qua kẽ răng của hắn tỏ rõ sự căm phẫn.

- Vương Long, mấy trăm năm qua người lẩn trốn cũng thật khéo, tại sao đến gần đây mới xuất hiện, người nghĩ Đại Việt ta hết người rồi sao?

Giọng nói uy mãnh của thống soái Khảm Ban lại vang lên.

Quỷ thi Vương Long nét mặt rũ tợn nói.

- Năm xưa ta để thua người một trận, kết quả làm hồng đại cục của Minh Triều. Bao năm qua phải trốn chui, trốn lủi. Thân xác cũng không thể trở về cố quốc, hôm nay tại đây ta sẽ trả lại hết cho người, cho người nếm thử cảm giác tôn nghiêm của quốc gia bị dày xéo.

Rút lời hắn nở một nụ cười quỷ dị liếc về phía hang Lung Mụ kế đó hướng mắt về phía bác Rừn.

- Tất cả đã được an bài, sẽ kết thúc sớm thôi, cũng nhờ người thời đại của Minh Triều sẽ hưng thịnh nay mai...sẽ trường tồn cùng thiên địa.. haha.

- Có ý gì? Hắn nói vậy là có ý gì...ánh mắt của hắn tại sao lại hướng về mình mà nói ra những lời như vậy ?

Bác Rừn bị ánh mắt của Vương Long làm cho bấn loạn, bác cẩn thận suy nghĩ nguyên do." Đoàn" một tiếng sét đánh vào thần trí của bác, bác Rừn run dẩy loạn choạng như muốn ngã xuống.

- Muôn...thằng Muôn. Không lẽ nó đã bán thân hồn cho quỷ dữ. Không, Muôn. không thể như thế được.

Bác Rừn ôm đầu ngời phịch xuống đất từng khúc mắc trong suy nghĩ dần được giải đáp. Miệng bác lẩm bẩm nói ra những câu vô nghĩa.

- Nhiều ảo cảnh như vậy làm sao một đứa nhỏ mới 18 có thể phá bỏ mà thuận lợi tiến qua được?. Dao găm nào? mình chưa từng cho nó dao găm.

Tại sao chỉ mình Muôn chạy thoát ?, đám vong quỷ quân Minh không yếu sao nó bình an thoát về báo tin. Trước giờ nó luôn hào hứng cùng mình hàng yêu trừ ma, sao hôm nay lại muốn ở lại bản. Thôi hồng...hồng r ấ.

Nghĩ tới đây 2 mắt bác đã nhòe đi vì sự thật đầy cay đắng. Muôn , đệ tử bác hết mực yêu thương không biết vì lí do gì đã bán linh hồn của mình cho quỷ dữ. Giờ phút này bác đau đớn, tự trách bản thân đã không siết sao hơn. Bác than trách Muôn nhỏ dại 1 thì tự trách bản thân mình 10.

Nhìn thấy bộ dáng đau khổ của bác Rủi, quỷ thi Vương Long cười sằng sặc sau đó nói.

- Chắc hẳn người đang tự hỏi, tại sao một thầy mo tương lai sáng ngời như hẳn lại toàn tâm , toàn ý làm việc cho ta phải không?. Tất cả là vì người, người không thỏa mãn được lòng tham của con dã thú ấy. Hẳn muốn mạnh hơn, mạnh hơn nữa. Nhưng người chỉ có vậy, chút pháp lực ấy của người không làm thỏa mãn hẳn, hẳn tìm đến hắc đạo là đi đầu đi nhiên. Dù sao ta cũng phải cảm ơn người. Nhờ có người Minh Triều ta rốt cuộc cũng đợi được ngày phục hưng. Kaka.

Nghe thấy những lời này bác Rủi như hiểu ra tất cả. Bác biết Muôn là người có ý chí, có tham vọng. Nhưng bác không nghĩ tới hẳn lại mù quáng đến như vậy. Bác hướng đôi mắt giận dữ nhìn về Vương Long. Đường như nhận ra hận ý trong đôi mắt bác Rủi, Vương Long nhếch cái miệng đang bặm đầy dòi bọ nói.

- Chớ vội nóng giận. đợi đến khi đ ồ đệ yêu dấu của người giải khai phong ấn cổ mộ hoàn toàn, phóng thích chủ soái của ta cùng các huynh đệ, khi đó người phát tiết ta tuyệt đối không cản. hahaha

Giọng nói mang theo ph ần trào phúng ấy của quỷ thi Vương Long như trăm ngàn vết dao cứa vào tim bác Rủi. trong ánh mắt lạc th ần của bác tôi nhìn ra sự tuyệt vọng. "Phong ấn bị phá bỏ đám tà vật cường đại kia sẽ ra ngoài. Đến khi đó..."

Tôi thực sự không giám nghĩ tiếp.

Bất chợt chú Hải tiến lên chấp tay với thống soái Khảm Ban hành lễ sau đó nói.

- Thống soái việc đã đến nước này đành trông cậy vào ngài ngăn cản đám tà vật ở đây, về phần cổ mộ chúng ta đành gắng sức.

- Ta đã hiểu, các người nhanh đi đi. đám bại binh này cứ để cho ta. Hôm nay ta cũng muốn lĩnh giáo thứ gọi là trận pháp đệ nhất binh gia này. Nên nhớ tận lực mà làm quyết không thể để quốc gia mang nhục.

Thống soái Khảm Ban nét mặt uy nghi nghiêm giọng nói.

NGŨ ĐẠI THẦN THÚ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 6

Tất cả mọi người bị khí thế lẫn liệt ấy kích thích. Từng người trong mắt ánh lên vẻ kiên định, thấy chết không sờn. nếu bối cảnh này trở lại mấy trăm năm, thực giống như đại tướng quân hô hào quân sĩ thề chết giết địch vậy.

Mấy người chúng tôi sốc lại tinh thần cho bác Rừn, động viên bác phải thật tỉnh táo, chuyện này một phần do bác nên chính bác Rừn phải tự mình giải quyết, có như vậy cuộc đời về sau bác ấy mới có thể vui vẻ mà sống tiếp được.

Khi cả đám chúng tôi chuẩn bị rời đi thì phía bên kia Vương Long quát lớn.

- Các người xem như bản tướng quân không tèn tại hay sao.? Chớ chạy, nạp mạng đi.

Hắn hét lớn sau đó vung đại đao hô hào đám cương thi tiến lên. Trận pháp Bát Môn Kim Tỏa dần dần vây khốn, đưa đám binh sĩ cùng thống soái Khảm Ban vào trận, ý đồ triệt tiêu.

- Thống soái trận này có 8 cửa Hưu, Sinh, Thương, Đỗ, Cảnh, Tử, Kinh, Khai. Ngài nhắm cửa Sinh hướng Đông Nam đánh sang cửa Cảnh góc Tây ắt dành thắng lợi. cái này ta đọc qua tiểu thuyết ghi rất rõ ràng, tuyệt đối không sai. Ngài...

Tôi còn chưa kịp nói hết câu thì đã bị Lâm, Thanh 2 người túm cổ kéo đi. chú Minh quay sang trách cứ.

- Người ta là thống soái trăm trận trăm thắng lại cần con phải dạy cách cầm binh. Bát quái trận nào dễ phá như vậy, con đọc qua bát quái trận của

đạo gia hẳn biết rõ. Dù có biến tấu một chút so với Bát Môn Kim Tỏa Trận nhưng bản chất của trận pháp chính là bát quái luân chuyển không ngừng. Cửa sinh đâu phải khi nào cũng nằm ở hướng Đông Nam. Chớ nói càn quấy, ảnh hưởng thống soái.

Tôi gãi gãi đầu cũng không biết phản biện như thế nào. Lúc này Linh mới lo lắng quay sang chú Hải hồi.

- Bõ đám người của thống soái Khảm Ban đầu là quý h ần không có thực thể làm sao đánh nhau được với đám cương thi mang thực thể kia ạ. Liệu có bất chắc gì không bỏ?

Chú Hải khẽ cau mày trách mắng con gái.

- Lâu nay bố nuông chi ều con quá, khiến con không chăm chỉ đọc sách r ồi. điển tịch môn phái có ghi rất rõ ràng. Tà vật được chia thành 4 loại chính đó là quỷ, yêu, thi, linh. Mỗi loài lại có một đặc tính khác nhau. Từng đặc tính ấy lại luân phiên nhau sinh ra tương sinh, tương khắc. Giống như ngũ hành trong thiên địa. 4 loại tà vật đó, đơn giản mà nói đầu có thể đối với thân thể nhau gây ra tổn thương chí mạng. Con về sau đọc sách nhi ều vào cho ta. Hiện tại nguy cấp , trước nhanh chóng lên cổ mộ đã.

Cả đoàn người chúng tôi tức tốc chạy xuyên qua âm khí dày đặc leo d ần lên hang Lung Mụ. Những vách đá tai mèo sắc nhọn, trơn trượt vì sương đêm cũng không thể cản được ý chí của đoàn người. từng người tay bám vào cạnh đá sắc bén bặt cả máu nhưng tuyệt không một ai kêu rên nửa lời.

Khi tất cả mọi người vừa leo lên đến cửa hang còn chưa kịp lấy hơi thì mắt đã thấy một chuyện đáng sợ còn hơn trăm ngàn cương thi phía dưới. Muôn, hẳn đã đào bới một vùng rộng lớn tại cửa hang, hiện tại 2 tay của hẳn đã nắm lấy chuôi của đoản kiếm, ánh mắt của Muôn giờ đây đục ng ầu, lạc th ần. từng tia khí tức màu đen luân chuyển qua lại trong mắt. Hẳn...đã..nhấp...ma.

- Muôn, dừng lại. không được rút nó ra.

Bác Rừn la lớn nhào lên hướng Muôn muốn đẩy hắn ra ngoài nhưng khi bác còn chưa chạm được vào thân thể hắn thì đã bị một cán cuốc đập mạnh vào mặt khiến bác ngã ngửa ra sau, máu mồm, máu mũi tuôn ra sối sả.

- Thằng khốn nạn. tao giết mày.

Lân nhìn thấy một màn này thì phát hỏa, tức giận lao đến, lại một lưỡi cuốc sáng bóng vụt tới, Lân nhanh nhẹn tránh né chân lại tiến thêm được một bước áp sát lại phía Muôn. Đúng lúc này phía sâu trong hang động một đoàn quỷ khí thốc tới đập mạnh lên kết giới mỏng manh. " uỳnh" một lực phản chấn hất văng Lân ra phía sau, ngã xõng soài trên đất.

- Khốn kiếp...

Lân bực tức lồm cồm bò dậy đang tính lại một lần nữa lao tới thì phía bên kia. Muôn bỗng ngửa mặt lên trời hét lớn, toàn bộ khuôn mặt hắn giờ đây vằn vện lên đầy đường vân màu đen như rễ cây, những vết đen đó không ngừng xâm lấn toàn bộ cơ thể hắn. Muôn cắn răng vận lực từng đường vân đen chạy dọc theo cánh tay xuống bàn tay, kể đó một loạt tiếng xì xèo cùng khói đen phát ra. Thanh đoản kiếm dung lắc rữ dội như muốn đối kháng lại thế lực hắc ám đang thâm lấn. nhận thấy đi đầu này tất cả chúng tôi đang loạt lao tới nhưng tất cả đã quá muộn. đoản kiếm lóe lên quang mang lần cuối cùng sau đó ảm đạm, toàn thân đoản kiếm bị Muôn rút lên ném xang một bên. Ánh sáng yếu ớt giờ đây cũng không còn, bên tai chúng tôi vang lên một tiếng thở dài ảo não

- Sư phụ...sư phụ. Đồnhi bất tài. Người đi thông thả....

3 người chú tú nhận ra thanh âm quen thuộc ấy, cả 3 người không thể kìm nén được cảm xúc hét ầm lên.

- Vì sư đã tận lực, chuyện này phải chông cây và các con rỗi.

Thanh âm ấy vừa dứt chỉ thấy một đoàn khói trắng nơi đoản kiếm vừa bị rút ra tản mát.

- Haha. Mau...mau truyền cho ta sức mạnh của bóng tối...mau.

Muôn điên loạn gào thét, kẻ đó lao thẳng vào trong cỗ mộ.

Đoàn người chúng tôi biết hắn đã nhập ma nên không tiến lên ngăn cản. khi Muôn rút lên đoản kiếm mạng của hắn xem như đã tận.

- 600 năm. Bản soái ở đây đã 600 năm. Hừ...tất cả đều ro đám một dân Đại Việt ban cho. Các huynh đệ, Minh Triêu bất diệt,

- vạn tuế...vạn tuế...

- giết cho ta.

Thanh âm khàn đặc phát ra từ trong tận cùng của cỗ mộ. Kẻ đó là những tiếng hò hét Vạn Tuế vang lên. Từng đợt gió lạnh mang theo hỗn tạp âm khí ập tới.

- Bọn chúng phát động tiến công rồi, mọi người cẩn thận.

Đoàn người mang nét mặt khấn trương nhìn chăm chăm vào phía trong cỗ mộ. 1 phút, 2 phút, rồi 5 phút trôi qua vẫn không phát sinh bất kể chuyện gì.

- Truyện này là sao. Bọn chúng còn cố kị đi đâu gì.

Thanh lo lắng hỏi.

Chú Hải sau một hồi suy nghĩ nói.

- Không phải cố kị, bọn chúng muốn chúng ta tiến vào, dù sao đây cũng xem như xào huyết của bọn chúng. Tên quỷ soái kia cũng là đại tướng lão luyện xa trường hắn biết rõ lợi thế của mình ở đâu.

- Vậy bây giờ chúng ta phải làm sao? Không lẽ cứ ở đây đợi bọn chúng. Phải rồi cháu nhớ anh Mạnh có nói hang Lung Mụ này tương truyền có 3 ngách hang. Cả 3 các ngách hang lại có mức độ cao thấp so với mặt sông Luồng khác nhau, càng vào sâu thì càng thấp.

Tôi một bên nói chen vào.

- Nói như vậy càng vào sâu âm khí sẽ càng nồng đậm, mọi người ngậm khối gỗ mít nhỏ này vào miệng, nó sẽ giúp hấp thu âm khí không để cơ thể bị nhiễm âm khí quá nặng.

Chú Hải nói đoạn đưa cho chúng tôi mỗi người một mẫu gỗ mít, kế đó chú lại phân phó chúng tôi thấp đuốc có tầm pháp được từ khi xuất phát đã chuẩn bị sẵn để trong ba lô. Từng ngọn lửa màu vàng chanh bùng lên chiếu sáng cả khu vực miệng hang tối đen. Dường như cảm nhận thấy hướng thổi tới âm khí. Mấy ngọn lửa không những không bị gió thổi hất ra ngoài mà ngược lại tất cả bọn chúng đều hướng ngọn vào phía trong hang, tham lam đem âm khí thành nhiên liệu không ngừng bùng cháy mạnh mẽ hơn. 5 người chúng tôi trước đây cũng đã từng sử dụng qua loại đuốc này nên nhìn qua đã nhận ra ngay. Đuốc này tên gọi " Đuốc Hướng Âm " một khi đốt lên, ngọn lửa sẽ nương theo âm khí mà cháy, lửa càng cháy lớn chúng tỏ âm khí càng nồng đậm. Các thầy pháp từ xa xưa đã dùng nó để tìm ra tận cùng của âm huyết.

- Đi thôi, trận chiến này không thể không đánh, mọi người cẩn thận một chút, cổ mộ vô cùng rộng lớn, lại có các nhánh nhỏ thông nhau. Mọi tập kích có thể đến từ nhiều phía. Trong cổ mộ không chỉ có cương thi thôi đâu, hỗn tạp âm khí kia còn có quỷ khí, yêu khí cùng tà linh chi khí.

Mấy người chúng tôi đi sát bên nhau, cẩn thận dò dẫm từng bước tiến vào Cổ Mộ.

Vì là lần đầu tiên tiến vào cổ mộ nên chúng tôi không khỏi khẩn trương, nương theo ánh sáng vàng vọt phát ra từ những ngọn đuốc chúng tôi nhìn thấy trên đất ngổ ngang rất nhiều cỗ quan tài đã được cạy nắp, nhìn vào trong lại không phát hiện ra xương người hay bất kì dấu hiệu nào của xác phân hủy. " Kỳ lạ thật những thi thể trong này rốt cuộc đã đi đâu " tôi nghĩ trong đầu như vậy nhưng không tiện hỏi, nhìn không khí khẩn trương tôi biết tất cả mọi người đang rất căng thẳng.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 7

Tất cả chúng tôi đi thêm một đoạn nữa thì trước mặt mọi người xuất hiện một vách đá tai mèo dựng đứng, quan sát kĩ thì trên đó được điêu khắc vô số hình vẽ kì quái, trên vách đá còn có rất nhiều cỗ quan tài được treo lên.

- Là quan tài của người Thái Cổ. Hang Lung Mụ này là nơi họ an táng người chết từ ngàn xưa. Mọi người nhìn xem cách bố trí kệ nâng đỡ quan tài trên vách đá cũng những hình vẽ khuôn mặt rở tợn đều là văn hóa của người Thái Cổ.

Bác Rừn vì là người dân tộc Thái nên những văn hóa bản địa bác là người nắm rõ nhất, chỉ nhìn qua bác đã phát hiện ra ngay.

- Vậy hài cốt của họ đâu bác.

Tôi lúc này thật sự không nhìn được nữa bèn nói ra thắc mắc của mình này giờ.

- Ta không biết...

" không biết, đến bác còn không biết thì..." nghe thấy câu trả lời bá đạo ấy tôi cũng không cố hỏi thêm.

Cả đoàn cứ như vậy thuận lợi đi qua ngách hang thứ nhất.

Chú Hải lúc này mới lên tiếng.

- Kỳ lạ, tại sao chúng ta đã đi hết hang thứ nhất mà vẫn không có chuyện gì xảy ra. Không lẽ...

Chú Hải còn chưa nói hết câu thì từ sâu trong cổ mộ, tiếng cười quỷ dị nọ lại vang lên, kể đó những vách đá tai mèo bỗng sinh biến hóa, từng vách đá vô chi bất chợt rung lắc như có một trận động đất đang say ra. Những cỗ quan tài bấy lâu vẫn nằm im trên vách đá, giờ đây dường loạt đầu bị rơi xuống, từ các khe nứt chảy ra từng dòng dịch lỏng, tanh tưởi, nhầy nhụa. Thanh đưa tay quệt chất dịch ấy đưa lên ánh đuốc quan sát thì cả kinh kêu lên.

- Là máu....

- Cái gì, máu ở đâu mà tóí.

Chú Tùng đang muốn tiến lại những vết nứt kia quan sát kĩ hơn thì bất chợt chân chú như bị thứ gì đó giữ lại. theo bản năng chú Tùng nhảy lùi trở lại.

- Mọi người cẩn thận phía dưới chân.

Nhận ra nguy hiểm, chú Tùng la lớn cảnh báo mọi người. mấy người chúng tôi co cụm lại với nhau đưa đuốc quan sát. Bỗng Linh la hoảng.

- Là..là khô lâu...

- Khốn kiếp thật. Không nghĩ tới đám tà vật kia lại bố trí cạm bẫy nơi này. Đây chắc hẳn là những hài cốt của người thái cổ. Cổ mộ ẩm thấp âm khí tích tụ lưu giữ hài cốt của họ không bị mục nát, không nghĩ tới giờ đây tất cả lại chở thành khô lâu mặc cho tà vật kia sai khiến.

- Mọi người tập trung đánh vào các khớp xương của chúng.

Bác Rừn nhìn ra kế hoạch của quỷ soái nên lớn tiếng nhắc nhở đoàn người.

Nương theo ánh đuốc tôi quan sát thấy từng bộ xương xám xịt không ngừng từ dưới đất chui lên, những dòng chất dịch màu nâu không ngừng thẩm thấu vào những bộ xương đó. Những tiếng kèn kẹt do ma sát của các

khớp xương vang lên khiến chúng tôi tê dại cả da đầu. Chỉ thoáng chốc không gian trong hang động đã chen chúc đầy dẫy khô lâu.

- Cảm nhận đi..., cảm nhận sự chết tróc đi. hôm nay ta muốn xem các người xuống tay với đồng bào của mình như thế nào. Haha

Thanh âm của quỷ soái lại vang lên, dường như hắn đang muốn trêu đùa với chúng tôi, muốn chúng tôi chết một cách từ từ.

Phía chân núi Phá Cang lúc này đang tái hiện tại Trận chiến của mấy trăm năm về trước, thống soái Khảm Ban đang dẫn đầu đoàn quân Đại Việt dũng mãnh chém giết, từng ngọn giáo sắc nhọn đang bay múa, bóng kiếm chớp chớp lướt qua cuống họng của cương thi.

- Giết...giết cho ta, sống làm người Đại việt, chết cũng làm ma Đại Việt. Các huynh đệ xông lên.

Trận Bát Môn Kim Tỏa tuy vi diệu nhưng trước sự dũng mãnh của các binh sĩ Đại Việt, đội hình đám cương thi quân Minh dần dối loạn, nhìn thấy thế cục tường chừng như đã an bài từ trước bỗng có biến hóa Quỷ thi Vương Long không khỏi nổi giận, hắn từ bỏ vị trí chủ trận vùng đại đao điên cuồng chém giết quỷ binh Đại Việt. Nhất thời tiếng thét gào, gươm dục vang vọng cả một vùng. Không gian đêm tối sáng bừng bởi tinh phách.

- Khảm Ban...tới đây.

Quỷ thi Vương Long hét lớn một tiếng vùng đại đao hướng đầu thống soái Khảm Ban chém xuống. Nhanh như chớp thống soái Khảm Ban vùng thương chống đỡ lại thuận thế gạt đao hướng mũi thương nhắm yết hầu Vương Long đâm tới.

- Ta đã từng giết người một lần, thì có thể giết người lần thứ 2. Chịu chết đi bại tướng.

Thống soái Khảm Ban hét lớn vận lực đâm xuống.

- Năm đó là người may mắn mà thôi.

Vừa rút lời quỷ thi Vương Long nghiêng đầu tránh né công kích lại vung đao bổ xuống. Một thương một đao vung lên hạ xuống liên miên bất tuyệt, nhất thời cả hai rơi vào thế rãng co.

Trở lại với cỗ mộ. Lúc này đám khô lâu đã vây quanh lấy cả đám chúng tôi không ngừng công kích, mặc cho chúng tôi chém giết đi không ít số lượng của bọn chúng vẫn còn rất nhiều. trước sức ép đến nghẹt thở ấy Vi như nhận ra điều gì đó nói

- Nếu không trị được gốc rễ chúng ta đánh đến mệt chết cũng không hết được khô lâu.

Kế đó cô dùng ánh mắt ra hiệu cho Lân, 2 người này sớm đã thành 1 cặp nên tâm ý tương thông. Chỉ cần nhìn vào ánh mắt của nhau liền biết đối phương có ý gì. Lân hướng Vi gật đầu sau đó giao lại khoảng trống cho tôi và Thanh hỗ trợ, 2 người Lân và Vi lui vào phía trong kết ấn niệm trú, nhỏ máu lên vòng ngọc kế đó Vi đặt vòng tay xuống lớp máu đặc miện niệm chú.

- Thịnh thủy thần Huyền Vũ

Xuất thế độ tà ma

Xử xuất băng tâm quyết

Khốn trụ vạn yêu tà.

KẾT!!!

Vi vừa rút câu chú chỉ thấy điểm tiếp xúc của vòng ngọc Huyền Vũ và dòng máu đặc xệt đang nuôi dưỡng khô lâu sinh ra biến hóa, từng dòng máu đỏ xạm không ngừng bị đông cứng toát ra hàn khí lạnh lẽo.

- Thịnh thần thú Kỳ Lân

Định địa, an thổ nhưỡng

Thất tinh quy thiên vị

Trấn địa định càn khôn

TRẤN!!!

Lân hét lên một tiếng vung tay nện vòng ngọc vào vách đá tai mèo, chỉ thấy vách đá to lớn đang rung lắc bất chợt im bật, từng khe hở đang tuôn trào máu đặc cũng bị vụn đá bịt kín, ngắt đi ngu ồn nuôi dưỡng cho đám khô lâu.

- Bọn chúng đã bị khốn trụ, mọi người mau ra tay. Linh tuyệt tối không được phóng xuất Chu Tước.

Vì 2 tay bắt ấn run lên vì áp lực kinh khủng của âm khí đối kháng nói lớn.

Lúc này cả mấy người chúng tôi hiểu ra kế hoạch của họ, lập tức tiến lên đối với các khô lâu đang bất động công kích, chỉ thoáng một h ồi toàn bộ các khớp xương của bọn chúng đều bị đánh gãy, từng bộ xương to lớn đổ ụp xuống thoát khỏi thao túng của lực lượng thần bí phía trong. Mỗi một bộ xương ngã xuống tan dã lại xuất hiện một tia bạch khí thoát ra, tất cả như cô đọng lại một cổ quan tài còn chưa mở nắp , không biết từ lúc nào đã tr ỗi lên từ phía cuối hang thứ nhất.

- Khí tức của tà linh, cổ quan tài kia bên trong chắc chắn là bản tôn của nó.

Chú Hải nhận ra dị tượng lập tức phân phó cho tôi và Thanh tiến lên ý đồ định trụ cổ quan tài, không cho nắp quan bị tà vật bên trong mở ra.

" đông...đông.." từng thanh âm trầm đục phát ra từ phía trong quan tài, tay kết ấn của tôi và Thanh cảm giác một trận tê dại kéo tới, thần h ồn như rung động." Lực lượng thật khủng bố, không biết cổ quan tài này có chống đỡ được hay không"

Suy nghĩ trong đầu thoáng qua tôi hướng Linh nói lớn.

- Mau dùng liệt hỏa của Chu Tước, thiêu đốt nó.

Lúc này đám khô lâu phía ngoài đã bị chúng tôi tiêu diệt toàn bộ, bởi vậy Băng Tâm Quyết của Vi cũng không còn tác dụng, Linh dùng đến liệt hỏa cũng không sợ làm sinh ra ảnh hưởng gì.

Linh nghe tôi gọi cũng không giám chậm trễ, cô tiến lên bắt quyết niệm chú kích phát liệt hỏa từ vòng hỏa ngọc. Ngay khi liệt hỏa tác động lên vách quan tài thì từ phía trong những tiếng va đập cũng im bật.

- Nó...nó sao vậy, chết rồi sao.

Thanh có chút ngờ ngác vì biến hóa này, lúc cả mấy người chúng tôi còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì phía bên kia tiếng Lâm hét thảm, tất cả mọi người khiếp sợ quay đầu nhìn lại. chỉ thấy Lâm miệng ộc ra một ngụm máu lớn lão đảo ngã xuống tay vẫn gắng gượng chỉ về phía quan tài.

" là sao...có chuyện gì" tâm cơ khẽ động tôi liếc mắt nhìn về chỗ quan tài này giờ đang bất động. Một trận dư động từ lòng đất khiến trái tim tôi như thất lại.

- Độn thổ...tà vật kia thoát ra rồi!

Tôi hét lớn.

Thì ra Lâm bị thương là do bị sức ép của tà vật trong quan tài kia. Nó ban đầu là muốn trực tiếp đẩy nắp quan thoát ra nhưng do có tôi và Thanh trấn thủ, lại cảm nhận thấy liệt hỏa áp tới, nó triệt để từ bỏ tìm đường khác thoát ra. Mà bên kia chỉ có mình lực lượng của Lâm trấn nhiếp thổ nhưỡng trong hang. Dĩ nhiên không đủ để ngăn cản được lực lượng cường đại của tà vật nọ. bị sức ép khủng bố của nó đã thương.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 8

- Các người nghĩ có thể vây khốn được ta.

Một thanh âm the thé vang lên. Kế đó từ mặt đất một bàn tay trơ xương xé đất trồi lên, tiếp theo đó là đầu rỗi thân trên cũng từ từ nhô cao. Một khung xương đen kịt thoát khỏi lớp đất thô cứng đứng trước mặt đoàn người. nó thực sự quá to lớn, trên thân còn vương lại chút ít vôi vóc, nhìn qua giống như thổ cẩm của người dân tộc.

- Không..không thể nào, tổ tiên sao có thể quy phục bọn chúng. Không lẽ những khô lâu vừa rỗi cũng là... Không thể nào.

Bác Rừn miệng lắp bắp, tay chân run dẫy như không tin vào sự thật trước mắt. Những mảnh vãi còn lại vẫn còn đó những hoa văn cổ xưa, theo lời bác, đó không phải thổ cẩm của thời hiện đại mà là tì ền thân hay nói đúng hơn là những tấm vải đầu tiên người thái cổ tạo ra. Những hoa văn đó đại diện cho tầng lớp cầm quyền thời cổ đại. bộ xương to lớn trước mặt mọi người có lẽ là của một vị quý tộc cao, trực trọng trong bộ tộc thái cổ từ ngàn xưa.

Lúc bác Rừn đang còn há hốc mồm vì sự hiện hữu của bộ xương kia thì quái sự đang diễn ra. Bộ xương to lớn nọ quỳ gối cắm cả 2 tay xuống đất ngửa cổ gào thét, từng dòng máu đỏ xâm khi nãy đã bị Lân ngăn chặn giờ đây mất đi ức thúc lập tức tuôn ra xối xả, đi đâu kì quái chính là , tất cả máu trong hang động đang không ngừng hướng bộ xương kia chảy tới. bộ xương to lớn đó đang tham lam hấp thụ tất cả, trên thân nó, từng đoàn máu đỏ xâm như kết dính với nhau tạo ra hình hài cho bộ xương. Một huyết nhân thân cao 3 mét ngũ quan mơ hồ đã xuất hiện, hướng ánh mắt oán độc nhìn về phía chúng tôi.

- Huyền hóa chân thân. Người tốt cuộc là kẻ nào.

Bác Rừn nhận ra sự khác lạ của Huyết Nhân, bác gằn giọng quát.

Huyết Nhân kia cười nhạt, các đường máu vặn vẹo khiến cho nụ cười của hắn quái dị vô cùng.

- Con cháu bất tài...thấy tổ tiên không chào hỏi đàng hoàng, lại quay sang chất vấn hay sao?

- Hừ...tổ tiên ta anh dũng, kiên cường. Thà chết chứ không bao giờ cúi đầu làm nô lệ. Đó đã là di huấn ngàn xưa để lại. Nói! Người tốt cuộc là kẻ nào?

Bác Rừn lúc này đã tức giận đến cực điểm. Đã kích khi này còn chưa lắng xuống, giờ đây tôn nghiêm của đại bộ phận người thái lại bị tổn thương. Bác dù là người đi đến đâu cũng không khỏi tức giận.

Huyết nhân kia không ngừng hấp thụ máu đặc, nhàn nhạt nói.

- Tổ tiên người? Hừ đám hài cốt vô chi. Bọn chúng phải thấy hân hạnh khi được ta ban phát cho khí tức để một lần nữa sống lại. không nghĩ tới đám phế vật đó lại vô dụng như vậy, đến tổn thương các người một chút cũng không làm được. Chết là đáng, vạn kiếp bất phục là đáng. Haha

- Người!!!

Bác Rừn uất hận đến nghẹn lời, phía bên kia Huyết Nhân lúc này đã hấp thụ toàn bộ máu đặc đang từ từ đi đến phía đoàn người lại mở miệng nói.

- 600 năm h ồi phách ta ở đây cùng chủ soái, tu luyện cùng người. nhờ có hài cốt tổ tiên người cho ta trú ngụ lại huyền hóa khí tức tà linh giúp ta. Người không biết sao, vốn dĩ hài cốt tổ tiên người từ lâu đã sản sinh tà linh chi khí, ta chỉ là hấp thụ nó để tu luyện, chân chính h ợng thụ khí tức ngàn năm, trở thành tà linh thượng cổ. Đám phàm nhân các người, làm sao biết

được cảm giác của thần thánh. Hừ. Lại giám tới đây quấy nhiễu chủ soái của ta. Là tự tìm đường chết !!!

Huyết Nhân kia rút lời liề bắt ngờ công kích, một vết máu loăng bắn ra mang theo khí tức tà linh hướng mặt mọi người nện tới.

Cả đoàn người cả kinh trước sự đảo hoạt của hắn, bị tấn công bất ngờ chỉ kịp phóng xuất cương khí , bố trí kết giới ngăn cản kích vừa rồi.

"phụt..." bác Rừn đứng đầu đoàn người bị thương không nhẹ, bị áp lực của tà linh chi khí đánh ngã xuống đất, miệng học máu. Mấy người chúng tôi tốt hơn một chút, chỉ là cương khí trong người cũng có chút rối loạn.

- Lực lượng thật khủng bố. Lát nữa khi chúng ta vây khốn nó, các con mau chóng rời đi tiến sâu vào cổ mộ. Ta suy đoán quý soái kia có mưu đồ khác, tà linh này chỉ là cản đường chúng ta mà thôi.

Chú Tùng hít sâu một hơi căn dặn chúng tôi kế đó cùng chú Minh, chú Hải lao lên vây công Huyết Nhân. Mắt nhìn thấy chiến cuộc rơi vào rằng co chúng tôi có chút do dự, bác Rừn lên tiếng.

- Huyết Nhân này tuy cường đại nhưng nó chỉ mới tự lại chân thân, 4 lão già chúng ta còn trống để được. Các cháu mau đi đi. giúp ta thanh lý môn hộ.

Nhìn vào ánh mắt khẩn thiết cùng kiên nghị của bác Rừn 5 người chúng tôi hít sâu một hơi, hướng 3 người chú Hải nhìn lại. cả 3 người đang bày ra toàn bộ thực lực điên cuồng công kích Huyết Nhân, bùa chú bay múa, kiếm quang trập chùng. Nhất thời không rơi vào hạ phong. Chúng tôi có chút yên tâm, nắm chặt nắm tay chạy thẳng vào hang động thứ 2 của cổ mộ.

Khi cả đám vừa lách mình qua vách đá, phía trong đã vang lên tiếng gầm gừ nghe đến ghê rợn. chúng tôi cẩn thận tiến tới, chỉ thấy một mảnh nhốn nháo, tất cả đều là cương thi, số lượng phải đến vài chục con, tuy ít hơn đám khô lâu bên ngoài nhưng sức sát thương tất nhiên là gấp mấy lần.

- Mẹ...qua ải chém tướng sao?

Tôi trong lòng than vãn chửi thề một câu.

- Lúc nào rồi còn nghĩ đến Quan Vũ. Anh dường như không thấy sợ thì phải.

Linh cau mày trách móc. Cô đâu biết tôi chỉ muốn tạo không khí giúp mọi người giảm bớt căng thẳng mà thôi.

- Giờ phải làm sao, bọn chúng đông quá.

Linh lo lắng hỏi.

- Quân tử đấu mưu không đấu sức.

Thanh lên tiếng. Tất cả chúng tôi quay đầu kinh ngạc nhìn cậu ta. Không nghĩ tới tên mặt lạnh này cũng biết đùa. Dường như nhìn ra suy nghĩ của đám chúng tôi Thanh cau mày nói nhỏ.

- Tôi không đùa. Các cậu nhắm một mình cân được mấy con. Đám này thì khí nồng đậm, trên thân toát ra hắc khí, so với đám dưới chân núi tu vi cũng phải trên vài bậc, chỉ sợ sớm khai thiên trí, không ngu ngốc đâu.

Cả đám chúng tôi hiểu ra ý của Thanh. Dù chúng tôi có khí lực trâu bò đến đâu, với số lượng cường thi cấp bậc cao như thế này dù có đánh chết hết cũng chẳng còn sức đối đầu với quỷ soái phía trong. Lân quay sang Thanh hỏi.

- Cậu có tính toán gì?

- Rất đơn giản. phía bên kia có ngách nhỏ. Một người dẫn dụ chúng qua đó hết, mấy người còn lại vào hang thứ 3 đánh quỷ soái.

Cả đám chúng tôi tròn mắt nhìn Thanh, cả đám nhỏ giọng đề nghị thanh nói.

- Cậu nhá!!!

Thanh bực tức nói.

- Tôi còn chưa nói hết. Các cậu thấy ngách còn lại phía kia không. Tôi đoán là 2 ngách thông nhau. Lũ cường thi này có thông minh hơn 1 chút cũng chưa chắc nhận ra. Đợi tôi dẫn dụ chúng chạy một vòng, các cậu cũng đủ thời gian bày trí kết giới ngay chữa hang 2 và 3. " đánh rắn đánh đập đầu trước" chưa nghe bao giờ hả.

- Tuyệt! Cậu nói rồi đấy nhé. Kế hay.

Tôi nâng ngón cái khen ngợi, Thanh ngẩng đầu ra vẻ hưởng thụ tán dương, bỗng ánh mắt quét qua từng cái nhìn khá lạ của mấy người còn lại cậu ta giật mình như nhớ ra đi đâu gì bức tức nói.

- Các cậu... một đám thiếu nghĩa khí.

- Kế là cậu nghĩ , người thực hiện tất nhiên là cậu.

Lân cười gian nói.

- Thôi được rồi. đợi tôi dụ chúng các cậu nhanh chân một chút.

- Anh cẩn thận nhé!

Linh lo lắng nói.

Đáp lại cô là cái nhìn chiu mếu của Thanh, thời gian qua 2 người tu luyện cùng nhau cũng nảy sinh tình cảm. Tôi bất chợt than thở cho số phận hẩm hiu.

- Lân cậu mang theo đoàn kiếm của chú Tú chứ.

Cả đám người ngẩn ra, thì ra Thanh sớm đã có tính toán này. Trận pháp của Trương gia nổi tiếng từ ngàn xưa, vậy khốn đám cường thi này hẳn là không có vấn đề

- Thôi thôi.. vẫn là tôi đi dụ bọn chúng.

Lân ủy khuất nói. Dù sao ở đây cũng chỉ có Thanh là thân cận nhất với chú Tú, học được từ chú ấy cũng không ít trận pháp.

- Vậy cậu vất vả rồi.

Thanh ý cười mà miệng không giám cười , nói.

Giờ đây lại đến lượt Vi lo lắng, cô tiến lên dẫn dò Lân một chút sau đó cả đám thực hiện kế hoạch.

- Lũ bần tiện, đám ác nhân, bại tướng. Ăn cơm bằng mũi uống nước bằng tai, man di, mọi dợ. Để con không có lỗi đít. Con mẹ các người....bla bla

Một loạt câu chửi dũa thậm tệ, ô uế phát ra từ cái miệng rộng của Lân. Cậu ta vốn cục cằn thô lỗ, nên thật sự công việc này cậu ta làm là quá hợp lí rồi. tất cả chúng tôi lúc đó đầu đổ đầy mồ hôi tròng lòng tức giận thay cho đám cương thi kia.

Lân vừa rút lời thì hàng loạt tiếng gào dú vang lên, kế đó tiếng chân chạy dầm dập kéo đến. Lân ngoe nguẩy cái mông lớn điệu bộ bỏ chạy trông rất buồn cười. bỏ chạy thực sự không phải tác phong của "Kỳ Lân" oai hùng.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 9

- Đi thôi.

Mắt thấy đám cương thi đang bị Lân dẫn dụ vào nghách hang. Thanh ra hiệu cho chúng tôi, cả 4 người lập tức chạy như bay về phía lối vào hang thứ 3. Khi cả đám đã bước qua cửa hang. Thanh quay lại lấy ra đoản kiếm của chú Tú niệm chú làm phép đặt 12 viên đá nhỏ xung quanh đoản kiếm kế đó cắm mạnh đoản kiếm xuống trung tâm, miệng thì thao niệm chú kích phát trận pháp. Vì Thanh không phải huyết mạch Trương gia nên trận pháp này chỉ dựa vào linh lực của đoản kiếm truyền thừa của Trương gia phát huy được một nửa thực lực nhưng để đám tà vật kia công phá qua được thì cũng phải mất nửa ngày.

- Âm dương dị thuật, giao thái sắc hà

Định trụ tà mà, tứ phương vạn ngã

Trương gia sắc lệnh, phong ấn yêu tà

Ngay khi Thanh niệm đến câu chú ngữ thứ 3 thì bóng dáng Lân vụt ra từ nghách hang phụ, kéo theo sau là một đám hung nhúc cương thi, con nào con nấy mặt mày rử tợn, ánh mắt đỏ ngầu vì giận giữ. Có lẽ những câu chú kia của Lân đã khiến chúng cảm nhận đến cực điểm. Chỉ sợ lúc này Lân mà rơi vào tay bọn chúng thì có lẽ đến xương vụn cũng không có cho chúng tôi mang về.

- Đợi...đợi một chút. Con mẹ nó. Đợi tôi.

Thanh hừ một tiếng khinh thường sau đó niệm câu chú ngữ còn lại.

- Thập nhị đại tiên, nghe cầu bố trận

PHONG!!!

Vi hoảng hốt khi thấy từng đạo ánh sáng màu xanh lục đang thoát ra từ đoàn kiếm lan tỏa dần ra 12 viên đá nhỏ khuếch tán bao trùm che chắn miệng hang.

- Anh Thanh, Lân còn chưa vào mà, sao anh...?

- Em khẩn trương cái gì, cậu ấy cũng đâu phải tà vật.

Thanh cau mày trách mắng. Vi hiểu ra khẽ thở hắt một hơi, buông bỏ lo lắng trong lòng.

"vụt,," thân ảnh Lân lao nhanh qua kết giới, chút sùu nữa đá bay mất đoàn kiếm. Kế đó một loạt tiếng chấn động vang lên." Ầm..ầm", là đám cương thi kia chen nhau lao vào kết giới Thanh bố trí.

- Con mẹ cậu, muốn hại chết tôi sao.

Lân tức giận la um sùm cả lên.

- Thế cậu đã chết chưa?

Thanh đi ềm tỉnh đáp.

Lân như nghĩ ra điều gì bực tức nói.

- Sao không nói từ đầu làm tôi sợ thiếu đá cả ra qu'ân.

Lân nói đoạn trong đầu nghĩ đến thảm cảnh nếu dơi vào tay đám cương thi kia, rùng mình một cái cố gạt bỏ hình ảnh ghê rợn ấy.

- Đi thôi trước diệt Quỷ Soái sau đó quay lại đối phó bọn chúng.

Thanh nói đoạn dẫn đầu đoàn người tiến bước đi vào tận cùng cổ mộ.

- Gừ...gừ...gâu...gâu.

Còn chưa tiến vào sâu trong hang thứ 3 tất cả mọi người đã bị thanh âm hắt ra làm cho ghê rợn.

- Là tiếng chó sủa. Sao nghe vào như tiếng sư tử gầm vậy.

Vi hơi có chút sợ hãi nép sát vào Lân. Chẳng là ngày còn nhỏ Vi bị chó nhà hàng xóm cắn không dưới 5 lần nên đến giờ vẫn ám ảnh mỗi khi nghe tiếng chó sủa rền dập. Hiện tại nghe tiếng chó mà như tiếng sư tử như vậy cô chưa nghĩ ra đó là may lắm rồi.

- Là chó ngao, thần khuyển của Trung Quốc đấy. Trong lịch sử có nhắc đến loài chó này trong trận chiến của nghĩa quân Lam Sơn và quân Minh. Chúng là lực lượng tiên phong, dò tìm quân Lam Sơn.

- Sống trong hang tới 600 năm, nó thành tinh rồi. cẩn thận đấy.

Lân trấn an Vi sau đó đi trước che chắn cho cô.

- Đại Việt từ khi nào lại xuất hiện kỳ nhân như vậy. Vào được tận đây, thật đáng tán thưởng.

Thanh âm của Quỷ Soái vang lên. Chúng tôi hít sâu một hơi tiến vào, chỉ thấy trước mắt đoàn người lúc này là một hang động to lớn rất nhiều vong quỷ binh quân Minh đang trầm trệ ngẩn trên những cỗ quan tài mục nát. Nhìn qua giống như quân trưởng hay thấy trên phim cổ trang vậy. Ngẩn chính giữa trên một cỗ quan tài đang được treo trên vách đá là một người đàn ông, tướng mạo hung dữ, mắt to mày đậm, râu ria xồm xoàm. Phía dưới chân hắn ngay trên mặt đất là một quái vật hình thù gớm giếc đang nhe nanh múa vuốt hướng chúng tôi dọa nạt.

- Quỷ soái ?

Lân tiến lên lạnh giọng hỏi như muốn chắc chắn mục tiêu của mình.

Người đàn ông kia quét ánh mắt sắc lẹm quan sát Lân, một vòng khí tức màu đỏ rực bùng lên quanh thân hắn. Hắn cũng lạnh giọng trả lời.

- Là ta. Người là Kỳ Lân?

" hần nhìn ra hóa thân của chúng tôi " trong lòng tôi có chút run sợ. Thực lực phải như thế nào mới có thể nhìn một cái liễn nhận ra hóa thân của chúng tôi. Tên Quỷ Soái này thật sự quái đản.

- Người cũng biết nhìn hàng đây.

Lân khinh khỉnh nói.

Đám vong quỷ đang ng ã 2 bên bỗng đứng phất dậy trên thân con nào con nấy tỏa ra hắc quang, lục quang vờn quanh, biểu thị thực lực đều là ác quỷ cùng ngạ quỷ. Tất cả hướng ánh mắt tức giận nhìn Lân quát.

- Hồn láo, thứ một dân Đại Việt như người lại giám hồn láo trước mặt Đại Soái.

- Hừ. Lũ dê hèn đốn mặt. Ông đây lại để các người vào mắt đây.

Lân nói đoạn vung tay ném ra một nắm tiễn đ òng về phía chúng, hiểu ý, chúng tôi cũng không do dự lập tức tiến công. Vẫn câu nói cũ. " đấm trước là có lợi"

Quỷ Soái kia nét mặt âm tr ãn cười khẩy kể đó hần cũng không trực tiếp xuất thủ chỉ ra lệnh cho Ngao yêu xông lên. Một tiếng g ãn gừ vang vọng, Ngao yêu trực tiếp lao tới vị trí của Lân.

- Chó chết...

Lân g òng mình bộc phát khí tức Kỳ Lân một đại thú uy mãnh ẩn hiện trên cơ thể cậu ta, Lân đưa đôi tay thô giáp nghênh đón song chưởng của Ngao Yêu, một v ãng th ãn khí quanh quần tạo ra lớp màng màu vàng bao bọc tay của Lân, nghạnh khác yêu khí của Ngao yêu. " bốp..bốp..bốp" ba tiếng va chạm vang lên. Lân cùng Ngao yêu đ òng loạt lui về phía sau mấy bước.

- Sức sinh, sức lực không t ãi.

Lân mắng thần một tiếng lại một lần nữa lao lên, chỉ thấy 2 thân ảnh 1 người một thú quần lấy nhau không ngừng công kích, phút chốc lại nghe thấy tiếng kêu rên của cả 2, nói rõ bất phân thắng bại.

Phía bên này, tôi, Thanh, Vi và Linh cũng đang chận vật đối phó với đám Nga Quỷ cùng Ác Quỷ, tuy bọn chúng thực lực không phải là quá lợi hại nhưng số lượng không ít, chỉ là tôi nghĩ không ra đám tà vật này tu luyện trong cổ mộ đã mấy trăm năm, có sao chỉ có thực lực như vậy. Tôi vắt óc suy nghĩ nhưng không tìm ra nguyên do, đành gác lại tập trung chém giết bọn chúng trước.

Từng đường kiếm quang của tôi và đám Thanh, Vi, Linh bay múa, lướt qua da thịt thối nát của đám ác quỷ cùng nga quỷ. Những tiếng kêu rên thảm thiết hòa nhịp cùng tiết tấu xuất chiêu của chúng tôi. Thời gian qua tất cả chúng tôi đã luyện tập chăm chỉ, thực lực so với trận chiến ở chúng cư 727 đã tăng lên rất nhiều, sắp đạt đến cấp bậc thượng sư như Trần Toàn tổ sư năm đó. giờ đây đám ác quỷ cùng nga quỷ kia đối với chúng tôi không có quá nhiều uy hiếp, chỉ là quỷ soái kia từ khi bắt đầu trận chiến vẫn ngời yên bất động, khiến chúng tôi không khỏi đề phòng. Đang lúc cả mấy người chúng tôi đang điên cuồng chém giết đám vong quỷ, thì phía bên kia Lân cũng dồn ép được Ngao Yêu lui về phía góc hang.

- Súc sinh, tao xem mày dai sức hay là tao dai sức.

"Gừ...." Ngao Yêu bị ép vào đường cùng thì không khỏi giống giận, 2 mắt nó đỏ rực như 2 hòn than, toàn thân bạo phát yêu khí khủng bố, dồn toàn lực vào đòn tấn công cuối cùng.

- Hay lắm....tới đây...tới đây!

Lân lúc này cũng lâm vào điên cuồng, sự hung dữ của mãnh thú Kỳ Lân trong Lân kích phát, ánh mắt cũng dần chuyển sang màu vàng, 2 vệt kim quang lóe lên phía đuôi mắt, trên thân toát ra thần khí mạnh mẽ, huyền hóa bóng dáng Kỳ Lân, cả 2 như hòa nhập vào nhau, nhất cử nhất động đều đồng nhất. Lân ngửa cổ hét lớn, bóng dáng Kỳ Lân cũng gầm thét như trợ uy. 2 thân ảnh 1 người một thú hướng Ngao yêu bắn tới như điện xẹt. "bụp..bụp...hự..hự" một loạt thanh âm hỗn tạp vang lên. Tất cả mọi người

cùng đám vong quỷ còn sót lại trong cỗ mộ đều bị âm thanh cùng chấn động phía cuối hang làm cho giật mình, tất cả đều loạt hướng mắt nhìn lại. chỉ thấy Lâm quỳ áo tả tơi, đầu tóc rối bời, trên thân chẳng chít vết cào của Ngao Yêu. Thần sắc có chút kỳ quái. Phía bên kia cát bụi mù trời, đang dần lắng xuống, Ngao Yêu bất động nằm trên mặt đất, hơi thở yếu ớt, toàn thân phủ lên một màu đỏ của máu, tứ chi tựa hồ gãy gập nhưng điều khiến chúng tôi không khỏi cau mày chính là, Quỷ Soái kia từ đầu vốn bất động đã chân chính xuất thủ. Giờ đây đang chắn trước người Ngao Yêu, vì nó chống đỡ thần lực của Kỳ Lâm. Nếu không có hắn, kích toàn lực vừa rồi của Lâm chắc chắn sẽ lấy mạng của Ngao Yêu kia chứ không chỉ đánh nó bị trọng thương như bây giờ.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 10

- Có chút thực lực. Chút siu nữa ngươi đã đánh chết chó ngoan của ta rồi. hừ

Quý soái lạnh giọng nói.

Lân ôm ngực thở dốc vì lực phản chấn vừa rồi, khó nhọc nói.

- Ngươi rất mạnh...là rất mạnh, nhưng tà không thể thắng chính. Hôm nay cỗ mộ này chân chính sẽ trở thành mộ của tất cả đám quỷ yêu các ngươi.

- Ồ vậy còn chần chờ gì nữa...đến đây.

Quý Soái điều bộ lãnh đạm, trong giọng nói có phần mỉa mai hướng Lân khiêu khích.

- Con mẹ ngươi...chết đi.

Lân bỏ qua đau đớn đang định tiến lên thì một thân ảnh từ phía sau lao vọt tới đẩy ra một ấn mạnh mẽ hướng đầu Quý Soái vồ tới. là Vi cô này tới giờ vẫn một mực để mắt tới Lân, giờ phút này thấy cậu ta thân mạng trọng thương lại muốn liều mạng, biết tính khí của Lân dù ngăn cản cũng không được nên đành lao lên giúp sức.

"phanh..." tiếng va đập ấn pháp của Vi và Quý Soái vang lên. Thân hình Quý Soái chỉ hơi rung lắc nhẹ còn Vi thì bị đẩy ra sau một đoạn khá dài, phải cố gắng lắm mới không ngã xuống.

- Ồ.. tiểu mỹ nhân. Hung dữ như vậy. Lát nữa ta sẽ giữ lại mạng của nàng, hưởng lạc một chút. Haha

Quỷ Soái đôi mắt dâm đãng quét dọc trên thân thể Vi, tỏ rõ sự ham muốn.

nghe thấy những lời đó nội tâm Lâm trào lên sự diên cuồng. Dòng máu Kỳ Lâm sôi lên sùng sục. Nắm chặt 2 nắm đấu lại một lần nữa bạo phát thần lực kêu gọi Kỳ Lâm. Vi cũng bị những lời nói dâm dật của Quỷ Soái trọc giận. đến tính khí vốn nhu hòa, điềm đạm như cô cũng không nhịn được, Vi bạo phát thần lực kêu gọi Huyền Vũ, 2 người mang theo 2 dư ảnh thần thú trên lưng hướng Quỷ Soái lao tới, dùng hết lực mà đánh, nhất thời cát bay, đá chạy. Chính khí cùng tà khí đan xen vùn vụt khắp một góc cổ mộ.

- Nhanh chóng xử lí đám vong quỷ này sau đó qua đó giúp họ một tay. Tôi cảm nhận Quỷ Soái kia còn chưa đem ra toàn lực đâu.

Thanh lo lắng nói.

Hai người chúng tôi cũng nhận ra điếu đó, mang theo lo lắng cùng tức giận chút hết lên đầu đám ác quỷ cùng ngạ quỷ trước mặt.

- Lũ một ...

Ngạ quỷ trước mặt tôi còn chưa kịp nói ra hết câu khinh nhờn Đại Việt đã bị tôi vươn tay bắt lấy cuống hầu kéo mạnh , chết ngay lập tức. Phía sau lưng cũng vang lên tiếng kêu thét thảm thiết, Thanh cũng vừa đâm xuyên bụng một tên kéo ra ruột già, ruột non vương vãi trên đất. Hồn phách bọn chúng còn chưa kịp tháo chạy đầu bị chúng tôi đánh nát. Đối với đám ác nhân này dù cho vạn kiếp bất phục cũng không đến hết tôi. Nhoáng một cái, dưới sự tức giận cùng điềm cuồng của chúng tôi nắm tay chân của Quỷ Soái đã bị xử lí sạch sẽ chỉ còn lại Ngao Yêu thoi thóp cùng kẻ càn đầu Quỷ Soái.

- Nhanh qua đó.

Tôi kêu gọi 2 người Linh và Thanh sau đó nhanh chóng chạy qua phía Lâm và Vi đang liên tục bị Quỷ Soái đánh lui, giúp họ san sẻ áp lực.

Thanh và Linh cũng đang định tiến lên thì từ phía sau vang lên tiếng nói quen thuộc.

- Các con, đợi một chút.

Thanh nhận ra giọng nói đó là của chú Tùng thì vui mừng quay người lại.

- Sư phụ người không sao, thật tốt quá.

Linh cũng vội chạy tới hỏi.

- Bố con, bác Rừn, chú Minh sao không đi cùng chú.

Chú Tùng nét mặt méo mó, nói .

- Bọn họ...bọn họ cùng Huyết Nhân kia " đồng quy vu tận " rồi.

- Sao...sao ạ.

Linh suy sụp ngã bết xuống đất. Như không tin vào tai mình. Chú Tùng lại tiếp tục nói.

- 4 người chúng ta vây khốn Huyết Nhân kia thành công đưa hắn vào tuyệt cảnh nhưng ai mà ngờ được hắn còn dấu ám chiêu, chúng ta nhất thời không cảnh giác, anh Hải bị hắn dùng huyết lãng vây khốn, thân thể bị ăn mòn, đến hồn phách cũng không còn. anh Rừn cùng chú Minh thấy vậy thì cảm phần liều mạng khốn trụ nó. Dùng cách của sư phụ ta năm đó tự bạo hồn phách liều chết cùng nó để giúp các con một tay. Mấy người bọn họ....mấy người bọn họ chết không toàn thây...ta thân mang trọng thương, khó khăn lắm mới đến được đây, cũng may đường tới đây đã được các con thanh trừng nếu không thân già này cũng không đến được đây.

Nói tới đây chú Tùng quỳ sụp xuống khóc lóc vô cùng thảm thiết. Linh cùng Thanh bị sự việc chú Tùng kể lại làm cho ngờ ngẩn, nỗi đau sót làm bọn họ mất đi lí trí, họ nhất thời không nhận ra trong lời nói của chú Tùng

có mâu thuẫn. Thanh sau một hồi thương cảm thì máu nóng trong người nổi lên, cậu ta hướng mắt về Quỷ Soái nói.

- Tất cả đều từ hắn mà ra. Trước tập trung diệt hắn sau đó quay lại tiêu diệt đám cường....

Thanh còn chưa nói hết thì một tia sét đánh ngang qua trong thần thức, những lời nói của chú Tùng lặp đi lặp lại trong trí nhớ. " cũng may đường tới đây các con đã thanh trừng sạch sẽ"

- sao lại như vậy, đám cường thì kia không phải vẫn ở nhánh thứ 2 sao. Sao....

đang lúc Thanh đang mơ hồ trong dòng suy nghĩ hoảng loạn thì từ phía sau lưng hắn, một tia khí tức lạnh lẽo từ từ tiến nhập thân thể. Một đoàn kiếm sắc lạnh găm mạnh vào lưng hắn.

" hự..." Thanh cảm thấy một trận tê buốt xâm lấn thần trí, cậu từ từ quay đầu nhìn lại, một đôi mắt đục ngầu vẫn vận những tia máu đỏ thẫm đang nhìn Thanh chăm chú, khóe miệng người đó đang nhếch lên một điệu cười quỷ dị.

- Sư..sư phụ!!!

Thanh lắp bắp nói, trong thâm tâm cậu đã minh bạch rõ ràng, kẻ đang găm dao vào lưng cậu thực chất không còn là sư phụ của cậu nữa.

- Chú Tùng !!! chú làm gì vậy.

Linh đang thất thần ngẩng trên mặt đất thì nhìn thấy sự việc, cô hốt hoảng kêu lên.

- Lũ mọt dân ngu dốt...hahaha.

chú Tùng gằn lên từng chữ, khuôn mặt chú lúc này những tia máu đang dần xâm lấn, bò ngang dọc. Tà Linh nọ vừa rồi khổ chiến với 4 người chú Tùng đã phải dùng toàn bộ lực lượng của mình, tuy thành công đem bọn họ

đầu giết hại nhưng bản thân hắn cũng tiêu hao toàn bộ máu đặc trên người. giờ đây hắn chỉ còn lại một chút ít tà khí miễn cưỡng đi đầu khiến thân xác của chú Tùng tiến vào nơi đây.

Sự phản uất trong Thanh như bùng nổ, thanh bỏ qua đau đớn thể xác vùng ấn đập về phía sau đánh vắng chú Tùng, à không phải gọi là tà linh đang len lỏi trong thân xác chú Tùng vắng ra sau.

- Không..không còn là sư phụ. Tà linh kia đã chiếm xác của người.

Thanh khó nhọc nói.

Linh lúc này cũng hiểu ra vấn đề, nét mặt đau khổ nhìn Thanh. Cô biết giờ đây Thanh đang đau đớn đến mức nào.

- Lên thôi Thanh. nhất định phải vì sư phụ chúng ta báo thù.

Đang lúc Thanh do dự thì nét mặt vốn tà mị của chú Tùng có sự biến đổi. toàn thân chú rung lắc, ánh mắt vốn lạc thần lại ẩn hiện tinh quang.

- Thanh...giết ta...giết...

Còn chưa rút câu thì đầu chú Tùng lại lắc liên hồi, kể đó ánh mắt sắc lẹm, mờ đục kia lại xuất hiện cùng điệu cười quỷ dị. Có lẽ giờ phút này thần trí của chú Tùng đang đấu tranh với lực tượng tà linh chi khí xâm lấn.

- Sư ...phụ..

2 hốc mắt thanh đã ướt đầm từ lúc nào. Đứng trước người đã nuôi dưỡng mình từ tấm bé, Thanh thực sự không thể xuống tay.

Nhìn ra đi đầu đó Linh đành tiến lên trước. Lúc này thực sự cô rất căm giận tà linh kia, từng ấn kết mang theo sự phản uất của Linh dồn dập đánh tới. tà linh kia chỉ cười khẩy cũng không vùng tay đón đỡ chỉ cố tình đưa ra yếu huyệt trên thân thể hướng những ấn kết mạnh mẽ của Linh.

- Không ...không được.

Thanh hét lên sau đó tiến lên gạt đi ấn kết của Linh. Thanh biết h ồ n phách của chú Tùng còn đó, dù còn 1 tia hy vọng Thanh vẫn muốn cứu chú ấy.

- Chết đi...chết đi haha...

Phía sau lưng thanh, thanh âm quỷ dị lại vang lên, kể đó lại một lưỡi dao sắc lẹm găm vào thân thể.

- Không....!!!

Linh nước mắt dần dựa lao tới vùng ấn đánh bay thân xác chú Tùng. Kể đó ôm lấy Thanh đang d ần ngã quy.

- Đây không còn là chú Tùng nữa, tỉnh táo lại đi anh. Anh cũng biết mà , một khi bị tà vật nhập thân thì h ồ n phách sẽ bị khống chế. Sống, chết mặc chúng quyết định. Nếu anh còn như thế này tất cả chúng ta đều phải chết. Sứ mệnh của tông môn mãi mãi sẽ bị tròn vùi nơi cổ mộ này. Tỉnh táo lại đi.

" hự..." lúc nội tâm Thanh đang còn đấu tranh, rằng xé thì phía sau lưng Thanh, người con gái cậu yêu thương đang bị người nuôi lớn cậu đâm 1 kiếm. Tà Linh kia tuy khống chế được thân xác chú Tùng nhưng sức mạnh của nó đã tiêu hao gần hết khi chiến đấu với đám người chú Hải, giờ đây nó rựa vào chính là tình cảm, thứ mà con người chúng ta dễ mắc sai l ầm nhất để nhân cơ hội ra tay với 2 người Thanh và Linh.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 11

- Không...sư phụ. Người chiến đấu đi. người đừng bỏ cuộc.

Thanh vùng dậy ôm chặt lấy thân thể chú Tùng, đẩy chú về phía sau cách xa khỏi Linh.

Phía bên này, tuy chiến đấu đang ở thời khắc hung hiểm nhưng 3 người chúng tôi vẫn biết rõ tình huống phía bên kia, sự mất mát to lớn ấy khiến chúng tôi như điên cu ồng hơn, khi đó trong thâm tâm tôi chỉ còn duy nhất một đi ều. Chúng tôi nhất định phải thanh trừng cỗ mộ này. Tôi, Vi và Lâm lúc này đã rơi vào một trạng thái trước đây chưa từng có. Thần thức của chúng tôi như giao thoa với nhau khiến cho chiêu thức nhu ần nhuyễn hơn, ắ n ý hơn. Tuy thực lực của 3 người chúng tôi so với Quỷ soái là kém hơn rất nhi ều nhưng nhất thời vẫn có thể c ần chân hấn.

- Thanh ...giết ...ta...h ầ h ầ...giết...đi....há há.

Phía bên kia những thanh âm quỷ dị cùng quen thuộc đang vang lên từ miệng chú Tùng. Chú đang đấu tranh giành lại quy ền kiểm soát thân thể. Nhưng cứ mỗi l ần như vậy chưa nói rút câu thì đã bị tà linh kia đoạt mất khiến cho câu nói của chú có ph ần khẩn thiết lẫn tà mị.

- Không ..sư phụ người cố gắng lên...

" phập.." lại một lưỡi kiếm găm trên thân thể đầy máu me của Thanh nhưng l ần này không đâm quá sâu, bởi một bàn tay khác của chú Tùng đang gấ t gao nắm chặt lấy cổ tay còn lại. thanh biết sư phụ mình đang chiến đấu, cậu vẫn kiên trì nắm chặt 2 vai chú Tùng miệng niệm chú ý đ ồ trục xuất tà linh kia ra khỏi thân thể chú Tùng.

- Không kịp nữa rồi Thanh...hồn phách ta đang bị nó ăn mòn, đến khi đó thân thể ta sẽ mặc nó sai khiến. Đây là di nguyện cuối cùng của ta. Con nhất định phải hoàn thành. Thanh, giúp ta giữ lại sự tôn nghiêm của một thầy pháp, không thể để tà vật làm ô uế thanh danh của ta. Thanh, GIẾT...TA...ĐI.

Những lời cuối cùng chú Tùng như hét lên, thân thể chú run dẩy như đang phải chịu nỗi đau thấu trời. Thanh ngơ ngẩn nhìn gương mặt vặn vẹo ấy, bất chợt từ phía sau một đoàn liệt hỏa phóng tới bao trùm lên toàn bộ thân thể chú Tùng. Là Linh, 2 tay cô đang kết ấn miệng niệm chú kích phát thần lực Chu Tước, khuôn mặt cô hiện lên sự đau khổ đến tột cùng. Thời khắc chú Tùng nói ra di nguyện của mình, Linh đã hạ quyết tâm, cô biết Thanh không thể xuống tay nên đành cắn răng giúp chú Tùng hoàn thành di nguyện, dù cho sau này Thanh có oán trách cô như thế nào thì cô cũng cam chịu. Cô biết thứ tôn nghiêm chú Tùng thèm chết bảo vệ là gì. Không phải chỉ cho riêng chú, mà còn cho Thanh, còn môn phái Nội Đạo niêm kiêu hãnh của đạo giáo Việt Nam.

- Không...KHÔNG !!!

Thanh gào thét trong tuyệt vọng, mắt nhìn thấy ngọn lửa đỏ rực đang thiêu đốt da thịt của sư phụ, Thanh đau đớn ngã quy xuống. Trong ngọn lửa hùng hực đó phát ra tiếng kêu thét thê thảm, tất nhiên đó không phải chú Tùng mà chính là tà linh thượng cổ nọ. nó không nghĩ tới Linh lại giám xuống tay. Từng tiếng kêu thét nhỏ dần rồi im bật, chỉ còn đâu đó phía trong liệt hỏa ngàn ngút là nụ cười mản nguyện của chú Tùng. Chú một đời hàng yêu, bắt quỷ đến chết cũng kiên cường.

Linh quỳ xuống ôm lấy thân thể suy yếu của Thanh mà khóc. Sự mất mát đau thương ấy đối với không chỉ riêng bọn họ mà cả 3 người còn lại chúng tôi đều là quá lớn.

- Lũ một dân, các người đau khổ lắm sao? tuyệt vọng lắm sao? Hahaha đây là kết cục cho những kẻ giám ngáng đường Đại Minh ta. Chết đi, chết đi...

Đang lúc chúng tôi thương tâm cho cái chết của mấy người chú Tùng thì Quỷ Soái tăng mạnh công kích, 3 người chúng tôi nhất thời chống đỡ không nổi bị đánh bay về phía sau, rơi trên mặt đất ngay cạnh 2 người Thanh và Linh.

- Khốn kiếp...khốn kiếp...

Đôi mắt của Thanh không biết từ bao giờ đã chuyển thành màu xanh biếc. Trên thân toát ra thần khí bức người, mặc cho máu từ các vết thương vẫn đang chảy ra rất nhiều, cậu ta gào lên từng chữ sau đó lao thẳng về phía Quỷ Soái. Mấy người chúng tôi cùng Linh nhận ra sự điên cuồng của Thanh cũng mau chóng đi đầu hòa khí tức tiến lên hỗ trợ, trận chiến cuối cùng chân chính bắt đầu.

- Thất tình ứng vị, vạn quỷ tan hồn

PHÁ!!!

Lân và Vi nắm chặt trong tay vòng ngọc đập mạnh lên thân Quỷ Soái, một tiếng nổ lớn phát ra, thân hình Quỷ Soái lung lay một chút, tại điểm bị vòng ngọc đánh trúng toát ra khói đỏ, sộc mùi tanh tưởi. phía bên này Thanh và Linh cũng tiến lên, 2 người tuy thân thể đều bị thương nhưng sự căm phẫn đã giúp họ quên đi đau đớn thể xác, 2 người cũng lấy ra vòng ngọc luân phiên tấn công. Dưới sự điên cuồng vây công của 5 người chúng tôi, Quỷ Soái không ít lần chúng chiêu, máu đen trên thân hắn ngày một nhiều. Hắn nhất thời lúng túng, trong thần trí nhớ lại viễn cảnh nhục nhã trốn chạy năm xưa, toàn thân quỷ khí bạo phát, hắn điên cuồng chống trả, mấy người chúng tôi cũng không ít lần bị đánh bay nhưng ý niệm không hề bị suy chuyển, cứ một người ngã xuống lại có một người tiến lên.

- Thanh, Nam ! trái Thanh Long, phải Bạch Hổ định trụ hắn.

Lân vừa bị đánh bay vội lồm cồm bò dậy hét lớn.

Thanh và tôi đồng loạt liếc nhìn Lân, lúc này trên thân thể Lân cũng đã chằng chịt vết thương. Khẽ gật đầu kẻ đó bắt ấn niệm chú phóng xuất Thanh Long cùng Bạch Hổ. Cả 2 vận lực lao đến tiếp cận Quỷ Soái vùng

song ấn không chế quỷ huyết ở 2 vai Quỷ Soái, cần rằng phóng xuất thần lực thập nhập thể nội của hắn. Quỷ Soái nhận ra nguy cơ cũng ra sức vùng vẫy, quỷ khí trên thân hắn bạo khởi bao phủ toàn bộ thân thể của tôi và Thanh, một trận ngột ngạt kéo tới, tôi cảm nhận không khí trở nên cô đọng, hô hấp khó khăn, liếc sang Thanh vẻ mặt của cậu ta cũng biểu thị không thoải mái.

- Gắng gượng một chút.

Phía bên kia tiếng hét của lân lại vang lên. Không còn cách nào khác, dù toàn thân đang dần mềm nhũn thì thiếu dưỡng khí nhưng tôi và Thanh vẫn kiên trì bám trụ Quỷ Soái. Nhìn thấy tình thế của tôi và Thanh hung hiểm Linh và Vi cũng tiến lên. Linh phóng xuất Chu Tước án ngữ trước mặt Quỷ Soái, phần Vi cũng phóng xuất Huyền Vũ trấn thủ phía sau lưng. Cả 2 hợp lực thì pháp kết ấn lao tới, một liệt hỏa hùng hực thiêu đốt trước ngực Quỷ Soái, một băng tâm lạnh lẽo cô đọng phía sau lưng.

Chỉ thấy toàn thân Quỷ Soái dung lắc rũ rội ý đồ dùng quỷ khí đẩy lui thần lực của 4 người chúng tôi. Từng tiếng động giận hờn đặc vang lên, nét mặt Quỷ Soái từ lãnh đạm, tiêu sái chuyển dần sang phần nộ, giận dữ.

- Đoàn kiếm quét ngang trong thiên hạ

Khu trừ thi quỷ, diệt tà ma

NỘI tâm thuần khiết không xa ngã

ĐẠO pháp tinh thông phúc mọi nhà

Ngay lúc 4 người chúng tôi đang vây quanh trấn trụ Quỷ Soái thì từ phía đằng sa Lân lao đến như một tia chớp tay trái bắt ấn hướng chuôi đoản kiếm của bốn môn điểm xuống, một dòng pháp lực rót nhập vào thân đoản kiếm, kích phát linh lực của nó. Lân hét lớn nhảy lên 2 tay nắm chặt đoản kiếm hướng trấn Quỷ Soái cắn mạnh.

- Không...không!!!

Quỷ soái nhìn thấy tử vong cận kề, ánh mắt cùng nét mặt toát lên sự sợ hãi đến cực điểm.

"phập..." đoàn kiếm hình thể xù xì toát ra quang mang vàng kim cắm sâu vào giữa chán Quỷ Soái, lớp xù xì phía ngoài bong tróc để lộ ra lưỡi kiếm vàng rực chứa đầy thần lực của Kỳ Lân, hung mãnh tách da thịt thối nát của Quỷ Soái lần lần tiến vào. Từng dòng máu đen đặc không ngừng bị thần lực thiêu đốt tỏa ra khói đỏ, sắc mùi oán khí. Quỷ Soái 2 mắt trừng lớn như sắp nổ tung, toàn bộ quỷ lực trong người hắn bạo phát hình thành đối kháng cuối cùng. Lúc này sự chịu đựng của chúng tôi cũng đạt ngưỡng giới hạn, lại bị quỷ lực hùng hậu của một Quỷ Soái sắp lìa đời trấn áp, cả 5 người chúng tôi bị đánh bay ra ngoài, ai nấy đều bị trọng thương không nhẹ.

- Các người...các người.aaaa !!!!

Quỷ Soái hét lên trong đau đớn đang định dùng chút khí lực cuối cùng "đồng quy vu tận" cùng chúng tôi. Nhận ra điếu ấy Thanh hét lên kêu gọi mọi người hợp sức một lần nữa. 5 vòng ngọc trên tay chúng tôi như cảm ứng được điếu đó, từng cái dung lên, thần lực kích phát.

NGŨ ĐẠI THẦN THỨ

Hoàng Nam
dtv-ebook.com

Chương 12

Đúng lúc này Quỷ Soái cũng lao tới hướng người gần nhất là Thanh tấn công, ngay khi chưởng thủ của nó chụp tới, Thanh nhanh nhẹn nghiêng đầu né tránh kế đó lấy ra vong ngọc quấn quanh cổ tay hắn. một thân cự long màu xanh lam xuất hiện miệng há lớn ngậm lấy cánh tay trái của Quỷ Soái. 4 người chúng tôi hiểu ra ý Thanh cũng lập tức thúc ép bản thân tỉnh táo trở lại phi thân tiến lên. Mỗi người đều xuất ra vong ngọc của mình chia ra khốn trụ đầu, 2 chân và tay phải còn lại của Quỷ Soái ,nhất thời hình thành trận " Ngũ Hành Tinh Tú".

Một ngôi sao lớn với 5 điểm tinh quang là ngũ đại thần thú được hình thành, từng tia linh lực đan xen, sinh ra ngũ hành tương sinh tương khắc, không ngừng cắt xé thể xác cùng hồn phách của Quỷ Soái. từng tiếng kêu gào của Quỷ Soái vang lên mang theo sự sợ hãi cùng oán hận. phía cuối cốc mộ Ngao Yêu này giờ thoi thóp cũng hú lên từng chập sau đó im bật. Có lẽ nó gắng gượng đến giờ này cũng vì sự chung thành với chủ nhân, giờ phút này nhìn thấy thân xác của chủ nhân bị chia thành 5 đoạn. đến tinh phách cũng không còn, nó đã triệt để từ bỏ, chút ra hơi thở cuối cùng.

Đâu đó phía sau làn khói đỏ đang dần tán đi chỉ còn lại một tiếng thở dài đầy ai oán. Có lẽ Quỷ Soái kia vẫn không cam lòng trước sự thật nghiệt ngã. Hắn đã thua trận một lần nữa. Một đời nắm ấn đi đầu binh, đến chết cũng muốn phục hưng vương triều Đại Minh của hắn cuối cùng xem như uổng. Thế mới thấy gian tà không thể thắng được chính nghĩa. Lũ ngoại xâm mãi mãi không thể thống trị được nước non Đại Việt bởi

" TUY THỜI THẾ TỪNG LÚC KHÁC NHAU

NHƯNG HÀO KIỆT THÌ ĐỜI NÀO CŨNG CÓ"

Sau khi thân thể Quỷ Soái thối rữa chỉ còn lại máu đen, chúng tôi tiến lại phía Ngao yêu xem xét tình hình. Thân là yêu tu luyện mấy trăm năm, cơ chế sinh học tuy vẫn còn nhưng một khi sinh khí tán đi, cơ thể nó héo rút tan dã nhanh hơn phần lớn sinh linh tuân theo quy luật của thiên địa. Chỉ không đến 5 phút, toàn thân Ngao Yêu đã tan dã gần hết chỉ còn lại một đồng xương thịt bầy nhầy, còn vương lại một ít vãi vụn. chúng tôi thở dài biết đồng thịt bầy nhầy kia chính là Muôn, kẻ đã bị tà đạo nuốt mất linh hồn.

Lân dùng kiếm đào ra một hố nhỏ đem đồng máu thịt kia bỏ xuống, xem như vì tình nghĩa với bác Rừn mà an táng cho Muôn. Về phần tro cốt của chú Tùng, Thanh đã sớm gói gém cẩn thận vào áo khoác. Xong xuôi hết thấy 5 người chúng tôi nghỉ ngơi một chút trước khi quay lại hang thứ 2 liều mạng với đám cương thi ở đó.

- Thanh, kế hoạch bây giờ là gì?

Tôi quay sang phía Thanh hỏi.

- Làm gì có kế hoạch, đám khốn kiếp kia chắc chắn đang trực chờ ở cửa phong ấn đợi chúng ta. Bao nhiêu động tĩnh trong này chắc chắn chúng đều nghe thấy. Chỉ sợ là bây giờ đang điên cuồng đập phá kết giới ngoài đó.

- Liều một trận thôi. Còn đám dưới chân núi không biết thống soái Khảm Ban có rành thắng lợi hay không nữa.

Linh lo lắng nói.

- Mọi người sẵn sàng chưa. Nếu không nhanh ra ngoài đưa 2 vị hiệp lữ này đi bệnh viện chỉ sợ máu heo trong khắp Việt Nam này cũng không đủ truyền cho họ đâu.

Lân nói một câu vui đùa như muốn giải tỏa sự mệt nhọc cho tất cả mọi người trước chận triển trước mắt.

Thanh và Linh tuy bị thương không nhẹ, nhưng vết thương không vào yếu huyệt nên sau khi cầm máu cũng không nguy hiểm đến tính mạng. Cả 2 người lườm Lân một cái, kế đó cả đám cười lớn cùng nhau bước ra vị trí phong ấn, chiến một trận chiến cuối cùng tại cổ mộ.

Đứng trước đám cương thi hung tợn phía bên kia vách ngăn của kết giới, 5 người chúng tôi hít sâu một hơi cố gắng thổi bay đi sự mệt mỏi đang dần xâm chiếm thần thức.

- Sẵn sàng chưa.

Thanh quay về phía chúng tôi hỏi. cả mấy người đồng loạt gật đầu. Ngay khi thanh đưa tay định rút đoản kiếm của Trương Gia lên, thì tất cả đám cương thi đồng loạt quay đầu về phía cửa hang bên kia.

- Là chuyện gì ?

Lân ngược ánh mắt tò mò cố len lỏi qua khe hở của đám cương thi quan sát. Chỉ thấy một đội quân đang lần lữa tiến vào, đi đầu chính là thống soái Khảm Ban.

Thống soái khảm Ban bước đi hiên ngang, tay phải xách thương bạc, tay trái cầm theo thủ cấp của Vương Long khí thế bức người tiến tới.

- Đám dư nghiệt quân mình các người nhìn xem đây là ai.

Thống soái Khảm Ban hét lớn kế đó ném đầu của Vương Long về phía đám cương thi. Dường như đám cương thi nhận ra chủ tướng nét mặt con nào con nấy toát lên sự sợ hãi. Đứng trước thống soái kiêu hùng của Đại Việt đám giặc cỏ này thực sự không đáng nhắc đến. nhìn ra nhuệ khí của địch đã tán thống soái Khảm Ban vung tay ra lệnh, hàng trăm binh sĩ Đại Việt đồng loạt hét lớn, dương đao kiếm nhảy thẳng vào trận địa, khởi đầu cho một trận gió tanh mưa máu. 5 người chúng tôi nhìn thấy khí thế hào hùng của dân tộc cũng hưng phấn phá bỏ phong ấn xả thân giết địch. Tuy đám cương thi kia đã mất đi ý chí chiến đấu nhưng đứng giữa lằn ranh của sự sống và cái chết, từng con cũng bạo phát sức mạnh to lớn chống trả. Đa phần trong chúng đều đạt đến cấp bậc Thi Ma chỉ kém Thi Vương một

bạc, nên dù chúng tôi áp đảo về thể trận nhưng cũng phải mất nửa tiếng đồng hồ mới đem tất cả bọn chúng giết sạch.

- Vị tiểu ca này, kế sách của người thật diệu. Nhờ người chỉ điểm ta đã công phá thành công trận Bát môn kim tỏa. Thật là tuổi trẻ tài cao.

Sau khi xử lý xong đám cường thi thống soái Khảm Ban mặt mày vui vẻ tiến về phía tôi khen ngợi.

Trong lòng tôi lúc này đâu còn tâm trạng để vui đùa, cả 5 người cúi đầu thi lễ với thống soái Khảm Ban sau đó lặng lẽ bước ra phía ngạch hang thứ nhất, nơi mà thi thể của chú Hải, chú Minh và bác Rừn đang nằm đó. Tất cả chỉ còn lại xương trắng, có lẽ máu đặc kia đã ăn mòn da thịt của họ. 2 bộ quần áo bộ đội đã bạc màu vì năm tháng đang che đậy đi xương cốt của những bậc tông sư. 5 người chúng tôi quỳ sụp xuống vái lạy. Thanh lấy ra áo khoắng để chung vào 1 chỗ với hài cốt của chú Minh và chú Hải. kẻ đó cũng quỳ xuống vái lạy thật sâu.

- Con dân Đại Việt ta không có kẻ yếu hèn. Ngày hôm nay bọn họ xem như đã tận lực, được chết cho quốc gia, dân tộc là một sự hạnh diện. hay là đem họ trôn xuống cạnh mộ mã của chúng ta. Đối với ta mọi sự hy sinh cho non sông này đều đáng được tôn trọng.

Thống soái Khảm Ban thở dài nói ra suy nghĩ trong lòng. Chúng tôi nhìn ra trong đôi mắt uy nghiêm ấy le lói sự kính ngưỡng với 4 người chú Hải. sau một thoáng suy nghĩ cuối chúng tôi cũng đồng ý, dù sao sư công cũng đã ra đi ở nơi đây. Để sự độ mấy người ở chung một chỗ xem như cũng là việc nên làm của đám hậu bối chúng tôi.

Mọi việc xong xuôi chúng tôi bái chào thống soái Khảm Ban, sau đó men theo đường mòn trở lại bản Khảm. Tại đây chúng tôi gặp lại đám người Sùng đang bị trói chặt trong nhà bác Rừn. nhìn thấy chúng tôi ai nấy trên thân đều bị thương không nhẹ thì họ cũng hiểu ra vì sao Muôn lại trói họ lại. chúng tôi đem tất cả nói cho họ nghe, còn nhờ Sùng thông báo về cái chết của bác Rừn và Muôn. Đây là việc của bản Khảm nên chúng tôi cũng không tiện ra mặt.

Sáng ngày hôm sau khi trời còn chưa sáng rõ, 5 người chúng tôi đã lặng lẽ ra đi. để lại sau lưng cả một sự tiếc thương vô hạn. vậy là từ bây giờ thế hệ trước đã không còn một ai, con đường chúng tôi đi sau này phải dựa vào chính mình.

Nhiều năm sau đó vì du lịch văn hóa phát triển nên hang Lung Mụ được biết đến nhiều hơn, tuy vậy những bí ẩn của hang Lung Mụ năm đó không phải ai cũng biết tới. dần dà hang Lung Mụ được nhà nước xếp vào di tích lịch sử. Du khách cũng lui tới đây nhiều hơn. Hàng năm chúng tôi vẫn tụ tập cùng nhau viếng mộ các vị sư thúc, thăm lại cổ mộ năm xưa, nhiều dấu tích vẫn còn đó. Duy chỉ có đám tà vật kia là mãi mãi không còn tồn tại.

----- KẾT THÚC SERI NGŨ ĐẠI THẦN THỨ-----

-

Rất cảm ơn tất cả mọi người đã ủng hộ 4 tập truyện trong seri Ngũ đại thần thú. Mong rằng ở bộ truyện sau vẫn nhận được sự đón nhận của các bạn. Bất mí 1 chút nhé, các bạn còn nhớ Trương Phong con trai của chú Tú chứ. Bộ truyện sau sẽ là hành trình của cậu ấy. Cùng chờ đón nhé. <3